

تەفسیری زمانکۆیی

بەقەڵەمی

مەلا سەعیدی زمانکۆیی

جزمی: ٢٤، ٢٥، ٢٦، ٢٧

بەرگی یازدەهەم

محمد یونس رحمان

تہ فسیری زما کوی

بہ قہ لہ می

مہ لا سعیدی زما کوی

﴿ ۲۷، ۲۶، ۲۵، ۲۴ ﴾ جزمی

بہرگی یازدہم

ناوی کتیب : تهفسیری زمانا کوئی .

ناوی نووسر : مهلا سعیدی زمانا کوئی .

جزمی بیست و چوارهم و بیست و پینچدهم و بیست و شهشدهم و بیست و هدهدهم .
به رگی یازدهدهم .

چایی یه کهم .

چایی کومپیوټر و راکیشانی : ﴿ چاپخانه ی نؤفستی بابان ﴾

ژماره ی سپاردنی (۴۰۹) ی سالی (۲۰۰۰) ی وهزارهتی روشنیری یی سپردراوه .

مافی له چاپدانی بۆ نووسر پاریزراوه .

تَبٰرَكَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان. سوپاس و ستایش بۆ خوای پدروهرده‌کهری ههموو بونه‌وهران درودی خوا له‌سهر پیغه‌مهر و هاوړی و خیران و پدیره‌وانی بی.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ
إِذْ جَاءَهُ^{٢٢} الْيَسُّ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ^{٢٣} وَالَّذِي
جَاءَ بِالْصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ^{٢٤} أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ^{٢٥}
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ^{٢٦}
لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٢٧} أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ
عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ^{٢٨} وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ^{٢٩}
أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ^{٣٠}

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ الْيَسُّ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾
دوایی چ که‌سێکه سته‌م کارتر له که‌سی درۆ و بوختان بدا به‌سهر خوا‌دا و، بلی: خوا هاو‌به‌ش و خیران و منالی هه‌یه و، نه‌و قورئانه راسته به درۆ‌بخاته‌وه کاتێ چوه بۆ‌لایان و، به‌بی بیر‌کردنه‌وه بلی: نایا له‌ناو دۆزه‌خدا جی‌گه‌یه نیه بۆ نه‌و بی‌باوه‌رانه درۆ نه‌خه‌نه پال خوا و راستی قورئان به‌درۆ نه‌خه‌نه‌وه؟

﴿ وَالَّذِي جَاءَ بِالصَّدَقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴾ وه که سئکی نه‌وتو به‌راستی
قورئانه‌وه هاتوه بۆلای ئاده‌میزاد که موحه‌مه‌ده و، وه باوه‌ری بی‌گومانی به‌قورئان هیتاوه و
که‌سانی تریش نه‌و که‌سانه هدر نه‌و که‌ساندن له‌ خوا نه‌ترسن و خویان نه‌پاریزن له‌بی‌فه‌رمانی.
﴿ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴾ بۆ نه‌و له‌خواترسانه هه‌یه شتی
ئاره‌زۆی بکه‌ن له‌لای په‌روه‌دگاری خویان له‌به‌هه‌شتا، نه‌و ریژگرته‌پاداشتی نه‌و که‌سانه‌یه
به‌زمان و به‌کردار چاکه نه‌که‌ن.

﴿ لِيَكْفُرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا ﴾ بۆیان هه‌یه نه‌وه‌ی ئاره‌زۆی بکه‌ن؛ له‌به‌ر نه‌وه خوا
له‌ناو نه‌با و دانه‌پۆشی خراپ‌ترین شتیکی نه‌وتو کردویانه له‌ جیهاندا و، دوابی په‌شیمانبوونه‌ته‌وه
و گه‌راونده‌ته‌وه بۆلای خوا و بوون به‌ پیارچاک.

﴿ وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ وه خوا پاداشتیان نه‌داته‌وه به‌ پاداشتیکی
گه‌وره بۆ نه‌وان له‌ رۆزی دوا‌ییدا به‌ چاک‌ترین پاداشتی شتیکی نه‌وتو کردویانه له‌ جیهاندا.
﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ﴾ ئایا خوا به‌س نی‌یه بۆ به‌نده‌ی خۆی که موحه‌مه‌ده به‌پاریزی و
باریده‌ی بدا سدری بخا، به‌ جزه‌ی به‌لێنی بی‌داوه. بی‌گومان هه‌ر خوا به‌سه بۆ نه‌و به‌نده‌ی خۆیه
که موحه‌مه‌ده به‌پاریزی و یاریده‌ی بدا کاتی پیغه‌مه‌ری خوا ناوی به‌ته‌کانی به‌بی‌نرخ نه‌برد و به‌بی
سود ته‌ماشای نه‌کردن، قوره‌بشی‌یه‌کان ووتیان: نه‌گه‌ر تۆ واز له‌و کارانه‌ی خۆت نه‌هینی، نه‌و
بتانه ده‌ستت لی‌ نه‌وه‌شێن و، شیتت نه‌که‌ن، خوای مه‌زن له‌ وولامیاندا فه‌رمووی:

﴿ وَيُخَوِّفُكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ﴾ وه بت په‌رستان تۆ به‌و شتانه‌ی نه‌وتو نه‌ترسێن له‌ جگه‌ی
خوای گه‌وره‌ن که نه‌وان ته‌یانپه‌رستن و ته‌زانن ته‌وانن زیان توشی پیغه‌مه‌ر بکه‌ن.
﴿ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ﴾ وه هه‌ر که‌سێ خوا وه‌ری
گێڕی له‌ رینگه‌ی راست، دوابی بۆ نه‌و که‌سه نابێ هیچ که‌سێ شاره‌زای رینگه‌ راستی بکا و،
هه‌ر که‌سێ خوا یارمه‌تی بدا و رینگه‌ی پێشاندایی، دوابی هیچ که‌سێ توانای نه‌وه‌ی نی‌یه له
رینگه‌ی راست لای بدا.

﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴾ ئایا خوا ده‌سه‌لاتی زۆر گه‌وره‌ی نیه به‌ سه‌ختی سزای
بی‌باوه‌ران بدا و، خاوه‌نی تۆله‌ سه‌ندن نی‌یه له‌ بت په‌رستان. بی‌گومان خوا خاوه‌نی توانایه،
تۆله‌یان لی‌ نه‌سێن.

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيَّهِ

أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتٌ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ
 اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ يَتَقَوَّمُوا عَمَلُوا
 عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾
 إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
 فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
 لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
 وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفْعَاءَ
 قُلْ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَآيِمًا لِّكُنْ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾
 قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
 قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ
 دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

﴿ وَلَٰكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ﴾ ۖ وه نه گدر تو پرسار بکهی له بت
 پدرستان چ که سنی ناسمانه کان و زهوی دروست کردوه، بهراستی له وولامدا نه لاین: خوا
 دروستی کردوون.

﴿ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ ﴾ تۆ بلی: ئایا ئهوهی ئیوه زانیان خوا دروست کهری ههمو بونه وهرانه، نه گهر خوا بیهوی من توشی نازاریکی سهخت بکا، ئایا ئهوه بتانهی ئیوه ئهیان په‌رستن له جگهی خوا ئه‌توانن ئهوه نازاره توشی من بوه لای بیهن؟

﴿ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ ﴾ ئایا نه گهر خوا ویستی چاکهیه بیه‌خشی بهمن ئایا ئهوه بتانه ئه‌توانن ڕینگه‌بگرن لهو چاکهیه و نه‌یه‌لن خوا بیه‌خشی بهمن؟ یا ئهوه بتانه ئه‌توانن کاتی ئاده‌میزادی ویستی نازاری بدا له‌وان و، یا بیان‌شکیتی یا پێیان پێدا بنی ئه‌توانن خۆیان رزگار بکه‌ن. بێگومان ئه‌وانه‌ی باسکران له‌ توانای ئه‌وه بتانه‌دا نین، ئیتر ئیوه چۆیان ئه‌په‌رستن؟

﴿ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴾ تۆ بلی: خوا به‌سه‌ بۆ من و، هه‌ربه‌ته‌نه‌ها من ئه‌وه ئه‌په‌رستم، ئه‌مپاریۆی له‌هه‌مو خراپه‌یه، هه‌ر له‌سه‌ر خوا پشت نه‌یه‌ستن ئه‌وه که‌سانه‌ی به‌ باوه‌ره‌وه پشی بی نه‌یه‌ستن و، کاری خۆیان به‌جگه‌ی خوا ناسپیرون و منیش یه‌کیکم له‌وه که‌سانه، به‌ ئومیدی که‌سی تر نیم جگه‌ی خوا.

﴿ قُلْ عَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴾ تۆ بلی: ئه‌ی تا‌قمی من و ئه‌ی بت په‌رستانی مه‌که: ئیوه به‌رده‌وامین به‌ گوێره‌ی توانای خۆتان له‌سه‌ر هه‌مو هیز و جوړه‌ها پیلانی خۆتان و، به‌راستی من ئه‌وه‌ی خوا فەرمانم پێ‌دا نه‌یکه‌م، دوا‌یی ئیوه نه‌زانن:

﴿ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴾ چ که‌سی دیت بۆ‌لای سزایه‌ رسوا‌یی بکا و، چ که‌سی دیته‌ خوار بۆ‌ سه‌ری سزایه‌کی به‌رده‌وام و، نا‌گو‌رری و رزگاری نابێ. بێگومان ئیوه‌ی بت په‌رست له‌ناو دۆزه‌خدا‌ن، من و باوه‌رداران له‌ناو به‌هه‌شتان. ئه‌وه کاته به‌دبه‌ختی خۆتانان بۆ‌ ده‌رته‌که‌وی.

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴾ به‌راستی ئیمه‌ ناردومانه‌ته‌ خواره‌وه بۆ‌ سه‌ر تۆ بۆ‌ سودی هه‌مو ئاده‌میزاد به‌ جو‌ریکی راستی و، بۆ‌ ئه‌وه‌ی ئیو شاره‌زای په‌رستن و هه‌مو شتی پێ‌ویستیان پێ‌ی هه‌بی بیکه‌ن و، سود له‌هه‌موو شتی وه‌ربگرن.

دوا‌یی هه‌ر که‌سی را‌غویی وه‌رگریتی، سو‌ده‌که‌ی هه‌ر بۆ‌ خۆیه‌تی و، هه‌ر که‌سی له‌ ڕینگه‌ی راست لای‌دای، دوا‌ی به‌راستی ئه‌وه له‌ ڕینگه‌ لادانه‌ زیان و نازاره‌که‌ی له‌سه‌ر خۆیه‌تی، نه‌که‌ له‌سه‌ر جگه‌ی خۆی و، تۆ پاسه‌وان نیت به‌سه‌ر ئه‌وانه‌وه، چا‌ودێری که‌ری ئه‌وان نیت و، هه‌ر که‌سی به‌رپرسیاره‌ له‌سه‌ر که‌ده‌وه‌ی خۆی، تۆ هه‌ر را‌گه‌یان‌دنت له‌سه‌ره.

﴿ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا ﴾ خوا که‌سیکی ئه‌وتویه‌ گیانی گیان‌داران وه‌رته‌گریته‌وه‌ بۆ‌لای خۆی و، ئه‌یان مریتی دوا‌ی ته‌وا‌بوونی ته‌مه‌نی دیاری کراو بۆ‌یان، به‌جو‌ری ئه‌وه گیانه‌ نا‌چیته‌وه‌ له‌ له‌شیان له‌ جیهان‌دا جا‌ری تر.

پوخته‌ی مانای ئەو رسته‌یه بەم جوړه‌یه: بێ‌ئاینه‌کان ئەلێن: ئاده‌میزاد هەر ئەو له‌شه‌یه، دوا‌ی له‌ ناو‌چونی ئەو له‌شه‌ شتی تر له‌ دوا‌یه‌وه‌ نی‌یه‌ وزیندو نایسته‌وه‌، باوه‌رداران ئەلێن: ئاده‌میزاد بریتیه‌ له‌ گیان و له‌ش، گیان ئەو له‌شه‌ ئەبا به‌ر‌پوه‌ به‌هۆی ده‌ستوری خواو، مردن بریتیه‌ له‌ به‌ج‌رانی په‌یوه‌ندی نیوان گیان و له‌ش، دوا‌ی فەرمانی له‌ش ئەو گیانه‌ ئە‌چیتسه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ خزم‌دت دروست‌کده‌ کدی که‌ خوا‌یه‌.

بۆ ئا‌گاداری: هه‌موو ئاده‌میزادی خوا‌ی گه‌وره‌ دوو جوړه‌ گیانی بۆ ساخته‌ هه‌تاوه‌. یه‌که‌میان ئەو گیانه‌یه‌ که‌ گیانداران به‌ هۆی گیانه‌وه‌ ئەژین له‌ جیهاندا، کاتێ ئەو گیانه‌ جو‌ی بویه‌وه‌ له‌ له‌شی ئەو گیانداره‌، جارێ تر ئەو گیانه‌ نا‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ‌لای ئەو له‌شه‌ له‌ جیهاندا، کاتێ ئەو گیانه‌ جو‌ی بویه‌وه‌ له‌ له‌شی ئەو گیانداره‌، جارێ تر ئەو گیانه‌ نا‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ‌لای ئەو له‌شه‌ له‌ جیهاندا. دو‌هه‌میان گیانیکه‌ له‌ کاتی خه‌وتندا له‌ له‌شی ئاده‌میزاد جو‌ی ده‌یسته‌وه‌ و، وه‌ک مردوی لێ‌دێ و، دوا‌ی بیدار‌بوونه‌وه‌، ئە‌چیتسه‌وه‌ بۆ‌لای ئەو له‌شه‌. بۆ رو‌نکردنه‌وه‌ی ئەو باسه‌ باش‌تر خوا‌ی گه‌وره‌ ئە‌فهر‌موی:

﴿ وَاللّٰی لَمْ تَمُتْ فِی مَمَاتِهَا ﴾ وه‌ خوا وه‌ره‌ئه‌ گرێ گیانی که‌سیکی ئە‌وتۆ له‌ کاتی خه‌وتنیدا که‌ هه‌شتا نه‌مردوه‌ به‌راستی و، وه‌ک مردوی لێ‌دێ و بێ‌ئا‌گایه‌ له‌ هه‌موو شتی، دوا‌ی بیداری ئەو جوړه‌ گیانه‌ ئە‌چیتسه‌وه‌ بۆ‌لای ئەو له‌شه‌.

﴿ فِیْمَسْکِ الْتِی قَضٰی عَلَیْهَا الْمَوْتُ وَیُرْسِلُ الْاٰخَرٰی اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّی ﴾ دوا‌یی ئەو که‌سه‌ی ئە‌وتۆ خوا فەرمانی مردنی راسته‌قینه‌ی داوه‌ به‌سه‌ریا، خوا گیانه‌که‌ی به‌یه‌که‌جاری خوا ئە‌یه‌یلێته‌وه‌ و نا‌چیتسه‌وه‌ بۆ‌لای له‌شه‌که‌ی له‌ جیهاندا و، ئەو گیانه‌که‌ی تری له‌ کاتی خه‌ودا وه‌ری گرتبو خوا ئە‌یه‌یلێته‌وه‌ بۆ‌لای له‌شه‌که‌ی هه‌تا کاتی خوا‌ی مه‌زن دیاری کردوه‌ بۆ مردنی ئەو که‌سه‌ و ته‌مه‌نی کوتایی بێ‌دێ.

﴿ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ﴾ به‌راستی هه‌یه‌ له‌ناو وه‌رگرتنی گیانی ئاده‌میزاد به‌و دوو جوړه‌ی پێ‌شوو باس‌کران چه‌ندین به‌ل‌گه‌ی ئاش‌کرا له‌سه‌ر توانای خوا‌دا بۆ تا‌قمی بیر له‌ توانای خوا بکه‌نه‌وه‌.

﴿ اَمْ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَاۗءَ قُلْ اُولٰٓئِکَ اٰنُوْا لَّا یَمْلِکُوْنَ شَیْئًا وَّلَا یَعْقِلُوْنَ ﴾ ئایا ئەو قوره‌شیا‌نه‌ به‌ چه‌ جو‌ری دایان ناوه‌ بۆ‌خو‌یان له‌ جگه‌ی خوا چه‌ندین بت بۆ‌یان پاریته‌وه‌ لای خوا. تۆ بێ‌ی: به‌وان ئایا ئەو بت‌انه‌ خوا‌ه‌نی هه‌یج نه‌بن و خوا‌ه‌نی ئە‌قلیش نه‌بن و، سودیان نه‌ بۆ‌خو‌یان و نه‌ بۆ جگه‌ی خو‌یان نه‌بێ و چاک و خراب جو‌ی نه‌که‌نده‌وه‌ ئەوان هەر ئە‌یان‌په‌رستن؟ ﴿ قُلْ لِلّٰهِ الشُّفَاعَةُ جَمِیْعًا لَّهٗ مُلْکُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴾ تۆ بێ‌ی: هەر بۆ خوا‌یه‌ پاران‌ه‌وه‌ به‌ هه‌موو جو‌ری. هه‌یج که‌سه‌ی خوا‌ه‌نی پاران‌ه‌وه‌ نی‌یه‌ مه‌گه‌ر کاتێ خوا فەرمانی بێ‌ بدا، بۆ خوا‌یه‌ خوا‌ه‌نی‌یه‌تی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و، ئەو خوا‌ه‌نی هه‌موو بونه‌وه‌رانه‌، له‌ پاشا ئیوه‌ هەر بۆ‌لای خوا ئە‌گه‌ریته‌وه‌ له‌ پاشه‌روژدا بۆ وه‌رگرتنی پاداشت و تۆ‌له‌.

﴿ وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ﴾ وه ههركاتی باسی خوا بهتهنها بکرایه بهبی باسی بهتهکان دلی نهو کهسانهی نهوتو باوهریان بهرؤزی دووا نیه تهنگ نهبو نالوز نهبو لهبهه نهوهی ناوی بهتهکانیان نهبراهه و، رروویان وهرنه گهران.

﴿ وَإِذَا ذَكَرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ وه ههركاتی باسی نهو کهسانهی نهوتو له جگهی خوا بکرایه به وینهی (لات و کوتوپر نهو بت پهستانه دلیان پر نهبو له خوشی و، ررویان گهش نهوبوهوه.

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فِدَؤَا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَأَهُم مِّنْ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾
وَبَدَأَهُم سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِن
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

﴿ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ تۆ بلی: ئەوی خۆی من ئەوی دروستکەری ئاسمانەکان و زەوی، ئەوی کەسێ بە شتی ئەزانی و پەنھانە و لەبەر چاودا نیە، بە شتی ئەزانی ئاشکرایە و لەبەر چاوە، ھەر تۆی فەرمان ئەدەوی لە نیوان بەندەکانی خۆتا لە رۆژی دوایدا، لەو شتەیی ئەوان ئازاوە و ناکۆکیان ھەبە لەناویا. لەبارەیی فەرمانەکانی خوا و زیندووونەو، ئەو کاتە ھەموو شتیکیان بۆ رۆن ئەکەیتەووە کامیان راستن و کام لایان خراپن.

﴿ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ وە بەراستی ئەگەر ھەموو شتی لە زەوی دا سامان و درایی ئەو کەسە بیت ویتەیی ئەوی لە گەلیا بێ و ببی بە دوو ئەوەندە تر بۆ کەسانیکی ئەوتۆ ستەمیان لە خۆیان کردووە، بڕوایان بەبوونی رۆژی دوايي نەبوو، بەراستی ئەو کەسانە ئەو ھەموو شتەیی ھەیانە ئەیکەن بە فیدای خۆیان لەبەر ئەوی رزگاریان بێ لە سزای سەخت لە رۆژی دوایدا. بەلام لەو رۆژەدا ھەر باوەر بەخوایە بکری بەھۆی رزگاربونیان.

﴿ وَبَدَأَ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴾ وە بۆ ئەو سەمکارانە لە لایەن خواوە لەو رۆژەدا و شتی ئەوان گومانیان نەئەبرد بۆ بوونی و، بە دلایان نەئەھات ئەو جوۆرە سزا سەختە ئەبێن بۆیان دەرئەکەوی.

﴿ وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ وە بۆ ئەو کەسانە رۆون ئەبیتەووە لەو رۆژەدا خراپە شتی کردوویانە لە جیھاندا و، ئەم لاوای ئەوان ئەگرێ سزای سەختی شتی ئەوان گالتەیان بەبونی ئەو شتە ئەکرد لە جیھاندا و، بانگیان ئەکرا باوەری بێبەیتن. بەلام ئەوان رۆویان لێوەرئەگیرا.

﴿ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا ثَمَّ إِذَا حَوْلَتَاهُ نِعْمَةٌ مَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ﴾ دوايي کاتی توشی ئادەمیزاد ببوایە ئازاری، لە ئیمە ئەپارانەو ئەو ئازارە لەسەریان لایەین. لە پاشا کاتی ئەو ئازارەمان لا برد، بەدومان بەخشی چاکەیی زۆر لە لایەن ئیمەووە و، چاکەیی پیشوویان لە بیر ئەچیتەووە و، ئەلی: بەراستی ئەو چاکەیی بە زیرەکی لەسەر زانیاری خۆم پێم بەخشاووە و، من شایستەیی ئەو چاکەییەم و رێزداری ناو گەلەکەیی خۆم.

﴿ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ بەلکو ئەو چاکەییە تاقی کردنەو بۆ ئەوان، ھەتا بۆ دانیشتروان دەرێکەوئ ئایا ئەوان سوپاسی خوا ئەکەن و، واز لە خراپە ئەھیتن و، بەلام زۆرتینی ئەو بێباوەرە نازان ئەو چاکەیی تاقی کردنەو بۆ ئەوان و، ئەبێ بەھۆی رسوایی ھەردوو جیھانیان.

﴿ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ بەراستی ئەو گفتوگۆییە ئەوان ئەیلین: کەسانیکی ئەوتۆ لەپیش بپەرستانی مەکە بون ئەووە ئەمان ئەیان ووت، ئەوانیش ووتیان، دوايي ئەو شتەیی ئەوان کردبویان سودی بەوان نەبەخشی.

﴿ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا ﴾ دواى توشى ئەو كەسانەى پێشوو بو پاداشتى ئەو خراپانە كوردبویان لە جیهاندا، سامان و پلەو پایە و رێژیان ئەو سزایانەى لەسەر لانه بردن.
﴿ وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴾ وه كەسانىكى ئەوتۆ ستهمیان لەخۆیان كرده لەو بت پەرستانەى مەكە و، برۆیان بەرۆژى دواى نەبوه، لەمەو دوا توشى ئەوان ئەبى پاداشى ئەو خراپانەى لە جیهاندا كوردویانە و، ئەوان ناتوانن خۆیان لەو سزایە رزگار بكەن و، رێگەى لى بگرن.
﴿ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ ئایا بى باوەڕان نەیان زانیوه كە بەراستى خواى مەزن و رۆژى و چاكەى خۆى زۆر ئەكا بۆ كەسێ ئاروژۆى بكا و، رۆژى بە كەمى ئەبەخشى بە كەسێ ئارەژۆى بكا. بەراستى لەوانەى باسكرا نەنەن بەلگەى ئاشكرا هەبە لەسەر توانا و میهرەبانى خوا بۆ تاقمى باوەڕیان هیناوه بە خوا و بە توانای خوا و، دلایان بۆ باوەڕ كراو تەووه.

قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾
وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾
وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾
أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتَ لِمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾
أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾
أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَىٰ الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾
وَأَسْتَكَبرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾

دانیشوانی مه که ئه یان ووت: موحه مد نهلئ: هه رکه سی جگهی خوا بهرستی، خوا لئی خوشنایی، ئیمه چون کۆچ بکهین و موسلمان بین و، بتیشمان بهرستوه و پیاومان کوشتوه. خوای مهزن فهرموی:

﴿ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ﴾ تۆ بلسئ: ئه ی ئه و بهندانهی ئه و تۆی من، تاوانی زۆرتان داوه به سهر خۆتانا و له سنوور دهرچوون، ئیوه له بهزهیی و میهره بانی خوا بئ ئومید مهن.

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذَّنْبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ بهراستی خوا خوش ئه بی له هه مو گوناھئ ئیوه کردوتانه بهرله وهی موسلمان بوون. ئیتر ئه و گوناھانه گه وه بن، یا بهچووک، بت بهرست بو بی یاشئ تر، له پاشا ئیوه باوه رتان هئناو، زانیان توشی هه له بون و، دوا ی روتان کرد بۆلای خوای مهزن و په ناتان برد بۆلای بۆ ئه وهی لیان بیوری. بهراستی خوا گوناھه کانی ئیوه ئه شورته وه، میهره بان و خاوه نی بهزه ییه بۆ ئه و که سانه ی موسلمان ئه بن و داوا ی لی بوردن ئه که ن. وه ک خوا ئه فهرموی:

﴿ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلَمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴾ وه ئیوه بگه رینه وه بۆلای بهرستی خوای بهروه ردگاری خۆتان و، به گورجی موسلمان بن له بهر ره زامه ندی خوای بهروه ردگار، له پیش ئه وهی سزای خوا بیئ بۆلای ئیوه، له پاشا ئیوه یارمه تیان نه درئ و په شیمان بونه وه تان لی وه رنه گیرئ.

ئه و ئایه تانه ی پیشو، به ئومید ترینئ ئایه تاکانی قهرئانه بۆ دهر برینی میهره بانی خوا بۆ بهنده کانی. بۆیه پیویسته له بهزهیی خوا بی ئومید نه بین، نا ئومیدی له بهزهیی و میهره بانی خوا یه کیکه له گوناھه گه وه کان و، خوا دهر گای میهره بانی خۆی کردۆته وه بۆ تاوانباران. ﴿ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بُغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴾ وه ئیوه دوا ی شیرین ترین شتی بکه ون نیراوه بۆلای ئیوه له لایه ن بهروه ردگاری خۆتانه و، خۆتان له گوناھه بگپ نه وه، له ئه وهی که بیت بۆلای ئیوه سزای خوا، به کوتوپری و، ئیوه ههستی بی نه که ن و بی ئاگابن له هاتنی. هه موو شتی خوا بینیری چاکتره له هه موو شتی. به لام چاکتر له هه موو شتی بۆ گوناھباران بانگ کردنیانه بۆلای په شیمان بوونه وه.

له پاشا خوای مهزن رونی ئه کاته وه، که ئه نجام و پاشه روژی گوناھباران ئه م سئ شته یه:

۱- ﴿ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴾ له بهر ئه وهی هه یچ که سی نهلئ ئه ی په شیمان بوونه وه و خه فته بۆ من: له سهر ئه و شته ی که مته رخمی و سستیم تیدا کرد، به جیم نه هئنا له بهرست و فهرمانی خوا و، جگهی خوام ئه کرد به هاو بهش بۆی له بهرستندا و، من بهراستی یه کئ بووم له و که سانه گالته مان به باوه رداران ئه کرد.

۲- ﴿ أَوْ تَقُولُ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾ یا بلی: نه گهر خوا یارمه تی منی بدایه، به راستی من لهو کهسانه نه بوم له خوا به سامایه و، خوّم له بی فرمانی خوا نه پاراست و، بت بهرستم نه نه کرد.

۳- ﴿ أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ یا نهو کهسه کاتی سزای خوی بینی بلی: به راستی نه گهر کهراندوه بیوایه بو من جاری تر بولای جیهان، دواپی من یه کنی نه بوم لهو کهسانه چاکم نه کرد و، دواپی فدرموده ی خوا و پیغمهر نه که و تم.

﴿ بَلَى قَدْ جَاءَكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴾ نهو گفتو گویدی تو راست نیه، به راستی له جیهاندا هاتو بولای تو پیغمهری من به جهننن به لگهی ناشکرای نایه ته کانی قورنانی ئیمه و، به کاری به که خدره وه، دواپی تو نهو نایه ته و به لگانته به درو خستو ته وه و، داوای گهره پی و خو به گهره دانانت نه کرد و، تو یه کنی بوی لهو کهسانه باوهرتان بهو نایه تانه و، به را گه یاندنی پیغمهر نه بو:

نه گهر تو له جیهاندا به لهت به کردایه بولای باوهره یان و به شیمان بوی تاوه، پیوستست بهو ناواتانه نه نه بو، ناسوده نه بوی و ترست له سزای خوا نه بوو، رسوایت به سهردا نه نه هات لهم روزه دا به لام ئیستا بهر گای به شیمان بوونه وه داخراوه، نهو ناواتانه ی تو نایه ته دی.

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي
جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
بِمَقَازِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ
خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾ لَهُ مُقَالِيدُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٣﴾ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا
الْجَاهِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللَّهَ

فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ
وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

﴿ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴾ وه تو که سانیکی نهوتو درو و بوختانیان داوه بهسەر خوادا و، ئەلێن: منال و هاوبهشی ههیه، له رۆژی دواپی دا ئەیان بینێ رومەتیان رەش کراوه. ئایا دۆزهخ جیگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی ئەو که‌سانه‌ نه‌ خۆیان به‌گه‌وره‌ دانه‌نێن له‌ رۆژی دواپی‌دا له‌ ناستی فەرمووده‌ی خوا‌دا؟ بێ‌گومان دۆزه‌خ جیگه‌ی ئەو که‌سانه‌یه‌.

﴿ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ وه خوا که‌سانیکی نهوتو له‌خوا ترسان و خۆیانیان پاراستوه‌ له‌ بێ‌فەرمانی خوا، رزگاریان ئەکا له‌ سزای خۆی، به‌هۆی سەرکه‌وتنیانه‌وه‌ به‌کردنی کاره‌چاکه‌کانیانه‌ وه، خراپه‌ و سزا تووشی ئەوان نابێ له‌ رۆژی دواپی‌دا و، ئەوان خه‌فەت ناخۆن بۆ هیچ شتی.

﴿ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴾ خوا دروست که‌ری هه‌موو شتی‌که‌ له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و، له‌ چاک و له‌ خراپ ئەوه‌ی له‌ هه‌ردوو جیهاندا په‌یدا ئەبێ و، خوا ناگای له‌ هه‌موو شتی هه‌یه‌ و چاودێریان ئەکا.

﴿ لَهُ مُقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴾ کلیل و خاوه‌نی‌یه‌تی ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌ر بۆ خواپه‌ و، هه‌ر خواپه‌ هه‌لسورێنه‌ری کاروباریانه‌ به‌که‌م و به‌ زۆر و، گه‌سانیکی نهوتو باوه‌ریان به‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و کاره‌ پەك خه‌ره‌کانیان نه‌هێناوه‌، ئەو که‌سانه‌ هه‌ر ئەوان زیانیان له‌ خۆیان داوه‌ و تووشی سزا و خه‌فەت ئەبن له‌ هه‌ردوو جیهاندا، جیگه‌یان دۆزه‌خه‌.

﴿ قُلْ أَغْفِرُ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴾ تو بێ‌ی به‌و که‌سانه‌ ئەلێن: تو له‌سەر ئایینی باو باپیری خۆته‌: ئایا ئێوه‌ فەرمان ئه‌ده‌ن به‌ من، دوا‌ی ئەو هه‌موو راستیانه‌ من جگه‌ی خوا پێ‌درستم، ئە‌ی ئەو که‌سانه‌ی نازانن به‌ چاک و خراپی خۆتان و بێ‌باوه‌رن؟

هه‌ندێ له‌ زانیان ئەلێن: هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئەو ئایه‌ته‌ ئه‌وه‌بووه‌: بت پەرستان به‌ پیغه‌مه‌ریان ووت: ئێمه‌ ئه‌وه‌نده‌ دارایی به‌تو ئه‌ده‌ین، بێ‌ی یه‌ ساماندارترینی پیاوانی مه‌که‌ و، هه‌ر ژنی ئاره‌زۆی بکه‌ی ئه‌تده‌ینی به‌و مه‌رجه‌ واز له‌م داواپه‌ی خۆت به‌یتی.

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾
وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ
بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾
وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾
وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ إِذَا جَاءُوهَا
فَتَحَّتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾
قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

زانایان ئەلێن: سور بریتی یە لە نامیری و یتە (کەرەنایە) فوێ پێدا ئە کرێ بو ئاماده کردنی سوپا و سەرباز و ئەوێ شابانی بێ باسی چۆنیتی ئەو (سورە) هەوای زانیاری خوا، هەندی لە زانایان ئەلێن: سور بریتە لە دەنگیکی زۆر گەورە و سەخت. هەروەها زانایان ئەلێن: سێ جار فو ئە کرێ بەو سورە دا: جاری یە کەم بو ترساندنێ دانێشتوانی ئاسمانە کان و زەویە، وە کە خوا لە ئایەتی (٨٧) ی سورەتی ئەمەلدا ئەفەر موی:

﴿ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتُزْعَمَنَ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ ﴾ جاری دووهم فو ئە کرێ بە سوردا، هەموو دانێشتوانەکانی ئاسمان و زەوی ئەمرن، هەروە کە لە ئایەتی (٦٨) ی ئەم سورەتە ئەفەر موی. جاری سێ هەم فو ئە کرێ بە سوردا هەموو مردوووە کان زیندوو ئە کرێ ئەو. بو روونکردنەوێ ئەو دوو جارە دوا، خوا ئەفەر موی:

﴿ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾ وە فو ئە کرێ بە سوردا، دوا، هەر کەسێ لە ناو ئاسمانە کان و لە ناو زەوی دان ئەمرن، مە گەر کەسێ خوا نەرەزوی هەبێ ئەمرێ لە فرێشتە کان.

﴿ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴾ له پاشا جارئ تر فو نه کړئ به سورتا، دوايی کتوپر نه وانه ی له ناسمانه کان و زهوی دان هه لئه سنده وه له گورپه کانیان و زیندو نه کړینه وه و تهماشای نهم لاوای خوږیان نه کهن چاوه پروانی فدرمانی خوا نه کهن.

﴿ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا ﴾ وه زهوی شتی و کوبونه تده وه له روژی پرسیاردا به هوئی روناکی دادپهروهی پوره درگاری نه و زهوی په پروناک نه بیته وه به بی شتیکی دیاری وه ک خور له جیهاندا و، خوی مهن چاک و خرابی ناده میزاد جوئ ده کاته وه و، ستم له هیچ کده سی ناکړئ، وه ک خوا نه فدرموئ.

﴿ وَوَضِعَ الْكِتَابَ وَجِيءً بِالْبَيِّنَاتِ وَالشُّهَدَاءِ وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ وه نامه ی تو مار کراوی هدمو کرده وهی ناده میزاد دانه نرئ و، پیغمه مران نه و کده سانه ی جیگه نشینی پیغمه مران بوون له زانیان و شهیدان نه هینرئ و، فدرمان نه درئ له نیوان هه موویاندا به جوړیکی دادپهروه و، نه وان سته میان لی ناکړئ، هه موو کاري جی به جی نه کړئ له و کاته پیغمه مران شایه تی نه دن له سدر زانیان و نه لئین: نیمه به لیتمان وهر گرتوه له وان که ناوهر وکی نامه ی خوا رابگهیدن به ناده میزاد و فیری یاسای خوایان بکهن، زانیانیش شایه تی نه دن که نیمه یاسای خوامان به وان رابگه یانده و، خوی مهن هدمو شتی نه زانی، به لام هینانی نه وان بو نه ویه هیچ کده سی بیانوی نه میئ، وه ک خوی مهن نه فدرموئ:

﴿ وَوَفِّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴾ وه به تده وای نه درئ به هدمو کده سی پاداشتی له جیهاندا کردویانه له چاک و له خراب و، خوا زاناره به شتی ناده میزاد نه یکه ن، پیوستی به شاهید نی یه.

﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا ﴾ وه کده سانیکي نه ووتو باوهریان نه هیناوه پالیان پیوه نه نرئ بولای دوزه خ زور به سه ختی کومه ل لده وای کومه ل و به رسوایی و به بی نرخی، هه تا کاتئ نه چنه لای دوزه خ و، هه موو دهر گاکانی دوزه خیان بو نه کړینه وه که له پیش نه واندا پیوه درابوون و، پاداشتیان هه ر دوزه خه.

﴿ وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ﴾ و پاسه وانه کانی دوزه خ به بی باوهران نه لئین: نایا پیغمه مران له ره گزی نیوه نه هاتوون بولتان، نایه تده کانی نامه ی پوره درگاری خوتان بخویننه وه به سهرتانا و، بتان ترسیئن له سزای گه شتنتان بدم روژه سه ختی توشتان بو؟

﴿ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾ بی باوهران نه لئین: به لی هاتون بولای نیمه پیغمه مران و نیمه یان ترسانده وه له گه شتن به سزای سه ختی نهم روژه و، به لام فدرموده ی سزادانی نیمه له لایه ن خواو پیوست کراوه له سدر بی باوهران، به هوئی نه و کرده وه خراپانه وه، پیچه وانه له فدرموده ی خوا دانایی.

﴿ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴾ به بی باوهران نه بیژری: ئیوه بجهه ناو دهر گاکانی دۆزهخ، بدرده و امین له ناویاندا، دواپی دۆزهخ جینگه یه کی خراپه بو ئهو که سانه خویمان به گه وره دانه نا بدرانه بر به فدرموده کانی خوا و پیغه مه رانی خوا و، بروایان به سزای دۆزهخ نه بو.

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى
الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
نَتَّبِعُ أَمْرَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾
وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ﴾ و که سانیکی نه وتو له په روه ردگاری خویمان ترسان و خویمانان له بی فدرمانی خوا پاراستوه به سواری که ژاوه و به پله و بدریزه وه نه نیرین بولای به ههشت به کۆمه ل کۆمه ل هدر یه که یان به پله و پایه یه کی بدرزی جیاواز و تایه تی یه وه. ﴿ حَتَّى إِذَا جَاؤُوهَا ﴾ ههتا کاتی نه چنه به ههشت، خوی مەزن نه به خشی به و که سانه ریز و بهختیاری به جوړی نه وه ی خوا نه یه به خشی نایه نه ژماره جگه له وه یش نه چنه ناو به ههشت. ﴿ وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوا خَالِدِينَ ﴾ وه دهر گاکانی به ههشت بو ئهو که سانه له خواترسانون نه کرته وه و، دهر گاوان و پاسه وانه کانی به ههشت به و که سانه نه لێن: ناشتی و خوشی و نه ترسانی بدرده و ام له سه ر ئیوه بی، ئیوه پاک بوونه تده وه له هه مو گونا ه ی و، ئیوه دوورن له هه موو شتی ئیوه له که دار بکا، دواپی ئیوه بجه ناو به هه شته وه به بدرده و امی، ههتا هه تایه.

﴿ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ ﴾ وه نه وه له خواترسانه نه لێن: کاتی نه چنه ناو به ههشت: هه مو سوپاس و ستایشی بو خوا یه کی نه وتو بی نه و به لێنه ی دابوی به ئیمه

جی به جی کرد که فرموی: زیندوو بوونه و پرسیار و پاداشت و تۆله هەن و، کردی به بهشی
نیمه ئەو جینگهیه نیمه هاتوینه ناوی و، زهوی بهههشی بهخشی به نیمه.

﴿ تَبَوَّأَ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴾ نیمه له ناو ئەم بهههشته فراوان و بهرینه دا
دانه نیشین له هەر جینگهیه نیمه ئاره زۆمان هه بهی بهخۆشی، دوا یی ئەو بهههشته پاداشتی ئەو
که سانهیه له جیهاندا به فرمانی خوا هه لسان و، ئەوهی خوا فرمانی پێداوه کردوو یانه و
باوهریان ههتاوه.

﴿ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ﴾ وه تۆ فریشته کان ئەهینی
ئه گهر پێن بهملاو لای عهرش و بونه وه ره کانی خوادا و ئەوهی خوا بیفرموی ئەیکهن، بههوی
سو یاسی پهروه رده کهری خۆ یانه وه پاک و بی گهردی و دوری له شتی ناشایسته ده ره پێن بو
خوای پهروه رده گاری خۆ یان.

﴿ وَقُضِيَ لَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ وه له دوا یی پرسیار فرمان ئەدری له
نیوان ئاده میز اددا به جۆریکی داد پهروه ری و راستی، هه ندیکیان بۆ لای بهههشت و هه ندی تریان
بۆ لای دۆزهخ، وه له خۆشیدا له لایه ن دانیش توانی بهههشته وه نه یی ژری هه مو سو یاس و ستایشی
بو پهروه رده گاری هه مو بونه وه رانه له سه ر ئەو هه موه چا کانه خوا بهخشیوی به هه مو و
بونه وه ران، هه مو کاری جی به جی نه کری...

کو تایی پیهات به یاریده خوا له (٢٠٠٠/٧/٦) به رانه بر

(٥) ره ییعی دووهه م کوچی (١٤٢١)

﴿سوره‌تی (غافر) یا سوره‌تی (تلموئمین)﴾

له مه‌که هاتوته خواره‌وه. جگه له نایه‌ته‌کانی (۵۶-۵۷) له مه‌دینه هاتوته‌ته خواره‌وه.
ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی (۸۵) نایه‌تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حَمْدٌ ﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٢﴾ غَافِرِ
 الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 إِلَهٌ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
 فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْيَلْدِ ﴿٤﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
 نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
 لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا بِالبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ
 فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
 الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٦﴾

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حم﴾ له سوره‌تی ئه‌لبه‌قدره و سوره‌ته‌کانی تردا مانای ئه‌و پیتانه به‌گویره‌ی بیر و
بوچوونی زانا‌کان باسکراوه.

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئه‌م قورئانه نیراوه‌ته خواره‌وه له لایه‌ن خوایکه‌وه
زۆر به‌ده‌سته‌لاته، ئه‌زانێ به‌که‌سانه باوه‌ر ئه‌هێنن و به‌و که‌سانه باوه‌ر نایه‌رن، ئه‌و قورئانه ترازوی
راستی و دادپه‌روه‌ری به.

﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهٌ الْمَصِيرُ﴾ خوايه‌که
له گونا‌های تاوا‌یاران خوش ئه‌بێ، په‌شیمان بوونه‌وه و هه‌ر ئه‌گرێ له‌و که‌سانه په‌شیمان ئه‌بنه‌وه،

ته‌فسیری زمانکویی

سزای زور سهخته بۆ تاوانباران، خاوه نى و گهوره يى و چاكيه به سهر ههمو بونه وهراندا، هيچ خوايه نى به شايانى پهرستين جگدى نهو، ههر بۆلاى نهو خوايه يه گهرانه وى نهاده ميزاد،

پاداشتي ههمو كهس نه داته وه په گويره ي كردارى خويان ﴿ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزُوكَ ثَقَلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴾ گفتو گوى نابسه جى ناكه ن له باره ي ثابته كاني نامه ي خوا، ثابا راستن يان درۆن مه گهر كه سانيكي نهو تو باوه ريان نه هيتاوه، دوايى ناره زوى پوچي خويان كهو توون و، برويانووى ناره وا نه هيننه وه، نه لين: قورنان نوسراوى پيشوانه و، زيندوو بونه وه نيه، دوايى هات و چوى نهوان به ناو شاره كاندا بۆ بازرگاني فريوى تو نه دا كه قازانجي زور نه كهن.

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ ﴾ تاقمى نوح و نهو تاقمانه ي كه كو نه بوونه وه له دژى راستى و خاوه نى راستى پيغمه مره كاني خويانان به دروخسته وه له پيش بت پهرستاني مه كه وه، نهو جهنگى تو له گهل بت پهرستان جهنگى تايه تي نيه. به لكو جهنگى نيوان راستى و درويه، جهنگى نيوان باوه ر و بى باوه ر يه، نهو جوړه كارانه كاريكي تازه نيه و كونه.

﴿ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ ﴾ وه ههمو نه ته وه يه له نه ته وه كاني پيشو نيازى نه وه يان نه كرد پيغمه مره كاني خويان بكورن و نازاريان به دن و، گفتو گوى نابسه جيان له گهل نه كردن; له بهر نه وه ي بهو گفتو گو ناره وايه راستى باوه رهيتان پوچ بكنه وه، دوايى نيمه نه واثان له ناو برد و نازارى سه ختمان دان، دواى له ناو بردنيان نيوه پرون سهرى جيگه كانيان بكنه چون بوه سزاي سه ختي من بۆ نهوان.

﴿ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴾ وه ههر بهو جوړه ي باسكرا پيوست بو بو فهرموده ي په روه ردگارى تو له سهر كه سانيكي نهو تو باوه ريان نه هيتا بو كه به راستى نهوان دانېشتوى ناگرى دوزه خن. نه گهر نه دم تاقمه ي نويشه باور نه هين، دوا روژى نه مانېش وهك دوا روژى نهوان وايه و، له ناو دوزه خدا نه بنه هاوړتي يه كترى.

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ

وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ

لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا

فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ

مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ الْكَزِيرُ
 الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
 يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا يُشَادُّونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ
 أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ئەو فریشتەکانی ئەو تۆ
 تەختی پەرورەدگاری تۆ هەڵنەگرن و ئەو فریشتەکانیش لەم لاوای عەرشەوهن هەموویان بە
 سوپاس و ستایشهوه نوێژ ئەکەن بۆ پەرورەدگاری خویان و باوهری پێ ئەهێنن.
 بۆ زانی: مەبەست لە هەلگرنتی عەرش چاودێری و هەلسوراندنی ئەو فەرمانانەیە خوا بە
 فریشتەکانی سپاردوه لەپەرستن و داواکردنی ئی بوردن لە خوا بۆ گوناھباران. کە ئەبێژری
 عەرشی خوا، یانی توانای خوا بەسەر هەموو بونەهراندا، هەلگرنتی فریشتەکان بۆ تەختی خوا
 ئەوه ناگەینێ خوا لەشی هەبێ، و، خوا لەسەر تەخت دانیشتی، ئەگەر وابێ ئەبێ خوا لەشی
 هەبێ و پێوستی بە جیگەیه هەبێ لەسەری دانیشی، ئەوهیش لە خراۆ دووره و ناگونجی خوا
 لەشی هەبێ.

پرسیار: ئەگەر خوا لەسەر تەخت دانەنیشی، لەبەر چ شتیکە ئەبێژری (تەختی پەرورەدگاری
 تۆ)؟

وەلام: وولامدانەوهی ئەو پرسیاره زۆر ئاسانه، ئەوتە ئەبێژری: شەقامی فلان کەسێ کەچی
 ئەو کەسە هیچ شتی لەو بارهوه نازانی، هەموو مزگەوتەکانی جیهان و کەعبە ی رێزدار بەوان
 ئەبێژری خانە ی خوا و، مانای وانی یە خوا لەناویان دانەنیشی، بەو جۆره دروسته بۆخوا ی مەزن
 ئەو تەختی لە ئاسمانا دروست کردبێ و فەرمانبدا بە فریشتەکان بسورێنەوه بەدەوریا، هەرۆه
 ئیبراهیم کەعبە ی دروست کرد و، خوا ی مەزن پێوستی کرد لەسەر ئادەمیزاد بەدەوریا
 بسورێنەوه ئەگەر توانایان هەبە. هەموو شتی هەر خوا ئەیزانی.

﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾ وه فریشتەکان داوای
 ئی خوشبوون ئەکەن لە خوا بۆ کەسانیکێ ئەوتۆ باوهریان هیناوهو گوناھباران، ئەلین: ئەی
 پەرورەدگاری ئیمه: بەزەبی و میهرهانی و زانیاری تۆ هەموو شتیکێ گرتوه لە رووی زهوی دا و
 لە پاشەرۆژدا و، ئەوانه ی تیدا کۆبۆهتەوه بە فراوانی.

﴿ فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴾ دواى تو خوشبیه له کهسانیکى نهوتو پدهشیمان بونهتهوه و، دواى ریگه‌ی نایینی تو کهوتون، تو له سزای دوزخ بیانپاریزه. خوای مهن پاداشتی جوراوجوری هدیہ بو باوه‌داران: چونان بو بهدهشت، هاوری پیغمه‌مران و شهیدان و پیاوچاکان و پارانه‌وی فریشته‌کان بویان، زور شتی تریش.

﴿ رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ نهی پدروهردگاری نیمه تو نهو کهسانه و نهو کهسه‌ی کرده‌وی چاکى کرده له باوک و زن و مناله‌کانی نهوان تو بیانخدره ناو بهدهشتی بهرین و جیگه‌ی دانیشتی بهرده‌وام، نهو بهدهشتانه بدلینت داوه بهوان بیانده‌ری بهراستی تو زور بهدهسته‌لاتی تو توله له دوزمنانی پیغمه‌مر بکه‌پته‌وه، هه‌مو شتی له جیگه‌ی شیایو خویا دانه‌نی. رسته‌ی ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ نامازه بولای پچرانی په‌یوه‌ندی له نیوان باوه‌ردار و بی‌باوه‌ران دا نه‌کا، باوه‌کو باوک و کوری به‌کترین.

﴿ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ تو نهو کهسانه بیاریزه له سزای خراپه‌کانیان و، هه‌ر که‌سی توله‌و روزه دا بیپاریزی له سزای خراپه‌کانی، دواى بهراستی تو لهو کهسه خوشبوی به‌هوی میهره‌بانی خوته‌وه، نهو لیخوشبون و پاراسته له سزای خراپه‌کان سهر کهوتن و رزگار بونی گه‌وره‌یه که نه‌چنه ناو بهدهشت.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ ﴾ بهراستی کهسانیکى نهوتو باوه‌ریان نه‌هیناوه له رۆزی دوایدا، بانگیان نه‌کری و له‌ناو ئاگردان و، نه‌فهرت له خویان نه‌کدن و سهرزنه‌شتی خویان نه‌کدن که باوه‌ریان نه‌هیناوه، لهو کاته‌دا بهوان نه‌بیژری بهراستی نه‌فهرت و توره‌بونی خوا له نیوه له جیهاندا، زور گه‌وره‌تره له نه‌فهرت و سهرزنه‌شتی خوتان بوخوتان لهم رۆزه‌دا.

﴿ إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَكُفُّوا ﴾ خوا زور توره‌بو له نیوه کاتی له جیهاندا بانگی نیوه نه‌کرا بولای نه‌وه‌ی نیوه باوه‌رپه‌ین. دواى نیوه باوه‌رستان نه‌هیناوه، هه‌ندیکیان نه‌وانی تریان لانه‌دا له ریگه‌ی راست.

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتُنَبِّئُنَا أَنَّكَ تَعْتَرِفُنَا بِدُعَائِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ
اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَدُّوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ
الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾
 رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾ يَوْمَ هُمْ بَرْزُؤٌ لَا يَخْفَى
 عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾
 الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
 اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

﴿ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا اِثْنَيْنِ وَاَحْيَيْنَا اِثْنَيْنِ فَاعْتَرْفُنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلَى خُرُوجٍ مِّنْ سَبِيلٍ ﴾ بنی باوه ران
 نه لئین: نهی پهروه ردگاری نیمه: دوو جار نیمه مت مراندوه: جاری بهر له وهی له دایک بوین و
 جاری تر دوی کورتای بنی هانتی تهمه غان له جیهاندا و، دوو جار نیمه مت زیندوو کردوه ته وه
 به که مجار له دایک بوین، دووهم جاری دوی مردغان له پاشه رزدا، دوابی نیمه مت ددان نه نین
 به گوناوی خومان و پدشیمان نه بیندوه لهو گونا هانی له جیهاندا کردومانه له زیانی به که مدا،
 نایا دوابی رینگه به هدیه بو لای دهر چو غان له ناگر و جاری تر بگه رینه وه بو جیهان، هتا نیمه
 باوه به نین و کرده وهی چاک بکهین و فرمانه کانی تو به جی به نین. وولامیان نه درته وه و
 دهر چو ننان له ناو ناگردا نیه.

﴿ ذَلِكُمْ بَأْثَةٌ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَخُدَّ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴾ نهو
 جینگه به شوینی نیویه له بهر نه وهی به راستی بانگی نیوه بکرایه بولای پدستی خوا به تنها نیوه
 باوه رتان نه نه هینا و، نه گهر هاویه ش دابرایه بو خوا باوه رتان نه هینا، دوابی هه موو فرمانی بو
 خوا به و، فرمانی داوه نیوه بچنه ناو دوزه خ، خوا که سیکه لهو بالا به ده ستر نیه، لهو گه وره تر
 نیه له ده سته لاتا.

﴿ هُوَ الَّذِي يُرِيكُم آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴾ خوا که سیکه
 نهو تویه نیشانه و به لگهی زوری نیشانی نیوه دا له سدر توانای خوئی و نه نیرته خواره وه له
 هه وری ناسمان ناوی نه پته هوی پهیدا کردنی روزی و خواره ده منی بو نیوه و، ناموزگاری
 وهر ناگری مه گهر که سی بگه رینه وه بولای خوا و بیه رستی.

﴿ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾ دوابی نیوه خوا بیه رستن به تنها، به
 نیازی پاکوه پدستن هدر بو نهو بکهن و، باوه کو بنی باوه ران پیان ناخوشی پدستن هدر بو
 خوا به تنها.

﴿ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴾
 خوی موزن پلهو پایدی دۆستانی خوی بهرز نه کاته وه له به دهشتا، خاوه نی هه مو بونه وهرانه و،
 هدر نهو خاوه ن دهسته لاته، خوا به هو ی فه رمان و ده ستوری خو به وه سروس نه نی ری بۆ لای
 که سی ناره زوی هه بی له به نده کانی خوی و نه یکا به پیغه مه ره له بهر نه وه ی به نده کانی خوا
 بهر سی نی له سه ختی رۆزی دوا بی و، رۆزی گه یشتنی ئاده می زاد به پاداشتی خوی.
 ﴿ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ﴾ نهو رۆژه رۆژیکه هه مو ئاده می زاد له
 گۆره کانیان دینه ده ری و هه یج شتی دایان نا یوشی، هه یج شتی له کرداری نه وان په نهان نیه
 له سه ر خوا. لهو رۆژه دا نه بی زئی به بونه وهران:

﴿ لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴾ وه بۆ چ که سی که خاوه نیه تی و پاشایه تی له م
 رۆژه دا ؟ تو له وولا می هه مو وانا بی: هدر بۆ خوا به خاوه نیه تی هه مو بونه وهران لهو رۆژه دا
 و، خوا به که ته نها هاو به شی نیه، زۆر به ده سه لانه لهو رۆژه دا باوه رداران وولا م نه ده نه وه
 به گو ی ره ی بیر و باوه ری خو یان، بی باوه ران خه فه تبار و ریگه ی سه ری پیچیان نیه و جیهانیان له
 ده ست ده رچه و بۆ یان ناگه ری ته وه.

﴿ الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴾ نهو رۆژه
 رۆژیکه هه مو که سی پاداشتی نه در ی ته وه به شتی کردویه تی له جیهان داله چاک و له خراپ،
 نهو رۆژه سه می تی دا نا کری. نه له پاداشتی چاکه و نه له سزای تاوانباران. به راستی
 پر سیار کردنی خوا له رۆزی دوا بی دا کاتیکی در ی ز ی بۆ نیه، خوا توانای هه به له که مه تر ین کاتا
 پر سیاری هه مو بونه وهران جی به جی بکا.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ
 لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِمْ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ
 يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
 شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ

يَذُنُّوهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿ ٢١ ﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿ ٢٢ ﴾

﴿ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ يُطَاع ﴾ وه تو بى باوه ران بر سينه له سزای رۆزى هاتنى نزيكه كه رۆزى دوايه، كاتى دليان نه كه ويته جول و قورسايى نه خاته سدر سيه كان له سه ره وهى قور گيان و، توشى كدم هه ناسه بى نه بن، ناواته خوازى رزگار بن به هوى مردن وه، خه ته فبار و بى دهن گ و، دليان پر بوه له خه فست و گفتو گويان بۆ ناكړى، بۆ سته مكاران و بى باوه ران هيچ دؤست يكيان نيه دليان بداته وه و، هيچ كه سى نيه بويان بيار ته وه وه و ولا مى بدر ته وه.

﴿ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴾ خوا نه زانى به هه مو شتى و به شتى به دزيوه ته ماشاي بۆ بكرى و، به شتى دليان پنهانى دابى.

﴿ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾ وه خوا فدرمان نه دا به داد پره وهى و به راستى، كه سانيكى نه وتو له جگه ي خوا نه په رستن هيچ فدرمانى نادهن سودى تيدابى، چونكه بى گيان و هيچ شتى نازان. به راستى هدر خوا يده هه موو شتى بيسى له گفتو گوى ناده ميزاد، هه موو شتى بيسى له كردارى ناده ميزاده.

﴿ أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾ نايا بى باوه رانى مه كه نه رويشتون به ناو زهوى شام و يه مه ندا، دوايى ته ماشا بكنه چؤن بوه كوتايى و پاشه رۆزى كه سانيكى نه وتو له پيش نه وانه وه بوون له بى باوه ران.

﴿ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يَذُنُّوهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴾ نه وانه ي پيش نه مان به ويته تاقمه كانى نوح و هود و صالح و جگه ي نه وان، هيترى نه وان و ناوه دانكر دنه وه يان بۆ زهوى و نيشتمانى خويان به هيتر و ناوه دان كردنه وه يان زؤر تر بوه، دوايى سزاي نه وانه ي پيشوى دا به هوى گونا هه كان يانه وه، هيچ كه سى نه بو له جگه خوا بيانبار ترى له سزاي خوا.

﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا ﴾ نه و سزادانه ي نه وان به هوى نه وه بۆ به راستى پيغمه مره كانى نه وان به چندين به لگه ي ناشكرا چون بؤلايان، دوايى نه وان باوه ريان نه هيئا.

﴿ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ دوايى خوا سزاي نه و كه سانه ي دا باوه ريان نه هيئا. به راستى خوا زؤر به هيتره، سزاي سه خت و گرانه بۆ بى باوه ران.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَانٍ وَقَارُونَ
 فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾
 وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
 لَا يَأْتِي مِنَ يَوْمٍ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ
 فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ
 اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا
 فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَتَقَوْمُ
 لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ
 بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا
 أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴾
 وه نیمه بدرستی موسامان رهوانه کرد به چنه ندین بدلگه و کاری بهك خهری ناشکرا و

ته فیسری زمانکوی

به هیتریکی ناشکراؤ و که داردهستی بو، بۆلای فیرعهون و هامان و قارون، دواپی نهوان ووتیان: موسا جادوگهره، زۆر درۆزنه.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴾ دواپی کاتی موسا چوو بۆلایان به پهیامیکی راستهوه له لایه نیتسهوه، بۆیان نهکرا رووبهرووی راوهستن ووتیان: ئیوه کورانی کهسانیکی نهوتۆ باوهریان هیناوه له گهل موسادا بیان کوژن و، ژنهکانیان به زیندویی بهیلنهوه بۆ کاره کهی خویان، نهو کاره نا رهوايه بهر له دایکبوونی موسا و دواپی له دایکبوونیشی بهردهوامبو، پیلان و فیللی بی-باوهریان له گومرایی و زیانی خویانا کوتایی بی-هاتوه سودیکی بهوان نهبهخشی.

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴾ فیرعهون ویستی موسا بکوژی، هندی له پیاوهکانی ووتیان: تو موسا مهکوژه، نهوهک خوی موسا تۆله بستی، وه فیرعهون له وولامیان ووتی: ئیوه واز له من بهین با موسا بکوژم و، موسا له پدروهردگاری داوای یارمهتی بکا نه گهر جگهی من خوائی تر ههیه، بهراستی من نهترسم که نهه نایهنی ئیوه بکوژی، یا بیته هوی ئالۆزی و شۆرشی دانیشتروان و، بهو بۆنهوه خرایه بهرپا بکا له ناو زهوی میسردا.

﴿ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴾ وه موسا ووتی: بهراستی من پهنا نهگرم بههوی پدروهردگاری خۆم و پدروهردگاری ئیوهوه له ههر کهسی خوی به گهوره دابنی له ناستی فهرمانی خوادا و، بروا به رۆژی پرسیار و سزا نه بهری.

﴿ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ﴾ وه پیاویکی باوهردار له پیاوه بهرپیرهکانی فیرعهون باوهرهینانی خوی پههاندان بوو ووتی: نایا ئیوه پیاوی نه کوژن بلی: که پدروهردگاری من: ههر خوايه بهتهنها و، بهراستی هاتوه بۆلای ئیوه بهچهندين بهلگه و کاری پهک خهر له لایه پدروهردگاری ئیوهوه له سههراستی داوای خوی.

﴿ وَإِنْ يَكَازِدَا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكَادَا يُصَبِّحُ بِغُضِّ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴾ وه نهگهر نهو پیاوه درۆ بکا، دواپی زیانی درۆکه ههر له سههراستی و، زیان توشی ئیوه ناکا و، نهگهر راست بکا و، ئیوه بهدرۆی بجهنهوه، بهلای کهمهوه ههندی لهو شتهی نهوتۆ هه ره شهی بی نهکا له ئیوه توشی ئیوه نهبی له جیهاندا و رسواتان بکا. بهراستی خوا رانومایی کهسی ناکا له سنوور لایدایی، له داواکاری دا درۆ بکا.

﴿ يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنَ بَنِي اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ﴾ نهو پیاوه باوهرداره ووتی: نهی تا قمی خزمانی من: ئیوه نهمرۆ خاوهنی دهسته لائن له زهوی میسردا، ئیوه به هیترینی رژیمن لهم کاته دا، زال و بی ترسن، دواپی چ کهسیکه یارمهتی ئیوه بدا و، رزگارتان بکا نهگهر نهو سزایه بیته بۆلای ئیوه.

زانای به ناو بانگی مہراغی له تہفسیرہ کدی خویا نهلئ: نهو پیاوه باوہر دارہ ناموزای فیرعون و جیگہ داریشی بوو، بهر یوہ بدری پؤلیس بو، هدر نهو پیاوہیشبو به موسای ووت: خوت رزگار بکه نهویش چوبؤ مدیدن و لای شوعهیب.

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴾ فیرعون ووتی: من هیچ شتی نیشانی نیوہ نادمه مہ گهر هدر نهو شتهی نامازهم بؤ کرد و به نیوهم ووت که کوشتنی موسا بوو، رانومایی نیوہ: ناکهم بؤلای هیچ شتی مہ گهر ریگهی راست و بهسود بؤ نیوہ.

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ يَقَوْمِ إِيَّيْ
أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِّثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ
وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
وَيَقَوْمِ إِيَّيْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُؤَلُّونَ مَدِيرِينَ
مَالَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾
وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ
مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ
مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَتْهُمْ كِبْرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ
يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾

﴿ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴾ وه کهسیکی نهوتو باوهری هینابو له خزمه کانی فیرعون ووتی: نهی تاقمی من: بهراستی لهسدر نیوہ هدیہ که بیت بؤ سدرتان رؤژی وینهی رؤژی نهو تاقمانهی یه کیان گرتبوو لهدژی پیغمهره کانی خویان و، توشی سزا بون و، نیوہیش وهک نهوان سزاتان بدری.

﴿ مِثْلُ ذَابٍ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَكُودٍ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِلْعِبَادِ ﴾ نهو تاقمانه رهوشیان به وینهی رهوشتی تاقمهکانی فیرعهون و عاد و سهمود و کهسانیکی نهوتو له دوی نهوانده بوون، نازاری پیغمهرکانی خزیانیان نهدا و له جیهاندا توشی سزابون، ئیوهیش نهگهر واز له نازاری موسا نهبن توشی سزا نهبن و، خوا نایهوی سزای بدهندهکانی خوی بدا و، زور میهره بان و خاوهنی بدهزیهه بویان.

نهو پیاهه باورداره بدرگری له موسا نهکرد به شیویهکی شیرین و ناموزگاری بهکی کاریگهر بو به کهم جار موسای له گوناھ دور نهخستهوه، دووهم جار دوژمنی موسای نهترسان له نازار بههوی بهدروخستهوهی موسا. سیهم جار چاکه خوی بیر نهخستهوه، دوی نهوانه و، دوی نهوه نهگهر واز له بی باوهری نهیدرن له جیهاندا سزایان نهدری، له سزای رۆزی دوایش نهیان ترستی و نهلی:

﴿ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴾ نهی تاقمی من: بهراستی من ترسم لهسهر ئیوه هدی له سزای رۆزی دواپی که توشی ئیوه نهبی کاتی ئیوه دهنگیکی سهختی راست نهیسن و، له گزهرکانتان دینهدری و بانگی نادهمیزاد نهکری.

﴿ يَوْمَ تُولَوْنَ مُذْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴾ رۆزی دواپی نهو رۆزهیه واز له ئیوه نههیری و، ئیوه ههولی راکردن نهدهن له بهر سزای گهرمی ناگری دۆزهخ، لهو رۆزهه بو ئیوه نیه هیچ کهسی بتانپاریزی له سزای خوا و، هدرکهسی رینگهی راست نهگری به نارهزوی خوی، خوا له رینگهی راست لای نهدا، دواپی هیچ کهسی نیه شارهزای رینگهی راستی بکا، هدرکهسی زهر بخواتوه بیگومان خوا نهیکوژی.

﴿ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زُلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ﴾ وه بهراستی لهمهوبهر یوسفی کوری یهعقوب هاتبو بۆلای باوباپیری ئیوه به چندنین بهلگهی روون لهسهر داواکاریکهی خوی، دواپی ئیوه لانهچوون له گومان له پیغمهرایهتی یوسفدا، ههروهه ئیوه ئیستا گومانتان هدی له پیغمهرایهتی موسادا.

یوسف به زمانی عیری یانی (زور بین) دایکی ناوی ناوه بهو ناوه له بهر نهوهی کوری زورتی بهدوادا بی.

﴿ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا ﴾ ههروهه ئیوه بهردهوامبوون لهسهر نهو گومانه ههتا کاتی یوسف مرد، ئیوه بهخوشحالیوه ووتان خوا له دوی یوسف پیغمهیری تر نانیری و رزگارمان بو لهسهر داواکاری پیغمهران، ههتا کاتی زیندوو بونهوه.

﴿ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ ﴾ هدر بهو جوړه خوا نهوانی لادا له رینگهی راست هدر کهسی له سنوور لابدا، گومانی هدی له لایینی خویا. بهسهر بهستی خویان بی باوهریان ههلبزاردوه.

﴿ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ ﴾ نهو کهسانه له سنور لا نهدهن کهسانیکی نهوتون گفتوگوی نابهجی نه کدن له باره ی نهو کاره پهك خهرا نهوه خوا له سهر دهستی پیغمههرا ن پیدای کردوه، به بی نهوه ی نهو کهسانه بهلگه یه کیان هه بی خوا بی به خشین. بهلکو دوا ی نایی بایری خویان کهوتون.

﴿ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴾ نهو گفتوگو بی جیگانه دوژمنایه تی گهوره یه لای خوا، دوریان نه خاته وه له میهره بانی و بهزه بی خوی و سزای بو ناماده کردون و، دوژمنایه تی گهوره یه لای باوه داران و، رقی زورتر پیدای نه کا بویان لهو کهسانه، هدر بهو جوړه ی خوا موری داوه به سهر دلی نهو کهسانه ی گفتوگوی نابهجی نه کدن خوا موز نه دا له سهر دلی هدمو کهسی خوی به گهوره بزانی و باوه به خوا و پیغمههرا نی خوا نه هینی، یاخی بی له فرمانی خوا و پیغمههرا ن.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَكْفُرُ بِنِإِي صَرَخًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ
السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ كَذِبًا
وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِي
آمَنَ يَتَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾
يَتَقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا
وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرَخًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ ﴾ وه فیرعون به هامانی ووت: نه ی هامان: تو کوشکیکی زور بهرز بو من دروست بکه به جوړی بی زور

کەس بیسنی بۆ ئەوێ من بەرز بێمەوێ بۆلای ئاسمان و بگەمە ئەو دەرگایانە و، ئەو رینگایانە نەروێ بۆلای ئاسمان.

﴿ فَأُطْلِعَ إِلَى إِلَهٍ مُوسَى وَإِلَى لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا ﴾ دوایی من بپروام بۆلای خوای موسا و بزاتم ئەو خوایە چۆنە موسا باسی ئەکا و، بەراستی من گومانم وایە موسا درۆ ئەکا خوا ھەدیە، ھەر ئەوێ شایستەیی پەرستەن، فیرەدون ئەیزانی خوا نابینێ و ئەو دەستەلاتەیی نێە. بەلام ئەیزانی زۆر بەی زۆری دانیشتوانی میسر کەم ئەقلن و بپروای بێ ئەکەن.

﴿ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴾ وە ھەر بەو جوڑەیی رازیتراوەتەوێ بۆ بێ باوێران کردەوێ خراپەکانیان. بۆ فیرعەونیش رازیتراوەتەوێ بۆی کردەوێ خراپی خۆی و، داوای خوایەتی ئەکا و، وەرگێڕاوە لە رینگە بەھۆی نەزانی و کەم ئەقلی دانیشتوانی میسرەوێ کە ئەیان پەرست و، پیلانی فیرعەون لە دژی موسا ھیچ سودێکی بۆخۆی نێە جگە لەوێ توشی زبانی بکا و، رسوای جیھان ئەبێ و لەناو ئەچێ.

﴿ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴾ وە ئەو کەسێ ئەوتۆ باوێری ھێناو ووتی: ئەی تاقم و خزمانی من: ئێرە دوای گفتوگۆ راستی من بکەون رینگەیی رانوموستان شارەزا ئەکەم و ئەتانبا بۆلای بەھەشت و رزگارتان ئەبێ.

﴿ يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴾ ئەی تاقمی من: بەراستی زبانی ئەم جیھانە بەشیوەیەکی کاتی نەدەمیزاد پێی رانەبوێرن و، بەراستی ھەر رۆژی دوایی جینگەیی کی نەبپروێ و بەردەوامە.

﴿ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ ھەرکەسێ کردەوێ خراپی کردبێ، دوایی ئەو کەسە پاداشتی نادریتەوێ مەگەر ھەر بەوێنەیی پاداشتی خراپە کە خۆی و، ھەرکەسێ کردەوێ چاکی کردبێ لە پیاو یا لە ژن و، ئەو کەسە باوێری ھێناو، دوایی ئەو کەسانە ئەچنە ناو بەھەشت لەناو بەھەشتا بەین ئەندازە خواریدەمەنیان دەرخوارد ئەدری.

وَيَقَوْمٍ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لِي دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَبَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

﴿ ٤٣ ﴾ فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَوضُ أَمْرِي إِلَى
 اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿ ٤٤ ﴾ فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ
 مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿ ٤٥ ﴾ النَّارُ
 يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
 آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿ ٤٦ ﴾

﴿ يَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴾ وه نهی تا قم و خزمانی من:
 ئیوهی بت پد رست ههوال بدن به من له باره ی چو نهی من له گهل ئیوه: من بانگی ئیوه نه کهم
 بو چا کهیه کی نهوتو ئیوه رزگار نه کا له ناو چون و له سزای خوا که باوه رهینانه و، ئیوه بانگی
 من نه کهن بولای ناگری دوزه خ.

﴿ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴾ ئیوه
 بانگی من نه کهن بو نهوهی باوه ره خوا نه هیتم و، من بکه م به هاو بهش بو خوا له پد رستدا
 شتی من هیچ جو ره زانیاریه کهم به خوایه تی نهو شته نه بی و، چو ن شایسته یه نهی ناسم و من
 پروای بی بهیتم؟ وه من بانگی ئیوه نه کهم بولای نهوهی پروا به خوایه بهیتم زور به ده سته لات
 و به توانایه، لی بور دنی زوره بو نهو باوه ردارانه داوای لی خو شبوون بکه ن.

﴿ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ ﴾ بیگو مان به راستی ئیوه
 بانگی من نه کهن بولای پد رستی شتی به وینه ی فیرعه ون و جگه ی فیرعه ون، بو نهو شته نیه
 بتوانی وولامی هیچ که سی بداته وه نه له جیهاندا و له دواروژدا: نهو بتانه داوای نهوه ناکه ن
 پد رستیان بو بکری یا شایسته ی پد رستن نین و له پاشه روژیشدا بیزاری خو یان ده رنه برن لهو
 که سانه نهوانیان پد رسته.

﴿ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴾ وه به راستی گه رانه وهی ئیمه له
 روژی دوا ییدا هدر بولای خوایه و، نهک بولای فیرعه ون و جگه فیرعه ون و به راستی نهو
 که سانه ی له سنور ده رنه چن و خوا نا به رستن دانیشته روی ناو ناگری دوزه خن.

﴿ فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴾ دوا بی کاتیکی
 نهوتو دیت ئیوه باسی راستی شتی نه کهن که من ئیستا به ئیوه نه لیم و، من هه موو کار یکی خوم
 ههواله ی لای خوا نه کهم. به راستی خوا بهنده کانی خزی نه بینی و چاک و خراپان نه زانی.
 فیرعه ون ویستی ئازاری نهو که سه باوه رداره بدا، لهو باره وه خوا نه فدرموی:

﴿فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَخَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ دواپی خوا
کهسه باوه ردارهی پاراست له نهجایم فیللی تاقمه کهی فیرعهون، له پیلانی خراپی نهوان و،
سزایان له لای خواوه بزهاته خوار و لهناوچون و، ناوی دهریا نهم لاو لای لی گرتن و همهوویان
خنکان.

﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾
نهفهرموی نهوسزا خراپه بریتیه له ناگرئ تاقمه کانی فیرعهون بهپانی و نیواره نومایش نه کرئن
بهسهر نهو ناگره دا، نهو نومایشه سزایه بز گیانیان ههتا رۆژی دواپی و، دواپی کاتی رۆژی
دواپی پیدای بو، له لایه ن فریشته کانهو نه بیژری: نیوهی تاقمی فیرعهون بچنه ناو سهخترینی
سزای ناگر.

وَإِذْ يَتَحَاوُونَ فِي
النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ
﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ
قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾
قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
﴿٥٠﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى
الْهُدَىٰ وَأَوْثَقْنَاهُ بِرَبِّهِ إِسْرَءِيلَ الْكِتَابِ ﴿٥٣﴾ هُدَىٰ

وَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٥﴾

﴿ وَاذْ يَحْجُجُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فُهِلْ أَنْتُمْ مُعْتُونٌ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴾ تو بیری کاتی بکهرهوه دانیشنوانی ناو ناگری دوزه خ گفتوگو له گهل یه کتری نه کدن، دواپی نه فهرموی نهو کهسانه ی بی ده سته لات و بچووک بوون بهو کهسانه نه لین: دواوی گهره بیان نه کرد له جیهاندا: نیمه به راستی دوا که وتوی نیوه بووین له جیهاندا، دواپی نایا نیوه هه لنا گرن به شتی لهو ناگره به هوی نیوه وه توشی نیمه بوه؟

﴿ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴾ نهو کهسانه ی خو یان له جیهاندا به گهره دانه نا له و ولامی بچو که کاندا نه لین: به راستی نیمه هه موومان له ناو ناگری دوزه خداین، هیچ لایه کمان سزای نهوی ترمان هه لنا گرین، به راستی خوا فهرمانی خوی له نیوان بهنده کانی خویا داوه و، فهرمانی خوا ناگوری، بی باوه رانی خسته وه نه ناو ناگر، باوه ردارانی خسته وه نه ناو به هه شت.

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴾ وه کهسانیکی نهوتو له ناو ناگردان به پاسه وانانی دوزه خ نه لین: نیوه داوا بکدن له به دروه ردگاری خوتان روژی سزای ناگر سوک بکا له سه ر نیمه.

﴿ قَالُوا أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِيكُم رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ ﴾ پاسه وانانی دوزه خ نه لین: نایا پیغه مه ره کانتان نه هاتبوون بولای نیوه به چهن دین به لگهی ناشکرا له سه ر راستی داوا کانیان. بی باوه ران نه لین: به لی. هاتوون بولای نیمه و، راستی نه م روژه یان به نیمه را گه یاندووه. نیمه به درومان خسته وه.

﴿ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴾ پاسه وانانی دوزه خ نه لین: دواپی نیوه خوتان بو خوتان بیاری نه وه بو سوک کردنی نه ندازه ی روژی سزا، نیمه ده ستورمان بی نه دراوه بو نیوه بیاری نه وه، هه رچونی بی پارانه وه ی بی باوه ران له پوچی و بی سودی دان و له ناو گو مرایی دایه، نیوه باوه رتان نه هیناوه و، پارانه وه تان لی وه رنا گیرئ. خوی مه زن نه فهرموی:

﴿ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴾ به راستی نیمه یاریدی پیغه مه ره کانی خومان و، کهسانیکی نهوتو نه دین باوه ردارن له ژبانی جیهان و له روژی دوا ییدا، نهو روژه ی فرشته کان و زانایان و نه ندامه کانیان شایه تی نه دهن له سه ر تاوانباران که فهرمانی خویان پی را گه یه نراوه و، شایه تیش نه دهن باوه رداران و ولامی پیغه مه ره کانیان داوه ته وه، بی باوه ران به درویان خسته وه.

﴿ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴾ ﴿ نه روزی که بیانوهیتانهوی ستمکاران هیچ سودی بهوان ناگهیدنی و بۆ نهوان هدیه دور بن له میهره بانی و بهزه بی خواو، بۆیشیانه جیگهی خراب که بریتیه له دۆزهخ، ئیتر نهو رۆژهیه پهشیمان بوونهویان بی سووده.

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴾ ﴿ دوی نهوی خوی مهزن باسی یاریدانی پیغمهران و باوهردانی کرد ناماژهیش نهکا بۆلای موسا و باوردارانی بهنوئیسرایلی و نهفدرموی: ئیمه ههمو کاتی شارهزایی یاسای ئایینمان بهخشی به موسا و، ئیمه لهدوی موسا نامهیه کمان کرد به میرات بۆ بهنوئیسوئیلان نهو نامهیدیش تهوراته.

﴿ هُدًى وَذِكْرَى لِلْأُولَى الْأَلْبَابِ ﴾ ﴿ لهبهر نهوی شارهزایی نامۆزگار کهر بی بۆ بهنوئیسرایلی و فیری یاسا و دهستوری خویان بکا.

﴿ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴾ ﴿ دواپی تو ئارام بگره لهسهر ئازاری بت پهستانی قورهیش. بهلئیی خوا راسته داویشته تی بهتو، بیگومان خوا تو سهردنهخا بهسهر دوژمنانی خوتا و، تو داوای لی خوشبوون بکه له خوا بۆ گوناهاه کانت و، تو بهردهوامیه لهسهر پاکیتی و سوپاس بۆ پهروهردگاری خوت ئیوارانو بهیانیان و ههمو کاتی دوری بخهروهه له کاری ناشایسته.

بۆ زانین: بهراوردی له نیوان جوهکانی سهردهمی موسا و له نیوان جوهکان ئیستادا و، بهراوردی له نیوان تهوراتی نیراوه بۆلای موسا و له نیوان تهوراتی ئیستا تهملودی جوهکانی ئهم سهردهمه، بیگومان تهورات و جوهکانی موسا لایان وابوه تهورات نامهی خویه و، جیاوازی له نیوان نادهمیزادا نیه به جگهی له خواترسان. بهلام تهورات تهملودی جوهکانی ئیستا نهلین: جوهکان ههلبژارده و گهلی خوان و، جگهی نهوان خوا بۆ ئهمانی دروست کردوه و زۆر شتی تری نارهوا. ههروهها مانای ووشه ی ئیسراییل لای موسلمانان به زمانی عیبری یانی بهندهی خوا، لای جوهکانی ئیستا یانی زۆران له گهڵ خوادا نهگرئ. بهلگهیش (سفر التکوین)^۲ نهسحاحی (۳۲) ئایهتی (۲۸) نهلی: (إِسْرَائِيلُ ۹) بهمانا (يُصَارِعُ اللَّهُ) زۆران نهگرئ له گهڵ خوادا، تهماشای تهفسیری (الکاشف) بکه بهرگی (۶) لاپهه (۴۶۰).

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ يَخْتَرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ
مَّا هُمْ بِبَلِيغِيهِ فَاَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّكَ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ ﴿ ٥٦ ﴾ لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ

خَلَقَ النَّاسَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾
إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ كُمُ
اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِيقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ
كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٢﴾

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ ﴾ بهراستی که سائیکی نه و تو
گفتوگوی ناهجی نه کن له باره ی نایه ته کانی نامدی خوداوه، بهی نهوی بهلگه هاتی بولایان
بتوان نایه ته کانی قورئان پوچ بکنه وه.

﴿ لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ بهراستی
دروست کردنی ناسمانه کان و زهوی گرانزه له دروستکردنی ناده میزاد و، بهلام زورترینی
ناده میزاد نازان، باشتی زور گه وره بی ناسانه لای خودا، هه مو شتیکی له بونه وهران له نه بونه وه
هیناوتیه بوونه وه، بهی نهوی وینه یان بوئی. توانای خوا نایه ته ژماره هه تا زانستی بهرو و پیشتر
بروا، ناوه روکی قورئان زورتر بهره نه سینتی له میشکی مرؤفدا له لایه ن ریژ و نرخه وه. بو غمونه:
زانایانی پیشوو ووتویانه: ناده میزاد سدرسور هینه رترینی بونه وهرانه له سهره و له خواره وه.
ووتویانه زهوی مهرکه زی بونه وهرانه. بهلام پاشان نه قلی نه لکترونی ئامیری تری زانستی هاته
کایه وه دهریان خست بهراستی نه ناده میزاد سدرسور هینه رترینی بونه وهرانه وه نه زهوی چه قی

بونه وهرانه. چونکه له بونه وهراندا مه لاین مه لاین پشتوتنه ی ناسمانی هدی (الجرات) که به کوردی پیی نهوتریت (کاکیشان) له هدریه که لهو پشتوتنه دا مه لاین مه لاین نه ستره یان تیدایه. له هدریه که لهو نه سترانه مه لاین مه لاین بونه وهریان تیدایه، خودا نه بیی کدس ژماره یان نازانی. راژه ی زهوی بهرامبر بونه وهرانه وهک راژه ی میرولیهک بهرامبر زهوی، بگره بچووک تریشه. به لام ناده میزاد بهرامبر بهو بونه وهرانه نیمه بیانزاین سدر سوړه یتنه ترینی هدمویانه له لایه ن زانست و هوش و هدهسته.

﴿ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْكُفَّارُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴾ وه که سیکی نهوتو کویر بی و ناسمانه کان و زهوی و بونه وهرانی نه بیینی و، که سیی چاوی به بونه وهران بکهوئ وهک یهک نین و، ههروه ها که سانیکي نهوتو باوهریان هینابی و کرده وه چاکه کانی کردیی و که سانئ خراپه یان کردیی یه کسان نین لای ناده میزادی خواوهن نهقلیی، ناموزگاری وهرگرتن و گرنگی دان به توانای خودا زور که مه لای نیوه.

﴿ إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ بهراستی نهو کاته ناده میزاد پرسیری کاره کانیان لی نه کری دیت، گومان له هاتیا نیه و، به لام زورترینی ناده میزاد باوهره به هاتی نهو کاته ناکهن.

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ وه پهروه ردگاری نیوه نه فهرموی نیوه به نیازی پاکه وه من بهرستن و، داوای لیپوردم لی بکهن وولامتان نه دهمه وه. بهراستی که سانیکي نهوتو خویان به گه وره دانه نین له بو په رستی من، نه چنه ناو دوزه به بیی نرخی و دامای.

﴿ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ﴾ خوا که سیکی نهوتویه شهوی دروست کرده بو سودی نیوه، بو نه وهی نیوه پشوبدهن و ماندوی روژتان نه مینئ و له شهودا نارام بگرن و، روژی دروست کرده بو تان روناکی په خش بکا بو تان و بگه رپن به دواي پهیدا کردنی هوی زیانتانا و توشی نازار نه بن.

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴾ بهراستی خوا خواوهنی چاکه ی زوره به سدر ناده میزاده وه و، به لام زورترینی ناده میزاد سوپاسی چاکه کانی خوا ناکهن. ﴿ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآلَيْ تُؤْفَكُونَ ﴾ نهو خوا به شهو وروژی دروست کرده نهو خودایه دروست که ری هه موو شتیکه، هیچ خوا به نیه شایانی په رستی جگه لهو دواي نیوه چون لادراون له په رستی من بولای جگه ی من.

﴿ كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴾ هه ر به وینه ی وهرگیرانه وهی نیوه، لادراون له په رستی خوا که سانیکي نهوتو باوهریان به بهلگه ناشکرا و پهک خه ره کانی نیمه ناهینن و به درویان نه خه نه وه.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
 بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾ قُلْ
 إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي
 الْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾
 هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
 يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَتَّكُنُوا
 شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُوَفِّي مِنْ قَبْلُ وَلِيَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى
 وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا
 قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً﴾ خدا که سیکی نهوتزیه زهوی دروست کردوه بۆ سودی ئیوه به جوړی ئیوه له سهری دانیشن بهی نازار و، ناسمانی دروستکردوه به جوړی یارمه تی ئیوه بدا بۆ پهیدا کردنی هو ی زیان و گوزهرانتان و، وهك گومهزی وایه به سهرتانه وه.

﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه خدا ئیوه ی ئاده میزادی دروستکردوه به شیرین شیوه به بالایه کی ریک و پیک و به چهند نه ندامی له نیوان خویانا شیوا ی په کزی بن له مندا لانی دایکتانا، دوا ی خوا ئیوه ی دروستکردوه به شیرینترین شیوه به بۆ ئیوه، به جوړی ئیوه بتوان نهو شته ی له ناسمان و زهویدان به کاریان بهین بۆ پیوستی خو تان و، خدا به خشیویه به ئیوه پاکترین و خوشترین خوارده مهنی، چاکزه له وه ی داویه به جگه ی ئیوه. ﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ نهو که سه ی نهو هه موه شتانه ی کردوه، خوا به که په روه ردگاری ئیوه به دروست نه یه که سه ی تر بکری به خوا، دوا ی ئیوه نهو خودایه پاکه له هه موو شتیکی ناشیسته په روه ردگاری هه موو بوونه وهرانه.

ته فسیری زمنا کو یی

﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ خدا که سبکی نهوتویه هدر زیندووبوه و نامری، هیچ خوایه نیه شایانی پهرستنن جگه نهو، دواپی نیوه هدر نهو خودایه بپهرستن، بهنیازی پاکهوه، هدر بو خوایه سوپاس و ستایش بکهن، پدروهردگاری ههموو بونهوهرانه، هدرتهنها بولای نهو روبکهن.

﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ تو بلئی: به بت پهرستانی قورهیش که داوات لی نهکهن واز له نایینی نیسلام بهیئن: بهراستی قدهغهکراوه له من که پهرستم نهو شتانهی نهوتو نیوه نهیان پهرستن له جگهی خودا له کاتیکهوه هاتوه بولای من چهندین بهلگهی ناشکرا و راست له لایهن پدروهردهکهری خزموده و، فرمان به من دراوه که مل که چ بم بو پدروهردهکهری ههموو بونهوهران.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا﴾ خدا که سبکی نهوتویه نیوهی دروست کردوه له خاک بو یه کهم جار و یه کهم کدس، له پاشان لهتو و ناوی له لایهن باوکتانهوه نهوژئیه ناومنداآنی دایکتانهوه، له پاشان له خوئییکی خدست، له پاشان نیوه به مندالی له مندالدانی دایکتان نهتان هیئیه دهرهوه، له پاشان نیوه نههیئیهوه لهبهر نهوهی نیوه بگهن بههیز و توانای خوتان، لهپاشان لهبهر نهوهی نیوه پیرین.

﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلْتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه هندیك له نیوه که سبکه نهمری بهرلهوهی پیری، خوی مدزن نهو کارانه نهکا ههتا کاتی نیوه نهگهن بهکاتیکی کوتایی بی هاتی تهمنی دیاری کراوتان و، بو نهوهی نیوه بیر بکهندهوه لهدروستکهری خوتان و له مردنتان تهمنی خوار بین.

﴿هُوَ الَّذِي يُخَيِّ وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ خدا که سبکی نهوتویه بونهوهرانی زیندو کردوهتهوه یه کهم جار له نهبونهوه و نهیان مرئنی. دواپی کوتایی تهمنیان، دواپی بهراستی خودا بیهوی شتی دروست بکا، نهفهرموی بیه، دواپی کتوپر نهوخته نهبن.

الْمَرَّةِ إِلَى الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَفَيُصْرَفُونَ ﴿٦٦﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَعْتَلُ فِي أَعْنَاقِهِمُ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾
فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَتَيْنَ

مَا كُنتُمْ تَشْرِكُونَ ﴿٧٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمَّ
 تَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٣﴾
 ذَلِكَ كُمْ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ
 تَمْرَحُونَ ﴿٧٤﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
 مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٥﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَامَّا
 نُرْيَاكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيْنَاكَ فَإِنَّا نِيرْجِعُونَ ﴿٧٦﴾
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
 بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
 هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

﴿اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِي يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللّٰهِ اَتَىٰ يُصْرَفُونَ﴾ نایا تو نه تروانیوه ته وه بۆلای
 که سانیکی نه وتو گفتو گوی نابه جی نه که نه بۆ پوچ کردنه وهی نیشانه ناشکراکانی قورئانی خودا
 چۆن وهر گپراون له پهرستی خواوه بۆلای بت پهرستی.
 ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلُنَا فَمَنْهُمْ يَغْلِبُونَ﴾ که سانیکی نه وتون به دروویان
 خستوه ته وه نامه ی خودا که قورئانه و، به دروویان خستوه ته وه شتی ئیمه پیغه مدهر کانی خو مانغان
 به و شتوه ناردو بۆلای ئاده میزاد که پهرستی خوا به ته نه ا، دوا بی نه و بی باوه رانه نه زانن به
 پوچی شتی له سه ری بوون.

﴿إِذِ الْأَغْطَالُ فِي أَغْطَائِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾ کاتی
 ملوانکه ناسن و چه ند زری تر نه کرته ملیان، رانه کیشرین به ناوی دۆزه خدا. له پاشان له ناو
 ناگرا نه سو تیرین.

﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له پاشان نه بیژری به و که سانه له لایه ن
 پاسه وانه کانی دۆزه خه وه: له چ جیگه یه کن شتی ئیره نه تان کرد به هاو به ش بۆ خودا له
 پهرستندا له جگه ی خودا، به و ئومیده ی له کاتی ته نگانه دا بگاته فریایان، بۆ هاواریان لی نا که نه؟

﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ دانیشترانی دۆزهخ نه لَین: نه وی ئیمه نه مان کرد به هاویهش بۆ خوا له ئیمه و ونون و نایان بینین و به لکو بۆ ئیمه دهر کهوت. شتی کمان نه به رسته له جیهاندا شایسته ی په رستق بویی، هدر به و جوړه ی خودا کانیان لی و ونوون هه روایش خودا ریگه راست له بی باوه ران وون نه کا له پوژی دووایی دا.

﴿ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾ نه و سزایه توشی نه وان نه بی به هو ی شتی که وه بوه ئیوه به و شته شادمان نه بون له جیهاندا و، گرنگیتان بی نه دا و وازتان له رابواردنی به رده وامی دوا پوژ هیناوه به جوړیکی ناروا و، به و بۆ نه یه شه وه خو تانتان به و شته وه هه لئه کی شا به نه و په ری شانازی و خو شیییه وه. نه و شانازی کردنه به سامان و پله و پایه ی جیهانه وه تاییدت نیه به بی باوه رانه وه و ئیمه ی باوه رداریش نه گرتیه وه، جیا وازیان نه وه یه بی باوه ران به ناشکرا و نه بی بی باوه رن و، ئیمه به ناشکرا باوه ردارین. به لام هه لپه ی زوړیش نه که یین بۆ سامان.

﴿ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ به بی باوه ران نه بی زری له دوا پوژ دا: ئیوه بچه ناو دۆزهخ له هدر حهوت دهر گا کانیه وه به رده وامن له ناو دۆزه خدا، دوا یی دۆزهخ خراپترین جیگه یه که بۆ نه و بی باوه رانه خو یان به گه و ره دائه نا له جیهاندا، پله و پایه و سامانی خو یان به کار نه هینا بۆ چه و سانه وه ی هه زاران.

﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيْكَ فَإِنَّا يُرْجِعُونَ﴾ دوا یی تو ئارام بگره له سهر ئازاری بت په رستانی قوړه یش. به راستی به لیتی خوا بۆ تو راسته و یاریده دوستان ی خو ی نه دا و، تو له له دوژمنانی تاین نه کاته وه، دوا یی نیشانی تو ی بده یین هندی له و سزایانه ئیمه به لیمان پندا وه توشی بت په رستانی بکه یین له جیهاندا، وه ک کوشتیان و دیل کردنیان له جیهاندا، بهر له وه ی تو به ری، نه و کاته به لیتی خو مانان به جی هیناوه و، یا نه گهر ئیمه تو به رتین بهر له وه ی سزای نه وان بده یین له جیهاندا، دوا یی بۆ لای ئیمه نه گیرینه وه له پاشه پوژ دا و سزای سهخت ترینیان توش نه بی.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ وه به راستی ئیمه ره وانه مان کردوه له پی ش تو چه ندین پیغه مەر، هندی له و پیغه مهرانه که سی که ئیمه باسی نه وان به سهرهاتی تاقمه کانیانان به سهر ئیره دا خو یندوه ته وه و، له و پیغه مهرانه یش که سی وایان هدی به سامان نه کردوون بۆ ئیوه و، نه مان خو یندوه به سهر تو دا له قورئاندا،

ئەوانەيان بۆمان باس کردویی وەك ئادەم. ئیدریس. نوح. هود. صالح. ئیبراھیم. لوت. ئیسماعیل. ئیسحاق. یەعقوب. یوسف. ئەیوب. شوعەیب. ھارون. یونس. داوود. سولەیمان. زەکەریا. یەحیا. عیسا. موحەمد. درودی خویان لێتی. ئەوانە ھەموویان بە گۆرەى باوهری ھەموو زانایان پێغەمەری خودان. بۆ ئەمانەى دواى زانایان بېر بۆچونیان جیاوازه: ھەندیکیان لایان وایە پێغەمەران ھەندى تریان ئەلێن: پیاوچاکن، ناویان لە قورئاندا براو، وەك زولکیفل ئەلبەسەع. لقومان. عوزەیر. ئیلیاسین.

زانایان ئەلێن: ژمارەى پێغەمەران (۱۲۴) ھەزار پێغەمەرن. ھەندى زانایان ئەلێن: (۸) ھەزارن. چوار ھەزاریان بەنوئیسرائیلین، چوار ھەزاریان لە جگە بەنوئیسرائیلین. عەلى كورى ئەبو تالیب ئەفەرموى: خودا پێغەمەرى لە رەش پێستان ناردو و باسى ئەفەرمو لە قورئاندا. زانایان ناوى ھەندى كەسیان روون کردووەتووە كە لە قورئاندا ناویان نەبراو، ئێر پێغەمەربن با پیاوچاكانى خوابن، ھەوالەى زانیارى خواى مەزنە، وەك: خضر. یوشەع. حزقیل. شەموئیل. شەعیا. ئەرمیا. دانیال. شەمعون. جرجیس. شەمسون.

﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ھە شایانى ھیچ پێغەمەرئى نیە کارێكى پەك خەر و نیشاندەكى ئاشکرا بەتێى مەگەر بە دەستوورى خوا. ئەك بە گۆرەى داخوای بى باوهران.

﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ﴾ دواى کاتى رۆژى دواى خوا، فەرمانى دادپەرورەى خۆى ئەدا لە نێوان ئادەمیزادا بە جۆرێكى دادپەرورەى، ئەو کاتە باوهرداران قازانج ئەکەن و بى باوهران توشى زیان ئەبن ئەو کەسانەى ئەوتۆ داواى کارى پەك خەریان ئەکرد لە پێغەمەر بە گالەتووە.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ
لَتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا
مَنْفَعٌ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
أَفْلاكِ تَحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ
اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

﴿ ۸۲ ﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
 مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿ ۸۳ ﴾ فَلَمَّا
 رَأَوْا بِاسْنَاءِ آلِؤَاءِ أَمْتًا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
 مُشْرِكِينَ ﴿ ۸۴ ﴾ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بِاسْنَاءِ سُنَّتِ
 اللَّهُ إِلَيْهِ قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿ ۸۵ ﴾

﴿ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لَتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴾ خدا که سیکی نه و تویه دروستی کرده بو سودی ئیوه گیانداره چوارینکان له بز و مهر و هوشتر و گا له بهر نه وهی ئیوه سواری هندیکیان بین و، له هندیکیان بخون شایستهی خواردننی. بیگومان نهو چوار پیانه هدیانه بو خواردن نه شین وهك بز و مهر و، هدیانه بو سواری و خواردن نه شین وهك هوشتر و ره شه و ولاخ. به تاییه تی ناوی نهو چوار شتانه براوه؛ چونکه عهده به کان زورتر نهو چوار شتانه یان به کار نه هینا، نه گینا له جگهی نهو چوار شتانه گیاندارانی تر هه ن بو سوار بوون و خواردن نه شین.

﴿ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴾ وه بو ئیوه ههیه لهو چوار پیانه دا سودی تر، وهك شیر و پیست و خوری و موو و کورگ و، بو نه وهیش به سهر هندیکیانه وه ئیوه بگه ن به مه به سستی له دلتانایه، وهك گواسته وهی خوتان و کهل و به لتان له جیگه یه که وه بو جیگه یه تر و، له سهر نهو چوار پیانه و له سهر که شتی ئیوه هه لته گیرین هه تا بگه ن به مه به سستی خوتان به بی مان دوو بوون.

﴿ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴾ وه خودا نشان نه دا به ئیوه چه ندین به لگه له سهر توانا و به کیتی خوی، دوا بی ئیوه چ به لگه یه کتان هه یه باوه ر نه هین؟ زور ناشکرایه هه موویان شایسته یی نه وه ن ئیوه باوه ریان بین به تین.

﴿ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ ﴾ نایا دوا بی بی باوه رانی قوره یش نه ریشتون به ناو زهوی جیگه ی گه لانی پیشو، دوا بی نهوان ته ماشا بکه ن چون بوه کوتابی و نه نجای که سانیکی نه و تو له پیش نه وانه وه بوون، ژماره یان زورتر بوه له بی باوه رانی مه که وه، زور به هیز تر بوونو ناوه دان کردنه وهی زهوی پاشا وهی کوشک و کارگه ی پیشه سازیان له زهوی دا له بی باوه رانی مه که زورتر بوه، بو بیر لهوان ناکه نه وه و باوه ر به تین و ته می خوار بین.

﴿ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ﴾ دوايي نهو شتهي كزيان كردهوه لاي نه دان له سزاي خودا، دوايي كاتي چروبوو بولاي نه وانهي پيشوو پيغمدهره كاني نيتمه به چندن نيشانه و كاري پدك خدر وه شادمان بون بهو زانياربه بي ترخه لايان بو، واي ليكردبون بليين: زيندوبونهوه و پرسيار و سزا نيه.

﴿ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ وه سزاي خودا هاته خوارهوه بويان و، سزاي نهو شتهي گالتهيان بي نه كرد له جيهاندا و، نهيان ووت قورئان چيروكي رابردووانه و، زيندوبونهوه و روي دوايي دروي نه لاولاي لي گرتن و دهروچونيان بو نابي.

﴿ فَلَمَّا رَأَوْا بُاسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَخَدَعُوا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴾ دوايي كاتي بي باوهران نهو سزا گرانهي نيتمه نه بينن كه پيغمدهركاني نيتمه نه وانيان بهو سزايه نه ترسان له جيهاندا، بي باوهران نهو كاته نه ليين: نيتمه باوهر به خودا نه هيتن به تهنها و، باوهرمان بهو شته نيه نيتمه نه مان كرد به هاوبهش بو خودا له پرستندا.

﴿ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بُاسَنَا ﴾ دوايي باوهرهيتاني بي باوهران سود بهوان نابه خشي كاتي لهو روزه دا سزاي سهختي نيتمه نه بينن و رزگاريان نابي له سزاي نيتمه.

﴿ سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴾ ريگديه كي نه وتوي خودايه نيتمه كردوومانه به ياسا و دهستور و، رابردوه له نيوان بنده كاني نيتمه داكه باوهرهيتان له كاتي هاته خوارهوي سزادا سودي نيه بو بي باوهران و، لهو كاته دا هموو بي باوهران توشي زيان نه بن و بي نوميدن له ميهره باني خوا....

به ياريدهي خوا كوئايي بي هات

﴿سوره‌تی فوسیلهت﴾ یا سه‌جده

له مه‌که هاتوه‌ته خواره‌وه. ژماره‌ی نایه‌ته کانی (۵۴) نایه‌تن.

بسم الله الرحمن الرحيم

به‌ناوی خوا به‌خشنده می‌ره‌بان

﴿حم﴾ مانای نه‌و پیتانه رابردوون له سوره‌تی نه‌لبه‌قده و سوره‌ته کانی ترده به دریزی.
 ﴿تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كِتَابُ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ نه‌م قورئانه
 نیراوه‌ته خواره‌وه له لایه‌ن خودای به‌خشنده‌ی می‌ره‌بان، نامه‌یه‌که نایه‌ته کانی ماناو مه‌به‌ستیان
 رپون کراوه‌ته‌وه، قورئانیکه به زمانی عده‌به‌ی هاتوه‌ته خواره‌وه بو تا‌قمی مانا و ناوه‌رو که‌که‌ی
 بزائن، چونکه زمانی خو‌بانه. بی‌گومان هه‌موو پی‌غده‌ری به زمانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خو‌ی نامه بو
 نیراوه، وینه‌ی ئی‌براهیم که‌نامه‌که‌ی به زمانی نه‌ته‌وه‌که‌ی بو. ته‌ورات بو موسا و ئینجیل بو

ته‌فسیری زمانا‌کویی

عیسابه زمانی نه‌توه‌کانیان بو، پیغه‌مه‌ری نیسلام به زمانی عه‌ره‌بی نامه‌ی بۆلای قه‌یسه‌ر و کیسرا و سه‌رۆک و پاشکانی نویسه و بانگی کردوون بۆلای ئایینی پیرۆزی نیسلام.

﴿ بَشِيرًا وَلَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴾ نه‌و قورئانه‌ موژده‌ نه‌دا به‌ باوه‌ر‌داران به‌ به‌ه‌شت و، بی‌باوه‌ران نه‌ترستی له‌ دۆزه‌خ، دوا‌ی زۆرت‌ر له‌و تا‌قمه‌ی زمانیان عه‌ره‌بیه و رو له‌و قورئانه‌ وه‌ر‌ته‌گیر، دوا‌ی نه‌و قورئانه‌ نایین به‌ جو‌ری سو‌دی لی‌وه‌ر‌بگرن.

﴿ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ ﴾ وه‌ بت په‌رستان ووتیان: ئیمه‌ دل‌مان له‌ناو چه‌ندین په‌رده‌دایه، نه‌و داوا‌یه‌ی تو بۆلای باوه‌ر به‌یه‌ کیتی خوا نا‌چیته‌ ناو دل‌مانه‌وه و، له‌ گو‌یی مانا که‌ریه‌ هه‌یه‌ گفتو‌گۆی تو نایین.

﴿ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّا نَحْمِلُ الْإِثْمَ وَالْكَافِرِينَ ﴾ وه‌ له‌ نیوان ئیمه‌ و له‌ نیوان تو‌دایه‌ په‌رده‌یه هه‌یه، نایه‌نی داوا‌کاری تو به‌چیته‌ ناو دل‌مان و، وه‌ری بگرن، دوا‌ی کاری خۆت بکه‌ به‌جو‌ری به‌رزه‌وه‌ندی ئایینی خۆتی تیدا‌ین. به‌راستی ئیمه‌ کاری خۆمان نه‌که‌ین و هه‌ول نه‌ده‌ین بۆ پو‌چ کردنه‌وه‌ی ئایینی تو و، به‌رده‌وام نه‌ین له‌سه‌ر بیروباوه‌ری خۆمان.

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ ﴾ تو‌بلی: به‌راستی من ناده‌میزادیکم وینه‌ی ئیوه‌ سروشم بۆ نه‌نیرئ له‌ لایه‌ن خوداوه‌ که‌ به‌راستی خودای ئیوه‌ خودایه‌کی ته‌نها‌یه و هاوه‌شی نه‌یه‌ له‌په‌رستندا و، جگه‌ی نه‌و شایسته‌ی په‌رستان نه‌یه.

﴿ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴾ دوا‌ی ئیوه‌ رو بکه‌ن بۆلای په‌رستی نه‌و خودایه‌ به‌ته‌نها و باوه‌ری بی‌به‌یتن و داوا‌ی لی‌خۆشبو‌نی گونا‌هه‌ کانتانیا‌ن لی‌بکه‌ن دوا‌ی نه‌وه‌ی باوه‌رتان هیتا و، سزای سه‌خت بۆ نه‌و بت په‌رستانه‌ی نه‌وتۆیه‌ زه‌کاتی دارایی خۆیان ناده‌ن به‌هه‌زاران و، نه‌وان نه‌و که‌سانه‌ن باوه‌ریان به‌رۆزی دوا‌ی نه‌یه.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴾ به‌راستی که‌سانیکی نه‌وتۆ باوه‌ریان هیتاوه‌ و کرده‌وه‌ چاکه‌کانیا‌ن کرده‌وه‌، بۆ نه‌وان هه‌یه‌ یاداشتیکی نه‌پراوه‌ و بی‌کو‌تایی: چونکه‌ نه‌وان شایسته‌ی ریزن.

قُلْ أَتَيْتُكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾
وَجَعَلَ فِيهَا رِجْسًا مِّن فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَامًا فِي
أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿٢﴾ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ

فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾
فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

﴿قُلْ إِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ تۆ بۆلی: من سەرم سور ئەمینی ئایا که به راستی ئیوه چۆن باوەر نایەرن بەخودایەکی ئەوتۆ ئەو زەوی یە ئیوه یەسەرئیهو ئەزین دروستی کردووە بە دوو جار، بە وینەدی دوو رۆژی ئیوه؛ چونکه لەوکاتەدا نەرۆژبۆه نە جینگە و شوین و، هەرتەنها خودا بوە، خواپە که هەموو بۆنەوهران بەلگەن لەسەر توانای ئەو.
شیوێی فەرمودەدی قورئان جیاوازه لەگەڵ جگەدی قورئان، کاتی وا ئەبێ قورئان ئاماژە ئەکا بۆلای شتی وەک زانیان باسی ناکابە هەموو رینگەو بەدریژی مەبەستی ئەو ئاماژە ئەزانی، وەک ئیبنوعەباس ئەلێ: ﴿لَا تُفْسِرُوا الْقُرْآنَ الزَّمَانُ يُفْسِرُهُ﴾ ئیو مانای قورئان مەکن، مانای قورئان کات ئەیکا. بەراستی پێش کەوتنی زانیاری نەتیه کان قورئان روون ئەکەنەو.
﴿وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ وە ئایا ئیوه چۆن هاوبەش بۆ خوا دائەنن لە پەرستندا، لە کاتیکا دروست کەری ئەو زەویە شایستەپەدرستی بۆ بکری، ئەو خودایە بەو جۆرە بێ پەروردگاری هەموو بۆنەوهرانە.

﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيًا مِنْ فَوْقِهَا﴾ و خودا دروستی کردووە لەسەر زەوی چەند کێوی نەجولاو، ئەبەهۆی ئەو زەوی نەجۆلی و، ئیوه ژایانتان لی تال بێ.
﴿وَبَارَكْ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلْمُسَائِلِينَ﴾ وە خودا پست و بەرهەمی زۆری داناو لەناو زەوی دا لەنەوتو زیرو زیو و قیر و روهک و شتی تر بۆ ژیان و گۆزەرانی ئیوه، خودا دیاری کردووە لەناو زەوی دا خواردەمەنی و هۆی ژایانی دانیشتوانی روی زەوی بەجۆریکی شایستە و یگونجی بۆ پەرەپێدانی ئیوه بەئەندازەدی چروپیتان لەسەر زەوی لە هەموو کات و لەهەموو جینگەپە لە برنج و گەم و جۆ و دانەوێڵەدی تر و کەرەسەدی خانوو هەموو شتی لەماوێ جوارجاردا، ئەو پیت و خواردەمەنی زەویە، یەکسانە بۆ هەموو گیانداران، بە تاییەتی بۆ رەگەزێ نیه، بۆ هەموو گیاندارێکە داوای بکەن و پێیستیان پێ هەبێ، بۆ هیچ کەسێ نیه رینگە بگری لە کەسیکی تر لەو خواردەمەنیانەدی زەوی، هەموو کەسێ بۆی هەپە بە جۆریکی رەوا بەکاری بهێتی. ئەگەر گیاندارێ بەشی نەبێ و برسی بێ، ئەو بەهۆی سستەمی تاوانبارانی خاوەن هێرن و دەستیان گرتووە بەسەرپەشی ئەو گیاندارانەدا. بێگومان خودا بە چاکی زەوی بۆ مڕۆف ساخته هێناو ئەگەر خۆیان لەخۆیانی تیک نەدەن و، دادپەرورێ پێشیل نەکەن.

هندئی له زانایان نه‌لین: دوو رژژه‌ی پیشوو به‌شیکن لهم چوار رژژه دواپی. یانی خودا زهوی و خوارده‌مه‌نی ناو زهوی دروست کردوه هه‌موویان له چوار جاردا. خودا زاناتره له‌هه‌مو که‌سی. لهو ئایه‌ته‌وه بۆمان روون ده‌بیته‌وه که خوی مه‌زن له‌هه‌مو کاتیکا به‌گویره‌ی نه‌ندازه‌ی ژماره‌ی گیانداران پیت و به‌ره‌م دروست نه‌کا بۆیان له‌ناو زهوی‌دا، خودا هه‌ر گیاندارئ دروست بکا هۆی ژیاپی له زهوی‌دا بۆ دانه‌نی، نه‌گه‌ر که‌سی باوه‌ری وایی که خوی گه‌وره گیاندارئ دروست نه‌کا به‌بی نه‌وه‌ی هۆی ژیاپی بۆ ئاماده بکا، نه‌و که‌سه به‌بی باوه‌ر دانه‌نری. خوی مه‌زن دوره له‌وه‌ی گیاندارئ دروست بکا به‌بی نه‌وه‌ی خوارده‌مه‌نی بۆ دانه‌نی له زهوی‌دا.

بۆ زانین: نه‌م باسانه‌ی خواره‌وه زانای به‌ناوبانگ موحه‌مه‌د جه‌واد موغنیه له ته‌فسیر نه‌لکاشفیدا باسکردوه، به‌چاکی نه‌زام لی‌ره‌دا باسی بکه‌م، نه‌فه‌رموی له به‌رگی (٦) لاپه‌ره (٤٧٩): هۆی گرانی و برسی‌تی گیانداران نه‌مانه‌ن:

١- په‌ره‌سه‌ندن‌دی دانیش‌تووانی سه‌ر زه‌مین و زۆربوونیان رژژانه به‌هۆی په‌یدا‌بوونی منال‌ه‌وه و، ریکه‌گرتن له دانیش‌تووان بۆ په‌یدا‌کردنی هۆی ژیاپیان، به‌هۆی سازدانی جه‌نگه وه له‌لایه‌ن تاوانبارانه‌وه.

٢- وه‌ك نه‌زانین هندئی له رژژمه خوین مژه‌كان ده‌ست نه‌گرن به‌سه‌ر به‌ره‌می زهوی‌دا و، هندئی جاریش به‌ره‌می كشت و‌كال و ده‌ست‌كه‌وتی زهوی نه‌سو‌تی‌تی یا فره‌ی نه‌ده‌نه ناو زه‌ریا‌كان، یا ده‌رمانی ژه‌ه‌راوی نه‌رژن به‌سه‌ر كشت و‌كال‌دا له هندئی جیگه‌دا، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی نرخ‌ی به‌ره‌می خو‌یان به‌رز بیته‌وه و گرانی په‌یدا بی‌ و سامانیان زۆر بی‌ و جگه‌ی خو‌یان بکه‌ن به‌ كو‌یله‌ی خو‌یان. بۆ چاره‌سه‌ر كردنی نه‌مانی گرانی و برسی‌تی هندئی كه‌س نه‌م بۆ‌چو‌نانه‌یان هه‌یه كه تاوانیشه.

١- هه‌ل‌گه‌ر ساندنی جه‌نگ بۆ كوشتنی ئاده‌میزادانی بی‌تاوان و كه‌م‌بو‌نه‌وه‌یان به‌ مه‌ل‌این كه‌س، نه‌و بۆ‌چو‌نه زۆر نا‌ه‌وا‌یه و، بی‌رو‌رای نه‌و كه‌سانه‌یه خاوه‌نی چه‌كی سه‌ری‌ازین، نه‌یانه‌وی بیان‌فروشن و پیتی زهوی به‌شارنه‌وه، له‌سه‌ر نه‌مانی گیانی زۆری هه‌ژاران، نه‌و تاوانه گه‌وره‌یه دژی یاسای ئاسمان و یاسای ده‌ست كرد و دژی مرۆ‌فایه‌تی‌یه.

٢- به‌ب‌لاو كردنه‌وه‌ی نه‌خۆشی كوشتنه‌ له‌سه‌ر زهوی كه‌ بیته هۆی قه‌لا‌چۆ‌کردنی ژماره‌یه‌كی زۆر له ئاده‌میزادی بی‌دارایی و كه‌م ده‌رامه‌ت كه نه‌توانن ده‌رمان بکرن و خو‌یان رزگار بکه‌ن له‌و نه‌خۆشی‌یه، نه‌م بۆ‌چو‌نه‌یش تاوانی زۆر گه‌وره‌یه و قه‌ده‌غیه و راسته‌وخۆ كوشتنی دانیش‌تووانی هه‌ژاره.

٣- دیار‌یکردنی زاو‌زی و، نه‌خشه‌دانان بۆ زۆر‌نه‌بوونی منال، به‌هۆی له‌بار‌بردنی منالان له منال‌دانی دا‌یک‌یانا، بۆ روون‌کردنه‌وه‌ی نه‌م به‌شه‌یان پی‌ویستمان به‌شی كردنه‌وه‌ی جو‌ری له‌بار‌چوونی منال به‌م جو‌رانه‌ی خواره‌وه هه‌یه.

أ- له‌بار‌بردنی منال نه‌گه‌ر نه‌گه‌یشتی به‌و کاته‌ی گیان نه‌کری به‌به‌ریا هه‌رچه‌نده دروسته و چاك وایه نه‌کری. نه‌گه‌ر گیان کرا به‌به‌ریا قه‌ده‌غیه، چونکه ئاماده‌یه بی‌ به ئاده‌میزاد،

ماوه که‌میشی (۴۲) رۆژه. به‌لام (عزل) که فریڤدانی ئاوی پیاوه بۆ ده‌روه‌وی منالڤدان یا به‌هۆی تورره‌که‌وه نه‌یه‌لن برژێته ناو منالڤدان، هه‌رچه‌نده قه‌ده‌غه نه‌یه. به‌لام بێ‌نرخه ژنی تێدایه.

ب- ﴿الإجهاض﴾ یانئ فریدانی منال له منالداندا بهوی پزیشکوه دروست نی به مه گهر بۆ رزگار کردنی دایک و به کارهینانی شتی تر بۆ ئهوهی له بنهڕهتا منالبوون نیه له قهده غهیه، ئه گهر بیانو هه بی بۆ ئه و کاره دروسته، وهک رزگار کردنی ژیا نی دایک، ئه وهیش بۆ ماوه یه. نهک به بهر دهوامی .

بۆ ئاڭدادارى: بەلای ياساي ئىسلامدو، بگىرە بەلای ياساي دەستکردى خاوەن ويژدان گىروگرفتى برىستى چارەسەر ئەكرى بەدوى ئادەمىزاد زانستى خويان بەكاربەيتىن بۆ زۆر كوردنى ئامىر و بەكارهيتانى بۆ كىلانى زەوى و زۆربوونى بەروبوومى كشت و كال، پىست و بەرهەمى زەوى بەكارنەهيتىرى بۆ دروست كوردنى چەك و ھەلگىرساندىنى جەنگى ناپەوا، دانىشتوانىش بە تەمەللى دانەنىش و خويان بىخەنە كار بۆ زۆر كوردنى بەرهەمى زەوى. بۆ نمۇنە: گۆشارى (يونوسك) بلاوى كىردەوتە پارەى دروست كوردنى تاكە بونىايەكى گەورە بەشى دروست كوردنى (۷۵) نەخۆشخانە ئەكا كە ھەرىكەيان (۱۰۰) كورسى تىدەبى، يا ئەوانىرئ پەنجاھزار ئامىرى بۆ دروستىكرى بۆ كىلانى زەوى بە مەلاين فەدان.

﴿ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴾
 له پاش دروستکردنی زهوی و کیوه کان و خواردده منی، خودا روی کرد بولای دروستکردنی
 ناسمان و، لهو کاته‌دا دوکله‌ی بَر نه‌هات و نه‌رویی، دوابی خودا فرموی به ناسمان و زهوی:
 ئیوه ئهو سودانه‌ی له‌ناواتانا دروستم کردوه بیه‌خشن به‌بهنده‌کانم بی‌تان خوش بی یا پیتان
 ناخوش‌بی، نه‌وانیش ووتیان: ئیمه پدیره‌وی تو نه‌که‌مین و نه‌و سودانه نه‌به‌خشین به‌بهنده‌کانی تو.
 ﴿ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمٍ ﴾ دوابی خودا له دروستکردنی ناسمانه‌کان بوویه‌وه و،
 کردنی به‌جهوت ناسمان له دووجاردا، ساخته‌ی هیتا به‌شیویه شایسته‌ی رابواردن و ژبانی
 بوونده‌وانن.

﴿وَأَوْخَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ ۞ وه خودا دروستی کرد له ناو هه موو ئاسمانیکدا ئه وهی خوی فەرمانی پێدا له فریشته کان و جگهی فریشته کان، به جوړی هه ر خودا خوی ئه یزانی و ئه یو یست بیکه.

﴿ وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾ و ئیمہ ئاسمانی نزدیکہ لہ زہوی رازماندہ بہ چہندہ ئہستیرہ، بہ وئندی چرا و آن لہ رووناکیدا و، ئہو ئہستیرانہ ئہیانپاریژین لہ یہ کہم جاری دروستکردنی جیہان و بہردہ وامن ہتا روژی دواپی. دروستکردنی ئاسمانہ کان و زہوی بہو شیوہیہ باسکران بہرپوہردن و دیاریکردنی خودایہ زور بہدہستہلاتہ، ہیچ شئی ناتوانی لہ دہستی ئہو دہرچی، ئہزانی بہسوودی ہدمو و بووندہوران.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾ إِذَا جَاءَ تَهُمُّ الرُّسُلِ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ

خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّْا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
﴿١٥﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مِّنْ حِسَابٍ لِّنَذِقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى
الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴾ دواى ئە گەر بێست پەرستانى
مەكە وازیان لە باوەرهێتان هینا، دواى تۆ بەوان بلی: من ئیوه ئەترسینم بە سزایه وێنەى سزایه
توشى تاقمى عاد و سهمود بو که بنهبرى کردن به دهنگى له لایەن جبەئیلەوه.
﴿ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ﴾ کاتى چوو بۆلایان
پێغەمەرەکان نیران بۆلای باوباپیریان لە پێش ئەوانەوه و ، دواى باوباپیریان پێغەمەر نیرا
بۆیان وه ئەو پێغەمەرانی نیراون بۆ ئەوان که هود و صالحن و ، بهوانیان ووت: ئیوه هیچ
کەسى مەپەرستى جگەى خودا. بەلام شەیتان لە رینگە راست لایدان و باوەریان نەهینا.
﴿ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴾ له وولامى نیراوه کانی خوادا
هەموو تاقمى به پێغەمەرەکانى خۆیانان ئەوت ئیوه درۆ ئەکەن: ئەگەر خواى پەرورەدگارى
ئیمە نارەزوێ بکەدایه ئیمە باوەرهێنین، بەراستى پەرورەدگارى ئیمە فریشتەى پەرمانه ئەکرد لە
جیاتى ئیوه، دواى ئیمە باوەر بەو شتە نایەرین ئیوه پێوه نیراون، چونکە ئیوهیش ئادەمیزادیکن
وێنەى ئیمە بەبێ جیاوازی.

﴿ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّْا قُوَّةً ﴾ دواى تاقمى عاد
خۆیان بە گەوره دائەنا لە زەوى دا بەجۆرىکى نارەوا و بێئەوهى بەلگەیان هەبى بۆ ئەو کارەى
خۆیان و، ئەیان ووت: چ کەسى لە ئیمە بەهێزتره، ئیتر ئیوه هەرەشەمان بە چ کەسى ئ ئەکەن.

﴿ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴾ نایا نہو
تاقمہی عاد نہیانزانویہ بہراستی خوا کہسیکی نہوتویہ نہوانی دروست کردوہ، نہو خودایہ زور
بہہیزترہ نہوان و، نہوان باوہر بہو بہلگانہ نایدن لہسہر توانای نیمہ۔
﴿ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِيْ اَيَّامٍ لِّحْسَاتٍ لِّذِيْقِهِمْ عَذَابِ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلْعَذَابِ الْآخِرَةِ اُخْزٰى وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴾ دوابی نیمہ رہوانہمان کرد بو سہریان بایہ کی زور
ساردی کوشندہی زور سہخت لہ چند رورژیکی ناہہمواری بی بہختیاری نہوانداؤ لہبدر نہوہی
نیمہ سزای نہوان بدہین بہ سزایہ رسوایان بکا لہ جیہاندا و، بہراستی سزای رورژی دوابی
رسواترکہری نہوانہ و، نہوان لہورورژہدا یارمہتیبیان نادری بو گہرانہوہی نہو سزایہ۔
﴿ وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَآخَذْنٰهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴾ وہ تاقمی سہمود نیمہ ریگہی راستمان پیشانی نہوان دابو بتوانن باوہر بہینن، دوابی
نہوان بی باوہریان بوخویان ہہلزارد و ریزیاندا بہسہر باوہرہناندا و بہسہر ریگہی راستا،
دوابی توشی نہوان بوو سزایہ کی سہختی بی نرخ کدریان و، نابرووی بردن لہ جیہاندا، بہہوی
شتی لہ جیہان کردبوویان۔

﴿ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴾ وہ نیمہ کہسانیکی نہوتو باوہریان ہینابوو رزگارمان
کردن لہو سزایہ، نہوان خویانیان پاراستبوو لہبت پدہستی و بی فہرمانی خوا۔

وَيَوْمَ يُحْشَرُ

اَعْدَاءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٦﴾ حَتّٰى اِذَا مَا جِئْتُمُوهَا شَهِدَ

عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَرُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

وَقَالُوا لَجُلُوْدُهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا اَنْطَقْنَا اللّٰهُ الَّذِي

اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٨﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا اَبْصَرُكُمْ

وَلَا جُلُوْدُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ

﴿١٩﴾ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرَدْتُمْ فَاَصْبَحْتُمْ

مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٠﴾ فَاِنْ يَصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوٰى لَّهُمْ وَاِنْ

يَسْتَغِيْبُوْا فَمَا هُمْ مِّنَ الْمُعْتَبِيْنَ ﴿٢١﴾

﴿ وَيَوْمَ يُخْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴾ وه تو بیری ئه و روزه بکهره وه و دوژمنانی ئایینی خودا کۆنه کرینه وه بۆلای ئاگری دۆزه خ، دواپی پالیان پیوه ئه نری و، فریشته کان وه ک نازا ل لینیان ئه خورن بۆلای دۆزه خ و ئه وان به ند ئه کرین له دۆزه خدا.

﴿ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاؤُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ هه تا کاتی ناماده ی لای ئاگر ئه کرین و ئه چنه لای ئاگر، ئه و کاته پرسیار له بی باوه ری گونا هه کانیان ئه کری، دواپی پیغه مه ره کان شایه تی ئه ده ن له سه ربان له گه ل باوه رداراندا، بی باوه ران ئه لین: ئیمه بی فه رمانی خوامان نه کردوه. بۆ به درۆ خسته وه یان گو یچکه و چاو و پیسته کانیان شایه تی ئه ده ن له سه ربان به شتی کر دوویانه له جیهاندا.

﴿ وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لَمْ شَهِدَتْهُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ وه دوژمنانی ئایینی خوا به پیست و ئه نداهه کانی خویان ئه لین: بۆچی ئیوه شایه تی ئه ده ن له سه رمان، پیستو ئه نداهه کانیان ئه لین: ئیمه ده سه لاتمان نی یه، خوا به کی ئه وتۆ هه موو شتیکی هیتا وه ته گف تو گو، ئیمه یشی هیتا وه ته گف تو گو کردن، بۆ ئه وه شایه تی به دین له سه رتان و، ئه و خودایه ئیوه ی دروست کردوه یه که م جار له خا ک و، دوا رۆژ ئیوه بۆلای ئه و خوا به ئه گه رینه وه و پرسیارتان لی ئه کری.

﴿ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ ﴾ وه ئیوه هه رچه نه ده ئه توان ئه و کارانه ی ئه یکه ن بیشار نه وه له ئاده میزا د، ناتوان گونا هه کانتان بیشار نه وه له گو یچکه و چاو و پیسته کانتان چونکه ئیوه به و ئه نداهه نه ی خۆتان ئه و گونا هه تان کردوه، نه تانه زانی ئه نداهه کانتان شایه تیتان له سه ر ئه ده ن.

﴿ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ وه به لām ئیوه ئه و گونا هه تان ئه کرد، ئیوه گومان تان ئه برد که به راستی خوا به زۆر شت نازانی له و شتانه ی ئیوه ئه یکه ن له جیهاندا که به نه یی بیانکه ن.

﴿ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ وه ئه و گومانه پوچه ی ئیوه ئه و گومانه ی ئه وتۆ بوو، ئیوه گومان تان ئه برد به په روه رده که ری خۆتان زۆر شت نازانی ئیوه ی له ناو برد، دواپی ئیوه گه ران به وینه ی ئه و که سانه تووشی زیان و ئازار ئه بن و ئه چنه ناو ئاگری دۆزه خ و رسوا نه بن.

﴿ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴾ دواپی دوژمنانی ئایینی خودا ئه گه ر ئارام بگرن له سه ر سزای دوا رۆژ، ئاگری دۆزه خ جیگه ی ئه وانه و ئارام گرتیان بی سووده، چونکه ئارام بۆ ئه وه یه خه فته لا بیا، بیگومان خه فته یان به رده وانه و، ئه گه ر ئه وان داوای ره زامه ندی خوا بکه ن له خویان دواپی ئه وان به و ره زامه ندی به ناگه ن، وولا میان نا درینه وه.

وَقَيَضْنَا لَهُمْ

قُرْنَاءَ فَرَزَيْنَا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ
كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
إِنَّا نَعْتَدُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
أَعْدَّ اللَّهُ لَالْتَارِ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَمْحَدُونَ
﴿٢٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ آصَلْنَا مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَاتُحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٨﴾

﴿وَقَيَضْنَا لَهُمْ قُرْنَاءَ فَرَزَيْنَا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ وه نیمه ناماده مان کردوه بز
بی باوه ران چند دؤستی له شه پنهانی کنی جنوکه و ناده میزاد و زلمان کردون به سهریانا، دواپی
بیرو باوه ری خویانیان بز نه راز پنهانوه نهو شته ی له جیهاندا نه یکنه و بهوانی نه سه لپتن له
پاشه روردا زیندو بو و نه وه و پاداشت و سزانیه.

﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ وه
پیوست کراوه له سهر بت په رستانی مه که فدرموده ی خودا بز سزادانیان له گهل چند نه ته وه
له پیش نهوانه و بوون که پیوست کرابو و سزایان بدری له جنوکه و ناده میزاد. به راستی
بی باوه رانی نیستا و نهوانه ی پیشو لهو که ساندن زانیان تووشبووه، چونکه باوه ریان فروشتوه
به بی باوه ری پویه شایسته ی سزادان.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْقَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه که سانیکی نهوتو
باوه ریان نه هپناوه له بت په رستانی مه که نه یانوت هندیکیان بهوانی تریان: نیوه گوی مه گرن
لهم قورنانه ی موحه مه د نه ی خویتیته وه و، گفتو گوی خراب بخنده ناوی و میسکی دانیشتروان
تیک بدن و دهنگ بهر زبک نه وه بز نه وه ی نیوه سهریکه ون و دانیشتروان باوه ری بی نه هپتن و
نه ی بیسن. بینگومان بی باوه ران له زور جاردا په لاماری قورنانیان داوه: جاری به وه ی جادوه.
جاری به وه ی هنراوه یه و جیروکی پیشووانه. جاری تر به قاله قال و گفتو گوی پروپوچ له کاتی
خویندنیا و، شتی تری زور.

﴿فَلْيُذِيقُوا الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَتَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ دوابی ئیمە بە راستی ئەچیزین بەو کەسانەى باوەریان نەهیتاوە سزایەکی زۆر سەخت و، سزای ئەوان بە خراپترین سزا ئەدەینەووە لەسەر ئەو کارە خراپانە ئەو کەسانەى ئەوتۆ کردووینانە لە جیهاندا.

﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَغْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ ئەو سزا سەختە پاداشتی دوژمنانی ئایینی خودایە بریتیە لە ناگری دۆزەخ، جینگە بەردەوام بۆ ئەوان لەناو ناگردایە، پاداشتیان ئەدریتەووە بە پاداشتیکی خراپ بەهۆی ئەوۆ، بروایان بە بەلگە راستەکانی ئیمە نەهیتاوە و، گفتوگۆی خرایان تیکەلای بە ئایەتەکانی نامەى ئیمە کردووە.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ آمَنُوا أَفْضَلًا مِنَ الْإِنسِ نَجْعَلُهُمَا ثُغْتِ أَفْضَالِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾ وه کەسانیکی ئەوتۆ باوەریان نەهیتاوە ئەلێن: ئەى پەرورەدگاری ئیمە: تۆ نیشانی ئیمەى بەدە ئەو دوو تاقمەى ئەوتۆ لە جنۆکە و ئادەمیزاد ئیمەیان لادابوو لە رینگە راست، ئیمە بیان خەینە ژێر پێی خۆمان، لەبەر ئەوێ ئەو کەسانە بخریتە قولێزین جینگە دۆزەخ. بۆ زانی: ئایەتی (٢٥) ی ئەم سۆرەتە، بەلگەیه لەسەر ئەوێ کە جنۆکە چەند تاقمێکن و چەند نەتەوێهێکن، لەناو خۆیانایا پیغمەر و نیراویان هەبوو، پیاوچاک و پیاوخرایان هەبوو، هەروەک ئادەمیزاد.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٢٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٢١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٢٢﴾
وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٢٣﴾ وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٢٤﴾ وَمَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِنَهَا
إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٢٥﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ هُمُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ بەراستی کەسانیکێ ئەوتۆ ئەلێن: پەرورەدگار ھەر خواپە بە تەنھا، لە پاشا گوناھ ناکەن و، دلایان پەییوەستە لەسەر پەرستنی خودا بە گوشتار و بە کردار، بەردەوامن لەسەری، فریشتەکان پۆل پۆل دین بۆلایان و، دلخۆشیان ئەدەنەو و بەوان ئەلێن: کە ئێوە مەترسن لە مردن و، لەبێ بەشبوونتان لە پاداشت و، خەفەت مەخۆن بۆ ئەو گوناھانە کردووتنە لە جیهان، خودا لێتان خۆشبوو، دواى ئەوێ باوەرتان ھێناو و، خەفەتیش بۆ خێرانە کانتان مەخۆن دواى خۆتان ئێمە ھەموو کارێکمان بۆ نامادە کردوون و، رێگەى راستمان بێنیشاندون و، بەو باوەردارانە ئەلێن: ئێوە موژدە بدەن بە یەکترى و شادمان بن بەو بەھەشتەى ئەوتۆ بەلێتی پێدراو بتان دریتى.

﴿نَحْنُ أَوْلَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ فریشتەکان ئەلێن: ئێمە دۆستی ئێوەین لە ژیاى جیهان و لە پاشەرۆژدا، شایەتى پیاوچاکیان بۆ ئەدەین و، وازتان لێ ناھێتین ھەتا ئەچنە ناو بەھەشت.

﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ﴾ وە بۆ ئێوە ھەبە لە ناو بەھەشتا ھەرشتی ئێوە ئارەزوێ بکەن و پێتان خۆشیی و، بۆ ئێوە ھەرشتی ئێوە داواى بکەن و، فریشتەکان ئەلێن: ئێوە مێوان دارى ئەکرین بەھەموو جوژە خواردەمەنى و پاداشتی نامادە کردبێ بۆ میوانیکى خۆشەویست لەلای خوا، خودا بکە لیخۆشبوونى زۆر بۆ دۆستى خوێ، مێھرەبانە بۆیان.

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وە چ کەسێ گەتوگۆی چاکترە لە کەسێ داوا لە ئادەمیزاد بکا بۆلای پەرستنی خودا و بۆلای دەستووری خودا و، کردەوێ چاکى کردبێ و بلێ: بەراستی و بەشانازیوێ من لەو کەسانەم ملکەچى فەرموودەى خودان. بێگومان ئەو کەسانە دۆست و ھەلبژاردەى خودان، موحمەد لە کاتى خۆپێندەوێ قورئاندا داواى پەرستنی خودا دەکا کە چاکترین گەتوگۆیە.

﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ وە چاکە و خراپە، باوەر و بێباوەرێ وەک یەک نین و، زۆر لە یەک جیاوازن، تۆ بەرگری بکە لە خراپە بەھزی شتیکی ئەوتۆ چاکترین شتە، ئەویش بریتی یە لەو تۆ ئارام بگری بەرانبەر خراپەى بێباوەران.

﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ دواى کاتى تۆ بەو شیوێە بوبی و، ئارام گرت و لێ بوردنت ھەبو، کەسیکی ئەوتۆ دوژمنایەتى ھەبێ لە نێوان تۆ و لە نێوان ئەوا، بەوێنەى دۆستیکى خۆشەویستی لێ دێ و، دۆستایەتى جیگەى دوژمنایەتى ئەگرێ.

تەفسیری زمانکۆیی

﴿ وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا دُوَّ حَظٍّ عَظِيمٍ ﴾ وه بهو پله و پایه بهرزه ناگا مه گدر که سانیکی نهوتو نارامیان گرتبی و، بهرانهر به خراپه لی بوردنی بوبی و تولهی مه بهست نهبی و، ناگا بهو پله و پایده مه گدر خواهنی بهشیکی گه وره بی و، رهزامه ندی خوا لای گه وره تر بی له هه موو شتی و، نه دیوی خراپه بکا بهرانهر به دوژمنی خوی.

﴿ وَإِنَّمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نُزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ وه نه گدر پالی نابه تو به پال پیوه نانی له لایه ن شهیتانه وه، خسته دهروونته وه که خوت دوور بجهتیه وه له نارام گرتن و، به کرده وی چاک بدر گری له خراپه نه کدی و، بته وی توله له دوژمن بسینی، دوابی تو په نا بگره به وی یار مه تی خودا وه له پال پیوه نانی شهیتان. به راستی خودا پارانه وی تو و په نا گرتنی تو نه بیستی و، نه زانی به شتی به دلی تو دا نه روا. نهو نایه ته ناگادری به که که ناده میزاد جیگهی هه لیه. که واته پیوسته ناگادارین، با نه وی پری پله و پایهی بهر زمان هه بی له خوا بهر ستندا.

وَمِنْ آيَاتِهِ

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ

رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

أَهْرَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَمَن

يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِي بِنُورٍ أَمْ يُنَادِي بِالنَّدِيمَةِ أَأَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ

إِنَّمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ

وَإِنَّهُمْ لَكَاثِبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ

خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْفِيلَ

لِّلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾
 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ
 وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْوهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ
 يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وهه يکه لهو به لگه ناشکرانه لهسر توانا و بوونی خودا، هاتنی شدو و رۆژ به دواى به کدا، جياوازن له لایدن دریژی و کورتی ماوه که یاندا، له لایدن سدرما و گهرماوه، تاریکی و پروناکی یهوه، هدرهها خور و مانگ به لگدن لهسر توانای خودا، به جورئ هدریه که یان به دهوری بازندی خو یانا نه سوورپتهوه، خور به دهوری خو یا، مانگ به دهوری خور دانه سوورپتهوه.

بۆ زاین: دروستبوونی خور گه وره ترین به لگه یه لهسر توانای خودا، تاقی کردنه وهی چۆنی یه تی دروستبوونی زور گرانه لای زانایان، چونکه خور یه کپارچه ناگره له توانادا نی یه به جوریکی شایسته تاقی بکریته وه.

به لام هه ندئ له زانایان لهسر چۆنی یه تی دروستبوونی مانگ به گویره ی زانیاری خو یان هه ندئ شتیان ووتوه. بۆ نمونه: رۆژنامه ی (الأخبار) ی میسری له ژماره ی (٦-٢) ی (١٩٧٠) دا، بیروبوو چوونی دوو زانای دهر که وتووی (سوفیه تیان له رۆژنامه ی (پرافدا) ی سوفیه ته گزراوه بۆلای زمانی عهره بی و بلاویان کردوه ته وه، نهو دوو زانییه که ناویان (م. فاسین) و (أبر باکوفه) به کورتی و بوخته ی بیر و بۆجوونیان نه لئین: (لیکۆلینه وهی زانیاری تازه هه موو نهو بیروبوو چوونانه بیژراون له لایدن مانگه وه و په یدا بوونی پوچیان نه کاته وه و، نه لئین: لیکۆلینه وهی زانیاری تازه دهری خستوه: دروستبوونی مانگ به دهستی هژیکی بی وینه دروستبووه له زانست و توانادا. له پاشا مانگ به هو ی نهو نامیره پشش که وتووانه ی ناوخوی نه که وینه کار کردن، هدرهها نه لئین: مانگ له دووبهشی سدره کی په یدا بووه، یه که میان به شیکه

تهفسیری زمناکۆیی

بەرگری لە گەرما ئەکا، قەبارە کەمی (۴) کیلۆمەترە. بەدشی دوو هەمیان قەبارە کەمی (۳۰۰) کیلۆمەترە، بەسەر یەوێ چەند ئامیری جیاواز هەن درووستیوون بۆ پاراستنی ئەو ئامیرانە، مانگ ئەخەنە گەر بۆ کاروباری خۆی و، ئەلێن: مانگ درووستکراوە و، ئەو شتە ئەوتۆ ئەوی درووستکردووە هێژکی سەر سۆرێندەرە لە زانیاریدا.

ئێمەش لە لایەن خۆمانەوە ئەلێن: زۆر راستە ئەو هێزە زۆر زاناو بەتوانایە. ئەگەر چەند زانیایەکی ژیری پێکەوتو، مانگیان دروست کردبێ، دوایی ئەو بۆنە وەرە ژیرانە لە چ جینگە کەو هاتوون؟

هەر لەبەر ئەوەی خۆیان ماندوو کردووە کە بلێن: مانگ بەدەوری زەوی دا ئەسورێتەو. بێگومان ئەو بیروبۆچوونە تازە یە پرسیار بکات کە لە چ جینگە کەو ئەو ئامیرانە هاتوون بێ وولامە. کەواتە ئەو بیروبۆچوونە تازە یە دەری ئەخا رێکەوت ئەو دەستەلاتە یە، ئەو هێزە مانگ و هەموو بۆنە وەرانی تری دروست کردووە خودایەکی تاک و تەنها و بەتوانایە و بالادەستی نییە.

هەندێ لە ئادەمیزاد سۆزەیان ئەبرد بۆ خۆر و مانگ. گومانیان ئەبرد سۆزە بەردن بۆ ئەوان سۆزە بەردنە بۆ خوا، خۆر و مانگیان بە چینگە سود دا ئەنا، خۆی مەزن فەرمووی: ﴿ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾ ئێوە سۆزە مەبەن بۆ خۆر و بۆ مانگ، ئێوە سۆزە بەن بۆ خودایەکی ئەوتۆ شەو و رۆژ و خۆر و مانگی درووستکردووە ئەگەر ئێوە خودا ئەپەرستن.

سۆزە بەردن بۆ خۆر و مانگ پەرستی خودا نییە، وەك ئێوە گومان ئەبەن. ﴿ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴾ دوایی ئەگەر بێ باوەرێن داوای گەورەیی ئەکەن و سۆزە بۆ خودا نابەن دوایی کەسانیکی ئەوتۆ لە فریشتەکان لای پەرورەدگاری تۆن پاك و خاوی بۆ ئەو دەرئەبێن و نوێژ ئەکەن بە شەو و رۆژ و، ئەوان لە پەرستی خودا ماندوو نابن.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ﴾ وە هەندیکە لەو بەلگانه لە سەر توانای خودا، بەراستی تۆ زەوی ئەبینی ووشک و بێ شیناییە، دوایی کاتی ئێمە ئای باران ئەریژین بەسەر یا ئەکەوێتە جۆلە و گەشە ئەکا و، بەو بارانە گیا و هەموو رۆوێ پەرە ئەسێت.

﴿ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُخِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ بەراستی کەسیکی ئەوتۆ زەوی زیندوو کردووەتەو و شینایی و رۆوێ کی لی دەرهێناو، بەراستی مردووان زیندوو ئەکاتەو لە رۆژی دواییدا. بەراستی خودا توانای بەسەر هەموو شتێکا هەیە و، ئەتوانی بۆ جاری تر دواي مردنیا زیندوویان بکاتەو.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ﴾ بەراستی کەسانیکی ئەوتۆ لە راستی نایەتەکانی قورئانی ئێمە لا ئەدەن و، تانە و تاوانجی تی ئەگرن، بە گفتوگۆی ناپەسەند و ئەلێن: جادووێ یا ئەفسانە یە، ئەوانە پەنھان نین لەسەر ئێمە و، توانای هەلھاتین نییە و رزگاریان نابێ لە سزای ئێمە.

﴿ اَمَّنْ يَلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرًا مِّنْ بَآئِي اَمِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ دوایی کەسێ فرەبدەریتە ناو ئاگری دۆزەخ چاکترە یا کەسێ بە ئاسوودەیی و بەبێ ئەوەی بپروا بۆلای پوژی دوایی، بێگومان باوەردارن ناترسن و ئەو کەسانە لە ئەدەن لە راستی و فرە ئەدریتە ناو ئاگر وەک یەک نین.

﴿ اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ ئێوەی بێ باوەر هەرشتێ ئارەزوێتان ھەبە لە باوەر و لە بێ باوەری بیکەن بە راستی خودا ئەزانێ بە شتێ ئێوە ئەیکەن و، پرسیارتان لێ ئەکری.

﴿ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالَّذِيْنَ لَمْآ جَاءَهُمْ وَاِنَّهٗ لَكِتَابٌ غَزِيْزٌ ﴾ بە راستی کەسانیکێ ئەوتۆ پڕوایان بە قورئان نەھێناوە کاتی قورئان چوووە بۆلایان سزایان ئەدرێ و، خۆیان لە خودا ناشارنەووە و، بە راستی قورئان نامەبە کە زۆر گەورە و سەرکەوتوووە و، پارێزراوە لە دەست کاری.

﴿ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴾ بە هیچ جووێ گۆران رووی تێ ناکا بە زۆر کردنی و، نە بە کەم کردنەووە، نە لە مەو بەر نە لە مەدودا، هیچ کەسێ بۆی ناچیتە سەر دەست کاری بکا، قورئانیکە لە لایەن خودایە کەوێبە ھاتوووتە خوارەووە ھەموو شتێ لە جینگە ی شیاوی خۆیا دانەنێ، شایستە ی ئەوێبە سوپاسی بکری.

بۆ ئاگاداری: ھەول و کۆششی زۆر لە کۆنەووە و لەم سەردەمە ی ئێمەیشدا دراوہ لە لایەن دوژمنانی ئیسلامەووە بۆ گۆرین و دەستکاریکردنی قورئانی پێرۆز. بەلام نامە ی خودا پارێزراوە بۆ کەس نە چووتە سەردەست کاری و گۆرانی، ھەر لاپەنی و یستیتی دەستکاری بکا تووشی پسوایی بوو، بۆغوونە پڑیمی زاویتی ھەزارانی قورئانی چاپ کرد، ھەندێ ئایەتی دەستکاری کرد، بە گومانی خۆی وای زانی بۆی ئەچیتە سەر. بەلام بە گورجی بەردی رەق درا بە کەلوھایان. بۆ غوونە: لە سالی (١٩٦٨) ئایەتی (٨٥) لە سورەتی ئالی عیمراندا پیتی (فَلَن) یان سڕیووە. لە سالی (١٩٦٩) ئایەتی (٦٤) ی ئەلئائیدە لە جینگە ی (لَعْنُوا-اَمْنُوا) یان دانابوو ئەو قورئانە چاپکراوە ی خۆیان بلاو ئەکردەووە لەناو زەوی دا و، لە ناو پڑیمەکانی عەرەبدا و، لەناو پڑیمەکانی مالیزیا، پاکستان، ھیندوستان، ئەندەنوسیا، غینیا، ئیران، ساحیلولعاج. بۆ بەرپەرچدانەووە و رسواکردنیان زاناکانی میسر و جینگەکانی تر، دانیشتروانی ھەموو جیھانیان لەو کارە نارەوایە ئاگادار کرد، بۆیان نەچوووە سەر.

﴿ مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ اِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَّذُو عِقَابٍ اَلِيْمٍ ﴾ خەفەت مەخو بەو شتە ی ئەبێژری بەتۆ، بە تەنھا ئەو جووہ بەتۆ نەبێژراوە مەگەر وێنە ی ئەوێ بەتۆ ئەبێژری بێژراوە بە پێغەمەرەکانی تر لە پێش تۆوە بە راستی پەرورەدگاری تۆ خواوہنی لێخۆشبوونە بۆ کەسانێ بەشیمان ببنەووە و، خواوہنی سزایە بۆ کەسانێ بەردەوامین لەسەر بێ باوەری و بێ فەرمانی خودا.

﴿ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا اَعْجَمِيًّا لَقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهٗ اَعْجَمِيًّا وَعَرَبِيًّا ﴾ وە ئەگەر ئێمە قورئانمان بە جگە ی زمانی عەرەبی بمان ئارداوەتە خوارەووە بت پەرستانی قورەیش ئەیان ووت: بۆچی ئایەتەکانی قورئان ماناکانیان پوون نەکراوەتەو، بە زمانی عەرەبی نەھاتووە خوارەووە ھەتا ئێمە بیانزانین؟ ئایا چۆن ئەبێ ئەو قورئانە بە زمانی عەجمی بێ و، ئەو پێغەمەرە ی بۆی ھاتبی

عەرب بێ. خۆی مەزن بیانوی پرین، ئەو قورئانەیی بە زمانیکی زۆر پاراو و ئاشکرا بۆی ناردوونەتە خوارەوه بە زمانی خۆیان ئەزانن؟

﴿قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾ تۆ بڵێ: ئەو قورئانە شارەزایی کەرە بۆ کەسانیکی ئەوتۆ باوەریان هێناوە بۆلای رینگەیی راست و، رزگاربان ئەکا لە نەخۆشی و، بێ باوەری و بیماری و گومانی دلێان و، نایانەوی روناکی ئەو قورئانە دلێان رۆن بکاتەوه و، ئەو قورئانە کوێراییه بەسەر چاوی بێ باوەران و دوورپووانەوه راستی نابینن.

﴿أَوَلَيْكَ يَتَذَوَّنُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ ئەو کەسانەیی نەزان و سود لە قورئان وەرناگرن و، وولامی ئەو کەسە نادەنەوه بانگیان ئەکا بۆلای باوەرپهێنان و، وولامی نادەنەوه، بەوتەیی ئەو کەسانە لە جینگەیه کی دورەوه بامگیان بکری، دوا بۆ ئەو بانگە نابین و لێ تێناگەن.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ وه بە راستی ئیمە وه ک قورئاغان ناردە خوارەوه بۆ سەرتۆ هەر بەو جوهرەیش ئیمە نامەیه که تەوراتە بەخشیومان بە موسا لە پیش تۆ و، دوا بۆ تاقمه کهی تۆ جیاوازی بیروباوەر پیدای ئەبێ لە نێوانیان لە بارەیی قورئانەوه، هەر وه تاقمی موسا لە بارەیی تەوراتەوه، جیاوازی بیروباوەریان لێ پیدابوو، تاقمیکانێ باوەریان هێنا و تاقمی تریان باوەریان نەهێنا، تاقمی ووتیان نامەیی خودا راستە تاقمی تریان ووتیان درۆیه.

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ وه ئەگەر فەرموودهی پەرورەدگاری تۆ پیش نەکهوتایه که سزای تاوانباران دوانجا هەتا رۆژی زیندوو ئەکرێنەوه، ئەگەر بەو جوهرە نەبوایه بەراستی فەرمان ئەدرا لە پەرورەدگاری تۆوه، بۆ بنه برکردنی تاوانباران و کەسیان بە سەر زهوی یهوه نەئەما. بەلام سزایان دوا خرایهوه بۆ ئەوهی پەشیمان ببنەوه و باوەرپهێنن.

﴿وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ﴾ وه بەراستی بت پەرستان و بێ باوەران بەناو گوماندان لەبارەیی راستی هەریه که لە قورئان و تورات، بە گومانیکی ئاشکرا و گفتوگۆی ناپەسەند ئەکەن.

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ هەر کەسێ کردەوهی چاکی کردبێ دوا بۆ سودی ئەو چاکەیه هەر بۆخۆیه تی و بۆخۆی ئەگەر پێشەوه و، هەر کەسێ خراپەیی کردبێ دوا بۆ زیان و سزا کهی لەسەر خۆیه تی و بۆ کەسێ تر نیه و، پەرورەدگاری تۆ ستم لە بەندەیی خۆی ناکا و، دادپەرورە پاداشتی هەموو کەسێ بە گوێهری کرداری خۆی ئەداتەوه.

بە یاریدهی خۆی مەزن کوتایی پێهات

له ٤٤ی رەبیعی دووهم (١٤٢١)ی کوچی بهران بهر به ١٥/٧/٢٠٠٠ی زایینی

به نای خرای به خشندهی میهره بان. سوباس و ستایش بۆ پدروده کهری هه موو بوونه وهران. دروودی بی پایان له سهر پیغمهر و خیزان و یارو یاههران و په پره وانی بی.

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ آيَنَ
شُرَكَائِي قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ حَافِظٍ ﴿٤٨﴾
لَا يُسَمُّ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَنْوَسُ
قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَيْنَ أَذْقَنَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَىٰ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ
رَبِّ إِنْ لِيَ عِنْدَهُ لِلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾

﴿إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ﴾ بۆلای پدروده گاری بوونه وهران نه گیریتده زانیی کاتی هاتی رۆزی دوابی و، ههچ دانه وێلهیه له قوزاخه و پهردهی خۆی نایه ته دهروه، ههچ ژنی منالی خۆی له منال دانیایا هه لئاگرئ و دانیانی. مه گهر بهوئ زانیاری خوداوۆ. ههر خودایه به بی گومان کاته کانیان بزانی، ههر چه نده له وانهیه پیسپورانی تایه تی کاتی نزیک بوونه وریان بزانی. له سه ره تایی مانگی سپه مه دا زانیان نه زانیان ئایا مندا ل نیره یا می یه.

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ آيَنَ شُرَكَائِي قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ﴾ وه تو بیری نه و رۆژه بکه ره وه بانگی بت په رستان نه کرئ له لایه ن خوداوۆ له چ جیگه یه کن نه وانه ی به گومانی ئیه وه هاویه شی من بوون له په رستندا، بت په رستان نه لاین: ئیمه به توئی رانه گیه نین، ههچ که سی نه مرۆ شایه تی نادا که تو هاویه شی بی له په رستندا و، ئیمه له وان بیزاری ده ره نه برین.

﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ حَافِظٍ﴾ وه نه و شته ی بت په رستان له مه و به ره له جهاندان نه یان په رستن له وان و ونبووه و، بروای ته و او په یدا نه که ن ههچ جو ره را کردنی له سزای خودادا نیه.

﴿لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُوسِسْ قَنُوطٌ﴾ نادهميزاد ماندوو نايى له داواکردنى چاكه و، نهو شتانهى سوودى لى وه رنه گرى له تندرستى و پله و پايدو و ناسايش و، نه گهر نازار و نارامى و خراپه له هه زارى و شتى تر توشيان بووى له به زهوى خوادا، له ميه ره بانى خوادا بى نوميد نه بن.

﴿وَلَكِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لِيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾ وه نه گهر ئيمه چاكه يه به خشين به نادهميزادىكى بى باوه ر له دواى نهو سه ختیه توشى نهو بوو بوو، به راستى نه لى: نهو چاكه يه له بهر چاكي خومه و، خوم شايستهى نهو چاكه يه م وه هيچ كه سى بى نه داوم.

﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْخُسَى﴾ وه من گومان نابهم روى دواى بهرپا بى، به راستى نه گهر من لهو روزه دا بگيرمه وه بولاى پهروه ردگارى خوم، به راستى بو من نه بى چاكه لای نهو و، ريز و خوشيم نه داتى، چونكه شايستهى نه وانهم بى داتى.

﴿فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ دواى به راستى هه وال نه ده بن به كه سانيكى نهو تو باوه ريان نه هينا وه به شتى له جيهاندا كر دوويانه، به راستى به وانى نه چيزين سزايه كى سه ختى به رده وام.

وَإِذَا أَعْمَنَّا عَلَى الْإِنْسَانِ
أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مِنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَرَّيْهِمْ
ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
فِي مَرِيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

﴿وَإِذَا أَعْمَنَّا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾ وه هدركاتى ئيمه چاكه مان پرزيه به سه ر هه ندى نادهميزادا وازى له باوه رهينا و سوياسى خوا نه هينا و، خوى به گه وره داله نا و بىرى له گه وره بى ئيمه نه نه كرده وه و، خوى لى نه گوزا، به ته و اوى خوى له سوياسى خوا دوور نه خسته وه.

﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَاءِ عَرِيضٍ﴾ وه هدر کاتى خراپه به توشى نهو بيوایه نه گهراپه وه بولای خودا و نه بو به خاوه نى پارانه وه به کى زور و، داواى له خودا نه کرد نهو خراپه به له سهرى لایبا، له کاتى خوشیدا خوداى له بیر نه جزوه، له کاتى ناخوشى دا نه گهراپه وه بولای خودا.
﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ نایا ئیوه ههوال نه ده ن به من نه گهر نهو قورئانه له لایه ن خوداو هاتى وهك من نه یلیم، له پاشان ئیوه باوه رى بى نه هین له گهل نهو هه مو به لگانه له سهر راستى نهو قورئانه، چ كه سى گومر اتره لهو كه سه ی له ناو دزابه تى به کى دوور و دريژدایى به ران بهر به راستى نهو قورئانه. بیگومان نهو كه سه گومر اتره.

﴿سُتْرِيبِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ ئیمه له مهودوا چه ندين به لگه ی ناشکرا و به هیز نیشانی دانیش تووانى مه كه ی نه ده ن له سهر توانای ئیمه كه پهیدا نه بن له ناو شاره کانی نه ملاولای مه كه كه باوه رداران داگیران نه کهن و نه بنه جیگه دارى بى باوه رداران، ههروهك ئیمه نیشانی نه وانماندا شوینه واری گهلانى پیشو به هوى بى باوه رى به وه بنه بریون و، نیشانی ئیوه ی نه ده ن چه ن به لگه ی ناشکرا له ناو خوتانا كه شارى مه كه باوه رداران داگیرى نه کهن و زورشت نیشانی نهوانى نه ده ن لهم لاولای مه كه و له ناو مه كه یشدا، ههتا رون نه بیته وه بو بت په رستانی مه كه به راستى قورئان له لایه ن خوداو ههاتوه و، نایىنى ئیسلام راسته.

بۆ ناگادارى: خوى مهزن ههوال نهدا به ناده ميزاد له باره ی نهو به لگه ناشکرایانه وه له مهودواش پهیدا نه بن له ناده ميزاده وه كه خودا زانستى وایان فیتره كاشتى وا دروست بکه نله هه موو جیگه دووره کانی زهوى به وه، گفتوگو له گهل به كترى بکه ن و، له زهوى به وه بۆ ناسمان و له ناسمانه وه بۆ زهوى.

ههروه ها نیشانیان نهدا نایىنى ئیسلام له هه موو گوشه و كه نارى زهوى دا پهیدا نه بى.
﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ نایا بهس نى به بۆ پهروه ردگارى تو كه به په راستى ناگاداره له سهر هه موو شتى دیت و پروا بهم جیهانه دا له نه بنى و ناشکرا و، له گهوره و به چووکى و، له وانده یش له مهودوا پهیدا نه بن و نه وانده یش رابردون.

﴿أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾ ئیوه ناگادار بن: به راستى بى باوه ران له ناو گومان دان له وه ی بکه ن به خزمه ت پهروه ردگارى خویان و، له گومان دان و زیندوو بونه وه و روژى دواى هه بن و، ئیوه ناگادار بن به راستى پهروه ردگار نه زانى به هه موو شتى و هېچ شتى له و په نهان نه، هه مو كه سى به گویره ی کردارى خوى پا داشت وه رنه گرى به چاك و به خراب.

﴿سوره‌تی شورا﴾

له مه که هاتوته خواره وه. هندی له زانایان نه‌لین: جگه له نایه‌ته کانی (۲۳-۲۴-۲۵-
 ۲۷) له مدینه هاتوه خواره وه. ژماره‌ی نایه‌ته کانی (۵۳) نایه‌تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حم ﴿۱﴾ عسق ﴿۲﴾ كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
 أَعْلَى الْعَظِيمِ ﴿۴﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 ﴿۶﴾ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ
 حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَأَرْيَبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 السَّعِيرِ ﴿۷﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ
 مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۸﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حم. عسق﴾ مانای ئەم پیتانە له سوره‌تی نه‌لبه‌قه‌ره و سوره‌ته‌کانی تردا باس کراوه.
 هندی له زانایان نه‌لین: ئەو دوو پیتانە ناوی ئەم سوره‌ته‌ن. پێشه‌وا (پازی) نه‌فه‌رموی:
 گفتو‌گۆ‌کردن له‌باره‌ی مانای ئەم پیتانە ته‌سکه و، کردنه‌وه‌ی ده‌رگایه‌کی زۆری وایه‌ رینگه
 بۆ‌لایان ناروا، چاک وایه‌ زانیان هه‌واله‌ی خوا بکری.

ته‌فسیری زمانکۆیی

﴿كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ویندی ئەم نامەیه خودایەکی زۆر بە دەستەلاتە، دانەری ھەموو شتێ لە جێگەی شیاوی خۆی دا بە سروش ناردوویدەتی بۆلای تۆ و بۆلای کەسانێکی ئەوتۆ لە پیغمەدران لە پیش تۆببون. کەواتە وینە ناورۆکی ئەم سورەتە بە تەنھا بۆلای تۆ نەنیراوە.

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ بۆ خودایە شتێ لە ناو ئاسمانەکان و زەوی دان، لە جنۆکە و فریشتە و ئادەمیزاد، خودا کارەکانی زۆر بالایە، لە ھەموو شتێ گەورەتر.

﴿تَكَاذُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ بەھۆی گفتوگۆی نەرەوای بێ باوەران کە ئەیانووت: خودا ھاوبەشی ھەیە لە پەرستندا، نزیکبوو لەبەر خرابی ئەو گفتوگۆیە ھەموو ئاسمانەکان پارچەبێن و بکەون بەسەر یە کدا، دوایی بکەونە سەر زەوی و بونەوەر بنەبرێن، فریشتەکان بە سوپاس و دەستووری خودای پەرورەدگاری خۆیان، پەرورەدگار پاک ئەکەنەو و دووری ئەخەنەو لە کارێ شایستەیی پلەیی بەرزێ ئەو نەبێ و، داوای لیبوردن ئەکەن بۆ کەسێ لەسەر زەوی یە، ئەگەر خودا ھاوبەشی ھەبووایە فریشتەکان بەسوپاسەو نوێژیان بۆ خودا نەدەکرد، داوای دواخستنی سزایان بۆ دانیشتوانی سەر زەوی نە ئەکرد. بە ئومیدی ئەوێ پەشیمان ببنەو و باوەرپهیتن.

﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ئێوە ئاگادار بن: بەراستی خودا لیبوردنی زۆرە و کەس بێ ئومید ناکا، زۆر میھرەبانە بۆ وەرگرتنی پەشیمان بوونەوێ بەندەکانی خۆی.

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وە کەسانێکی ئەوتۆ لە جگەیی خودا چەند وینە و ھاوبەش لە پەرستندا بۆ خودا وەرەگرن. خودا ئاگادارە بەسەر گفتوگۆ و کرداریان و، کاری ئەوان بەتۆ نەسپیراوەو، خودا تۆلەیان لی ئەستێ، تۆ ھەر راگەیانندن لەسەرە، لەسەر خواپە پرسیار و پاداشت لە رۆژی دووایی دا.

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ وە ھەر بەو جوۆرەیی ئیمە سروشمان نارد بۆلای تۆ و پیغمەدرانی پیش تۆ، ھەر وایش ئیمە قورئانیکمان بە زمانی عەرەبی نارد بۆلای تۆ، لەبەر ئەوێ تۆ دانیشتوانی مەکە کە شارێکە وک دایک وایە بۆ گوندەکانی بیانرستێتی لە سزای خودا ئەگەر باوەر نەهێنن و، دانیشتوانی جێگەکانی دەور ویدی مەکەیش بۆستێتی بۆ یە کەم جار لەوانەو دەست بێ بکەیی دواتر، پەيامی خوا راگەیانرێ بە دانیشتوانی ھەموو روی زەوی لە عەرەب و جگەیی عەرەب.

﴿وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ و بۆ ئەوێش ئادەمیزاد بۆستێتی لە رۆژی کۆبوونەوێ بونەوهران بۆ پرسیار کردن لەوان چ کاریکیان کردووە لە جیھاندا، ئەو رۆژە گومان لە ھاتنیا نییە، لەو رۆژەدا چاک و خراپ جوێ ئەکرێتەو تاقمێ بۆ ناو بەھەشت و تاقمێ تر بۆ ناو ناگری گەرمی گێرداری دۆزەخ.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وه نه گهر خودا ناره زوی هه بوویه، به راستی هه موو ناده میزادی نه کرد به یدک نه ته وهی ته نها، به جوئی یا هه موویان باوه دار نه بون یا هه موویان بی باوه نه بوون. خودا به زور هیچ شتی به هیچ کهسی ناکا و، نه قل و زیری بی داون هه موویان چاک و خراب جوئی نه که نه وه و، به لام خودا نه خاته ناو میهره بانی و ریگهی راستی خوی کهسی ناره زوی هه بی و به سه ربهستی خوی باوه ری هه ناوه و، هیچ دوست و یار مه تی ده ری بز سه مکاران نیه که به سه ربهستی خوئیان باوه ریان نه هه ناوه و، هیچ کهسی رز گاریان ناکا له سزای خوا و ناگری دوزه.

أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۖ قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾ فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُمْ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُكَلِّمُ شَيْءٌ عَالِمٌ ﴿١٢﴾ ﴿ش﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيَا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِّي بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مُرِيبٌ ﴿١٤﴾

﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِيَاءَ قَالَهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ هەر چه نده سته مکاران دۆست و یارمه تی ده ریان نیه. به لایم له جگهی خودا چهند دۆستیکیان بۆ خزیان دانا، دوابی هدر خودا به پیره بهر و دۆستی ههمو بوونه وهرانه. نه گهر به دلنکی پاکوه بیران بگردایه هاویه شیان بۆ خودا دانه نا. ﴿وَهُوَ يُخَيِّ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خودا مردووان زیندوو نه کاته وه، توانای هدیه به سهر ههمو شتیگا، بوونه وهران دوی کۆتایی پتهانی ته مه نیان خودا نه یاغرتنی و له پاشان زیندوووان نه کاته وه بۆ وهر گرتنی پاداشت و، نهو بتانه توانای هیچ شتیکیان نیه. ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وه هدر شتی ئیوهی ناده میزاد بیروباوه رتان جیاوازه لهو شته دا ئایا راسته یا درویه، دوابی فه رماندان بۆی نه گهر پته وه بۆلای نامه ی خودا، نهو نامه یه دادپهروه ره و، چاک و خراب جوئ نه کاته وه.

﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ نهو دادپهروه ره هدر خوی پهروره دگاری منه، من هدر له سهر یارمه تی نهو پشت نه به ستم و ههمو کاریکم نه سپیتم بهو، بۆلای نهویش من نه گهر پته وه له ههمو رووداوینکی سه ختا، هدر نهو یارمه تی دهرمه.

﴿فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ اللَّعَامِ أَزْوَاجًا يَتَزَوَّجُكُمْ فِيهِ﴾ خوا دروست کهری ناسمانه کان و زهوی به، به هوی توانای خۆپه وه دروستی کردوون، به جوړی به لگن له سهر به کیتی خودا و، دروست کردنی نهوان و میرو له یه به کسانه، خودا دروستی کردوه له ره گهزی خۆتان چهند هاوسه ری له نیر و له می، هه تا ئیوه به ئارامی و به شادمانی به یه که وه بۆین، له چوار پیکانیش له ره گهزی خۆیان چهند جوړیکی له نیر و له می دروست کردوون بۆ به کزی و بۆ سوودی ئیوه، بهو بۆنه وه خودا ئیوه و چوار پیکان زۆر نه کا چین له دوی چین بهو دروست کردنه.

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ هیچ شتی وینه ی خودا نیه له ههمو روویه که وه، دروست کهری ههمو بوونه وهرانه، هیچ خودایه نی به جگه نهو، خودا ههمو شتی نه بیسی، ههمو شتی نه زانی.

﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَنْصُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ کللی گه نجینه و پتی ناسمانه کان و زهوی هدر بۆ خوا به به تنه ها، خودا رۆزی و خوراده منی زۆر نه کا و رای نه خا بۆ ههر که سی ئاره رۆزی هه بی و، کهم نه دا به که سی ئاره رۆزی هه بی، به راستی خودا نه زانی به ههمو شتی. بیگومان که می دارایی له گهل ساغی و نه ترسان و ناسایشدا، هه زار جار چاکره له گهل نه خوشی و ترسی ژبان و نازاوه ی ناوخیزان و ناو هاو نیشتمان و به لامار و ده ست دریزی و دوژمن.

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ خودا روونی کردوه ته وه بۆ ئیوه ریگه به کی ناشکرا له نایینی لیسلامدا و، له پیره وی کردنی فه رمانی خوادا، شتی خودا سپاردوویه به نوح و، شتیکی نهوتویش ئیمه به سروس ناردوومانه بۆلای تو له قورئاندا.

﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ وه شتی نیمه سپاردوومانه به ئبراهیم و موسا و عیسا که ئیوه به رده وامن له سهر کردنی نوژه کانتان و، پهیرهوی بنچینه کانی بیروباوهری ئیسلام بکن و، ئیو پارچه پارچه مهن و بیروباوهری جیاواز له یه کتری هه لږترین. خودا هه موو پیغمه مده کانی ره وانه کردووه بولای ناده میزاد، فدرمانیان بی بدهن و باوهریان به یه کیتی خودا و به رژی دواپی هه بی و، به رده وامن له سهر نوژ کردن و، له باوهره یان به وانه جیاوازی پهیدا نه کهن و پارچه پارچه نهن. نیمه ناده میزاد خوامان یه کبی و پهیدام و یاسامان یه کبی، بو نیمه نهم هه مو ناژاوه و جده نگانه تو مار بکین له سهر خو مان؟

﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾ شتی ئیوه دواپی نه کهن له بت په رستان که باوهره یان به یه کیتی خودا و واز له بت په رستی به یان گرانه له سهریان و پهیرهوی نه و ناموز گاریه چاکه ناکهن، تو دواپی دارایی له وان ناکه ی و پله و پایست ناوی، دواپی ریگه ی راست و برایه تی و ناشتی و یه کبوت نه که ی بو نه بی لایان گرانی؟

﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ خوا هه لږه لږی بولای باوهره یان به یه کیتی خودا و بولای پهیرهوی ئایینی خو ی که سی ناره زوی هه بی و، ریگه ی راست شاره زای که سی نه کا بگه ریته وه بولای.

﴿وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيَا بَيْنَهُمْ﴾ وه نه تده کانی پیشور و خاوه ن نامه کان په راگه نده و پارچه پارچه نه بوون و تا قمی زوریان لی پهیدا نه بووه مه گه ر له دواپی نه وه ی زانیان به راستی پیغمه مده بویان ده ر کهوت که نه و پیغمه مده یه نامه کانیان باسی کردووه و، باوهریان بی نه هینا له بهر دل پیسی و داوا کردنی پله و پایه ی جیهان، نه گیتا نه یان زانی پیغمه مده راست نه کا.

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِي بَيْنَهُمْ﴾ وه نه گه ر فدرموده ی پهروه ردگاری تو پیش نه که وتایه و پیوستی نه گردایه سزادان و له ناو بردنی نه وان دوانجا بولای کاتی دیار یکراو بو سزادان و له ناو بردنیان و، به راستی فدرمان نه درایه بنه بر کردنیان و له ناو بردنیان و چاک و خراب جوی نه کرانه وه.

﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ﴾ وه به راستی که سانیکی نه و تو به خرابو به وان نامه ی تهورات و ئینجیل له دواپی پیغمه مده کانیان له ناو گومانان له باره ی کاری مو حه مده وه، دواپی باوهری بی ناهین، نه یان خاته ناو گومانده وه که باوهری بی بهین.

فَلَيْلِكَ فَادَعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَحِشُهُمْ
دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارِقُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

﴿فَلَيْلِكَ فَادْغُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ﴾ دواپی له بهر نهوی بت په رستان و خاوه نامه کان له ناو خوږیان ټیک چوون له باره ی کاروباری نایینه وه له بهر راستی قورئان و نهو زانسته ی به تو به خشراوه، تو بانگی ناده میزاد بکه بولای په کگرتن و، په پرهوی نهو شتانه بکه سیردراوه به پیغمده ره کانیان و، تو بهرده وامبه و رامه وهسته له سهر بانگ کردنیان بهو جوړه ی فره مان یی دراوه.

﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ﴾ و تو دوا ی ههواو ههوه سی پروپوچی یی باوه ران مه که وه له بیرو باوه ری جیاوازیانا و، تو بلتی: من باوهرم هیتاوه به شتی خوانار دوویه تیه خواره وه له هه موو نامه کاند، نهک به جوړی باوه رمان به هندیکیان بیی و باوه رمان به هندیکیان نه بی.

﴿وَأَمَرْتُ لَأُعْطِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبَّنَا وَرَبُّكُمْ﴾ وه من فره مانم پی دراوه که دادپه روه رجم به یه کسان ی له نیوان نیوه دا بو گه یاندنی فره مانه کانی خودا و ده ستووری و، گه وره و بچووک لای من وهک یهک تهماشا بکه م، خودا په روه ردگاری نیمه و نیویه به یی جیاوازی، هه موومان بهنده ی خوداین.

﴿لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ کرداری نیمه بو خوږمانه و، کرده وه ی نیوه ش بو خوږمانه، هه موو یه کتی له نیمه و له نیوه پاداشتی کرده وه ی خو ی وهر نه گری، هیچ جوړه دوژمنایه تی و ناژاوه یه له نیوان نیمه و نیوه دا نیه، چونکه راستی دهر که وتوه بو هه موو لایه کمان خودا له روژی دوایدا هه ردوولامان له نیوان یه کدا کو نه کاته وه بو وهر گرتی پاداشتی کرداری خوږمان و، بولای خودایه گه رانه وه ی هه موو ناده میزاد، تولی ستم لی کراو له ستمکار نه ستر ی. خاوه نامه کان نه یان ویست به بهلگه ی پروپوچ موسلمانان له ناین وهر گپن نه یان ووت نامه ی نیمه و پیغمده ری نیمه له پیش نامه و پیغمده ری نیوه هاتوون. که واته ناینی نیمه راسته خوی مهن فره مووی.

﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِظَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ و ه كهسانيكی نهوتو له خاوه نامه كان دزايه تی و گفتوگوي خراب و نابه جي نه كه نه باري ناييني خوداوه، دواي نه وهی له لايه ناده ميزاده وه و ولا می نايینی خودا درايده وه، هاته ناوی نايینی ئيسلامدوه و باوهريان هيتا و بهلگو نازاوه كهيان پوچه و جيگهي خوی نه گرت به گويزه می مبهستی نهوان له لايه ن پدروهر دگاری خويان و له سهريانه خه شم و نه فره تی خودا و، بو نه وانه سزای زور سده تی له روژی دواييدا.

﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ﴾ خودا كه سنيکی نهوتويه نارديه تيه خواره هه موو نامه كان به راستی و به دادپدروهری و، ده ستوريكه مافي هه موو كه سي بي نه كيشري به يه كسانی پاداشتی خويان وهر نه گرن.

پيغه مهري خودا باسی هاتي روژی دواي نه كرد بو بي باوهريان، نه وانیش به لاقرتیه وه نه يان ووت: نهو روژه چ کاتي ديت، نه گهر تو راست نه كه ی؟ خودا فه رموی: ﴿وَمَا يُذْرِكُ لَعْلَ السَّاعَةِ قَرِيبٌ﴾ و ه چ شتی بي ناگاداری تو بكا بو هاتي روژی دوايی، بيگومان تو نايزانی له وانه يه هاتي روژی دوايی نزیکي، هه ر كه سي مر د روژی دوايی نهو هاتوره.

﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ كه سانيكی نهوتو باوهريان به هاتي روژی دوايی نيه داواي هاتي نه كه نه به گورجي و، كه سانيكی نهوتو باوهريان هيتاوه له هاتي روژی دوايی نه ترسن.

﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ و ه باوهريداران نه زانن هاتي روژی دوايی راست و بيگومانه و، زور سامناكه، نيوه ناگادارين: كه سانيكی نهوتو گومانيان هديه له هاتي روژی دواييدا له ناو گومارپيه كي زور دوردانسه ر بو هيچ لايه ده رناكه ن.

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
 ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
 وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ

مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ خدا بندگان خوی به خیر نه کا به جورها چاکه خوی بهی جیاوازی له نیوان باوهردار و بی باوهردا، روزی نه دا به هدر که سی ناره روزی هدی له وان به گویره زانیاری خوی، خودا زور به توانایه، زور گه وره به دهسته لاته له زهوی و له ناسماندا که س ناتوانی به رانبهری بووهستی، ناشکرا و نهی نی لاهانی هیچ که سی ناگاداری فدرمانی خودا نیه، خودای مه زن ناده میزادی جوی کردوه ته وه: هندیکیان به دارایی و پله و پایه ی جهان. هندیکیان به له ش ساغی و زانست هتا هدریه که یان یارمندی نهوانی تریان بدن.

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ هدر که سی مده بهستی کارو کرده وی پاشه رورژنی له به رستی سنوره کانی خودا، نیمه بو نهو که سه نه کهین له پاداشتی کاره که ی به ده چنانه هتا حدوت سده چنانه، هدر که سی مده بهستی کاری جیهانی له دارایی و پله و پایه و به جی هینانی ناره روزی خوی، نیمه هندی له مده بهسته کانی خوی بی نه به خشین و، له پاشه رورژدا هیچ به شیکی نیه له پاداشتی چاکه؛ چونکه نهو که سه کاری بو پاشه رورژنی خوی نه کردوه. نهوی باسکرا بو نهو دوو تا قمه و ویستی خوی مده زنه.

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ نایا بو بت به رستان هدی چهند هاوبه شی بو خودا له بهت کان و جگه بهت کان بو نهوانی روون کردیته وه له ناییندا شتی خودا فدرمانی بی نه دایی، به وینه ی بت به رستی و باوه رنه بوون له زیندوو بوونه وه و کار کردن هدر بو جهان به تنها، کاتی نهو بتانه نه یان توانیوه نهو کارانه یان بو روون بکه نه وه چون نه یان به رستن.

﴿وَلَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ وه نه گهر له بهر فدرموده و فدرمانی خودا نه بوایه بو جوی کردنه وه ی چاک و خراب وه بو دواختنی سزادانیان، به راستی فدرمان نه درا به له ناو بردن و بنه بر کردنیان له جیهاندا. به لام خودا به میهره بانی خوی مؤله تیان نه دا به لکو به شیمان بنه وه و باوه بهیشتن.

﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ وه به راستی له پاشه رورژدا سزایه کی نازاردهر هدی بو سته مکاران تو نه بینی له دوارورژدا نه ترسن له سزای نهو خراپیه کردوویانه له جیهاندا و، بیگومان نهو سزایه تووشی نهوان نه بی بترسن یا نه.

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴾ وه كه سانیکی نهوتو باوهریان هیناوه و کردهوه چاکه کانیاں کردووه له ناو چیمدن و پاکترین و خوشترین جیگه کانی بههشتان، بو نهوان ههیه له لای پهروهرده کهری خویان هدرشتی ناره زوی بکهن و ههمو شتیکیان بو ناماده کردووه، نهو شته به نرخ و نایابه نهدری به باوهرداران له پاداشتی نهو شته کهمهی نهوان کردوو یانه ریژیکی زور گه ورهیه بو نهوان.

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٦٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ النَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا نَفَعَلُونَ ﴿٦٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ؕ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٦٦﴾

﴿ ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ نهو ریژه گه ورهیه ناماده کراوه شتیکی نهوتویه خودا موزدهی داوه لییدا بهو بهندانهی نهوتوی خوی باوهریان هیناوه و، کردهوه چاکه کانیاں کردووه.

﴿ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ﴾ تو بلئی به قورهیشی به کان: من داوا ناکهم له سهر راگه یاندنی فهرمووده خودا که بهختیاری ههردوو جیهانی ئیوهی تیدایه، مه گهر نهو شتهی من داوای له ئیوه بکهم نه مهیه: ئیوه منتان خوشبوی، چونکه من خزمی ئیوه، داواتان لی ئه کهم له خودا نریک بینهوه ههتا ئیوه توشی ئازار نه بن و سه ره زوی ههردوو جیهان بن، پهیره وی کردنی فهرموودهی خودا سوودی ههموو ناده میزادی تیدایه و، ئایینیکی مرو فایه تی به.

بو زانین: زانایان بیروبوو جوانان جیاوازه: ئایا مه بهست له ووشهی ﴿ الْقُرْبَى ﴾ چ شتیکه؟ له تهفسیری ﴿ غرائب القرآن - رغائب الفرقان ﴾ دا هاتووه به جوار مانا:

۱- مه‌یه‌ست نه‌ویه ئێوه متنان خوشبۆ و، وولامی داواکاری‌یه‌کم بده‌نه‌وه و، نازاری من مه‌ده‌ن و په‌لامارم مه‌ده‌ن، له‌بەر نه‌وه‌ی من خزمی ئێوه‌م.

۲- یاریده ده رانی پیغمهر ﷺ ووتیان: ئه و پیاوه بووه به هۆی رانومای ئیوه وه، دارایی به دهسته ونیه و، خوشکه زای ئیوه، هه ندی دارایی بو کۆ بکه نه وه، ئه و ئایه ته هاته خواره وه: فەرمو ی: من کریم له ئیوه ناوی، هانی دان له سه ر خوشه و یستی خزمانی خویان و، سه ریان لای بده ن.

۳- مدهست له ﴿الْقُرْآنِ﴾ خوشیستن و پهرستن و نزیکی و نه‌ویه له خودا، کردنی کاری چاک.

۴- بریتی به له وهی پیوسته عدلی و فایمه و حه سه دن و حوسه یتان خوشبوئی و چاکه یان له گدل بکدن.

﴿وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ و هدرکەسێ چاکەیه بکا و
خودا بپەرستی نێمه لهناو ئەو چاکەیهدا، چاکەیهکی زۆر گەورەتری بۆ زۆر ئەکەین بە
(دەچەنانە هەتا حەوت سەد چەنانە) بەراستی خودا ئی خوشبوونی زۆرە بۆ گوناھباران، سوپاسی
کەمی بەندەکانی وەرئەگرێ و پاداشتی زۆریان ئەدات. بێباوەران ئەیان ووت: ئەو قورئانەیی
نێردراوە بۆ موحمەد، خۆی هەڵی بەستووە، خودا لە وڵامدا فەرموی:

﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ ﴾ نایا بت په‌رستان چوَن نه‌توان بلین: تُو نه‌و قورئانه‌ت هه‌له‌ستوه، به‌ درُو داوت‌ه به‌سه‌ر خوادا، دوا‌یی نه‌گه‌ر تُو هه‌ولئ کارئ وا بده‌ئ خوا موَر نه‌دا به‌سه‌ر دلئ تُو‌دا و نایه‌لئ تُو نه‌و کاره‌ بکه‌ئ، نه‌و کاره‌یش زوَر دووره له‌ توه.

﴿وَيَمْنَحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه تو راست نه که ی و،
خودا نه و بوختانه ی نه وان بوچ نه کاته وه و، ثانیی راستی نیسلام و راستی تو ناشکرا نه کا
به هوی فهرموده ی نامدی خوداوه که نه ی نیری بولای تو. بدراستی خودا نه زانی به شتی له دلی
تو دایه و، به شتی له دلی نه وان دایه، هه مو و شتی به گو ی هی زانیاری خو ی یاداشت نه داته وه.

﴿ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴾ ﴿ وَهُوَ خُودَا كَه سِيكِي
 تَه وَتَوْتِيَه پَه شِيْمَان بَوُونَه وَه رَه گِرِي لَه بَه نَدَه كَانِي خَوِي وَ، تَه بَوَرِي لَه خِرَآپَه كَانِيَان وَ، تَه زَانِي
 بَه شَتِي تِيَه تَه بَكَه.

﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾^۱ وه خودا وولامی که ساینکی نه و تو نه داته وه باوهریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیاں کردوه و له خودا نه پارتدوه و خودا له بهر گه ورهیی و میهره بانی خوئی پاداشتی نه و که سانه زورتر نه کا بۆ بی باوهریان ههیه سزایه کی سهخت هه ندی له زانایان مانای نه و نایه تریان بهم جوړه کردوه: باوهرداران وولامی بانگه شهی خودا نه دهنه وه، خوای مه زن له بهر گه ورهیی خوئی پاداشتی زوریان نه داتی.

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ
لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدْرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ
خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ
إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا
كَسَبْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَيَعْقُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾
وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
فَيُظِلِّلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
﴿٣٣﴾ أَوْ يُوبِقْهُمْ يَمَّا كَسَبُوا وَيَعَفُّ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ
يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿٣٥﴾

خوای مدزن رۆزی و سامان ئه‌دا به‌بنده کانی خوێ به‌گوێره‌ی سودی هه‌موو که‌سی و
به‌هه‌موو که‌مه‌لی به‌جۆری هه‌ندیکیان که‌مه‌ریان ئه‌داتنی و هه‌ندیکیان زۆرتر. بۆ ئه‌وه‌ی
هه‌ره‌یه‌ که‌یان به‌ گوێره‌ی توانای خوێان یارمه‌تی یه‌کتری بده‌ن و، بۆ ئه‌وه‌ی روه‌ره‌وه‌ی ژباڵیان به
جۆریکی ئاسان بپارێه‌، هه‌ندیکیان به‌ سامان و، هه‌ندیکیان به‌ده‌ست و به‌زمان و له‌ش
یارمه‌تی یه‌کتری بده‌ن، به‌گوێره‌ی ماندوو و برونیان و کارکردنیان سامانیان ئه‌داتنی. بۆ
روونکردنه‌وه‌ی باشتر خودا ئه‌فهرموی:

﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ ئه‌گه‌ر خودا رۆزی و سامانی زۆر بدا
به‌ هه‌موو به‌بنده کانی خوێ، به‌ راستی ئه‌وان یاخی ئه‌بن له‌ زه‌وی دا و، ستم له‌ یه‌کتری ئه‌که‌ن.
﴿وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدْرِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ وه‌ به‌لام خودا رۆزی و سامان ئه‌دا به
ئه‌ندازه‌یه‌ خوێ ئاره‌زۆی بکا له‌ که‌م و زۆر، به‌جۆری سودی ئه‌وانی تێدابه‌ی و، به‌ ئه‌ندازه‌ی

کارکردنی خویشان، و ائیهی سامانی زور نه‌دا به بهران‌بهر به کارکردنی کهم و، دارایی که‌میش نه‌دا به‌رانبهر کارکردنی زور، نه‌وانه‌یش له‌بهر چند هویه که ههر خودا خوئی نه‌یزانی. به‌لام سامانی زور له‌رینگه‌ی نار‌ه‌وا و ده‌ست‌پینه‌وه قه‌ده‌غیه و نه‌بیشه‌هوی زیان و نازار بو‌خوئی و بو‌دانیشتوان. به‌راستی خودا ناگاداری کرده‌وهی به‌نده‌کانی خو‌یه‌تی، هه‌موو شتیکی نه‌یتی و ناشکرایان ده‌بینی.

﴿وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ﴾ وه خودا که‌سیکی نه‌وتویه باران نه‌تیرینه‌ خواره‌وه له‌دوای نه‌وهی دانیشتوان بی‌ئومید نه‌بن له‌بارینی باران و، خودا پیتی باران و سودی باران و نه‌وه‌رزانییه‌ی له‌بارانه‌وه پیدائه‌بی به‌شی نه‌کا له‌ناو زه‌وی‌دا و بو‌هه‌موو ناده‌میزاد و، ههر خودایه به‌رپوه‌به‌ری به‌نده‌کانی خوئی به‌شیوه‌یه‌کی چاک و، خواهرستان سوپاسی زوری بو‌نه‌که‌ن.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ وه هه‌ندیکه له‌به‌لگه‌ ناشکراکان له‌سه‌ر توانای خودا، دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و شتی بلا‌بوونه‌ته‌وه له‌واندا، له‌و شته‌جیاوازانه‌ ئه‌ر‌و‌ن به‌رپوه، هه‌ندیکیان ئاقلن و هه‌ندیکیان به‌سه‌زمان و هه‌ندیکیان گه‌وره و هه‌ندیکیان بچووک.

﴿وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ وه خودا ههر به‌و جو‌ره‌ی بلا‌وی کردوونه‌ته‌وه توانای هه‌یه له‌سه‌ر کو‌کردنه‌وه‌یانا له‌روژی دوا‌یدا ههر‌کاتی نار‌ه‌ز‌وی بکا. ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ﴾ وه ههر‌شتی تووشی ئیوه بو‌ویی له‌خه‌فدت و نازار و ناخو‌شی و نه‌بارینی باران و گرانی به‌ه‌وی نه‌و شته‌خرایانه‌یه به‌ توانای خو‌تان کردووتانه و، خودا له‌زور گونا‌هی ئیوه خو‌شبووه و سزای ئیوه نه‌داوه له‌سه‌ر کردنیان.

﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وه ئیوه ناتوانن رینگه‌بگرن له‌سزای خودا له‌زه‌وی‌دا و، له‌ههر جینگه‌یه‌بن تو‌شتان نه‌بی و، بو‌ئیه نیه له‌جگه‌ی خودا هیچ که‌سی بتانپارێزی له‌سزای خودا و یارمه‌تیتان بدا بو‌لابردنی. ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ﴾ وه هه‌ندیکه له‌و به‌لگه‌ ناشکرایانه له‌سه‌ر توانای خودا نه‌و که‌شتیانه له‌ناو ده‌ریادان، وه‌ک کی‌و وانه له‌گه‌وره‌یی‌دا، وه‌ک کو‌شک وان له‌به‌رزیدا.

نه‌گه‌ر خودا نار‌ه‌زو بکا نه‌و بایه که‌ه‌وی رو‌یشتی که‌شتیه‌کانه ئه‌یوه‌ستیتی یا ناوی ده‌ریاکه ئه‌وه‌ستیتی، دوا‌ی که‌شتیه‌که‌ن به‌سه‌ر ناوی ده‌ریاوه ئه‌وه‌ستن و جم و جو‌ل ناکه‌ن و نار‌و‌ن به‌سه‌ر ده‌ریاکه‌دا.

بو‌زانن: ههر‌چهنده که‌شتیه‌کان و فرۆکه و ئوتۆمبیل ناده‌میزاد دروستیان نه‌کا. به‌لام نه‌و بایه‌ی که‌شتیه‌کان نه‌با به‌رپوه و، نه‌و ته‌خته و دره‌خته و نه‌و ئامیرانه ئه‌وانیان پی دروست نه‌کرئ خودا دروستی کردوون، هه‌روه‌ها نه‌و که‌سه‌یش نه‌وانه دروست نه‌که‌ن خودا دروستی کردوه.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بهراستی لهو کهشتیاندها بهو جوړه باسکرا چندنیدن بهلگه‌ی ناشکرا هډن له‌سرتوانای خودا، بۆ ههموو که‌سی بهرگه‌ی نازار بگری، سوپاسی خودا بکا.

﴿أَوْ يُوقِنُ﴾ بما کسبو و یعف عن کثیر ﴿یا نه‌گهر خودا ناره‌زو بکا که‌شتیه‌کان بهو شتانه‌وه له‌سهرینی له‌ناده‌میزاد و کهل و پله‌کانیانه‌وه له‌ناویان نه‌با، به‌هزی نه‌و بی‌فهرمانی خوداوه نه‌وان کردوویانه و، له‌زور گونا‌هی نه‌وان خوشبووه له‌بهر نه‌وه‌ی توله‌یان لی‌نه‌سیتی. ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُخَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ﴾ وه له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌وتو گفتوگوی نابه‌جی نه‌که‌ن بۆ پوچ کردنه‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی نامه‌ی نیمه‌ بزانه‌ی راکردنیان بۆ نیه‌ له‌ سزای خودا و له‌ ده‌سته‌لانی خودا دهرچوونیان بۆ نی‌سه و، بشزانه‌ی بهلگه‌ی ناشکرای نیمه‌ شایسته‌ی پوچ کردنه‌وه‌نین.

فَمَا أَوْتَيْتُمْ مِّن شَيْءٍ مِّنْعَ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَاعِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كِبْرًا لِّإِثْمٍ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَبُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
وَأَصْلَحَ فَاجْزِئْهُ عَلَىٰ إِلَٰهٍ إِنِّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ انْتَصَرَ
بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّن سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنِ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

﴿٤٣﴾

﴿فَمَا أَوْتَيْتُمْ مِّن شَيْءٍ مِّنْعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ دوا‌یی شتی به‌نیوه دراوه له‌ لایه‌ن خوداوه، له‌و شته‌ی که‌ په‌یوه‌ندی به‌جهانه‌وه هدی، له‌ دارایی و منال و پله‌وپایه، دوا‌یی نه‌و شته‌ زیان و گوزهرانه‌ و رابواردنی جیهانه‌ به‌ گورجی دین و نه‌ړون و نامین.

ته‌فسیری زماناکو‌یی

﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و ه ه م و ش ت ی پ ی و س ت ی ژ ی ا ن ی ج ی ه ج ی ب ک ا ب و ن ا د ه م ی ز ا د ل ا ی خ و د ا چ ا ک ت ر ه ل ه ه م و و ش ت ی ب و ک ه س ا ن ی ک ی ن ه و ت و با و ه ر ی ا ن ه ی ن ا و ه . ب ه ل ا م ب ی با و ه ر ا ن ل ا ی خ و د ا ج گ ه ل ه س ز ا ه ی چ ش ت ی ت ر ی ا ن ب و ن ی ه و ، ب ا و ه ر د ا ر ا ن ل ه ه م و و ک ا ر ی ک ی ا ن ا پ ش ت ب ه خ و ا ن ه ب س ت و ، گ ه و ر ه ی ی ه د ر ب ه ل ه خ و ا ت ر س ا ن و ر ه ز ا م ه ن د ی خ و د ا د ا ن ه ن ی ن .

﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ و ه ن ه و ی ل ا ی خ و د ا ی ه چ ا ک ت ر ه ب و ک ه س ا ن ی ک ی ن ه و ت و خ و ی ا ن د و و ر ن ه خ ه ن ه و ل ه گ و ن ا ه گ ه و ر ه ک ا ن ل ه و گ و ن ا ه ا ن ه ل ه خ ر ا ی د ا ل ه س ن و و ر د ه ر چ و و ن ، و ه ک س ت ه م ک ر د ن و ب و خ ت ا ن و ک و ش ت و د ا و ی ن پ ی س ی و ، ه د ر ک ا ت ی ن ه و ک ه س ا ن ه ر ق ی ا ن ه ل ل س ا ل ه ج گ ه ی خ و ی ا ن ل ه ب ه ر ش ت ی پ ه ی و ه ن د ی ب ه خ و ی ا ن ه و ه ه ب ی ، ر ق ی خ و ی ا ن ن ه خ و ن ه و و ، ل ه و ا ن ن ه ب و ر ن . ب ه ل a م ن ه گ ر پ ه ی و ه ن د ی ب ه ی ا س ا ی ئ ی س ل a م ه و ه ه ب و ، چ ا و ی و ش ی ن ا ک ه ن و ب ه گ و ی ر ه ی ت و ا ن ا ی خ و ی ا ن ئ ی ش ی ب و ن ه ک ه ن .

﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و ه ب و ک ه س ا ن ی ک ی ن ه و ت و ی ش ه و و ل a م ی پ ه ر و ه ر د گ ا ر ی خ و ی ا ن ی ا ن د ا و ه ت ه و و ، ل ه ه ی چ ش ت ی ک د ا ب ی ف ه ر م a ن ی خ و د ا ی a ن ن ه ک ر د و و ه ، ب ه خ و ش ی ی ه و ه ن و ی ژ ه ک a ن ی a ن ب ه ج ی ه ی ن a و ه .

﴿وَأْمُرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ و ه ب و ک ه س a ن ی ک ی ش ه ک ا ر ه گ ش ت ی ی ه ک a ن ن ه ک ه ن ب ه ر a و ی ژ و پ ر س ی ی ه ک ت ر ی ی ه ل ه ن ی و a ن خ و ی a ن a ، ی ا ر م ه ت ی ی ه ک ت ر ی ن ه د ه ن ب ه ی ه ک د ه س ت ب و ج ی ب ه ج ی ک ر D ن ی ن ه و ک a ر a ن ه و ، ه د ن د ی ل ه و ش ت ی ئ ی م ه ب ه و a ن a ن ب ه خ ش ی و ه ن ی د D د ه ن ب ه ه ژ a ر a ن .
﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ و ه ب و ک ه S a ن ی ک ی ن ه و ت و ی ش ه ه ه ر ک a ت ی س ت ه م و د ه س ت د ر ی ژ ی ت و ش ی ن ه و a ن ب و و ل ه ل a ی D ن B ی با و ه ر a ن ه و ه پ ه ی و ه ن د ی ب ه S و D ی گ ش ت ی ه و ه ه ب و و ، ت و ل ه ل ه S ت ه م ک a R a ن ن ه S ی ن ی ت ه و ه ، ی ا R م ه ت ی ی ه ک ت ر ی ن ه D ه ن ، ب ه ج و ر ی L ه S ن و و R D ه ر ئ ه چ ن و B ه ج و R ه ک ه X و د a ن ه ف ه R م و ی .

﴿وَجَزَاءٌ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةً مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ و ه پ a D ا ش ت و ت و ل ه ی ی ه ک خ ر a ی ه ، ت و ل ه و پ a D a ش ت ی ک ه و ی ن د ی ن ه و خ R a ی ه ی ه ، B ه B ی N ه و ی ز و R T ر B ی ، D و a ی ی ه D ه R ک ه S ی N ا ش ه و a ی ی و D و S T a ی ه T ی B خ a T ه N ی o a ن X و ی و S ت ه M k a R ه و و ، L ه و B ی o R ی D و a ی ی پ a D a ش T ی N ه و ک ه S ه L ه S ه R X o D a ی ه ، B ه R a S T ی X o a S ت ه M k a R a ن ی X و ش N a و ی T ، L ه ک a T ی T و L ه ک R D ن ه و D a L ه S n o و R D ه R ب چ ی .

﴿وَلَمَنْ اتَّصَرَ بِغَدٍ ظَلَمَهُ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّن سَبِيلٍ﴾ و ه B ه R a S T ی T و L ه ی X و ی L ه و ک ه S ه B k a T ه و ه S ت ه م ی L ی ن ه ک a و D و a ی S ت ه M L ی ک R D ن ی ، D و a ی ی N ه و ک ه S a ن ه ه ی چ J و R ه گ o N a ه ی k ی a N L ه S ه R N ی ه ، چ o N ک ه M a ف ی X و ی و ه R g R T و ه T ه و ، D و a ی N ه و ی S ت ه M ی L ی k R a و ه .

﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ B ه R a S T ی L و M ه و گ o N a ه L ه S ه R ک ه S a N ی ک ی N ه و T و ی ه S ت ه M L ه N a D ه م ی Z a D ی B ی T a o a N N ه ک ه N

به گدیم جار و، کاری خراب نه کدن له زه ویدا، بهیئ نه وهی به لگه یه کی هه بی و به جوړیکی ناره و له سوووری راستی دهر نه چن، نه و که سانه سزایه کی نازار داریان بز هدی لای خودا. ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ وه به راستی هه که سنی نارامی گرتی له سهر نازار، له سته مکار خوشی و، له بدر ره زامه ندی خودا و واز له توله کردنه وه بهیئ. به راستی نه و نارامگرتن و لی بور دنه له و کاره چا کانه یه بریاری له سهر دراوه له لایه ن خوا دوه، نه یته هو ی ریگه گرتن له خراپه و، رهوشی به رزی پیغه مه رانه و، زالبونه به سهر خراپه ی دهر ووندا.

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾ وَتَرْتَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرَبًا وَ إِن تَصْبِرْهُمْ سَيِّئَةً بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِ شَاءَ إِنشَاءً وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الْذَّكَورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَاءً وَيَجْعَلُ لِمَنْ يَشَاءُ عَاقِبَةً إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَنْ يَبْغِيهِ وَيَكْرِى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ﴾ وه هدر كه سئى خودا له ريگه ي راست لابدا، دوايى بؤ نهو كه سه نى يه هيچ كه سئى سهر دارى بئى بؤلاى ريگه يه له دواى نهوى خودا لايداره له ريگه ي راست و، تۆ سته مكاران نه بينى كاتى سزاي رۆزى دووايى نه بينن، نه لين: نايان ريگه يه هديه بؤلاى گهرانه وه بؤلاى جيهان و هه تا ئيمه باوه ربه يئن.

﴿وَلَا تُرَاهُمْ يَغْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ﴾ وه تۆ سته مكاران نه بينى رانه بوئن به سهر ناگرى دۆزه خدا، نه ترسن به رسوايى و بئى نرخيه وه، له لاي گوشه ي چاويانه وه به نه يئى ته ماشاي نهو ناگره نه كهن و، سهر شور نه كهن و سهر هه لئايرن له ترسانا، به وينه ي كه سئى بيهن بؤ كوشتن.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ﴾ وه كه سانيكى نهو تۆ باوه ريان هيتاوه نه لين: به راستى نهو كه سانه ي توشى زيان بوون كه سانيكى نهو تۆن زيانان له خويان و له خيترانه كانى خويانيان داوه له رۆزى دواييدا، به جورى خويانيان كردوه به خوارده مهنى بؤ ناگر و، له جيهاندا خيترانه كانيان فيرى نايين نه كردوه و، توشى سزاي رۆزى دووايى بوون. ئيوه ناگاداربين به راستى سته مكاران له ناو سزايه كي به رده وامدان له رۆزى دواييدا.

﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ و بؤ سته مكاران هيچ دۆستى نى يه دۆستايه تيان بكا و يارمه تيان بدا له جگه ي خوا، رزگاريان بكا له سزاي رۆزى دووايى و، هدر كه سئى خودا له ريگه ي راست لاي بدا، دوايى بؤ نهو كه سه نى يه هيچ جوره ريگه يه بيانبا بؤلاى رزگار كردنيان.

﴿اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ ئيوه ي ئاده ميزاد وولامى نهو شته بده نه وه پهروه ردگارى خوتان داواتان لى نه كات و، ئيوه باوه ربه يئن له پيش نهوى كه رۆزى بيت گهرانه وه بؤ نهو رۆزه نه يى له لايدن خواؤ.

﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾ بؤ ئيوه نايى لهو رۆزه دا هيچ په ناگايه و هيچ كه سئى رزگارتان بكا له سزاي خوا و، ئيوه تواناي نهوه تان نايى بپروا بهو شته خراپانه نه يهرن كردووتانه و، بلين: ئيمه نه مانكردوون.

﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ دوايى نه گهر سته مكاران رويان وه رگيتر له داوايى خودا و باوه ريان نه هيتا، دوايى ئيمه تۆمان ره وانه نه كردوه پاسه واني به سه ريان وه، هيچ شتى له سهر تۆ نيه مه گهر تۆ په يامى ئيمه به وان رابگه ينى و كردويشته.

﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرَّحْنَا بِهَا وَإِنْ تَصْنَعُهُمْ سَيِّئَةً بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ وه به راستى هدر كاتى ئيمه به خشيتمان به ئاده ميزاد له لايدن خومان وه چاكه يه له لهش ساغبو هه رزاني و پله وپايه دلشاد بووه بهو چاكه يه وه له خوى نه گورا و، نه گهر

تووشی نهوان ببویه خرایه و نازاری له گرانی و نه خوشی و، ههزاری بههزی نهو شتهوه به توانای خویان کردوویان له پیشا له بی فهرمانی خودا، درایی به راستی نهاده میزاد سوپاسی خودایان نه کردووه له سهر چاکه کانی پیشوو.

﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّآ لَهُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الدُّكُورَ﴾
بۆ خودایه خاوه نی به تی و پاشایه تی ناسمانه کان و زهوی و ههر خودا نه یانپاریزی، دروست نه کا ههرشتی ناره زوی بکا و، کهس ناتوانی به رهنگاری بکا، خودا نه به خشی منالی میینه به ههر کهسی ناره زوی بکا و منالی نیرینه ی نابیی، نه به خشی به ههر کهسی ناره زوی هه بی منالی نیرینه و میینه ی ناداتی.

﴿أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَّا وَبِغَضٍ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ خودا کو نه کاتهوه بزیان ههر دوولایان، دواپی منالی نیرینه و میینه یان نه داتی و، خودا دروست نه کا ههر کهسی ناره زوی بکا به نه زوک و منالی نابیی. به راستی نه زانی بهشتی دروستی بکا، توانای به سهر هه موو شتیکا هه ده که دروستی بکا. له پیغمه راندا نهو فهرمودانه ی خودا ره چاو نه کری. بۆ نهو نه: لوت ههر کهچی بووه و کوری نه بووه. ئیبراهیم ههر کوری هه بووه و کهچی نه بووه، پیغمه هری ئیسلام خودا کوو و کهچی داوه تی. نهاده میزاد به دهستی خوی نه مناله کان نیرین یا می بن یا ههر دوولایانی، یا نه زوک بی، نه وانه هه موویان به دهستی و توانای خودان.

بۆ زانی: ههتا ئیستا زانیانی پزیشکی ریگه یان نه بر دووه بۆلای چاره سهر کردنی نه زوکی له پیوان و له ژاندا، پزیشکه کان به نایان بر دووه بۆلای مو توره ی دهست کرد هه ر کاتی پیاهه که نه زوکی. به جوژی تووی جگهی میژ نه کهنه مندالانی ژنهوه، نهو جوژه کاره قه دهغه به و، نه گهر بهو کاره مندالی په یدابوو نه بی به مندالی نهو ژنه و په یوه نندی به پیاهه کهوه نی به به هیچ جوژی وهک بیگانه وایه بۆی، نه گهر نهو کاره نه نجام بدری به بی میژ نهو منداله نابیی به مندالی هیچ کهسی له پیوان.

وَمَا كَانَ

لِشَرِّ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ

رَسُولًا فَيُوحِي بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ

وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نُّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

جووه کان به پیغمه‌مهریان ووت: نه‌گهر تو پیغمه‌مهری خودای، گفتوگو له‌گهل خوادا بکه راسته‌وخو، تهماشای بکه، به‌وینه‌ی موسا، نیمه‌باوه‌ر به تو ناهنین هه‌تا تویش نه‌و کاره نه‌که‌ی، خودای مدزن فهرمووی: موسا خودای نه‌بینوه، توانای نه‌وه‌ی نه‌بووه خودا بیینی و، هیچ که‌سی فهرمووده‌ی خودا نابییستی به جگه‌ی نه‌مانه:

۱- ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا﴾ وه شایسته نی‌یه بو هیچ ناده‌میزادی که خودا گفتوگوی له‌گهل دا بکات له جیهاندا مه‌گهر به سروش، سروشیش کاریکی نه‌ینی‌یه و به گورجی پدیدائه‌یی و نه‌روا به گویره‌ی ویستی خودا، یا خودای مدزن نه‌یخاته دلی که‌سی بو کردنی کارئ، وه‌ک خودا خسته‌ی دلی ئیبراهیمه‌وه که کوری خو‌ی سه‌ربرئ. خسته‌ی ناو دلی دایکی موسا که موسا بخاته ناو سندوقیکه‌وه و، فره‌بداته ناو رووباری نیله‌وه.

۲- ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ یا گفتوگوی له‌گهل بکا له پشتی په‌رده‌وه، به‌یی نه‌وه‌ی خودا بیینی، وه‌ک نه‌وه‌ی موسا فهرمووده‌ی خودای بیست به بی نه‌وه‌ی خودا بیینی.

۳- ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآيَاتِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيُّ حَكِيمٌ﴾ یا خودا فروستاده‌یه له فریشته‌کان ره‌وانه بکا‌بو‌لای پیغمه‌مهرئ، دوا‌یی نه‌و فریشته‌یه سروش ببا بو‌لای نه‌و پیغمه‌مهره شتی ئاره‌زو بفهرموئ به‌هوی ده‌ستووری خو‌یه‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی جوهره‌ئیل زور جاران نه‌رو‌یشت بو‌لای پیغمه‌مهر ﴿ﷺ﴾ به‌راستی خودا زور بالا‌ده‌ست و به ده‌سته‌لایته و، ریگه‌ی بی‌ناگریئ بو کردنی هه‌ر کارئ بیه‌وی، هه‌مو شتی له جینگه‌ی شیاوی خو‌یا دانه‌نی. خودا گفتوگو نه‌کا له‌گهل پیغمه‌مهران، جاری به‌هوی فریشته‌کانه‌وه، جاری به‌یی فریشته.

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾ وه هه‌ر به‌و جوهره‌ی نیمه‌سروش‌شان نارد بو‌لای پیغمه‌مرانی پیشوو، هه‌ر به‌و جوهره‌یش نیمه‌قورئاغان به سروش ره‌وانه نه‌که‌ین بو‌لای تو به‌هوی جبرئه‌یله‌وه فهرمانی نیمه‌به تو رابگه‌یه‌نی، قورئان ناوبراوه به ر‌وح: له‌به‌ر نه‌وه‌ی زیانه بو گیان و بو له‌ش.

﴿مَا كُنْتَ تَذَرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ له پیش ناردنی سروش بو‌لای تو، تو نه‌تسه‌زانی نامه‌ی خودا چ شتی‌که و، ده‌ستووری باوه‌ره‌یشان چونه و، به چ جو‌ری به دانیشتووانی رابگه‌یه‌نین.

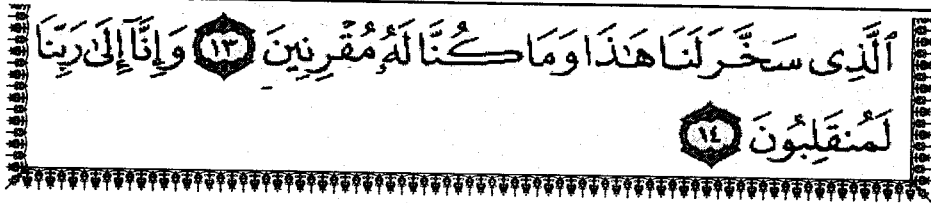
﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نَوْرًا يُّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ وه به‌لام نیمه‌قورئاغان کردووه به رووناکی‌یه‌ک، نیمه‌به‌هوی نه‌و قورئانه‌وه ریگه‌ی راست نیشان نه‌ده‌ین به‌هه‌ر که‌سی ئاره‌زو‌ی بکه‌ین له به‌نده‌کانی نیمه.

﴿وَإِلَّا لَنَهَدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ وه تو بانگی ناده‌میزاد بکه بو‌لای ریگه‌ی راستی ئایینی ئیسلام، ریگه‌ی نه‌و خودایه‌ی نه‌وتو شتی له ئاسمانه‌کان و له زه‌وی‌دان هه‌ربو نه‌وه و، نه‌و سه‌ره‌پرشتیان نه‌کات، ئیوه ئاگادارین هه‌موو کاره‌کان هه‌ر بو‌لای خودا نه‌گه‌ریتسه‌وه، هه‌موو ناده‌میزاد به گویره‌ی کرده‌وه‌ی خو‌یان پاداشت وه‌نه‌گرن.

﴿﴾ سوره تی زو خروف ﴿﴾

له مه كه هاتوته خواره وه. هه ندئ له زانایان نه لئین: جگه له ئایه تی (٤٤) له مه دینه
هاتوونه ته خواره وه. هه ندئ تریان نه لئین: جگه له ئایه تی (٥٤) له مه دینه هاتوونه خواره وه.
ژماره ی ئایه ته کانی (٨٩) ئایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حَمْدٌ ۝١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝٢ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝٣ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا
 لَعَلَىٰ حَكِيمٌ ۝٤ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا
 أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۝٥ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيِّ فِي
 الْأَوَّلِينَ ۝٦ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ
 ۝٧ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ
 ۝٨ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
 خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝٩ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
 مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝١٠
 وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يُقَدِّرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا
 كَذَٰلِكَ نُخْرِجُوكَ ۝١١ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
 لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝١٢ لِّيَسْتَوِيَ أَعْلَىٰ ظُهُورِهِ
 ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خودای به خشندهی میهربان

﴿ حم ﴾ مانای نهو پیتانه له سوره تی نهلبه قهره و سوره ته کانی تردا روون کراونه ته وه. بیگومان قورئان لهه پیته و له پیته کانی تر پیکهاتوره، به جوړی کهس ناتوانی وینهی نهم قورئانه یا سی نایه تی لی دابنې، بو نه وهی نهو کهسانه نهلین: نهم قورئانه دانراوی موحه مده ده. په کیان بکه ویت.

﴿ والكتاب المبين . إنا جعلناه قرآنا عربيا لعلكم تعقلون ﴾ سوبندم بهو نامهیه فدرمانه کانی خودا و ریگهی راست و چاک جوئ نه کاته وه له ریگهی ی چه دوت و کرده وهی خراب، بهراستی نیمه قورئانمان نار دوو ته خواره وه به زمانی عهره بی، بو نه وهی نیوه ماناکهی بزاسن و، به باشی بیر بکه نه وه له مانا و ناوهرؤ کی نایه ته کانی و له ناموژ گاری و یاسا و ده ستوره کانی. بو ناگاداری: وینهی نهم نایه ته له نایه تی (۷) ی سوره تی یوسف و له نایه تی (۱۱۳) ی سوره تی تاها و له نایه تی (۳) ی سوره تی سوژده و له نایه تی (۷) ی سوره تی شورادا، دوپات کراونه ته وه، هاتنه خواره وهی قورئان به زمانی عهره بی نه وه ناگه یه نی که نهم قورئانه هدر بو نه ته وهی عهره ب نیرا بی. به لکو بو نه مه به سته یه که دانیش تووانی مه که که پیغمه ر له ناو نه واندا بوه، یه که دم جار نه وان له ماناکهی بگهن، که به زمانی پاراوی خو یان هاتو ته خواره وه. که چی له توانای نه واندا نی یه وینهی نهم قورئانه یا سی نایه تی دابنن.

﴿ وإنه في أم الكتاب لدينا لعلي حكيم ﴾ وه بهراستی قورئان وهر گیراوه له ناو نامهیه کدا که له و حمله حفوزه سهر چاوهی هدموو ناسمانی یه کانه، له لای نیمه پاریزراوه له ده ستکاری و گزوران، پله و پاییه کی زور بهرزی هدیه بهرانبهر به نامه کانی تر، په ک خدری دوژمنانی پیغمه ر، خاوه نی زانست و زانیاری یه کی بی وینه یه، هدمو نایه ته کانی له جیگهی شیاوی خو ی دا دانراون. ﴿ أفطرب عنكم الذكر صفحا أن كنتم قوما مسرفين ﴾ نایا دواپی نیمه واز له ناموژ گاری و له ترساندنې نیوه نه هینن به واز لیهینان به جوړی له تاوانی نیوه ببورین، قورئان نه نیرینه خواره وه، فدرمانتان بی نه ده ین به کردنی کاری چاک و نه کردنی کاری خراب؛ له بهر نه وهی نیوه تا قمیکن له سنور دهر چوو زور نه زانن.

﴿ وكم أرسلنا من نبي في الأولين ﴾ و نیمه زور که سمان له پیغمه ران ره وانه کرد و له ناو نه ته وه کانی رابردو ودا بولای نه وان و، هدموویان پیغمه ر کانی خو یانیا ن به درؤ نه خسته وه.

ته فسیری زمنا کوی

﴿ وما يأتيهم من نبي إلا كانوا به يستهزؤون ﴾ وه هیچ پیغمدری نه چوه بۆلای نه ته وه کانی پیشوو مه گهر ئه وه نه ته وانه گالته یان ئه کرد به وه پیغمدرانه، ههر به وه جوړه ی قوره شیشه کان گالته به تو ئه کهن.

﴿ فاهلكننا اشد منهم بطشا ومضى مثل الاولين ﴾ دوایی تاقمیکمان لهناو بردن و زور بهیز تر بوون و چەك و ژمارەیان لە بت پەرستانی قورەیش زۆر تر بوە و، وینە و بەسەر هاتی گەلانی رابردوو لە قورئاندا باسیان کراوە، لەبەر ئەوەی ئەم گەلە ی تۆ بیر بکەنەو و نامۆزگاری وەر بگرن.

﴿ وَلئن سألتهم من خلق السماوات والأرض ليقولن خلقهن العزيز العليم ﴾ وه نه گهر تو
پرسيار لهم گهلهي خوټ بگه‌يي چ كه‌سي ئاسمانه‌كان و زه‌وي دروست‌كردوه له وولامي تو دا
ئه‌لين: خودايه‌كي زور به ده‌سه‌لات، زانا به هه‌موو شتي دروستي كردوون، كه‌چي جگه‌ي
خودا ئه‌په‌رستن و ب‌روايان وايه ناتواني مردووان زيندوو بگاته‌وه دواي مردنيان.

﴿الذي جعل لكم الأرض مهذا وجعل لكم فيها سبلا لعلكم تهتدون﴾ ﴿خودا كه سىكى نهوتويه زهوى دروستكردووه بۆ ئيوه به جىگه‌ى دانىشتن بۆتان و، دروستى كردووه بۆ ئيوه له زهوى دا چه‌ندىن رىگه‌يه، شاره‌زايى وهر گرن به‌هۆى ئه‌وانه‌وه برۆن بۆ هه‌ر جىگه‌يه ئاره‌زوۆتان بىي.

﴿والذي نزل من السماء ماء بقدر فأنشربنا به بلدة ميتا كذلك تخرجون﴾ وه كه سىكى
 ئه و تو يه نار دو ويه تيه خواره وه له هه و رى ئاسمانه و ئاوى به ئه ن دازه ي پيوستى ئيوه و ژيانتان، نه
 ئه و نده زور بى و نه ئه و نده كه مې ئازارتان بدا، دواى ئيمه به و ئاوه زيندوو ئه كه ينه وه جيگه و
 شارىكى مردوى بى شينايى و بى درهخت به هاتنه دهره وه ي رووه كى جوړاوجوړ،
 هه ربه و جوړه يش ئيوه له گوړه كانتانا ئه هينرينه دهره وه به زيندوو يى.

﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَلَكَ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ وهه كه سیهی
 ئه و ئویه دروستی کردووه بۆ ئیوه هدموو جوّره جوتیه له گیانداران و بی گیان: هاوین و زستان.
 شهو و روژ. شیرین و تال. نیر و می. هه تا دئ دروستی کردووه بۆ ئیوه له کهشتیه کان و
 چوارپیکان شتی ئیوه سواریان بن، ههروه ها جگه ی ئه وانیش له فروکه و ترومبیل و جگه ی
 ئه وانیش.

﴿لَتَسْتَوُوا عَلَى ظَهْرِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾ له بهر نه وهی ئیوه له سهر پشتمان ئارام بگرن و دانیشتن له سهریان، بۆ هاتو چۆتان و پیداکردنی گوزهرانتان، له پاشان ئیوه بیر له چاکه ی پهروهردگاری خۆتان بکه نه وه هدرکاتێ ئیوه دانیشتن له سهریان و به کارتان هینان بۆ خزمهتکردنی خۆتان.

﴿ وتقولوا سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وإننا إلى ربنا لمنقلبون ﴾ وه له بهر
 نهوهی ئیوه سوپاسی خودا بکهن و ئیوه بلین: چاک و دووری له کاری نارهوا بۆ کهسیکی
 نهوتۆ بێ نهو شتهی ئیمه سودی نهبین و بۆی رامکردوین و، ئیمه توانای رامکردنی ئهم
 شتانهمان نییه نهگهر میهرههانی تۆ نهییه، ئیمه بۆلای پهروهردگاری خۆمان نهگهرینهوه.

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنْ الْأِنْسَانُ
لَكَفُورٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾ أَمْ أَخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بِنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ
يَا بَلْسِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾ أَوْ مَنْ يُنشِئُ فِي
الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِبَدُ الرَّحْمَنِ أَنْشَاءً أَسْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ
شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ أَلَيْسَ لَهُمْ
كِتَابٌ مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوا
إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَ نَا عَلَيَّ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٢﴾
وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَ نَا عَلَيَّ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾
﴿ قُلْ أُولَئِكَ جَاهِلُونَ مَا يَهْدِي مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ فَإِنَّظِرْنَا مِنْهُمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

﴿ وجعلوا له من عبادہ جزعاً ان الإنسان لکفور مبین ﴾ وہ له گدل نہویشدا بت پەرستان
نہلین: خودا ناسمانہ کان و زہوی دروستکردووہ، ہندئی لہ بہ نندہ کانی خودا بہ پارچہ دیہ لہ خودا
دائہ نین و، لایان وایہ فریشتہ کان کچی خوان و بہ شیکن لہ خودا و، بہ راستی نادمیزاد
باوہریان بہ چاکہ کانی خودا نی بہ بہ سہریانہ وہ.

﴿ أم اتخذ مما يخلق بنات وأصفاكم بالبنين ﴾ ئایا خودا چۆن وه گرئ هندی لهو شتهی خۆی و دروستی کردوه به کچ بۆ خۆی که لای ئیوه بێ نرخه و، ئیوه ههلبزیرن بۆ خۆتان کورتان بداتی که لای ئیوه بهرین، ئهو جزره بهی ئیوه زۆر نارهوایه و، ئیوه زۆر تاوانبارن، خودا منالی نه به نه کور و نه کچ.

﴿ وإذا بشر أحدهم بما ضرب للرحمن مثلا ظل وجهه مسودا وهو كظيم ﴾ وه ههركاتی مۆژده بهرایه بهیه کێ له بت پهستان به له دایکبوونی شتی ئهو دای ئهنا به وینه و پارچهیه له خودا، روی ئهو کهسه له خهفته رهش ههله گهرا و، دهروونی پر ئه بوو له رق و خهفتهی ئهوهی کچی به.

﴿ أومن ينشأ في الحلية وهو في الخصام غير مبين ﴾ ئایا ئیوهی بت پهست و نهزان مینهیه کی ئهوتۆ برازینته وه و، بهخوبکری ئهیکه به بهشی خودا و، ئهو ژنه له کاتی گفتوگۆ و ئاژهدها به ئاشکرای ناتهانی بهرگری له خۆی بکا و مهبهستی خۆی روون بکاتهوه.

﴿ وجعلوا الملائكة الذين هم عباد الرحمن إناثا أشهدوا خلقهم سكتكب شهداتهم ويسألون ﴾ وه بت پهستان ئهو فریشتانهی ئهوتۆ بهندهی خودای بهخشنده ئهیان که به ژن و به کچی خودا، ئایا بێ باوهرا نهمادهی کاتی دروستکردنی ئهوانبوون ههتا بلین: ژنبوون و پساوین، نهمادهبوونهکیان ئهنوسرئ و تۆمار ئهکرئ له نامهی کرداریانا و، له روژی دوایدا داوای جوړی ئهو نهمادهبوونهیان لی ئهکرئ.

﴿ وقالوا لو شاء الرحمن ما عبدناهم ﴾ وه بت پهستان ئهیان ووت: ئهگه خودای خاوهن بهخشنده ئارهوژی بکرا به ئیمه ئهو بتانه و فریشتانه مان ئه پهست و، زۆری لی ئه کردین نهیان پهستن، زۆر نهزان و گومانیان وایه نهمهزاد بهردو درهختی بیگیانه و شایستهی پاداشت و تۆله نین، نهمهزاد و خاوهنی ئهقلن چاک و خراپ جوئ ئه که نه وه.

﴿ ما لهم بذلك من علم إن هم إلا يخرصون ﴾ بت پهستان هیچ جزره زانیاری و بهلگه بهکیان نه که خودا رازی به بۆ پهستی ئهو بتانه و ئهو فریشتانه، ئهوان هیچ جزره بهلگه بهکیان نه فریشتهکان ژن و پهستیان دروسته جگهی لهوهی درۆ ئه که نه لهو گفتوگۆیهدا.

﴿ أم آتيناهم کتابا من قبله فهم به مستمسكون ﴾ ئایا ئیمه ناردوومانه بۆلای ئهوان نامهیه له ئاسمانه وه له پیش قورئانه وه بیژرابی فریشتهکان کچی خوان؟ دواپی ئهوان دهست بگرن بهو نامهیه و کاری بێ بکه. بیگومان نیانه.

﴿ بل قالوا إنا وجدنا آباءنا على أمة وإنا على آثارهم مهتدون ﴾ بهلکو ئهوان ئهلین: بهراستی ئیمه باوباپیری خۆمانان دهستکهوتوه له سهڕ ئهم ئایینه و ئهم ریگهیه بوون و، بهراستی ئیمه شارهزایی و وه ئه گرین له سهڕ کار و کردهوهی ئهوان و، دواپی ئهوان ئه کهوین و، واز لهو ئایینهی ئهوان نایهرن.

﴿ وكذلك ما أرسلنا من قبلك في قرية من نذير إلا قال مترفوها إنا وجدنا آباءنا على أمة وإنا على آثارهم مقتدون ﴾ وه هدر بهو جوړه ی نیمه تو مان ره وانه کردووه. نیمه له پیش تو و هیچ پیغمه ریکمان ره وانه کردووه له ناو هیچ گوندیکا، دانیش تو وانی نهو گونده ی ترساندیی له بی فرمانی خودا، ساماندار و سه رو که کانیا ن نه یان ووت: به راستی باو بایی ری خو مانمان ده ست که و تو وه له سه ر نه م نایینه و نه م ریگه یه و، به راستی نیمه له سه ر پاشا وه و کاری نه و انب و دوا ی نایینی نه و ان نه که وین.

﴿ قال أولو جنتکم بأهدی مما وجدتم علیه آباءکم ﴾ تو بلتی بهو بی باوه رانه: نایا نه که ر من به نایینیکی راست تر له م نایینه نیمه باو بایی رانی نیوه مان ده ست که و تو وه له سه ری، بیم یو لاتان هدر دوا ی نه و ان نه که و ن و، باوهر به خودایه کی تهنه ناید رن؟

﴿ قالوا إنا بما أرسلتم به کافرون فانقمنا منهم فانظر کیف کان عاقبة المکذبین ﴾ بی باوهر ان له بریتی نه و ی بیرکه نه و له فه رمو وده ی پیغمه ره که یان ووتیان: نیمه باوهر مان به شتی نیه نیوه بهو شته نیرا و ن یو لای نیمه، دوا ی نیمه تو له مان له بی فرمانه کانی نه و ان کرده و ه بنه بر مان کردن، دوا ی تو تده ماشا بکه چو ن بو وه پاشه روژی نهو که سانه پیغمه ره کانی خو یانیا ن به درو خسته تده، تو نارام بگره به راستی نایینی تو سه ر نه که و ی به سه ر نهو نایینه پوچه ی نه و اندا.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ ۖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ
مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَقًّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ﴿٢٩﴾
وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوا
لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقُرَيْشِ لَنَفَخْنَاهُ ۚ أَهُمْ
يَقْسِمُونَ بِرَحْمَتِ رَبِّكَ ۖ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٣١﴾ أَهُمْ
أَلَدُّنَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا

أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾
وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابٌ وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرَفًا وَإِنْ
كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

﴿ واذ قال إبراهيم لأبيه وقومه إنني براء مما تعبدون ﴾ وه تو بیری نهو کاته بکهره وه
نیراهیم به باوکی و به تاقمه کهی خوی ووت: به راستی من بیزارم لهشتی نیوه نهی پدرستن جگه
له خودایه کی نهوتو منی درووست کردوه.

﴿ إله الذي فطرني فإنه سيهدين وجعلها كلمة باقية في عقبه لعلهم يرجعون ﴾ به راستی نهو
خودایه منی درووست کردوه شاره زایی من نه کا بؤلای ریگهی راستی نایی نیسلام و، نیراهیم
یه کیتی خوی کرد به ووشه یه بهرده و امبی له ناو نهو مندا لانهی له دوای خویه وه پهیدا نه بن،
نهو به هندی له مناله کانی له سدر نایینی نهو مانده وه، داوایان له ناده میزاد کرد بؤلای یه کیتی
خودا، بو نهو هی نهو مندا لانهی نهو بگهرینه وه بؤلای یه کیتی خودا و واز له بت پدرستی بهین.
﴿ بل تمتع هؤلاء وآباءهم حتى جاءهم الحق ورسول مبين ﴾ به لام من نهوانه ی نیستا
ماونه ته وه له سدر بت پدرستی خویان و باوکیانم بهر خوردا کردوه و مؤله تم دان هه تا چو بؤلای
نهوان قورئان و پیغه مهرئ فدرمان و یاسا و فهرموده ی خودایان بو روون بکاته وه.

﴿ ولما جاءهم الحق قالوا هذا سحر وإنا به كافرون ﴾ وه کاتئ چوو بؤلایان قورئان و
راستی نایینی نیسلام نهو بت پدرستانه ووتیان: نهو قورئانه یه جادوویه کی ناشکرایه و، به راستی
نیمه باوه رمان بهو قورئانه نایه رین و، به بی نرخ ته ماشای قورئانان کرد.

﴿ وقالوا لولا نزل هذا القرآن على رجل من القريتين عظيم ﴾ وه بت پدرستانی قوره یش
ووتیان: بو نهو قورئانه نهیرا وه به سدر پیاویکی گه وره ی نهو دوو گونده ی مه که و
تایف که خاوه نی دارایی و کهس و کاری زورن، چو هاته وه خواره وه بو سدر موحه مه د که
هه زاره.

بت پدرستان گومانیان و ابو، له بدر نهو ی پیغه مهرایه تی پله یه کی گه وره یه پیویسته بدرئ به
کهسیکی گه وره و ناودار و خاوه نی سامانب، وینه ی وه لیدی کوری موغه یه له مه که و،
عوروه ی کوری مه سعود له تایف. به نه قلی ناته وای خویان وایان نه زانی ساماندار نه بی کهس

خواوەنی ریز نی.یه. نهیان ئەزانی سامان نابیتە هۆی ریز، چونکە چاک و خراب و تاوانبار ئەبە
خواوەنی سامان، پلە ی پیغمەرایەتی شایستە ی کەسیکە خواوەنی گیانیکی پاکیی وینە ی موحمەد
ﷺ.

﴿أهم يقسمون رحمة ربك نحن قسمنا بينهم معيشتهم في الحياة الدنيا﴾ ئایا ئەو بی.باوەرانه
چاکە و پیغمەرایەتی پەرودەگاری تۆبەش ئەکەن، هەتا بە ویستی خۆمان بێدەن بە کەسێ
نارەزۆیان هەبێ، ئیمە زیان و گوزەرانی ئەوان بەش ئەکەین لە نیوان ئەواندا لە زیندەگانی
جیهاندا. کە ئەوان ناتوانن ژیانی خۆیان بێدەن بەریوە کە تاییبەتە بە خۆیانەوه. ئیتر چۆن ئەتوانن
پلە ی پیغمەرایەتی بدەن بە کەسێ خۆیان بیانەوێ. کەواتە ئیمە بە گوێرە ی ویستی خۆمان
هەندێ کەس ئەکەین بە ساماندار و هەندێ تر بە هەزار و بی.سامان، هەندێ بە خواوەنی هیز و
هەندێ بە لاواز. هەر بەو جۆرە ی پیغمەرایەتی بە دەستی ئیمە یە و، کەس ناتوانی بەرگری لە
فەرمانی ئیمە بکا لەسەر بەخشی نی پلەو پایە ی هەردوو جیهان.

﴿ورفعنا بعضهم فوق بعض درجات ليتخذ بعضهم بعضا سخريا ورحمت ربك خير مما يجمعون﴾ وه ئیمە پلەو پایە ی هەندێ ئادەمیزاد بەرز ئەکەینەوه بەسەر هەندێ تریان،
هەندیکیان بە سامانی زۆر و هەندیکیان بە سامانی کەم، هەندیکیان بە کار بە دەست و هەندیکیان
بە کار گوزار. هەندیکیان بە زیرەك و هەندیکیان بە تەمەل، لەبەر ئەوه ی هەندیکیان هەندێ
تریان بە کار بهێنن لە سوودی هەردوو لایان، بە گوێرە ی توانای خۆیان پیوستی یە کتری جی.بەجی
بکەن لە جیهاندا، تەنها کەسێ بۆ ناگونجی هەموو شتی بزانی و هەموو کارێ بکا. بەلکو
پیوستی هەیه بە یارمەتی دانی جگە ی خۆی لە هەندێ کاردا، پیغمەرایەتی و چاکە ی
پەرودەگاری تۆ بۆ تۆ چاکترە لە شتی ئەوان کۆ ی بکەنەوه لە سامان و دارایی و، گەورە یی و
رۆزی لە چاکە کانی خودایە ئەک لەو شتی ئەوان کۆ ی بکەنەوه.

لەبەر بەرژەوهندی ئادەمیزاد بە گشتی: خوای مەزن هەندیکیان ئەکا بە پیشە ساز و
هەندیکیان بە بازرگان. هەندیکیان بە جوتیار و هەندێ تریان بە پزیشك، هەندێ بە ئەندازیار
هەندێ بە پارێزەر، هەندێ بە مامۆستا و هەندێ بە قوتابی، هەندێ بە فەرمانرەوا و هەندێ بە
کارمەند، هەریە کەیان پیوستی ئەوانی تر دابین بکەن لەبەر بەرژەوهندی گشتی.

﴿ولولا أن يكون الناس أمة واحدة﴾ وه ئەگەر لەبەر ئەوه نەبوا یە کە ئادەمیزاد هەموویان
کۆبۆنایەتەوه لەسەر بی.باوەری و بیونایە بە یەك تاقم و، وازیان لە رۆزی دوا ی بهێنایە، کاتی
چاویان بە بی.باوەران بکەوتایە لەناو گوزەرانی خۆش ئەژین لە جیهاندا و، دلیان بۆلای ئەو
خۆشی یە نەرۆشتایە.

﴿لجعلنا لمن يكفر بالرحمن لبيوتهم سقفا من فضة ومعارج عليها يظهرون﴾ بەراستی ئیمە
ئەمانبەخشی بە کەسێ باوەر نەهینی بە خودای خواوەنی بەخشنەوه، سەریان و روبەری
کۆشکە کانیان لەز بوو بە چەندین پلیکانە، لەوانەوه سەرکەون لە قاتی خوارەوه ی
کۆشکە کانیان بۆ قاتی سەرەوه.

﴿ولبيوتهم أبوابا وسررا عليها يتكئون وزخرفا﴾ وه ئیمە ئەمان بەخشی چەندین دەرگا بە
کۆشکە کانی ئەوان و، زیر بۆ رازاندنەوه یان و، چەندین کورسی و قەرەویلە پال بەدەنەوه

له سهریان و له سهریان بجهون و، هه موو شتیکی تری نایاب؛ چونکه نه وانه هه موویان بی نرخن لای نیمه.

﴿ وإن كل ذلك لما متاع الحياة الدنيا والآخرة عند ربك للمتقين ﴾ وه به راستی نه وانه ی باسکران له جوژی نهو کۆشکانه رابواردنی ژیانی جیهانه و بهرده وام نابیی و بی نرخی و، پاداشتی روژی دواپی لای بهروهر دگاری تو بو نهو که سانه یه له خودا نه ترسن و خویمان له گونا نه پازین.

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ نَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُ الْقَرِينَ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
إِذْ ظَلَمْتُمْ أَتَكْمُرُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ
الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَتْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾
فَإِنَّمَا نَذِيرٌ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيكَ الَّذِي
وَعَدْتَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ
إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ
وَسَوْفَ تَسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يَعْْبُدُونَ ﴿٤٥﴾

﴿ ومن يعش عن ذكر الرحمن نقض له شيطانا فهو له قرين ﴾ وه هه ره کهس واز له قورنای خودای خواهند به خشنده ی بهین و خوی له ناستی کویریکا، نیمه بو نهو که سه ناماده نه کهین شهیتانی ده ستلات پیدانه کا به سهریان، دواپی نهو شهیتانه نه بی به هاو نشینی و لیبی جوئی نابیتوه له جیهاندا و، فریوی نه دا و کاری خرابی بی نه کا.

﴿ وإنهم لیسودونهم عن السبیل و یحسبون أنهم مهتدون ﴾ وه به راستی نهو شهیتانانه دوا که و تووانی خویمان لانه دن له ریگهی باوه رهینان و له ریگهی شاره زایی یاسای قورنای و، گومان نه بدن که به راستی خویمان ریگهی راستیان وه رگرتوه و، شهیتان فریوی داو.

﴿ حتی إذا جاءنا قال يا ليت بيني وبينك بعد المشرقين فبئس القرين ﴾ ههتا کاتی ئیمه دواکهوتووی ئهو شهتانه زیندوو نه کهینهوه له رۆژی دوایدا بۆلای ئیمه بۆ پرسیار و سزا، ئهلی: خۆزگایه نیوانی من و نیوانی تو، به ئەندازهی دوری خۆرئاوا و خۆرهلآت بوایه، دواپی به شهتانه ئهلی: تو خراپ و هاوئشین یوی بۆ من.

﴿ ولن ينفعكم اليوم إذ ظلمتم أنكم في العذاب مشتركون ﴾ وه هاوبه شبوونی ئیوه له ناو سزای ناگری دۆزه خدا سود به ئیوه نابه خشی له م رۆژهی دوایدا، کاتی ئیوه ستهمتان له خۆتان کردوو له جیهاندا، هه مویه کئی له ئیوه بهشی تهواری خۆتان له سزای ناگر وهرئه گرن.

﴿ أفانت تسمع الصم أو تهدي العمي ومن كان في ضلال مبين ﴾ ئایا دواپی تو نه توانی راستی بیسینی به کهسی خۆی کهر کردبی، با نه توانی شاره زایی پیاویکی کویر بکهی بۆلای ریگهی راست و، یا له ناو گومرایه کی ناشکرای وایی که به بی باوهر بمری له جیهاندا، دواپی تو دلی خۆت به بۆنه ی بی باوهری ئهو کهسانه وه تنگ مه که.

﴿ فإما نذهبن بك فإنا منهم منتقمون ﴾ دواپی نه گهر ئیمه تو بیهینه وه بۆلای خۆمان و، جیهان به جی بهیلی، بهر له وهی سزادانی ئهوان بیینی، به راستی تۆله له وان نه کهینه وه و، له ههردوو جیهاندا سزایان ئهدهین.

﴿ أو نرينك الذي وعدناهم فإنا عليهم مقتدرون ﴾ یا نه گهر ئیمه بمانه وی ئهو شته ی ئهو تو ئیمه نه وانمان بی ترساندوو، نیشانی تۆی بهدین بهر له مردنی تو و جیهان به جی بیلی، دواپی به راستی ئیمه توانامان به سه ر سزادانی ئه واندا هه یه، ههروایشبو هه ندی له و سزایانه تووشی بی باوه رانیو، هه ندیکیان کوژران و دیلکران.

﴿ فاستمسك بالذي أوحى إليك إنك على صراط مستقيم ﴾ دواپی تو دهس بگهر به و قورئانه ی ئهو تو به سروش نیراوه بۆلای تو، با نه وانیش به درۆت بجه نه وه، به راستی تو له سه ر ریگهی راستیت و خودا یارمه تیت ئه دا.

﴿ وإنه لذكر لك ولقومك وسوف تسألون ﴾ وه به راستی قورئان ریزه بۆ تو و بۆ کهسی کاری بی بکا له تا قمی تو، باوهری بی بهینی و، دواپی ئیوه پرسیارتان لی نه کری له رۆژی دوایدا، ئایا ئیوه کارتانه کردوو به یاساکانی.

﴿ واسأل من أرسلنا من قبلك من رسلنا أجعلنا من دون الرحمن آلهة يعبدون ﴾ وه تو پرسیار بکه له و کهسانه ی باوهریان هیناوه به پیغمه ران ئیمه ره وانهمان کردوو له پیش تو و له پیغمه ره کانی ئیمه. ئایا ئیمه دامان ناوه چه ند خودایه پهر سه رین له جگهی خودایه خواوه نی به خشنده یی به بۆ هه موو بوونه وه ران.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بَيِّنَاتٌ إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾
وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا تَأْتِيهِ السَّاحِرُ رَدْعٌ لَنَا
رَبُّكَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
قَالَ يَنْقُومُ آلِيسَىٰ لِي مُلْكٌ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُ
وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
مَعَهُ الْمَلَأُ بِكَ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا
أَنقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

﴿ ولقد أرسلنا موسى بآياتنا إلى فرعون وملئه فقال إني رسول رب العالمين ﴾ وه بهراستی
نیمه موسامان رهوانه کرد بولای فرعون و تاقمه بهناوبانگه کانی فرعون بهچند کاری بهک
خهری ناشکرای نیمه، دوابی موسا ووتی بهوان: بهراستی من پیغمهری بهروهردگاری همو
بونوهوانم، موسایش وهک تو کدم سامنبوو. کهوانه ههزاری و کدم سامانی لای خودا بهریزه.
﴿ فلما جاءهم بآياتنا إذا هم منها يضحكون ﴾ دوابی کاتن موسا چو بولایان بهو کاره
ناشکرا و بهک خهرانهی نیمهوه، کوتوپر بهین بیر کردنهوه بهوان بهو کاره بهک خهرانه
بینه کهنین و گالتهیان بین نه کردن.

﴿ وما نريهم من آية إلا هي أكبر من أختها وأخذناهم بالعذاب لعلهم يرجعون ﴾ وه نیمه
نیشانی فرعون و تاقمه کهیمان نه نه دا هیچ سزا و نیشانهیه مه گهر دوابیان گه وره تربوو له وهی
پیشویان و، نیمه نه وانان توشی سزا کرد بهک له دوابی بهک بز نه وهی له بین باوهری بگهریتهوه

و، واز له بی فرمانی خودا بهین بهوی ئه و سزایانه وه که بریتی بوون له مانه: لافاو. کوله. نه سپی. بۆق. خۆین. گۆرانی دهم و چاویان. چهند سالی گرانی. بۆیه داویان له موسا کرد داوا بکات ئه و سزایانه له سهریان هه لگه ی.

﴿ وقالوا يا ايها الساحر ادع لنا ربك بما عهد عندك اننا لمهتدون ﴾ وه کاتی فرعه ون و تاقمه که ی ئه و سزایانه یان نه بی نی ئه یان ووت: ئه ی که سی که تۆ جادو گه ری: له پهروه ردگاری خۆت داوا بکه بهوی ئه و به لینه دراوه به تۆ، که تۆ پیغه مه ری پارانه وه ی تۆ وه نه گه ی پهروه ردگاری تۆ ئه م سزایه مان له سه ر لایا، به راستی ئیمه باوه نه هین، داواکاری تۆ وه نه گرین.

﴿ فلما كشفنا عنهم العذاب اذا هم ينكثون ﴾ دوایی کاتی ئیمه ئه و سزایه مان لا برد له سهریان بهوی پارانه وه ی موسا و، کو تو پر به ی بیر کرده وه په یانی خۆیان یان شکاند و باوه ریان نه هینا به راستی موسا.

﴿ ونادی فرعون في قومه قال يا قوم اليس لي ملك مصر وهذه الأنهار تجري من تحتي أفلا تبصرون ﴾ وه فرعه ون دوا ی ئه وه ی کاره په ک خه ره کانی موسای بی نی، له ناو تاقمه که ی خۆیا جاری داو خوتبه ی بۆ خویندنه وه و، ووتی: ئه ی کۆمه ل و تاقمی من: ئایا پاشایه تی زه وی میسر و سامانی ئه م هه ریمه و، ئه م روبارانه ئه روا به ژیر ئه م کۆشکانه دا سامانی من نین، ئایا پاشایه تی من و هه ژاری موسا و، هیزی من و لاوازی موسا نابین؟

﴿ أم أنا خير من هذا الذي هو مهين ولا يكاد يبين ﴾ به لکو بیگومان چاکترم بهوی ئه م سامانه زۆره وه له م که سه ی ئه وتۆ لاواز و بی ترخه و شایانی سه رۆ کایه تی نه و، نزیك نه یه بتوانی گفتوگۆی خۆی ئاشکرا بکات. ره وشتی میسریه کان به جۆری بو کاتی یه کیکیان بکر دایه به گه وه ری خۆیان، باز نه ی زیریان ئه کرده دهستی و ملوانکه ی زیریان ئه کرده ملی و، نه یانرازانده وه به خشلی جۆراو جۆر، بۆیه فرعه ون ووتی:

﴿ فلولاً ألقى عليه أسورة من ذهب أو جاء معه الملائكة مقترنين ﴾ دوایی ئه گه ر پله ی به رزی دراوه تی بۆ فره نادری به سه ر موسادا چهند باز نه یه له زیر، دوایی به چ جۆری داوا ی گه وه ری ئه کا و، نه یه وی بی به رابه ر و گه وه تان، به ی ئه وه ی خاوه نی زیر و نیشانه ی رابه ری پیوه بی، با ئه گه ر پیغه مه ر و رابه ره نه بوا یه له گه ل موسادا بونایه فریشته کان، له دوا یه وه برۆشتایه له ناو پیوه کانی و، له و جۆی نه بونایه وه.

﴿ فاستخف قومه فأطاعوه إنهم كانوا قوما فاسقين ﴾ دوایی فرعه ون تاقمه که ی خۆی به نه زان داناو دهستی گرت به سه ر ئه قلیانا و، دوایی پهیره وی فرعه ون یان کرد له به درۆ خسته نه وه ی موسا، به راستی تاقمی فرعه ون تاقمی بون لایان دابو له ئایینی خوادا و په رستی خوادا.

﴿ فلما آسفونا انتقمنا منهم فأغرقناهم أجمعين فجعناهم سلفا ومثلاً للآخرين ﴾ دوایی کاتی ئه و تاقمه ئیمه یان توره کرد به کردنی گوناھی ناله بار، ئیمه تۆ له مان له وان کرده وه و، شایانی

سزابون. دواپی نه وانمان به گشتی خنکان به نای دهریای سور، دواپی نه وانمان کرد به پیشه وای بی باوهران بولای ناگری دوزه خ و، به ناموزگاری کردن و ته می کردن و به ند بوز نه و که سانه ی باوهرانهین به پیغمه ره کانیا.

وَلَمَّا ضَرَبَ ابْنُ مَرْيَمَ
مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا آءِ إِلَهُنَا
خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾
إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ
﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ
وَأِنَّهُمْ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُتْ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
﴿٦٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
﴿٦٤﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا
مِّنْ عَذَابٍ يَوْمِ الْيَمِّ ﴿٦٥﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن
تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

کاتی پیغمه ری خودا نایه تی (٩٨) ی سوره نبی (نه لئه نبیائی) خوینده وه به سدر قوره یشی به کاند
که نه فده رموی: ﴿﴾ به راستی نیوه و شتی نیوه نه پهرستن سوتهمه نی دوزه خن.
قوره یشی به کان ووتیان: نهم گفتو گزیه ی تویه بوز هدر پهرستراویکه له جگه ی خودا، پیغمه ره
﴿﴾ فده رموی: به لی. ووتیان: که واته عیسا و عوزه یر و فریشته کان نه پهرستزین. نه وان بچنه ناو
دوزه خ، با نیمه ش و بته کانیشمان بچینه ناو دوزه خ. خوی مه زن فده رموی:

سورہ تی ﴿ زو و خروف ﴾

جزمی ﴿ بیست و پنجم ﴾

﴿ ولما ضرب ابن مريم مثلا إذا قومك منه يصدون ﴾ وهه ركاتى عيساى كورى مهريهم بهوينه نه هيراوه له لايهن هه ندئ له بت په رستانه وه كه نه يووت: عيسايش له لايهن گاوره كانه وه نه په رستړئ، كاتى نه ویش بكرئ به سوته مهنى دۆزه خ، ئيمه يش رازين بجينه ناو دۆزه خ، دوايى تاقمه كه ى تو له خو شياندا ده نكيان به رز نه كرده وه و له يو نه وينه هيانه وه يه.

﴿ وقالوا آللهتنا خير أم هو ﴾ وه قوره يشيه كان به بيغه مهريان ووت ﴿﴾ ئايا خود اكاني ئيمه چاكتره لاى تو يا عيساى كورى مهريهم؟ دياره عيساى كورى مهريهم لاى تو چاكتره، كه نهو بجيته ناو ناگر كه ئيمه و خود اكاغان له گدل نهودا بين له ناو ناگرى دۆزه خدا رازين بهو كار ه.

﴿ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصْمُونَ ﴾ ۞ ئەو وىندىيان ئاراستەى تۆ نەئە كرد لەبەر ئەوەى راستى دەسبەكوئى بەلكو ھەر لەبەر ئەوەو دوژمنایەتى تۆ بکەن و گفتوگۆى نابەجى ئاراستەى تۆ بکەن و، ئەگینا ئەیانزانى مەبەستى تۆ لەو پەرستراوانە بەتەكانى ئەوانە بە تەنھا. بەلكو ئەوانە تاقىيكن دوژمنى سەختى تۆن و گفتوگۆى نارەوا لەگەڵ تۆ بەكارئەھينن.

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مِثْلَ بَنِيِّ إِسْرَآئِيلَ﴾ عيسای کوری مهربم به و جوړه نيه ټپوه ټپيلين به لکو به ندهی دروست کړاوی ټيمه ده و، ټيمه چاکه ی خوځمانان به سهر داریژاو کړدمان به پیغمبر و خودا نيه و، کړدومانه به وينه ده کی سهر سورینه ر بؤ به نو ئیسرا ئیلیه کان و به وینه بیگیر نه وه بؤ خوځیان و، بیکدن به به لگه له سهر توانای ټيمه، به وينه ئی ئاده م ټيمه به یی باوک دروستمان کړدووه. به لآم له جیاتی نه وهی له خودا بترسن، له بهاره ی عيسا و دایکی عيساوؤ، بوختانی وایان بؤ کړدوون ئاسمان برووخیی.

﴿ وَلَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَا مِنْكُمْ لَأْمَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلَقُونَ ﴾ وه نه گهر ئیمه ئاره زو بکهین له جیاتنی ئیوه فریشته کان دروست نه کهین و، ئیوه له ناو نه بهین و نه وان له زهوی دا جیگهی ئیوه نه گرنهوه، بێ فهرمانی خوا ناکه و، ئیمه بپوستان به ئیوه و یه پهرستنی ئیوه نه.

﴿وإنه لعلم للساعة فلا تمترن بها واتبعون هذا صراط مستقيم﴾ به راستی قورئان به نادمیزادی را گه یاند وه رۆژی دواپی دیت، هه والی داونه تی زۆر سامناکه. دواپی ئیوه گومانتان له پهیدا بوونیانه بی. بیگومان کهس نازانی چ کاتی رۆژی دواپی پهیدا نه بی. به لام قورئان ئاگاداری نادمیزادی کردووه به هاتی نیشانه ی نزیکه هاتی رۆژی دواپی زۆر: هاته خواره وهی قورئان. ره وانه کردنی پیغمه دری ئیسلام. هاته خواره وهی عیسا. کوشتی ده جال له لایه ن عیساوۆ. چه ند شتی تریش، دواپی ئیوه دوا ی ده ستووری من بکه ون که له لای خواق بۆم هاتوو، نه وهی من له سه رمی ریگه ده کی راسته، ئیوه نه گه ی نه ی به ئاوات و به ختیا ری هه ردوو جیهانتان.

﴿وَلَا يَصْدَنُكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ وه شه‌یتان ئیوه لانه‌دا له راستی و له کارکردن به یاسای قورئان. به‌راستی شه‌یتان و دوژمنیکی ناشکرای ئیوه‌یه و، هاتنتان نه‌دا بۆ کردنی کاری خراب و قیزه‌ون.

﴿ ولما جاء عيسى بالبينات قال قد جئتكم بالحكمة ﴾ وه كاتى عيسا به چند بهلگه
ناشکرا و کارى پهك خهر چو بۆلای بهنوئیسرئیلیه کان، بهوینهی زیندوو کردنهوئى مردووان،
رزگار کردنى بهله کاویه کان. ههوالدانى به شته نهینی به کان. عيسا به بهنوئیسرا ئیلیه کانى ووت:
من هاتووم بۆلای ئیوه له لایه ن خودوو به یاسایكى پر له زانست و کار کردن به یاسای ئینجیل
که له لای خوداوه بۆم نیردراوه.

﴿ ولأین لکم بعض الذي تختلفون فيه فاتقوا الله وأطیعون ﴾ وه من هاتووم بۆلای ئیوه
له بهر نهوئى به راستی رونی بکه مهوه هه ندى لهو شتهى نهو تو، بیروباوه رتان جیاوازه لهو
شته دا، له باره ی یاسا و ده ستوروی ئایینه وه، نهك له باره ی کاروباری جهانه وه، دوایی ئیوه
له خودا بترسن و بی فه رمانی خودا مه کهن و، پهیره وئى من بکه ن لهو کارانه دا من داواتان
لی نه که م.

﴿ إن الله هو ربی وربکم فاعبدوه هذا صراط مستقیم ﴾ به راستی خودا پهروهر دگاری من و
ئیه به، دوایی ئیوه هه ر نهو په رستن، نه مدی من دوای له ئیوه ی نه که م ریگه ی راسته، ئیوه
نه گه ی نى به به ختیاری.

﴿ فاختلف الأحزاب من بینهم فویل للذین ظلموا من عذاب یوم ألیم ﴾ دوایی تا قمه بهك
گرتوه کانى گا ور و حوه کان له نیو خویانا تیک چون و بیروباوه رى خراییان لی پهیدا بو، جوه کان
نه یان ووت: عيسا منالیکی نااساییه، نه وه یش دژى بیروباوه رى موسلمانان و گا وره کانه.
گا وره کانیش له نیو خویانا بون به سى تا قم، نه ستوریه کان نه لین: عيسا کورى خودایه،
یه عاقیبیه کان نه لین: عيسا راسته وخو خودایه، مه لکانیه کان ووتیان: عيسا سى هه مى سى خودان.
خودا و، روحول قودس و، عيسا. دوایی هاوار و سزای گران بو که سانیکى نهو تو یه سته میان له
خویان کرد، له سزای روژیکى خاوه ن ئازار توشى نهوان نه بى.

﴿ هل ينظرون إلا الساعة أن تأتيهم بغتة وهم لا يشعرون ﴾ به راستی قوره یشیه کان و
سته مکاران چاوه روانی هه چ شتى ناکدن مه گه ر چاوه روانی روژى دوایی نه کهن، کو تو پر دیت
بۆلایان و، نهوان هه ستى بی ناکدن. بیگومان نهو کاته پاداشتی بی باوه رى و سته مکردنى خویان
وه رنه گرن.

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾ يَعْبَادِ لَا خَوْفَ
عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا
وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
مُحَبَّرُونَ ﴿٧٠﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ

وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٧١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾
إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفْتَرَعُنَّهُمْ وَهُمْ
فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾
وَنَادَىٰ أَيْمَنُكَ لِيَقْضَ عَلَيْهِ نَارُكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيدُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ
جَحَنَّاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا
فَأَنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ
وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتَئِبُونَ ﴿٨٠﴾

﴿ الأخلاء يومئذ بعضهم لبعض عدو إلا المتقين ﴾ همدو دوست و خو شهويستان له کاروباری جیهاندا لهم روزی دوايدا هندیکیان دوزمنی هندی تریان، جگه لهو کهسانه ی له خودا ترساون و خویانیان له کردهوی خراب پاراستوه، نهو کهسانه دوستایه تیان برده و امه، به پیچه و انه ی بی باوره ران.

﴿ یا عباد لا خوف علیکم الیوم ولا أنتم تحزنون ﴾ نهی نهو به ندانه ی من که خوتانان له گونا ه پاراستوه لهم روزی دوايدا هیچ ترسیکتان له سه ر نیه بو سزادانتان و، نیوه خه فدت بو هیچ شتی مه خون، به ناواتی خوتان نه گدن.

﴿ الذین آمنوا بآیاتنا وکانوا مسلمین ادخلوا الجنة أنتم وأزواجکم تحبرون ﴾ نهو به ندانه ی من که سانیکی نهو تون باوره یناوه به نایه ته کانی نامه ی نیمه و به روزی دوا ی به نیازی پاکه وه و، مل که چی فه رمانه کانی نیمه بوون، نیوه و خیزانه باوره دراره کانتان بچه ناو به هشت نیوه شادمان نه کرین به پاداشتی زور نایاب.

﴿ یطاف علیهم بصحاف من ذهب واکواب و فیها ما تشتهیہ الأنفُس وتلذ الأعین وأنتم فیها خالدون ﴾ نه گیر ی به سه ر یانا چه ندین سینی زیر پر ه له خوارده مه نی نایاب و، به چه ندین په رداخی پر له خوارده وه ی به تام و، له ناو به هشتا هدی شتی دهرونیان ناره زوی بکا و، چاویان به بینینی گش بیته وه و، نهوان برده و امن له ناو نهو به هشتا، هتا هتا یه.

تهفسیری زمنا کوی

﴿ وتلك الجنة التي أوردتموها بما كنتم تعملون لكم فيها فاكهة كثيرة منها تأكلون ﴾ وه نهو بههشتهی نهوتو بهخشاوه به نیوهه و کراوه به میراتی نیوه بههوی شتیکهوه بوه نیوه له جیهاندا کردوتانه له کاره چاکه کان بو نیوه هدیله له ناو نهو بههشتهدا میوهی نایابی جوراوجور، نیوه نهیان خوّن هدرکاتی ناره زوی بکهن.

﴿ إن المجرمين في عذاب جهنم خالدون لا يفتر عنهم وهم فيه مبلسون ﴾ بهراستی تاوانباران له ناو سزای دوزه خدان و به بهرده و امی نهو سزایه سرکناری بو نهوان و، نهوان بی نومیدن له رزگاری بونی نهو سزایه و له سدریان لاناچی.

﴿ وما ظلمناهم ولكن كانوا هم الظالمين ﴾ وه نیمه ستهمان لهو تاوانبارانه نه کرده له ناو نهو سزایه دان و، به لام خوین نهو که ساندن سته میان له خوین کردهوه، که واته شایستهی نهو سزایه، چونکه بی فدرمانی خودایان کردهوه.

﴿ ونادوا يا مالک ليقض علينا ربک قال انکم ماکثون ﴾ وه لهو کاته نا نومیدی یه دا بانگ نه کدن له پاسهوانی دوزه. تو داوا بکه له پهروه دگاری خوّت فدرمانی مردن بدا به سهر نیمه دا، بو نهوهی رزگارمان بیی لهم سزا سهخته، پاسهوانی دوزه خ نهلی: دانیشن له ناو نهو سزایه دا، بهراستی رزگاری نیوه نابی.

﴿ لقد جنناکم بالحق ولكن أكثرکم للحق کارهون ﴾ خودا نه فدرموی بهو تاوانبارانه لهو کاته نا نومیدی یه دا، بهراستی نیمه هاتین بولای نیوه به کاریکی راسته وه که ناردنی قورئان و پیغمه ر بوو، به لام زورتر له نیوهه راستیان بی ناخو شبوو، باوهرتان نه هینا.

﴿ أم أبرموا أمرا فإنا مبرمون ﴾ بت په رستان به وه وه نه نه وهستان راستی به درو بجه نه وه. به لام نهوان هه موو پیلانیک و کاریکی خراپیان فدراهم نه هینا بو له ناو بردنی پیغمه ر و نایینی نیسلام، دوابی بهراستی نهو پیلاندهی نهوانمان پوچ نه کرده وه. نهو فدرموودهی خودایه له وه و هاتوه: بت په رستانی قوره ش بریاریاندا له هدر هوزیکی قوره ش، پیاویکی نازا و کارامه هه لیرین و برؤن مو حمه د بکوژن، هه تا خوینه که ی بلاو بیته وه به ناو هه موو هوزه کاند، پیلانه که یان ساخته هینا و چون بو کوشتی پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ خوی مدزن و به توانا پیلانه که یان پوچ کرده وه و، به نه گبه تی خوین ته و او بوو.

﴿ أم يحسبون أنا لا نسمع سرهم ونجواهم بلی ورسلا لدیهم یکتبون ﴾ نایا بت په رستان گومان نه بدن بهراستی نیمه شاراوهی دلی نهوان چپدی نهوان نایسین، بهلی نیمه نه یان بیسین و ناگامان لیانه و، فریشته کانی نیمه نهوهی نهوان نه یلین و نه یکه ن له لای خوینا نه ینوسن و توماری نه کدن له سدریان له نامه ی کرداریان.

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ

الْعَبِيدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ
إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَمْ يَمْلِكِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ
شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَنَنْتَفِعُ بِكَ كَوْنٌ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ كَيْفَ يَكُونُ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

﴿ قل إن كان للرحمن ولد فانا أول العابدين ﴾ تو بلی بدو بت پدريسته کان
نه پدريستن گومانیان وایه کچی خودان و، بدو گاواراندیش بلی که مدسیح نه پدريستن و گومانیان
وایه کوری خواجه: نه گدر خودای خاوهن بدخشنده منالی هه بویه، دواپی من یه که من کهس
نه بووم ریزی نهو مناله بگرم. به لام بیگومان خودا خاوهنی منال نه بووه و نایشی. که واته من
خوا نه پدريستم به تهنه و ناگونجی خودا منالی بی.

﴿ سبحان رب السماوات والأرض رب العرش عما يصفون ﴾ پاکي و دووری بو
پدروهردگاری ناسمانه کان و زهوی، پدروهردگاری هه موو بوونه وهرانه، له شتی بی باوه ران
باسی نه کهن و، گومانیان وایه خودا منالی هه یه، خوی مهزن لهو شته ناشیسته یه دووره.
﴿ فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم الذي يوعدون ﴾ دواپی تو واز لهو بی باوه رانه
بهینه بادهست بکهن به گفتوگوی پروبوچ و بجه ناوکاری ناره وای خویان و، یاری خویانیان
بکهن له جیهاندا به ناره زوی خویان، هه تا نه گن بدو روژه ی نهو تو ی خویان به لینی پی دراوه
تووشی نهوان نه بی که روژی دواپی، نهو کاته چاک و خراییان بو نه که وی و پاداشتی خراپی
خویان وهر نه گن.

﴿ وهو الذي في السماء إله وفي الأرض إله وهو الحكيم العليم وتبارك الذي له ملك
السماوات والأرض وما بينهما ﴾ وه خودا کهسیکی نهو تو یه شایسته ی پدريسته به تهنه له
ناسمانه کان و له زهوی دا له جگه ی نهوانیشدا و، خودایه کی هه موو شتی له جیگه ی شیاوی
خویا دانه نی، نه زانی بدو شتانه ی رابوردون و بهوانه له مهو پاشان دین و، خواجه کی نهو تو یه پاک
و خاوهن، چاکه ی نهو زوره و چاکه کان گه وره، بو نهو خودایه یه پاشایه تی و خاوهنیه تی
ناسمانه کان و زهوی له نیوان نهواندایه.

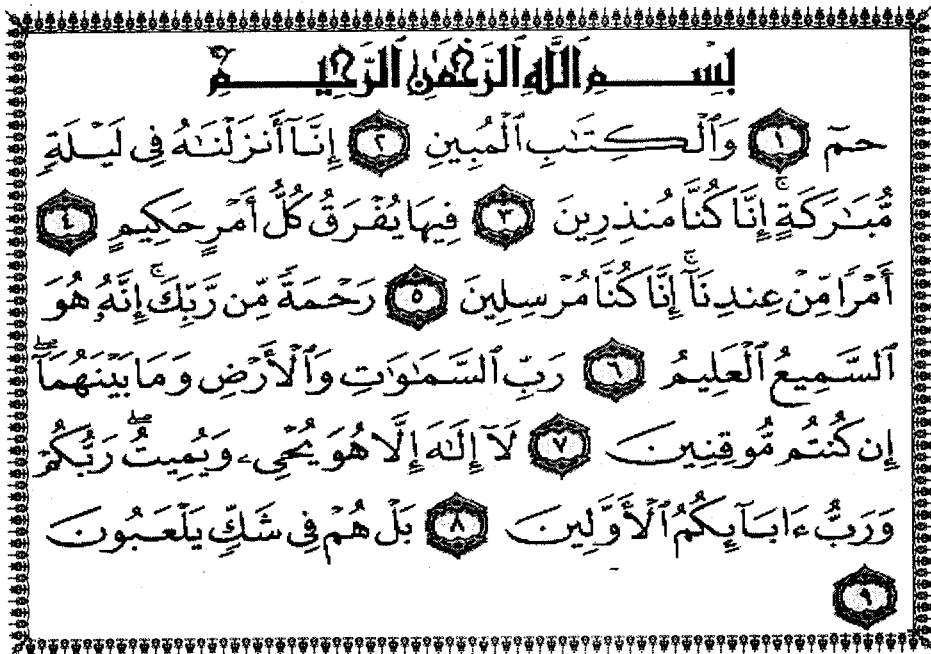

﴿وعنده علم الساعة وإليه ترجعون﴾ وه هدر له لای خودایه به تنها بزانی رۆژی دواپی چ کاتی پیدایه ئه بی و، هدر بۆلای خودا ئیوه ئه گیرینه وه بۆ پرسیار و وولام و پاداشت.
﴿ولا يملك الذين يدعون من دونه الشفاعة إلا من شهد بالحق وهم يعلمون﴾ وه ئه وه که سانه ئه وتۆ بت په رستان ئه یان په رستن له جگه ی خودا، خاوه نی پارانه وه نین و بۆ هیچ که سی مه گهر که سی باوه ری به خودا هینایی به تنها و هاوبه شی بۆ خودا دانه نابیی و، ئه وان بروای ته وایان به خودا هینایی و شایه تی به راستی خودا بدهن و بزانی خودا ته نه یایه، وهك عیسا و عوزه ی و فریشته کان.

﴿ولئن سألتهم ليقولن الله فأنى يؤفكون﴾ وه ئه گهر تۆ پرسیار بکه ی له بت په رستان چ که سی بونه وه رانی تری دروست کردووه، به راستی ئه لین خودا هه موومانی دروست کردووه، دواپی ئه وان چۆن وه رگیراون له په رستنی خوداوه بۆلای په رستنی جگه یی خودا.
﴿وقيله يارب إن هؤلاء قوم لا يؤمنون فاصفح عنهم وقل سلام فسوف يعلمون﴾ وه له لای خودا یه زانیی گه تۆ گۆزی پیغمه مر، ئه یووت: ئه ی په روه ردگاری من: به راستی ئه وه که سانه تا قمیکن باوه ر به تۆ و به نامه ی تۆ ناهینن، خودا فه رمووی به پیغمه مر: تۆ واز له وان بهینه و، تۆ بلی به وان: من واز له ئیوه ئه هینم و گه تۆ گۆتان له گه ل ناکهم، دواپی ئه وان ئه زانی له رۆژی دواپیدا چ سزایه توشی ئه وان ئه بی.

﴿﴾ سوره تی دوخان ﴿﴾

له مه كه هاتوته خواره وه ژماره ی ئایه ته كانی (۵۹) ئایه تن.

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿﴾ حم ﴿﴾ مانای ئەم پیتانە وەك چەند جاری باسكرا، ماناكانیان لە سورەتی ئەلبەقەرە و سورەتە كانی تردا باسیان كراوە، قورئان وەك هەموو نامەیه پێك هاتووە لەم پیتانە كەچی هیچ كەسێ ناتوانی وێنە ی سێ ئایەت لەم قورئانە دا بنی.

﴿﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَرَّكََةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ﴿﴾ سۆیندم بە نامەیه كە خۆی لە خۆیا زۆر ناشكرایە، رۆن كەرەوهی هەموو شتیكە كە ئادەمیزاد پێوستی پێی هەبێ لە هەردوو جیهاندا لە چاك و لە خراپ. بەراستی ئێمە ئەو قورئانەمان ئاردوووەتە خواره وه بۆ سەر موحمەد لە شەویكی پێرۆز و بەرێژدا، خاوەنی فەر و چاكەیه. بەراستی ئێمە بەهۆی ئەو قورئانەوه هەموو بێ باوەران ئەترستێن لە سزای رۆژی دوا ی.

زانایان بیروباوەریان جیاوازه لەبارە ی مەبەست بەو شەوه. ئەوه ی چاكتر ی لای زۆر یە ی زۆری زانایان بریتی یە لە شەویك لە شەوانی مانگی رەمەزان كە پێی ئەوتری (لیلە القدر) یانی

تەفسیری زمانا کۆیی

شهو يكي به ريز و گه ورهيه كه بؤ يه كه م جار لهو شه وه دا قورئان و هه موو نامه كاني تر هاتوونه ته خواره وه، هه نديكي زؤر كه م له زانايان له ئينوعه باسه وه نه گيرنه وه كه نهو شه وه شه وي نيوه ي مانگي شه عبانه. به هدر جوړئ بئ نيوه ي مانگي شه عبانيش شه ويكي پيروژه. له باره ي پيروزي نيوه ي مانگي شه عبانه وه ته فسيري ته به رى و ته فسيري (غرائب القرآن و رغائب الفرقان) باسى شه وي نيوه ي مانگي شه عبانيان كړدو وه له فهرمووده كاني پيغمه مر دا ﴿﴾.

﴿ فيها يفرق كل أمر حكيم ﴾ لهو شه وه دا هه موو كارئ له كاره كاني به نده كاني خودا روون نه كرينه وه و بؤيان نه نوسرى، له خواره مهنى و ته مهنيان و به سهره اتى تريان بهو جوړه ي زانستى خودا بيه وي.

﴿ أمرا من عندنا إنا كنا مرسلين ﴾ ئيمه قورئانمان ناردو وه ته خواره وه، له لايه ن خؤمانه وه فهرماناندا وه پهيره وي ياسا و ده ستوره كانيان بكري. به راستى ئيمه پيغمه مره كانمان ره وانه كړدوون.

﴿ رحمة من ربك إنه هو السميع العليم ﴾ به وه ي چا كه و خوشى بن بؤ هه موو بوونه وهران، نيراون له لايه ن په روه ردگارى تؤ و هه موو بوونه وهران. به راستى په روه ردگارى تؤ هه موو گفتوگو يه نه ييسى، هه موو كړدو وه ي بونه وهران نه زانئ.

﴿ رب السماوات والأرض وما بينهما إن كنتم موقنين ﴾ په روه رده كهرى ئاسمانه كان و زه وي و شتئ له نيوان نه واندايه، نه گهر ئيوه باوه رتان به وه هه يه كه خؤتان نه لين: ئاسمانه كان و زه وي و شتئ له نيوان نه واندان خودا دروستى كړدوون. ئيتز چؤن ئيوه جگه ي خودا نه په رستن؟

﴿ لا إله إلا هو يحيي ويميت ربكم ورب آبائكم الأولين ﴾ هيچ خودايه نيه شايانى په رستني جگه له خودايه ته نهايه، مردووان زيندو و نه كاته وه، بهو جوړه ي يه كه م جار دروستى كړدوون و، گيانداران نه مريئ له جيهاندا، په روه ردگارى ئيوه وه و باو باپيراني پيشووتانه، ئيتز چؤن ئيوه جگه ي خودا نه په رستن؟

﴿ بل هم في شك يلعبون ﴾ به راستى بئ باوه ران له ناو گوماندا يارى نه كهن بروايان به زيندو و بوونه وه و راستى پيغمه مر نيه، له گهل نهو هه موه به لگانه دا، بئ ناگان له دواړوژى خؤيان.

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ يَغْشى
النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ
إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ أَفَنَزَّلْنَاهُمُ الذِّكْرَ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾
ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ﴿١٤﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا

إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ
 ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ قَتَلْنَا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
 كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَذْوَ إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾
 وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عُذْتُ
 بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْزِلُونِ ﴿٢١﴾

کاتی قورهشی به کان نازاردانی پیغمه دریان زورتر کرد، پیغمه در ﴿﴾ پارایده له خدا که
 ویدی گرانیه کانی سالانی یوسف بریژی به سدریانا، خودای مه زن نزاکی و هر گرت، توشی
 گرانی به کی و ابون له برسانا نیسک و مردار بویان نه خوارد، نهو برستی به نه و نه ده گرانو،
 چاویان نه و نه ده لاواز بوو، دو کله لیکیان له نیوان خویان و ناسماندا نه بینی و گفتو گوی به کتریان
 نه بیست و به کتریان نه بینی، بهو بونه و بت په رستان داویان له پیغمه در کرد له خدا پیارینه و
 نهو گرانیه له سدریان لایا و، به لینیاندا باوهر بهین، خودا له سدریانی لایرد، که چی دواپی
 باوهریان نه هینا، خودا بز روونکردنه و نهو رووداوه نه قدرموی.

﴿ فارتقب يوم تأتي السماء بدخان مبين . يغشى الناس هذا عذاب أليم ﴾ دواپی تو
 چاوهروانی روژی بکه ناسمان دو کله بهینی زور ناشکراپی له ناستی چاوی نهوان، جگه له
 دوو کله له نیوان خویان و ناسماندا هیچی تر نه بین، نه و نه ده چاویان لاوازه و، توژی ووشکه
 سالی جیهانی لی پر کردون چاویان نایینی، نهو دو کله نهو لاوالی ناده میزاد دایگری، نهو
 دو کله سزایه کی نازاردار بو بویان.

﴿ ربنا اكشف عنا العذاب إنا مؤمنون أنى لهم الذكرى وقد جاءهم رسول مبين ثم تولوا عنه
 وقالوا معلم مجنون ﴾ بت په رستان ووتیان: نهی په روه ردگاری نیمه: تو نهو سزایه لایه
 له سدرمان. به راستی نیمه باوهر نه بین و، چون نهوان ناموزگاری وهر نهو گرن و به لینی خویان
 جی به جی نه کن و، له مه و بهر پیغمه در چوه بولای نهوان، له سدر دهستی نهو کاره په ک خه ری
 گه و ره تر له دوو کله په دایده و و، زور شتی تریشی بز روون کردنه و. له پاشا روویان لهو
 پیغمه دره وهر گیرا و به درویان خسته و و و، ووتیان: نهو قورئانه له لایدن جگه ی عدره به و و
 فیری نهو کراوه و، شیه و نه قلی نهماوه.

﴿ إنا كاشفوا العذاب قليلا إنكم عائدون ﴾ به راستی نیمه نهو سزایه مان له سدر نیوه بز
 ماوه به کی کهم لایرد، به راستی نیوه گه رانه و بولای بی باوهری خوتان به درو خسته و و پیغمه در.

زوربهی زانایان لایان وایه مدهست له (دخان) لهو نایه تی پیشوودا: دوکله لیکه نیشانه ی نریکبوونه وهی روژی دوايه که جیهان پرته بی له دوکله. بی باوهران لووتیان لهو دوکله پرته بی و، وهک سدرخوشیان لی دی و، باوهرداران تووشی هه لاهمت ئه بن، هه ندی له زانایان ئه لین: نهو دوکله دوا ی زیندوو بوونه وه پیدا نه بی. خودا هه موو شتی نه زانی.

﴿یوم نبطش البطشة الكبرى إنا منتقمون﴾ تو بیری روژی بکهره وه نیمه یاریده ی تو نه دهین بهم ژماره که مده، بی باوهران به گرفتیکه که وره و سزای زور سهختیان نه دهین له هه ردوو جیهاندا. به راستی نیمه تو له یان لی نه کهینه وه. به تاییه تی له جیهاندا له روژی به دردا، بیگومان سزای روژی دوا یی گرانزه.

﴿ولقد فتنا قبلهم قوم فرعون وجاءهم رسول كريم﴾ وه خودا دلخووشی پیغمهر نه داته وه و نه فدرموی: نیمه له پیش قوره شی به کانه وه تا قمی فیرعه وغان گیروده کرد و تا قیمان کردنه وه و، پیغمهریکه ریزدارمان نارد بۆلایان به فیرعه ون و تا قمی فیرعه ونی ووت:

﴿أن أدوا إلي عباد الله إني لكم رسول أمين﴾ که ئیوه ئیسرا ئیلیه کانی به نده ی خودا بدهن به من و وازیان لی بهین به خواشیتی خویان بۆ چ لایه ئه رو ن بابرۆن. به راستی من پیغمهریکه نیاز پاک و گومان لی نه کراوم له هینانی فدرمانی خودادا، نازاریان مده دن.

﴿وأن لا تعلوا على الله إني آتيكم بسطان مبین﴾ وه که ئیوه خو تان بدرز مه که نه وه به سه ر خودادا و، گالته به فدرمانی خودا مه که ن. به راستی من هاتووم بۆلای ئیوه به به لگه و دهسته لاتیکی ئاشکرا و له سه ردا وای خو م، کاتی موسا داوا که ی خو ی ده ربی له جیانی نه وه ی باوهری بی بهین، هه ره شه ی کوشتن و نازاردانیان لی کرد و موسا ووتی: که ئیوه هه ره شه له من مه که ن.

﴿وإني عذت بربي وربكم أن ترجمون﴾ وه به راستی من په نائه گرم له په روه ردگاری خو م و له په روه ردگاری ئیوه که ئیوه نه تانه وی من بکوژن به به رده باران کردن.

﴿وإن لم تؤمنوا لي فاعتزلون﴾ وه نه گه ر ئیوه باوهر به من نایه دن، دوا یی ئیوه واز له من بهین ز لیم دور بکه ونه وه. نه له گه ل من بن و نه نازارم بدهن.

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَ

كَانُوا فِيهَا فَكَاهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمَاءَ الْآخِرِينَ ﴿٢٨﴾
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ
بَجَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَءَايَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ﴿٣٣﴾

﴿ فدعا ربه أن هؤلاء قوم مجرمون ﴾ دواى موسى پارايه وه له پهروه ردگارى خوى و ووتى:
خودايه به گورجى نهم کومله له ناو بده. به راستى نه وانه تا قميکى تاوانبارن. خودای مه زن
نژاکه یی وه رگرت و فهرمووی:

﴿ فأسر عبادي ليلا إنكم متبعون ﴾ دواى تو برؤ و راکه به به نوئیسراییلیه کانه وه له و
شهودا به هاورییه تی بنده کانی من. به راستی نیوه قیرعه ون و تا قمه که یی دواتان نه که ون و دیسن
به شویتانا. کاتی نیوه گه یشته لای ده ریا، تو دارده سته که یی خوت بده لو ده ریا به، له یه ک
نه پچری و ریگه بؤ نیوه نه کریته وه و نیوه پپدرنه وه.

﴿ واترك البحر رهوا إنهم جند مغرقون ﴾ وه دواى پهرینه وه تان واز له ده ریا که بهین
به کراوه یی و راوه ستان، بؤ نه وه یی نه و تا قمه دواى نیوه که وتون بچنه ناو ده ریا که وه. به راستی
نه وانه سوپایه کن نه خنکیرین.

به کورتی: کاتی قیرعه ون زانی موسا و تا قمه که یی چرونه ته ده ره وه و هه لهاتون، خوی و
سوپاکه یی دوایان که وتن هه تا بیانگیرنه وه، کاتی چاویان به موسا و تا قمه که یی که وت
په ریوونه وه بؤ نه وه ری ده ریا که و ریگه یی ده ریا کراوه ته وه و ووشکه، چونه ناو ده ریا که وه و
که ویستیان پپدرنه وه، خوی مه زن ده ریا که یی به ردابه سه ریا نا و هه موویان خنکان.

﴿ کم ترکوا من جنات و عیون و زروع و مقام کریم و نعمة کانوا فیها فاکهین ﴾ قیرعه ون و
تا قمه که یی چهن دین باخ و به هشت و کانی و سه رچاوه یی ناو و شینایی و کشت و کال جیگه یی
چاک و به ریز و رباوردن و خواردنی زوریان له دواى خویان به جی هیشت که له ناویانا به
خوشی رایان نه بوارد.

﴿ كذلك وأورثناها قوما آخرين ﴾ کذلک واورثناها قوما آخرین فما بکت علیهم السماء والأرض وما کانوا منظرین ﴿ هه
به و جوره یی نیمه نه و امان خنکان، نیمه نه و جوره کاراله نه که یی به تا قمی بی فهرمانی نیمه

بکه، تا قلمی فرعون و نهوانه یان به جی هشت و، نیمه نهوانه مان به خشی به تا قلمی تر و کردمان به میرات بؤ به نوئیسرانیلیه کان، دوا بی تا سمان و زهوی بؤ له ناوبردنی فرعون و تا قلمه که ی نه گریان به سدریانا، مؤله تیان نه درا و بنه بر کردنیان دوانه خرا بؤ کاتی تر.

﴿ ولقد نجینا بني إسرائيل من العذاب المهين من فرعون إنه كان عالیا من المفسرين ﴾ وه به راستی نیمه به نوئیسرانیلیه کاغان رزگار کرد له سزای سهخت به وینه ی سهر برینی پیاهه کانیان و هیشته وه ی ژنه کانیان بؤ کاره که ری و، له نازاردانی فرعون، به راستی فرعون خوی به کهوره و بهرز دانه نا له سنووری خودا لایدا بو، وه که بی باوه رانی تر.

﴿ ولقد اخترناهم على علم على العالمين ﴾ وه به راستی به نوئیسرانیلیه کاغان هه لبارد و چاکه مان له گهل کردن و ریزماندان به سهر بونه وهرانی نهو کاته ی خویان نه مانزانی شایسته ی نهو چاکه یدن، بؤ به پیغمه ری زورمان له واند پیداکردن.

﴿ وآتیناهم من الآيات ما فيه بلاء مبين ﴾ وه نیمه به خشیو بوومان به موسا و به نوئیسرانیلیه کان چدن کاری په که خدر له پچراندنی ده ری له به کتر و، کردنی ه دور به سیه ر بؤ یان. ناردنه خواره وه ی شیاقه و که زؤ. هه لقولانی ناو له به رد. نهو کاره په که خسر و نیشانه ناشکرایانه تا قی کردنه وه ی که ناشکرا بو بؤ نهوان. نایا سوپاسی خودا نه کهن و بی فدرمانی خودا ناکه ن؟

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٢٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٢٥﴾ فَأَتَوَاعِبًا بَيْنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾ أَهَمْ خَيْرًا أَمْ قَوْمٌ تُبْعِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٢٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْبٍ ﴿٢٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنْ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٠﴾ يَوْمَ لَا يَغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٣٢﴾

﴿ إِنْ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴾ به راستی بت په رستانی قوره ش نه لین: زیندو و بوونه وه له دوا ی مردن نیه جگه له به کهم مردنی نیمه، نیمه جاری تر زیندو و ناکرینه وه له دوا ی مردن.

﴿ فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴾ نه گهر موحمهده و نهوانه‌ی دواى نهو كهوتون نه‌گه راست نه‌كه‌ن زیندوو‌بوونه‌وى دواى مردن هه‌به، دوايى باوباپیره‌كاغان زیندوو‌بكه‌نه‌وه و، بیان هینن بۆلای ئیمه ئیمه پرسیاریان لی‌بكه‌ین ده‌رباره‌ی زیندوو‌بوونه‌وى دواى مردن.

﴿ أَمْ خَيْرٌ لِّمَنِ تَبِعَ وَالدِّينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَمْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ لَكَ تَبِعٌ وَهُمْ لَا يَذْكُرُونَ ﴾ ئایا بت پدرستانی قوره‌یش چاک‌زبون یا تاقمی توبه‌ع و كه‌سانیکى نه‌وتو له پیش نه‌وانه‌وه بوون له تا‌قمه‌کانی نوح و عاد و سه‌مود و ئیمه نه‌واغان له‌ناو‌بردن و، له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌وان هه‌موویان تا‌وانبار‌بوون، هیز و توانایان له هیز و توانای قوره‌یش زۆرت‌ره و هیز و توانایان سوودی به‌وان نه‌گه‌یاند، بت پدرستانی قوره‌یش بروایان وابی نه‌وه‌ی توشی نه‌وان بووه توشی نه‌مانیش نه‌بی.

بۆ زانین: تا‌قمی توبه‌ع، کۆمه‌لی بوون دانیش‌تووی یه‌مه‌ن، پاشا‌کانیان ناز‌ناویان توبه‌ع بوو، یه‌کێ له پاشا‌کانیان ناوی (نه‌سه‌د) بوو، پاشا‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه زۆری لی‌نه‌ترسان، چون‌كه خاوه‌نی سوپایه‌کی زۆر ئازا و به‌هه‌لمه‌تبوون، ده‌سته‌لاتی خۆی به‌سه‌ر چیندا سه‌پاند‌بوو، له بیرمان نه‌چێ ناز‌ناوی پاشا‌کانی تورک خاقان بوو، ده‌یله‌م کاسبان. فارسه‌کان کیسرا. رۆم قه‌یسه‌ر. نه‌نبات نه‌مرود. عه‌ره‌ب توبه‌ع. قییت فیرعه‌دون. چین به‌غبه‌ر. حه‌به‌شه نه‌جاشی. یه‌مه‌ن مه‌ئره‌ب. ئیسلام خه‌لیفه. زانایان نه‌لین: توبه‌ع خۆی موسلمان بووه و باوه‌دار‌بووه، تا‌قمه‌که‌ی بی‌باوه‌ربوون.

﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ وه ئیمه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و شتی له نیوان نه‌واندایه دروستمان نه‌کردوون بۆ گالته‌کردن و به‌بی سوود، زیندوو‌بوونه‌وه و پرسیار و پاداشت نه‌بی، دروستمان نه‌کردوون مه‌گه‌ر بۆ مه‌به‌ستیکی راست له باوه‌ره‌ینان و په‌رستن و زیندوو‌بوونه‌وه و پرسیار و پاداشت و، به‌لام زۆرت‌ره ئاده‌میزاد نازانن به‌و راستیانه و باوه‌ریان بی‌ناکه‌ن و، وا نه‌زانن بی‌سووده دروست کردیان.

﴿ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ يَوْمَ لَا يَغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ ﴾ به‌راستی رۆژی دوايى رۆژیکه راست و پوچ جوئ نه‌کاته‌وه له کاتێ پرسیاری ئاده‌میزاده به‌گشتی بۆ وه‌رگرتنی پاداشتی کرده‌وه‌کانیان، رۆژیکه هه‌چ دۆستی سود به‌هه‌چ دۆستیکی ناگه‌یه‌نی، سامان و پله‌وپایه‌ بی‌سووده و، نه‌وان یارمه‌تیان نادری بۆ لا‌بردنی سزا له‌سه‌ریان.

﴿ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴾ یارمه‌تی نادری مه‌گه‌ر كه‌سی خودا له‌و رازی بی، نه‌و كه‌سه یارمه‌تی نه‌دری و پارانه‌وه‌ی لی‌وه‌رته‌گیری. به‌راستی خودا زۆر به‌ده‌سته‌لاته‌ تۆله له دوزم‌نی خۆی نه‌کاته‌وه، میه‌ره‌بان و به‌به‌زه‌یه‌ بۆ هه‌ر كه‌سی ئاره‌زۆی بکا.

إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقْمِ ٤٣ طَعَامُ الْإِثْمِ ٤٤ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ٤٥ كَغَلِي الْحَمِيمِ ٤٦ خَذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ٤٧ ثُمَّ

صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ
﴿٥٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
﴿٥٢﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٣﴾
كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾ يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ
فَكَهْفَةٍ أَمْنِينَ ﴿٥٥﴾ لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا الْمَوْتُ
إِلَّا الْمَوْتَةُ الْأُولَىٰ وَوَقَّعْنَا لَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾ فَضَلَّ
مَنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾ فَإِنَّمَا يَسْتَرْثِيهِ بِلِسَانِكَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾ فَأَرْقُبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

﴿إن شجرة الزقوم طعام الأثيم كالمهل يغلي في البطن كغلي الحميم﴾ بهراستی بهری
درهختی زه قوم که درهختیکه خود را واندویدتی له ناو دوزه خدا، خوارده منی گونا هبارانه،
بهویندی مسی تو اووه نه کولی و هله نه چنی له ناو سکیانا، وهک ناویکی زور گهرم ریخوله یان
پارچه پارچه نه کا.

﴿خذوه فاعتلوه إلى سواء الجحيم ثم صبا فوق رأسه من عذاب الحميم﴾ نه بیژری به
فریشته کان: نیوه نهو گونا هباره بگرن، له پاشا نیوه بریزن به سه ریانا هندی له سزای ناوی
گهرم، هتا دهره وهیشی وهک ناوه وهی سزا بجیزئی.

نهو فدرموداندی خودا ئامازه بز نهوه نه کدن له ناو دوزه خدا خوارده منی و گهرما و بدرگ
و پوشاک هدن، هه موویان له ناگری زور گهرم درووستکراون.

﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ نیوه به گالته وه بهو گونا هباره
بلین: تو نهو سزایه بجیزن. بهراستی تو له جیهاندا خوشت به پیاویکی زور به دهسته لات و زور
به ریز نه زانی. بهراستی نهوه نهو سزایه نیوه گومانانن له بوونیدا هه بوو.

دوای نهوهی خوای مهزن باسی گونا هباران و جوری خوارده منی و سزادانی کرد لهو
نایه تانهی پیشوودا. باسی له خودا ترسان و جوری خواردنیان و رابواردنیان نه کا و نه فهرموی:

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ﴾
بهراستی نهو که سانهی له خودا ترسان و خوئیانیان له بی فهرمانی خودا پاراستوه له

ته فسیری زمانا کوبی

جیگه‌یه‌کی بی‌ترس و بی‌نازارن له‌ناو چه‌ند شوینی به‌هشت و باخ و چیمه‌ن و سه‌رجاوه‌کانی ناودان، نه‌وریشمی ته‌نک و قایم نه‌پوشن، به‌رانبه‌ری به‌گری دالنه‌یشن له‌سه‌ر کورسی و راله‌بیرن و گفتوگزی خوش نه‌کهن.

﴿كذلك وزوجناهم بحور عين يدعون فيها بكل فاكهة آمين﴾ هه‌ر به‌و جوهری نه‌وانه‌ی پیشوومان به‌خشی به‌و که‌سانه‌ی له‌خوا ترسان، نیمه نه‌که‌ین به‌هاوسه‌ری نه‌وان چه‌ند ژنی سبی و چاو‌گه‌وره، له‌ناو به‌هشتدا داوای هه‌موو جوهره میوه‌یه نه‌کهن ناره‌زوی نه‌کهن، ناترسن و ناسوده و بی‌نازارن.

﴿لا يدوقون فيها الموت إلا الموتة الأولى ووقاهم عذاب الجحيم﴾ نه‌و که‌سانه له‌ناو به‌هشتان مردن ناچیزن دوا‌ی نه‌وه‌ی مردوون له‌جیهاندا مه‌گه‌ر نه‌و مردنه‌ی به‌که‌م جار له‌جیهاندا تووشیان بووه و، خودا نه‌وان نه‌پاریزی له‌سزای دۆزه‌خ.

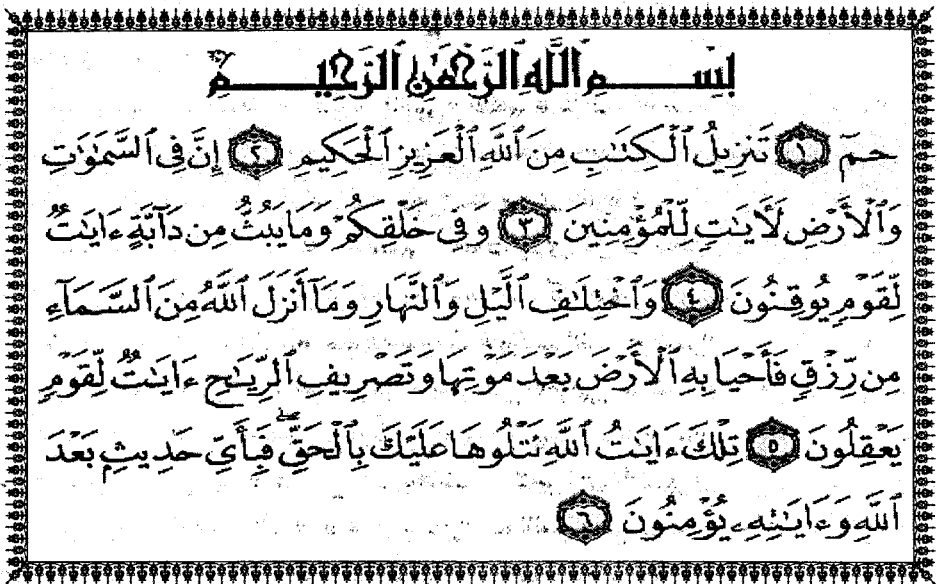
﴿فضلا من ربك ذلك هو الفوز العظيم﴾ خودا ریزی نه‌و که‌سانه‌ی گرتروه به‌ریزگرتیکی گه‌وره له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری تۆ، نه‌و ریزگرتنه سه‌رکه‌وتیکی ژۆر گه‌وره‌یه بۆ نه‌و که‌سانه. ﴿فإنما يسرناه بلسانك لعلهم يتذكرون فاتقوا ربهم مرتقبون﴾ به‌راستی قورتانمان ره‌وانه‌کردوه بۆلای تۆ، ناماده‌مان کردوه به‌زمانی عه‌ره‌بی خۆت، له‌به‌ر نه‌وه‌ی عه‌ره‌به‌کان نامۆزگاری وه‌ربگرن و سودی لی‌وه‌ربگرن و باوه‌ربه‌ین. به‌لام نه‌وان پیغه‌مه‌ر و قورتانیان به‌درۆخته‌وه، دوا‌ی تۆ چاوهروانی به‌سه‌ره‌ات و پاشه‌روژی ناله‌باری نه‌وان بکه. به‌راستی نه‌وان چاوهروانی نه‌وه‌یان نه‌کرد تۆ بحری و نه‌وان به‌ناسوده‌بی دانیشن، یا ده‌سته‌لاتی خۆیان بده‌ن به‌سه‌ر تۆدا به‌گومانی پوچی خۆیان. به‌لام نه‌وان به‌ناواتی خۆیان نه‌گهن.

به یاریده‌ی خودا کوتایی پی‌هات

۱۳۳۱ی ره‌بیعی دووه‌م سالی ۱۴۲۱ی کۆچی به‌رانبه‌ر به ۲۴/۷/۱۳۹۹ی زایینی

﴿ سوره تی نه لجا سیه ﴾

له مه که هاتوه خواره وه. لای هندی له زانیان جگهی نایه تی (۱۴) له مه دینه هاتوه خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۳۷) نایه تن.

بسم الله الرحمن الرحيم
به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿ حم ﴾ مانای ئەم پیتانه له سوره تی نه لجا سه ر و سوره ته کانی تر دا، مانای وینه کانیان باسکراوه.
﴿ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴾ ئەو قورنانه که پیک هاتوه له و پیتانه نامیده که هاتوه خواره وه له لایه ن خودایکه وه زور گه وره و به توانایه، هه مو شتی له جیگهی شیای خوی دا دانه تی.

﴿ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ به راستی له ناو دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی دا چهن به لگهی ناشکرا هه ن له سه ر توانای خودا، به و جو ره سه رسورپنه ره بو ئەو که سانه ی باوه ریان به خودا هه یه.

﴿ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ ذَّابَّةٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾ وه به راستی له دروستکردنی نیوه ی ناده میزا له دلۆپێ ناو و گۆرانتان پله به پله هه تا نه بن به مرو فیکێ ژیر و، له بلا و بوونه وه ی

ته فسیری زهنا کۆبی

همو گیاندارئ ندرؤن به سدر زهوی دا هدیبه چندنین به لگه ناشکرا بؤ تاقمئ بروای بیگومانیان به تنهائی خودا و به زیندوو بونهوه و به رژی دواپی هدیبه.

﴿ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ تَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾ وه به راستی له گوررانی شهو و رژی به درژیرون و کورتیونی کاته کانیان و، به هاتیان به دواپی به کزیدا بهو بهیرهوه نه گوراره، بههوی نهو شتهی خودا ناردوو بهیه خوارهوه، له ههروی ناسمانهوه، لهو ههمووه شتانهی نهبنه هوی بهیدا بونی خواره مهنی و ژیانئ نیوه له ناوو ناگر، شتی تر دواپی بههوی نهو شتهوه زهوی زیندونه کاتهوه، دواپی ووشکیونی و مردنی، به ههموو جوره شینایی و روه کهوه، له هاتوچوی بایه کان له باکورهوه بؤ باشور، له خورئاواؤ بؤ رژی ههلات و به پیچه وانهیشهوه، له سهوما و گهرمای نهو بایانه، چندن به لگهی ناشکرا هدن له سدر توانای خودا بؤ کهسانی خاوهنی نهقلبن و بیرکه نهوه له بونهوه ران چون خراونه ته کار بؤ سوودی گیانداران.

ههرشتی بیژراوه و نه بیژری لههوی گهرانی زهوی به دههروی خوردا و، گهرانی به دههروی خویا و، نهو شتانهیش باسکران لهو نایه ته دا، ههموویان نه گهرینهوه بؤلای ویست و زانستی خودا، ناگونجی له خویانهوه بابههوی نامیریکی کویری بی گیانهوه یا به ریکهوت بکهونه کارهوه بهو جوره سدر سو رینه رانه.

﴿ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴾ نهوانهی باسکران چندن به لگهی ناشکران له سدر توانای خودا، نیمه نه بخویننهوه به سدر تودا و راستی و رانومایی له خوی گرتوه و، به چاو و به ههموو شتی نه زانین، دواپی به چ گفتوگریه دواپی نامهی خودا و دواپی نایه ته کانی قورنان باوه رنه هینن؟ نهو که سانهی سوود له پروونکردنهوهی خودا وهرنه گرن، هیچ به لگهیه سوود بهوان نابه خشی.

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْزِلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرَةً بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩﴾ مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْتَوْنَ رِجْزًا أَلِيمٌ ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِيُنْبِغُوا مِنْ

فَضْلِهِ ۖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾
قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ
وَمَن أَسَاءَ فَعَلِيَهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

﴿وَنِلْ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنْثَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشْرَهُ
بِعَذَابِ إِلِيمٍ﴾ سزای سهخت بۆ هه موو که سیکێ زۆر درۆزن، زۆر گونا هباری وایه دانیشتوان
لا ئەدا له ڕینگه‌ی راست و باوه‌یه‌تان، نایه‌ته‌کانی نامهی خوا نه‌خوێنێته‌وه به‌سه‌ریا ئه‌ی بیستی،
له‌پاشانا به‌رده‌وام ئه‌بن له‌سه‌ر بی‌باوه‌ری و داوای گه‌وره‌یی نه‌کا و ناگه‌ڕێته‌وه بۆلای راستی،
وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و نایه‌ته‌کانی نامهی خودای نه‌بیستی، دوا‌ی تو موژده به‌و که‌سه به‌ سزایه‌کی
زۆر خاوه‌ن ئازار.

﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه هه‌رکاتێ ئه‌و که‌سه
درۆزه شتیکی له نایه‌ته‌کانی نامهی ئیمه‌ی بی‌گه‌یشتی و زانیستی گالته‌ی به‌و نایه‌ته‌کردووه، بۆ
ئه‌و که‌سانه هه‌یه سزایه رسوایان نه‌کا و نابروویان نه‌با.

﴿مِن وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ دۆزه‌خ له پێش ئه‌و که‌سانه‌وه‌یه شتی ئه‌وان په‌یدایان کردووه له جیهاندا له
سامان و پله و پایه و، شتی ئه‌وان کردوویانه به‌خودا و یاریده‌ر بۆخوێان سود به‌وان نابەخشی
و، بۆ ئه‌و که‌سانه هه‌یه سزایه‌کی زۆر گه‌وره.

﴿هَٰذَا هُدًى وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ إِلِيمٍ﴾ ئه‌و قورئانه ئاده‌میزاد
ئه‌خاته سه‌ر ڕینگه‌ی راست و لایان ئەدا له ڕینگه‌ی چه‌وت و نا‌راست و، که‌سانێکی ئه‌وتو
باوه‌ریان نه‌هێناوه به‌ نایه‌ته‌کانی په‌روه‌رگاری خوێان بۆیان هه‌یه سزایه له سه‌خت‌ترین سزای
خاوه‌ن ئازار.

﴿ٱللَّهُ ٱلَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ ٱلْبَحْرَ لَتَجْزِيَ ٱلْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَتَّبِعُوا مِن فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
خودا که‌سیکی ئه‌وتویه ده‌ریای رام کردووه بۆ ئیوه؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌شتی ها‌تو‌چۆ بکا به‌ ناویا،
به‌هۆی فه‌رمانی خوداوه و، بۆ ئه‌وه‌یش په‌یدا‌بکه‌ن ڕۆزی و خواره‌مه‌نی بۆخوێان و نیجیری
ئاوی راو بکه‌ن و خوێان بکه‌ن به‌ قوتا بۆ ناو ئاوی ده‌ریا بۆ ده‌رهێسانی مرواری و شتی تری
به‌نرخ، بۆ ئه‌وه‌یش ئیوه سوپاسی خودا بکه‌ن له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موه چا‌کانه‌دا.

﴿ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ ﴾ وه خودا رامى كردوه بۆ ئیوه شتى له ئاسمانه ماندایه، له ههوا و ههه و باران و شتى تر، بۆ درێژه پێدان به ژيان و گوزه راتنان، نه گهر نه وانه نه بن، ئیوه ناژین و نه مرن و، له تیشكى روناكى خۆر و مانگ و، رازاندنهوى ئاسمانه كان به ئهستیره كه نه بنه هوى شاره زایی كردنتان بۆ ههه جیگه به بتانه وئ.

﴿ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾ وه خودا رامى كردوه بۆ ئیوه شتى له زهوى دایه هه موویان له لایه ن خودا وه، له كیو و ناو و درهخت و كانگاكان و، له كۆشك و پیشه سازى و شتى تر، به راستى لهو شتانه دا هه ن چه ندين به لگه ی ئاشكرا له سهه ر توانای خودا بۆ تاقمى بیركه نه وه لهو كارانه ی خودا.

جارىك موسلمانان چونه دهه وه له خزمهت پێغه مهردا، نه به به كر و عومهریشى له خزمهتا بو، له نيو نهو موسلمانانه دا عه بدولای كورى ئوبه ی ئاماده بوو له غه زای (به نولموس ته لى قدا)، له سهه ر بى رى (ئه لموره سه ع) دابه زین بۆ پشودان، عه بدولای كورى ئوبه ی پیاوینكى خۆى نارد بۆ ئاوه ئینان لهو بیره دا درهنگ هاته وه، كاتى درهنگ هاته وه عه بدولا ووتى بۆ چى درهنگ هاته ته وه، ووتى: پیاوینكى عومهرى كورى خهتاب له سهه ر بیره كه دانیشبوو، نه به ووت: ههتا جهونه كانى پێغه مهرد و نه به به كر پر نه كرىن، نابى هیه چ كه سى ئا و بها، دواى عه بدولای كورى ئوبه ی گفتوگۆى زۆر خرابى به موسلمانان ووت. عومهرى كورى خهتاب وىستى به روا عه بدولا بكورئ. لهو باره وه خواى مه زىن ئه م ئایه ته ی نارد هه خواره وه:

﴿ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ تۆ بلى به كه سانه ی باوه رپان هه ناوه خۆشبین و بپورن لهو كه سانه به ئومیدی رۆژانى سزای خودانین و له سزای خودا ناترسن، له بهر نه وه ی خودا پاداشتی نهو باوه ردارانه بداته وه به باشترین پاداشت، به هوى نهو كرده وه چاكانه له جیهاندا كرده ویا نه.

﴿ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴾ ههه كه سى كرده وه ی چاکی كرده وه، دواى سوده كه ی ههه بۆ خۆبه تی، ههه كه سى خراپه ی كرده ی، دواى زیانه كه ی له سهه ر خۆبه تی، له پاشاندا ئیوه بۆلای پهروه دگارى خۆتان نه گه ی رینه وه له رۆژى دوایدا بۆ وهه رگرتى پاداشت و تۆ له و په رسیار.

وَلَقَدْ آتَيْنَا

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

﴿ ۱۷ ﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ۱۸ ﴾ إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿ ۱۹ ﴾ هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿ ۲۰ ﴾

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ﴾ وه بدرستی ئیمه نامه کانی تهورات و ئینجیل و زانیی یاسا کانی تهورات و ئینجیل و پیغمه درانان بدخشیو به بنوئیسرائیلیه کان.
﴿ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾ وه ئیمه بدخشیومان به بنوئیسرائیلیه کان خوارده منی به پاکه کان، به وینهی گه زو شیاقه و، ریزی ئهوانان دابو به سهر بونه وهرانی ئه و سهرده منی خوینا.

﴿ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ ﴾ وه ئیمه چهن دین به لگهی ئاشکرای یاسا له فهرمانه کانی نایندا به خشیومان به وان بو ئه وهی کاریان بی بکهن، به جو ری بیانویان نه مینتی و، نه یانگورن و جیاوازی نه خه نه ناو فهرمانه کانی خودا.

﴿ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ﴾ دوا بی هیچ جو ره جیاوازی به پهیدانه بووه له نیوانان له باره ی فهرمانی ناینه که یان مه گهر له دوا ی جونی زانیاریان به ناوه رو کی ئه و نامه یه هاتبو بولای موسا و، ئه یانزانی راسته. به لام له بهر دوژمنایه تی و دلپسی نیوان خوینا ده ستکاری تهوراتیان کرد به گویره ی سودی تایه تی خوینا، ههر له بهر مانه وه ی سه رو کایه تی به که یان، ده ستیان کرد به پیغمه در کوشتن.

﴿ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ بدرستی پهروه دگاری تو له روژی دوا پیدا فهرمان ئه دا له نیوانان، له و شته ی بیروپرایان دژی به کترین، ئه و کاته ده رنه که وئی چ لایه کیان راسته.

﴿ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا ﴾ له پاش ناکو کی نیوان به بنوئیسرائیلیه کان له یاسای تهوراتا ئیمه تۆمان دانا له سهر ریگه یه له باره ی فهرمان و ناینی راستی ئیمه وه ناینیکه گیانی ئاده میزاد ئا و ئه دا به ناینی راست و، زور ئاسانه و دووره له هاو به شدانان بو خودا، دوا بی تو دوا ی ئه و ریگه و ده ستوره بکده و، وازی لی مه یته.

﴿ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ وه تو دوا ی ئاره زوی که سانیکی ئه و تو مه که وه، نازانن به یاسای ناینی راست و، داوا له تو نه کدن بگه ریته وه بولای ناینی پروپوچی؛ باو بایرانان له بت په رستی.

﴿إِنَّهُمْ لَن يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ﴾
 بهراستی نهو کهسانه هیچ شتی له سزای خودا له تو ناگیر نهوه، چونکه نهوان توانای نهو هیان
 نه سزای خودا له خویشان لایهون، لیر چاکتر ناتوان سزا له کهستی تر لادهون، به راستی
 ستمکاران دوست و یارمه تی ده ری هندی تریان له جیهاندا به لام له پاشه روژدا یارمه تی
 ده ریان نه و، خودا دوست و بهریو بهری نهو کهسانه به له خوا نه ترسن و خویشان له بی فدرمانی
 خودا نه پارژن.

﴿هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ بهراستی نهم قورئانه جه نندین به لگهی
 ناشکران بو ناده میزاد، ریگهی راست نیشان نه دا و رایان نه کیشی بولای به دهشت و، خوشی بو
 نهوانه دی دوا ی یاسای نهو قورئانه نه کهون و لایان نه دا له سزای پاشه روژ.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ
 مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾
 أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هُونَةً وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
 وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشًوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
 إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا نُتِلَىٰ
 عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبُوا آبَاءَنَا إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
 الْفَيْصَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نایا
 کهسانیکی نهو تو جه نندین کاری خرایان کردوه گومانیان وایه که نیمه وه کهسانیکی
 نهو تو زیان دالنه نین باوه ریان هیئاره و کرده وه چاکه کانیان کردوه؟ بیگومان نیمه وه که یه کیان
 دانانین.

﴿سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ گومانیان وایه که نیمه ژیان و مردنی بی باوه ران و، باوه رداران وهك يهك دائه نین، نهو شته ی نهوان فره مان ی بی نه ده نخرابه و بویان ناچیته سهر، چونکه باوه رداران له ناو به ختیار ی و ره زامه ندی خوادان له هه ردوو جیهاندا، بی باوه ران له ناو خه شی خودان له کاتی ژیان و، له کاتی مردنیاندا، ئیتر چۆن نه بی وینه ی یهك بن؟

﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه خودا ناسمانه کان و زهوی دروو سترک دروون به راستی و به داد پهروه ری؛ له بهر نهوه ی به لگه بن له سهر توانای خوی و، له بهر نهویش پاداشتی هه موو که سی بدریته وه به هوی شتی کردوو یه تی و، نهو که سانه سته میان لی نا کرئی به کهم کردنه وه ی پاداشتی چاکه کان یان. بیگومان هه موو کار یکی خودا داد پهروه رانه یه بۆ هه موو که سی.

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً﴾ ئایا تو ته ماشای که سی چۆن نه که یی و چۆنی نه بیی، ئاره زۆ و هه وه سی خوی کرد بی به خودا بۆ خوی، وازی له فره مووده ی خودا هینابی و، نهو که سه خودا لایهابی له ریگه ی راست، به جۆری بزانی نهو که سه به ئاره زۆی له ریگه ی راست لانه دا و نه زانی پاشه رۆژی چۆن نه بی و، خودا مۆری دابی به سهر گو یجکه یا رانومای وهر نه گری و، به سهر دل یا چاکه فیتر نه بی و، په رده ی دابی به سهر چاویا هیچ چاکه یه نه بیی؟

﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئایا دوا ی نهوه ی خودا نهو شتانه ی له گه ل کرد بی، چ که سی که له دوا ی خودا شاره زایی نهو که سه بکا بۆ لای ریگه ی راست و ئایینی خودا، ئایا دوا یی بۆ ئیوه نامۆز گاری وهر ناگرن، هه رکه سی نامۆز گاری سودی بی نابه خشی. دوا یی نامۆز گاری تر سوودی بی نابه خشی.

بۆ ئاگاداری: هه ندی له ئاده میزاد هه ن، بروایان به جگه خویان و به جگه ی سودی تاییه تی خویان نه، نه گه ر نو یۆ و رۆژ و به ستره کانی تر، دژی مه ده ست و هه لو یستی نهوان بی نایان که ن، هه رشتی خویان ئاره زۆی بکه ن لایان چاکه، نهو که سانه بی به شن له به زه یی و میهره بانی خودا.

﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ﴾ وه بی باوه رانی مه که ئه لین به ده ماره وه هیچ ژیا نی تر نه جگه ژیا نی نیمه له م جیهانه دا، نیمه مردو بوین و دلۆیی ئار بووین و زیندوو کراوین، وهك باو بایریانی پی شوو مان و دواتر نیمه منالمان نه بی و نه وانی ش مردو بوین و زیندوو نه کرینه وه و، هیچ شتی نیمه له ناونا مه گه ر هاتن و رۆیشتنی کات و هاتو چۆی شه و رۆژ.

﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ وه نهو بی باوه رانه هیچ جو ره زانی و به لگه یه کیان بۆ نهو شتانه نه که ئه یلین: نهوه ی نهوان ئه یلین له راستی دووره، هیچ شتی نه مه گه ر نهوان گومانیان وایه و، دوا ی بیر و بۆ جونی پوچی باو بایریانی که وتوون، خودا ی گه وه درووستی کردوون و چاکیان نه ناسی، جگه له خه و و خواردن، بیر له شتی تر نا که نه وه.

﴿وَإِذَا تُنْزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٌ مَّا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ااتُوا بِآبَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ وه هدر کاتی بخوئرتیهوه بهسدر بی باوه ران و بت په رستاندا چهن دین بهلگهی ناشکرا له نایه ته کانی نامه ی ئیمه دا که له سدر راستی زیندوو بوونه وه ی دوا ی مردن، هیچ بهلگه یه کیان به ده سته وه نامیتنی جگه له وه ی که نه وان نه دیان ووت: ئیوه باو بایره کانی ئیمه زیندوو بکه نه وه و بیانیه تین بولای ئیمه، نه گهر ئیوه ی موسلمان راست نه کهن که زیندوو بوونه وه هدیبه، نه وه ی نه وان نه یکهن به بهلگه بوخوئیان، ویندی نه وه یه نه بیژری: نه و مناله گه وره بی و، ریشی لی بروی هه تا

بیستم

﴿قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ تو بلی: خودا ئیوه ی زیندوو کرده ته وه یه که م جار له نه بوونه وه ئیوه ی هینا وه ته بوونه وه له پاشا ئیوه نه مریتنی دوا ی له دایکبورتان، له پاشا ئیوه زیندوو نه کاته وه و، کزتان نه کاته وه بولای رورزی دوا ی، نه و روزه گومانی تیدا نیه و، به لام زور له ناده میزاد نازانن خودا توانای هدیبه بهسدر زیندوو کرده وه ی بونه وه راندا؛ چونکه نه وان نه قلی خوئیان ناخه نه کار و، بیر له توانای خودا ناکه نه وه. بیگومان نه و خودایه که ناده میزادی له نه بوونه وه دروست کردو وه له دلوی نه و، نه توانی بو جاری تر ئیوه زیندوو بکاته وه.

وَلِلَّهِ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ

﴿٢٧﴾ وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ

تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

فَيَدْخُلُهُم رَحْمَتُ رَبِّهِمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا

الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُنْزِلُ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا

مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه بو خودایه پاشایه تی و خاوه نیه تی ئاسمانه کان و زه و ی؛ چونکه خودا له نه بوونه وه دروستی کردو ون، هدر به و جوړه توانای هدیبه ناده میزاد نه مریتنی و له پاشه رورزا زیندو یان نه کاته وه.

﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِذُ الْمُضِلُّونَ﴾ وه نهو که سانه ی خاوه نی کاری پرو پوجن، باوه ریان به رژی دوا ی نه به، له کاتی به ربا پو نی نهو رژه، رژی که ترشی زیان نه بن و زیاده که یان نه کرا نه بن؛ چونکه لهو رژه ها چنگه یان رژه ها و، بو نهوان هیچ بارستی ده رکیان نه.

﴿وَكَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه نهو له رژه ها هه موو خاوه نایینی نه بنی له ترسی نهو رژه له سدر نه رن و نهجده ی پیاندا دانیشتون، چاوه روانی پر سیار نه کدن، هه مو خاوه نایینی بانگیان نه کری بولای نامه ی کرداری خو یان، لهو رژه ها ناده میزاد پاداشتیان نه درته وه به شتی نه یکن له جیهاندا له چاک و له خراب.

﴿هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نهوه نهو نامه یه ی نیمه یه، نیمه فرماغان دابو به فریشته کان کرداری نیوه ی تیدا تو مار بکری شایه تی نه دا له سدرتان بدرستی و بدرونی له سدر نهو شتانه ی نیوه کردو وتانه له جیهاندا. بدرستی نیمه فرماغان داوه به فریشته کان شتی نیوه کردو وتانه له جیهاندا تو ماری بکن له نامه ی کردارتانا، به جور یکی داپه روه ری.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ﴾ دوا ی که سانیکی نهو تر باوه ریان هیناوه و، کرده وه چاکه کانیا ن کردوه، دوا ی په روه رد گاری نهوان نهو که سانه نه خاته ناو به دهشت و میهره بانی حوی، نهو چونه ی نهوان بو ناو به دهشت سدر که و تنیکی زور گه وره یه بو نهوان.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَظْلَمُ لَكُمْ آيَاتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ وه که سانیکی نهو تر باوه ریان نه هیناوب، بهوان نه بیژری، نایا نایه ته کانی نامه ی نیمه نه خو تر اوه ته وه به سدر نیوه دا، دوا ی نیوه داوای گه وره یان کرد له ناستیانا و باوه رتان بی نه هیتان و، نیوه تاوانبارن و بی باوه ربون.

وَاذْقِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُ
مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِیِّینَ ﴿٣٢﴾
وَبَدَّاهُمْ سَحَابًا مَّا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ یَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾
وَقِيلَ الْیَوْمَ نَنسِفُكُمْ مَّا نَسِيتُمْ لِقَاءَ یَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَا وَنُكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ نَّصْرِینَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُمْ بِأَنكُم تَأْخُذْتُمْ بَعْدَ اللَّهِ هَٰذَا وَغَرَّتْكُمْ
الْحَیْوةُ الدُّنْیَا فَاَلْیَوْمَ لَا یُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ یُسْعَعِبُونَ ﴿٣٥﴾

قُلْ لِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿ ٣٦ ﴾ وَلَهُ

الْكِبْرِیَاءُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿ ٣٧ ﴾

﴿ وَاِذَا قِیلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَیْبَ فِیْهَا قُلْتُمْ مَا نَذِیْرُ مَا السَّاعَةُ اِنْ نُّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِیْنَ ﴾ وه هدر کاتی بیژرایه به تاوانباران: به راستی به لینی خودا بو زیندووبونهوی دواروژ راسته، هاتی رژی دوا بی گومانی تیدا نیه، نیوهی تاوانبار نه تان ووت: نیمه نازاین رژی دوا بی چ شتیکه: نیمه باوه ری بیگومانان به پهیدا بونی رژی دوا بی نیه، مه گهر گومانیکه له نیوهی نه بیژری، نیمه باوه ری بیگومانان به هاتی نهو رژه نیه. ﴿ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ یَسْتَهْزِؤْنَ ﴾ وه له رژی دوا پیدا خرابه کانی شتی نهو تاوانبارانه کرد بویان له جیهاندا بوخویان دهر کهوت و، هاته خواره وهی سزای شتی نهوان له جیهاندا گالته دیان بدو شته نه کرد، که هاتی رژی دوا بی و زیندووبونهویه.

﴿ وَقِیلَ الْیَوْمَ نَنسَآکُمْ کَمَا نَسِیْتُمْ لِقَآءَ یَوْمِکُمْ هَٰذَا وَمَا أَکُمُ النَّارُ وَمَا لَکُمْ مِّنْ نَّاصِرِیْنَ ﴾ وه به تاوانباران نه بیژری له رژی دوا پیدا: لهم رژی دوا بی دانیته واز له نیوه نه هتین له دژه خدا بن له بهر نهوهی فه رمانی نیمه تان له بیری خوتان برده وه و کارتان بی نه کرد، ههر بهو جوره نیوه واز تان له به لنین به گهیشتی نهو رژی خوتان هینابو، جینگه نیوه ناگری دژه خه، بو نیوه نیه لهم رژه دا هیچ که سزیارمه تیتان بدات و رزگارتان بکا له سزا. ﴿ ذَلِکُمْ بِأَنکُمْ أَتَّخَذْتُمْ آیَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَغَرَّکُمُ الْحَیَآةُ الدُّنْیَا ﴾ هاتنه خواره وهی نهو سزایه بو سهر نیوه، به راستی به وهی نهوهی و بوو، نیوه نایه ته کانی نامه ی خوداتان به گالته وه رگرتبوو، ژیان و خوشی جیهان و فریوی نیوهی دابوو، واتان نه زانی ژیان ههر ژیانی نهو جیهانه یه و ژیانی تر نیه.

﴿ فَالْیَوْمَ لَا یُخْرِجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ یُسْتَعْتَبُوْنَ ﴾ دوا بی نهمو نهو تاوانبارانه له دژه خ دهر ناکرین و، نهوان داوی نهوه یان لی ناکری خودا له خویان رازی بکهن به گهرانه وه یان بولای جیهان جایی تر هه تا به رستی خودا بکهن.

﴿ قُلْ لِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴾ دوا بی هه موو سوپاس و ستایشی ههر بو خوا یه، پهروه ردگاری ناسمانه کان و پهروه ردگاری زهوی یه، پهروه ردگاری هه موو بوونه و رانه؟

﴿ وَلَهُ الْکِبْرِیَاءُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴾ وه ههر بو خودایه گه وره یی و دهسته لات له ناو ناسمانه کان و زه ویدا و، خودا خاوهن هیز و توانایه، هه موو شتی له جینگه شیاوی خویا دانه نی و کهس بالادهستی نی یه.

به یاریدهی خودا کوتایی بی هات، نهی پهروه ردگاری هه موو بوونه وهران
بگهره فریام و لیم ببوره: تو خوت نه زانی من ههر تو م هه یه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان. سوپاس و ستایش بو پهروه ده کهری هه موو
بو ونه وهران. درودی خودا له سهر گیانی پاکی پیشه وای ناده میزاد پیغمه دری خودا و، له سهر یار
و یا وهران و پهیره وانی بی.

﴿﴾ سوره تی ئه لئه حقاف ﴿﴾

له مه که هاتوته خواره وه. هندی له زانیان ئه لئین: جگه له ئایه تی (۴). هندی تریان
ئه لئین: جگه له ئایه تی (۳۵) هندی تریان لایان وایه "جگه له ئایه تی (۱۶) له مه دینه هاتونه ته
خواره وه، ژماره ی ئایه ته کانی (۳۵) ئایه تن.

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان

﴿حم﴾ بو روونکردنه وهی مانای ئه م پیتانه ته ماشای سه ره تای سوره تی ئه لئه قهره و
سوره ته کانی تر بکه ن.

﴿تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم﴾ ناردنی ئه م نامه به هه ندیکێ له دواي هه ندی
هاتوته خواره وه له لایه ن خوا به که وه زو ر به هیز و به توانایه، زو ر زانیایه هه موو شتی له جیگه ی
شیای خویا دانه نی.

ته فسیری زمانکۆبی

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ﴾ نیمه ناسمانه کان و زهوی و شتی له نیوان نهواندان درووستمان نه کردوون، مه گهر به درووستکردنی هاوکاته له گهل راستی دادپهروه ری دا و، بولای کاتیکی دیاریکراو که لهو کاته دا کوتایی به بونی ناسمانه کان و زهوی به و شتی له نیواناندا دیت و نامیتن.

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴾ وه کهسانیکی نهوتو باوه پریان نههتاوه واز له شتی نههتین نهوانی بی ترستیراوه که کوتایی پهتانی ناسمانه کان و زهوی به لهو کاته دیاری کراوه دا و، بی ری لی ناکه نهوه و خویان بز هاتنی نهو روزه ناماده ناکهن.

﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ﴾ تو بلئی به بت په رستان نایا نیوه نه توانن ههوال بدن به من نهو شته نیوه نه پیدرستن له جگهی خدا، نیوه نیشانی منی بدن نهوان چ شتیکیان درووستکرد له سهر زهوی، نایا نهو بتانهی نیوه نه یانپه رستن به شتیکیان ههیه له گهل خودادا بز درووستکردنی ناسمانه کان یان هه ندیکیانا؟

﴿ اِثْنَيْنِ بَكْرَتٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ نیوه نامهیه بهتین بز من له پیش قورنانهوه، داوای له ناده میراد کردین بولای هاویه شدانان بز خودا یا به پاشماوهی زانیاریه که یشتی به نیوه به لگه بی له سهر راستی نهو شتهی نیوه نه رزون بولای و، وه رتان گرتبی له زانیایانی پیشووهوه، نه گهر نیوه راست نه کهن که خودا هاویه شی ههیه له بته کانی نیوه؟ ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴾ وه چ که سی بی گومراتر له که سی بیاریتهوه له که سی جگهی خدا، وولامی نهو که سه نه داتهوه ههتا روزی دواپی کاتی بیهرستی و لی بیاریتهوه و، ناگای له خوی و لهو پارانهوه و په رستهی نه بی، نه نیستا و نه له مهودواو چونکه نهو بتانه بهرد و دره ختن تاشراوی دهستی ناده میرادن.

وَلِإِنَّا

تَسْلَى عَلَيْهِمْ أَإِنَّمَا يَبْتَلِي قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَدْنَاهُ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا

إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَقَامَ مَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَيَقُولُونَ هَذَا آفَاكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَى
إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِمَا نَآعَرَبْنَا لِلسَّنَادِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾

﴿ وَاِذَا خَشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَاءُ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴾ وه ههركاتی ناده میزاد له
روژی دوایدا زیندو وکرانه وه و کوکرانه وه و نیردران بولای دهشتی پرسیار، نه و بتانه نه بن به
دوژمنی نه و کهسانه نه وانیان په رستوه و، له په رستنی نه وانیان بیرارن و به دروایان نه خه نه وه.
﴿ وَاِذَا ثَلَاثَةٌ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴾ وه
ههركاتی بخوینرینه وه به سه ر بی باوه راندا چه نندین به لگه ی په کخه ر و ناشکرا له نایه ته کانی
قورئان، کهسانیکی نه و تو باوه رپان نه هیناوه به و نایه تانه نه خوینرینه وه به سه رپانا کاتی چو و
بولایان نه لپن به بی بیر کردنه وه نه وه ی هاتوه بولای موحه مه د جادوینکی ناشکرا و پوچه.
﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ﴾ وه به وه یشه وه ناو ه سق بلین
قورئان جادو وه به لکو نه لپن: موحه مه د خوی له خوی وه به درو و بوختان له و قورئانه ی
هه لبه ستوه و، نه یداته پال خودا، تو بلن: نه گه ر من خو م نه و قورئانه م هه لبه سستی، بیگومان
گوناهیکی گه وره م کردوه، دوا یی ئیوه نابنه خاوه نی هیچ شتی بو من و سزای خودا له من
ناگیر نه وه و، هیچ سودی به من نابنه خشن.

﴿ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ خودا زاناته
به شتی ئیوه گفتوگوی تیدا نه کهن و نه یده نه پال، من، به گومانی ئیوه قورئان جادوه ده ست
هه لبه سستی منه، به سه خودا ناگاداری هدی له نیوان من و نیوان ئیوه دا په یدانه بی و، شایه تیم بو
نه دا که من راست نه کهم و ئیو درو نه کهن و، خودا لیخو شبو نی زوره بو گونا به ران، می به ربه ان
و خاوه نی به زه یه بو نه و کهسانه په شیمان نه بنه وه.

﴿ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ﴾ تو بلن به دانیش تو وانی
مه که: من تازه که سنی نیم له پیغمه ران و، به کهمین پیغمه ری نیم که خودا نار دیتی بانگی
ناده میزاد بکا بولای په کیتی خودا، له پیش منه وه چه نندین پیغمه ری تر خودا ره وانه ی کردو و
و، من نازانم له مه و دوا چ شتی به من و به ئیوه نه کری و، به لام هه ر خودا نه یزانن.

﴿ إِنَّا أَنْتَبَحُ الْبَاغِيَ الْيَاحِي وَيَعْنِي إِلَيْنَا الْيَاغِي وَيَعْنِي أَلِإِلَهِ الْغَافِقِ ﴾ ﴿ مِنْ دَوَائِ شَتَّى نَاكِهِمْ مَهْ كَر دَوَائِ شَتَّى نَكِدْ كَوْم تَه سِرْوش نَزَاوَه بُولَای مَن لَه لَایَدَن خُودِلُوو، مَن هِیچ کِه سَنی نِسَم مَه کَر پیغمه ریکی نَاشکِرَام نِیوَه نِیوَه سِنِیَم لَه سِرَای بَت پَدِرسَتی و دِه سَتِوَر و بَاسَای نَایِنی خُودَا بُو نَپَادَه مِزَاد رُون نَه کِه مَه وَه.﴾

بُو زانین: به لگه و شاید زورن له لایدن به نوئیسر ائیلیه کانه و ه له ته و راتا که مو حمه د پیوسته به یرو ی بکری. هندی له زانایان نکلین: لدم سوره ته له مه که ها تو ته خواره وه جگه لدم نایه ته دوا یی که له مدینه ها تو ته خواره وه، له باره ی زانای به ناوبانگی جو وه کان عیدولای کوری سلام که شایه تی دا له سدر راستی پیغمه ر و نوو سیتی ناوی له ته و راتا به م جو ره ی خواره وه:

کاتی عیدولای کوری سلام ویستی موسلمان بی ووتی: نه ی غرو شتاده ی خُودَا: جو ه کان خویان نه زانن که مَن و باو کم له زانا به ناوبانگیه کانی به نوئیسر ائیلین و، مَن شایه تی نه دهم که تو فرو ستاده ی خودایی و ناوت له ته و راتا: نوو سرا وه. که واته تو بنیره بُولَای جو وه کیان چه ند زانایه کیان لی دیاری بکه بین بُو خِز مَت جَد نَایَت، مَن خُومِیَان لی نه شار مه وه، تو پرسیاریان لی بکه پله و پایدی مَن و باو کم تا چ راده یه که؟ پیغمه ر ﴿﴾ ناردی به دوا یان و هاتن، پرسیری عیدولای و باو کی لای نه وان کرد، له و لاملدا ووتیان: خُز ی و باو کی جاکت پَر زانای نِیَمَن، له و کاته دا عیدولای ها ته دهر وه و ووتی: مَن شایه تی نه دهم مو حمه د پیغمه ر ی خودایه و ناوی له ته و راتا نوو سرا وه، که چی بی شهر مانه کتوپر ووتیان: خُز ت و باو کت خراب لَیْن که سَن له ناو نِیَمَه دا، بُو روون کرد نه وه ی نه و رو و دا وه خُودَا نه قدر موی:

﴿ قُلْ أَزِیتُمْ إِنْ کَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ کَفَرْتُمْ بِهِ وَ شَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَی مُثَلِّثِ فَا مَن وَ اسْتَکْبَرْتُمْ إِنْ اللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ ﴾ ﴿ تَو بِلَی به بی با و ه ران: نایا نِیوَه هه و ال پَدَن به مَن نِیوَه چ شتی نکلین: نه گَر رُون بویه وه نه و قور تانه له لایدن خُودَا وه ها تو وه و، مَن پیغمه ر ی خودام و، شایتی بدا شایه تی له لایدن به نوئیسر ائیلیه کانه له سدر وینه ی شتی له قور تاندایه له ته و راتا هدیه دوا یی نه و شایه ته با و ه ر ی هیتایی و، نِیوَه خُوتان به گه و ره دانین له ناستی راستی نه وه ی له ته و راتایه و با و ره نه هینن، نه و کاته بیر و راتان چُون نه بی. به راستی خودا شاره زایی ناقصی نا کا سَنه میان له خویان کرد بُولَای ریگی ی راست.

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ کَانَ خَیْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَیْهِ ﴾ ﴿ وَه که سانیکی نه و تو با و ه ریان نه هینا بو نه یان ووت به که سانیکی نه و تو با و ه ریان هیتابو له هه زارانی مه که: نه گَر نه وه ی مو حمه د دا وای له کا جاکت بُوایه له هه ی نِیَمَه، نِیوَه ی هه زار و بی ده سته لات پِشی نِیَمَه نه ده که و تن له با و ه ر هیتان له و ا و ا و ا کایه ی مو حمه د ی به گومانی پوچی خویان هه ر که سنی پله و پایه و سامانی هه ی پیوسته هه مو و چاکه به بُو نه وین، رُو زان هاتن و رُیشتن و به نده به کی ره شی هه زاری وینه ی بیلالی حبه شی جو و ه ته سهرمانی حاجه ی خودا و پر به ده می خوی ها واری کرد و ووتی: هِیچ خودایه شایانی پَدِرسَن نیه جگه ی خودا، مو حمه د نِیرو ی خودایه، پیغمه ر هه مو و نه کانی شکاند و خستیه زیر بی دایستو و ان.

وہ

خوار

باوہری

ہاتوہہ خر

ٹوہوی ٹوہ

ٹوہویش موڑہ

بہ بہہ شست، ٹیتر

پروپوچی راپوردووا

اللَّهُ ثُمَّ اسْتَغْفِرُوا

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ

۱۳

۱۴

سِتَّةَ أُمَمٍ كُرَّهَا وَوَضَعَتْهُ

كُرَّهَا وَحَمَلَهُ وَفَضَّلَهُ نَسْتَوْنَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ

تہ فیسری زما کوی

أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي
دُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
نَقَبْلُ عَنْهُمْ أَحْسَنْ مَّا عَمِلُوا وَنَجَّجَاوُزُهُنَّ سَعْعَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ
الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصِّدْقَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

﴿ إِنِّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ به راستی
که سانیکی نهوت ووتویانه: پهروه دگاری نیمه خودایه، له پاشانا بهرده وامبون له سهر نایینی
خویان و له یاسای نیسلام لایان نه داوړ له جیهاندا به کردار و به گوښار، دواپی هیچ جزوره
ترسیکیان له سهر نیه بۆ سزادانیان له روژی دواپییدا و، خهفت ناخون له بۆ نهو شتانهی له
کیسیان چوه له جیهاندا.

﴿ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ نهو که سانه دانیشتوی
به هه شتن له ناویدان به بهرده وومی، له بهر پاداشت دا نهو هیان به هوئی شتی که وه نه یکن له
کرده وای چاک له جیهاندا.

﴿ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِإِحْسَانٍ حَمَلْتَهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعْتَهُ كُرْهًا ﴾ وه نیمه فهرماناندا وه
به ناده میزاد و به واثان سپاردوه چاکه بکن له گهل باوک و دایکی خویانا، به تاییه تی دایکیان
ناده میزاد هه لئه گری له منال دانی خویا به نازاره وه، هه تا گه وره تر بی نازاری زورتر نه بی و،
دایشی نه بی به نازار وه له کاتی له دایک بونی مناله که یا. بهو فهرموده ی خودایه رون نه بی شه وه
مافی دایک زورتره له مافی باوک؛ چونکه نهو مناله هه لئه گری و دای نه بی و خوی برسی و
تینوو تال نه کا و به خوی نه کا و نه پیاریزی له نازار. به داخه وه منال چاکه یان نه کرد له گهل
باوک و دایکیانا و گوی رایله ی نهو انبون. به لام نیستا نه بی باوک و دایک به گویره ی ناره زوی
مناله کانی هه لسی و پایه ندی فهرمانی نهو ان بی.

﴿ وَحَمَلَهُ وَفَصَّالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ﴾ وه ماوه ی هه لگرتن و دانانی برینه وه له شیر سی (۳۰)
مانگه یانی دوو سال و نیو. نهو رسته یه به لگه یه له سهر نهو ی که مترین ماوه بۆ هه لگرتی منال
له منال دانی دایکیانا بی که مترین له شهش مانگ و، ماوه ی شیر پیدانی (۲۴) مانگه، دواپی نه بی
له شیر خواردنه وه برپشه وه، چونکه له دوا ی (۲۴) مانگ شیر بۆ گه شه کردنی منال بی
سووده.

﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ هەروها ئادەمیزاد دواى برپنەووە لە شیر تەمەنى درێژە ئەکێشی هەتا ئەگاتە هێز پەیدا ئەکا و ئەقلی تەواو ئەبن، تەمەنى ئەگاتە چل سال کە کاتى کۆتایی گەشەکردنى لەشى ئادەمیزادە. ماوەى تەمەنى ئادەمیزاد ئەم پلانى بەخۆیەووە ئەبینى: لەشى ئادەمیزاد لە دواى لەداکیبون گەشە ئەکا و پەرە ئەستێت، هەتا تەمەنى سى سالی، لەو تەمەندەدا گەشەکردنى لەشى مرۆف ئەوەستى هەتا ئەگاتە چل سال، دواى چل سال نەخە نەخە لەشى مرۆف گەشەکردنى کەم ئەبێتەووە هەتا کاتى مردنى، ئەوانەیش باسکران پابەندە بەووەى لەشى مرۆف توشى نەخۆشى لاوەکی نەبێت.

بۆ زانی: لای شافعیەکان و حەنبەلیەکان پیاو و ژن لە تەمەنى (١٥) سالیدا بالغ ئەبن. لای مالیکیەکان لە تەمەنى (١٧) سالی دا. لای حەنفی یەکان پیاو لە تەمەنى (١٨) سالیدا و ژن لە تەمەنى (١٧) سالیدا بالغ ئەبن، بەلای هەموویانەووە پیاو بە ئیمتیلام و ژن بە حەیز پێداهاتن بالغ ئەبن. هەرچۆنێ بێ تەمەنى ئادەمیزاد نایبەتە هۆى هۆشیاری و بیرکردنەووەى تەواو، هەتا تێنەپەرێ بەسەریا چەندین تاقى کردنەووە بۆ ڕونبوونەووەى ڕوداو و کارەسات و، کردنەووەى چەندین گری کۆپەری ژیان.

﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ ئەو ئادەمیزادەى کە هەستى کردووە بە مافی دایک و باوک بەسەریەووە ئەلێ: ئەى پەروردگارى من: تۆ یارمەتى من بدە و ببخەرە دڵمەووە کە من سوپاسى ئەو چاکەیدەى ئەوتۆ بکەم تۆ بە میهرەبانى خۆت ڕژاندووتە بەسەر من و باوک و دایکما کە هەموومان پەيوەندیان بە ئایینی ئیسلامەووە هەیه و باوەرمان بە یەکیێ تۆ هەیه.

﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه یارمەتیم بدە کە من کردەووەیەکی چاکى وا بکەم تۆ لەو کارە ڕازی بى و، تۆ لەبەر سودى من منالەکام بکە بە جیگەى چاکەیدەکی وا پەيوەندیان بەتۆو پتەوبى و، چاکە لەگەڵ باوک و دایکیان و لەگەڵ هەموو ئادەمیزاد بکەن.

منالانى ئادەمیزاد باریکی قورس و بەخێوکردنیکی گران بەسەر باوکەووە، بەختیاری خۆى لەو بارە گراندەدا ئەبینى کاتى خودا منالیکى چاکى بێبەخشی و، ئەگەر چاک نەبى ڕووداوى نالەبارى زۆر کۆئەبێتەووە بەسەریا، بەراستى من ئەگەر پتەووە بۆلای تۆ بەهەرشتى تۆ پێت خۆشبین و، بەراستى من لەو کەسانە ئەبم مل کەچی بەرستى تۆن.

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْحَنَّةِ﴾ ئەو تاقمانە چاکە لەگەڵ دایک و باوکى خۆيانا ئەکەن و سوپاسى چاکەى خودا ئەکەن کەسانیکى ئەوتۆن ئێمە چاکترین شتى ئەوان کردوویانە لەوانى وەرئەگیرى و، لە سزای ئەو خراپانەیان ئەبۆرىن لە جیهاندا کردوویانە، لەگەڵ دانیشتوانى بەهەشتان ولەپێژى ئەواندا ئەزمویرین.

﴿ وَعَدَ الصَّدَقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴾ به لئینی راستی نهوتویه له لایهه خوداوه، به لئین دراوه بهوان، که خودا چاکه کانیان وهرته گری و له سزای خراپه کانیان نه بورئ و نه چنه ناو بهه شههوه.

وَالَّذِي قَالَ
لِوَلَدَيْهِ أَفِ لَكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ
قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ
مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ فِي أُمُورٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
خَاسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ
لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْ طَبِئَتُكُمْ
فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْنَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

﴿ وَالَّذِي قَالَ لِوَلَدَيْهِ أَفِ لَكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ ﴾ وه که سینی نهوتویه به باوک و دایکی خوی نهوت: بیژاری منله نیوه، کاتی داوایان لی نه کرد، باوهر به روژی دوابی و زیندووبونهوه بهینه، نایا نیوه به لئین بهمن نهدهن بهوهی من له گۆر ده رنه هیتیریم و زیندوونه کریمهوه دوی مردم، شتی وانایی که نیوه نه لئین.

﴿ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي ﴾ وه به راستی دانیشتوانی چهند خولهک له پیش منهوه رژیشتوون و مردون و زیندوونه کراوندتهوه، نیتز من چۆن زیندوو نه کریمهوه... مه بهست له هاتنه خوارهوهی نهو نایهته به گویرهی رووالهت هه موو منالیکي بی باوهره، باوک و دایکی خو یاغاندوو نه کهن و ههول نهدهن باوهر بهیتی و ترسی بی فهرمانی خودایان بو روون نه که نهوه و، مناله کانیان وولامیان ناده نهوه، منالی نهه سه رده مهی نیهه ناوهر وکی نهو نایهته نههیان گریتهوه.

﴿ وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴾ وه باوک و دایکی نهو مناله بی باوهره پر به ده می خو یان هاوار نه کهن و په نائه گرن به خوا له

خراپەى كارى ئەو منالە ئەلئىن: ھاوار و لەناوچون و بۆتۆيە، تۆ باوەر بېتەنە بە زىندوو بوونەو، بەراستى بەلئىنى خودا راستە و، زىندوو بوونەو بى گومانە، دوايى ئەو منالە ئەلئى بەباوک و داىكى: ئەو گفتوگۆيەى ئىو لەبارەى زىندوو بوونەو ھىچ شتئ نىە، مەگەر نوسراوى پر و پوچى پىشورانە.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ ئەو كەسانەى ئەوتۆ واز لە نامۆزگارى داىك و باوك و پياوچاكانى تر ئەھىن، فەرمودەى خودا بۆ سزادانىيان پۆيست كراو لە سەريان لەناو رۆژى ئەو نەتەوانەدا رۆيشتون، باوەريان نەھىناو و لەسەر بى باوەرى مردوون لە پىش ئەوانەو لە جنۆكە و ئادەمىزاد. بەراستى ئەو كەسانە زيانۆمەندن، ناگەرئەو بۆلاى جىھان.

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوقِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ۞ وە بۆ ھەموو كەسى لە باوەرداران و لە بى باوەريان و لە جنۆكە و لە ئادەمىزاد چەندىن جىگە و پلەوپايەى جياوازيان ھەيە لە رۆژى دوايى دا تايەتن بەخويانەو لە پاداشت و لە تۆلەى شتئ كەردوويانە لە جىھاندا لە كارى چاك و خراپ، ئىمە زىندووويان ئەكەينەو لەبەر ئەوئى خودا پاداشتى كەردەوكانيان بەداتى بە تەواوى و ئەوان سەھيان لى ناكرئ.

﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا﴾ ۞ تۆ بىرى ئەو كاتە بكەرەو كەسانىكى ئەوتۆ باوەريان نەھىناو نومايش ئەكرئ بەسەر ئاگرى دۆزەخدا، بەوان ئەيىزرى: ئىو لە ناو لە زيانى جىھانى خۆتاندا جۆرەھاشئ چاك و ناياب لە سامان و كۆشك و خواردەمەنى پاك و بەتام و، ھىچ شتىكتان پاشەكەوت نەكرد بۆ دوارۆژى خۆتان و، بەو شتانە راتان ئەبوراد و، بە تەواوى بەشى خۆتانان وەرگرت.

﴿فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ ۞ دوايى ئەمۆ ئىو پاداشتەن ئەدرئەو بە سزايەكى واپسواتان ئەكا و ئابرووتان ئەبا، بەھۆى شتىكە ئىو داواى گەورەيتان ئەكرد لە زەوى جىھاندا بەھۆى ئەو شتەو بە جۆرىكى ئارەوا و ناشايستە و، بەھۆى بى فەرمانى خوداوە و، لادانتان لە سنوورى پەرستنى خودا.

﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّجُورُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۖ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ ۲۱ ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَأَفَّكُنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَإِنَّا بِمَا تَعْبُدُونَ إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ۲۲ ﴿قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِيتُكُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ﴾ ۲۳

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا
 بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ
 شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَنَّا فِيهَا مُّكَنَّاكُمْ فِيهِ
 وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَآبْصَارًا وَأَفْعِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
 وَلَا آبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْعِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ
 أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً
 بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

﴿ واذكر آخا عاد إذ أنذر قومه بالأحفاف ﴾ و هتو بیری هودی برای ره گهزی و پشتی هوزی
 عاد بکهره وه که دانیشتوی نه حفافبون، کاتی خودا هودی ره وانه کرد بولایان و، نهو تاقمه ی
 خویان ترسان له سزای خوداو، وای لی کردن به تهنها هدر خودا بیه رستن و واز له پهرستی
 جگه ی خودا بهینن، نهو تاقمه ی هود وه که نه تاقمه ی تو عهره ب بوون و خاوه نی هیزو دارایی
 زورتر بوون. ووشه ی (الأحفاف) به مانایه کی دریزو بهرزو پینچا و پینچه.
 جینگه به که و تو ته نیوان عومان و مدهره له باشوری نیوه دورگه ی عهره ب، لکاوه به
 حیجازه وه.

﴿ وَقَدْ خَلَّتِ النَّذْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
 عَظِيمٍ ﴾ وه به راستی رابورده و چندین پیغمبر له پیش تاقمی هود دوی تاقمی پیغمبره کانیا
 نه ترسان له سزای خودا، به وانیا نه ووت: که نیوه له جینگه ی خودا که سی تر مه پهرستن.
 به راستی من نه ترسم بیته خوار به سهر نیوه دا سزایه کی زور گه وره، نه گهر نیوه باوه نه هینن به
 خوایکی تهنها.

﴿ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُلَاقِكَ عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ هوزی عاد به
 هودیا ووت: نایا تو هاتوی بولای نیمه له بهر نه وه ی تو نیمه لابه ده ی له پهرستی خواکانی

سورہ تی ﴿تہ لئہ حفاف﴾

جزمی ﴿ بیست و شہ شہم ﴾

خۆمان و تاكه خودايه بيه‌رستن؟ ئيمه پەيرەوى تۆ ناكەين، دواى تۆ ئەگەر لەو كەسانەى راست بكدن، تۆ ئەو سزايە بهێندە بۆلاى ئيمه ئەو سزايە تۆ بەلێنى ئەدەى بە ئيمه .

﴿ قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴾ هود ووتى بە هۆزى عاد: بەراستى كاتى هاتى ئەو سزايە زانينه‌كه‌ى هەر لای خودايەو، من هەر ئەه‌وم لەسه‌ره بە ئيوه رابگه‌يه‌نم ئەو شته‌ى من پێدوه نيرراوم و، بەلام من هەر ئيوه وا ئەدينم تاقمێكى نه‌زانن، چونكه ئيوه داوا ئەكەن ئەو سزايە بێ سهرتان و، نازانن پيشه‌ى پيغه‌مه‌ران هەر راگه‌يانده.

﴿ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطَرٌ ﴾ ﴿ دوايي ئەو تاقمە توشي گرانى بوون بەهۆى بى بارانييهوه، چاويان بەو سزايە كهوت خويان داوايان كردبوو بلاوبوبوه به كهناى ئاسمانداو روى پىن كرابوو بۆلاى ئەو شيۆهى ئەوان، شادمانى روى تى كردن و، ووتيان: ئەوهى پەيدا بووه هەريكه بارانمان بۆ ئەباريتى و، تينويه تى ئيمه ئەشكيتى و كشتوكال و باخه كانمان ئاو ئەداو تووشي هەرزاني و خوشى ئەبين .

﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ہود بہوانی ووت: ٲو ھو ٲورہ ٲیوہ ٲہیینن، ٲو سزایہ ٲیوہ ٲوٲان داواتان کرد بہ گورجی بیٲ، بوٲان ٲوہ شتہ بایہ کہ لہ ناویدایہ سزایہ کی ٲاوہن ٲازار بو ٲیوہ.

﴿ تَذَمَّرُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبِرُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴾
 ئەو بايە بەهۆی فەرمانی پەرورەدگاری خۆیەوه هەموو شتێکی لەناو بردن، بە خۆیان بە ئازەل و
 دارایی و سامانیانەوه، دواى هیچ شتێ نەئەبینرا جگە لە کەلاوه روخواهە کەى جینگەکانیان، هەر
 بەو جوۆرە ئێمە ئەرمانمان لەناو برد، هەر وایش ئێمە پاداشتی هەموو تاقمێکی تاوانبار ئەدەینەوه و
 لەناویان ئەبەین ئەگەر باوەر نەهێنن.

﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاهُمْ فِيْمَا اِنْ مَّكَنَّاكُمْ فِيْهِ﴾ وە بەراستی ئیّمە ھۆزی عادمان لەناو بردن کاتى بى
فەرمانى خودایان کردو، بەراستی ئیّمە داراى واما بەخشىبوو بەوان، وێنەى ئەوێ بەخشرا بو
بەوان، ئیّمە بە ئیّوێ بى پەرستانى قورەیش نەبەخشىو، ئایا ئیّو ناترسن ئەوێ توشى ھۆزى
عادو جگەى ئەوانبو، توشى ئیّویش بى؟

﴿ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَابْصَارًا وَافْتَدَاهُ فَمَا اغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا ابْصَارُهُمْ وَلَا أَفْتَدَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ ﴾ وه ټیمه گوټچکهو چاودلمان بدخشی بوو به هوزی عاد، بو ټدوهی شتی چاکبی بیسن و بیسن و بری لی بکه نه وه دواپی کوټچکهو چاو دلی ټهوان هیچ سوډیکی بهوان نه بدخشی، چونکه به کاریان نه هیټان بو ټو مډبه ستانه ی ټویان دروست کراون.

﴿ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ سوديان بهوان نه به خشی، له بهر نه وهی نهوان بر وایان به ناید ته گانی نامه ی نیمه نه هینا و، توشی نهوان بو سزای نه و شته ی نهوان گالته یان بی نه کرد له بوونی رژی دواپی و زیندو و بو نه وه، نه و سزایه نه مللو لای لی گرتن.

﴿ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقَرْيِ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾ وه به راستی نیمه نهو گوندانهی لهم لاوای نیوه وه بوون و دراوستی نیوه بوون، وهك حیجر و سهمود و جگهی نهوان همموویانمان لهناوبردن؛ له بهر نهوهی بی فرمائی خودایان کردبوو، نیمه چه نندین بهلگهی ناشکرمان تیدا دوویات کردبوو وه بویان، له بهر نهوهی نهوان بگه رینه وه بوای فرمودهی خودا، به لام نهوان په شیمان نه بو نه وه و لهناومان بردن.

﴿ قُلُوا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً ﴾ دواپی بو که سانیکی نهو تو جگهی خودایان نه کرد به خودا بوخویان یارمه تی نهوانی نه دا، نه یانکردن به خودا هه تا نزیکیان بجه نه وه له خودا و بویان بپارینه وه.

﴿ بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَرُونَ ﴾ به لکو نهو شتانهی نهوان نه یان کردن به خودا بوخویان. لهوان و ونیون و یارمه تیان نه دان و، نهو یارمه تی نه دانهی نهوان نیشانهی بوختان و هاو به شدانانی نهوانبوو خودا و، بهروبو می نهو درو کردنه وهی نهوانبو که نهو بتانه بو نهوان نه پارتنه وه لای خودا.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا فَأَلْمَمُوا فُضِي وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ
 ٢٩ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ
 ٣٠ يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ، يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيَجْرِكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ٣١ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٣٢

بو زانین: بهر له نهوهی دهست بکهن به مانا کردنی نهو نایه تانه پیوسته بزاین: پشه و کاری نهقل نهوهیه. فرمانبدا به بوونی شتی یا نه بوونی. بههوی بهلگهیه که وه بگرنجی له گهل سروشتی نهو شته، بههوی ههسته وه یا بههوی تافی کردنه وه وه، بیگومان نهوهی ههستی بی نه کرئ نهقل ناتوانی فرمان بدا به بوونی، جگهی خوی مهزن که نهقل بههوی چه نندین بهلگهی ناشکراو فرمان نه دا به بوونی خودا، هه رچه ننده ههستی بی ناکرئ، نه به چاو، نه بههوی نامیری تره وه،

ھەندى لى بونەۋەرەن ھەن ھەستىيان بى ناكرى، بە وئەدى جنۆكە و فرىشتەكان، جگە لى سىروش و فەرمۇدەكانى خۇدا و پىغەمەر، رىگەيە تر نىيە بۆ ئىمە لىسەر بوونيان. كەۋاتە ئەگەر سىروش ھاتە خوارەلەسەر بوونيان پىۋىستە ئىمە ئەو كاتە پروامان بە بوونيان ھەبى، و يەكى لى بوونەۋەرەنە جنۆكەيەكە خۇداى مەزن لىو ئايەتەنەدا باسيان ئەفەرمۇى؛ بۆيە پىۋىستە ئىمە پروامان بە بوونى ھەبى.

زانايان ئەللىن: جنۆكەكان چەن تاقمىكن و چەن ئەتەۋەيەكن، ھەررەك ئادەمىزادى سەرزەۋى: ھەيانە جون و ھەيانە گاور، ھەيانە مۇسلمان، ھەيانە سونىن و ھەيانە شىيەن، ھەررەھا چەند بىر و باۋەرى تريان ھەيە، ئەتوانن خۇيان بىنە وئەدى ھەموو گىساندارى، خۇاى مەزن پاداشتى ھەموو كەدەۋەيەكى چاك و خراپيان ئەداتەۋە، جنۆكە داۋاى بەجىھىتتەنى فەرمانى خۇدايان لى ئەكرى، جا بۆيە پىۋىستە بزەنن جنۆكە چۆن مۇسلمان بوون.

زانايان ئەللىن: جنۆكەكان بەرلە ئايىنى ئىسلام بەرز ئەبوونەۋە بۆلاى ئاسمان گويىان ئەگرت لى گەتوگۆى فرىشتەكان، بە گويەرى ئارەۋزى خۇيان، مەبەستى خۇيانيان بلاۋ ئەكردەۋە، كاتى دەرگاي ئاسمانيان لا داخرا و، پاسەوانيان بۆ دانرا لى لاي خۇداى مەزەۋە و، قەدەغە كرا لىۋان گۆى بگرن لى گەتوگۆى فرىشتەكان سەريان سۇرما، بۇيان دەرگەۋت رۇوداۋىكى گەۋرە رۇوى داۋە، بۆ رۇونكرەنەۋەى ئەو رۇوداۋە ھەۋت كەسيان يان نۆ كەسيان لى زانا گەۋرەكانى خۇيانيان رەۋانەى جىگەكانى زەۋى كەرد، رۇيشتن گەيشتە (توھامە) لى پاشان چوونە (ۋادى ئىللە)، كاتى پىغەمەرى خۇدا لى (تائىفەۋە) ئەگەرايدەۋە بۆ مەكە، لى شەۋىكدا نويىزى ئەكرد، لىو شىۋەدا، جنۆكەكان گويىان ئەگرت لى پىغەمەر كە قورئانى ئەخويند، پىغەمەر ﴿ﷺ﴾ جنۆكەكانى نەبىنى و ھەستى پىنەكردن، دوايى جنۆكەكان گەرانەۋە بۆلاى تاقمەكەى خۇيان، ئەو رۇوداۋەيان بۆ گىرەنەۋە بەۋانيان ووت: پىۋىستە ئىۋەى جنۆكە باۋەر بەۋ پىغەمەرە بەيىن، خۇاى مەزن ئەو ئايەتەى ناردەخوارەۋە و پىغەمەرى ئاگادار فەرمۇو.

ھەندى تر لى زانايان ئەللىن: پىغەمەرى خۇدا فەرمانى پىدراۋو كە جنۆكەكان بىرستىن لى باۋەرەنەھىتان و، قورئانان بەسەردا بخوئىتەۋە، ھەندى لى ھاۋەرىكانى پىغەمەر ئامادەبون پىغەمەر فەرمۇوى: مەن فەرمام پىدراۋە ئەم شەۋ قورئان بخوئىتمەۋە بەسەر جنۆكەكاندا، چ كەسى لى ئىۋە لى گەل مەندا دىت، دوۋسى جار ئەو فورمۇدەيە دوۋپات كەدەۋە، ھەموو دائىشتوۋان لى ھاۋرىكانى پىغەمەر سەريان داخست جگە لى عەبدولاي كورى مەسعود ووتى: لىو شەۋەدا كەس ئامادەى چۆن نەبو لى خەزەت پىغەمەردا ﴿ﷺ﴾ جگە لى مەن، عەبدولا ووتى: رۇيشتىن ھەتا گەيشتىنە لاي سەرۋەى مەكە لى (شەب الحجون) دوايى پىغەمەر ﴿ﷺ﴾ بازەيەكى بۆ كىشا و فەرمۇوى لىم بازەيە دەرەنەچى ھەتا مەن دىمەۋە بۆلاى تۆ، پىغەمەرى خۇدا دەستى كەرد بە قورئان خويندن، قالە قال و دەنگىكەم ئەبىست، پىغەمەر فەرمۇوى كە ھاتەۋە بۆلاى مەن: ھىچ شىتەك بىنى، ووت: بەلئى چەند پىساۋىكى رەشم بىنى، پىغەمەر فەرمۇوى: ئەۋانە جنۆكەى (نەسىن) بوون ژمارەيان (۱۲) ھەزار كەسبون، ئەو سۈررەتەى پىغەمەر ﴿ﷺ﴾ خويندەۋە

به سهر جنوکه کاند سوره تی (العلق) بو، ئیژ به ده رجوری بی، پیوسته ئیمه پروامان به بوونی جنوکه هدی، پروامان وایی خودا فدرمانی داوه به هندی جنوکه که گوی بگرن له خویندنی قورئانی پرور، بو روونکردنه وی نهو مدهسته خوی مذن نه فدرموی:

﴿ وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ ﴾ وه تو بیری نهو کاته بکهرهه ئیمه چهن که سیکمان له جنوکه کان نارد بولای تو گوی بگرن لهو قورئانه تو نه یخوینی.

زانایان بیروبوچوونیان جیاوازه له باره ی ژماره ی نهو جنوکه هندیکیان نه لئین: ژماره یان حدوت یا تو نه فدربون، هندی تریان نه لئین: (۱۰-۱۲) نه فدربون، هندی تریان لایان وایه حدفتا نه فدربون، هدر چنده بن له مدهسته که ناگورن. خاوه نی ته فسیری جوسه یی به زمانی فارسی نه فدرموی: خاوه نی نامه ی (عین المعانی) نه لئ: نه گهر حدوت کهس بن ناوه کانیان نه مانده: شاهر، ناصر، رش، مش، ازدا، بیان، أجم. خو نه گهر نو نه فدربن، نه مهش ناوی دووانه کانی تره: دوو، ولیمه.

﴿ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴾ دواپی کاتی جنوکه کان ناماده ی خویندنی قورئان بون، هندیکیان به هندی تریان ووت: ئیوه بی ده نگین، بو نهوه ی بتوانین گوی بگرن له خویندنی قورئان، دواپی کاتی کوتایی به خویندنی قورئانه که هات له لایه ن پیغه مهروه، جنوکه کان گهرانه وه بولای تاقمه کانی خویان، نهوانیان ترسان له شتی بیستویان لهو قورئانه.

﴿ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ جنوکه کان ووتیان: نه ی تاقم و کومه لئ ئیمه: به راستی ئیمه ناوه روکی نامه یه کمان بیستوه هاتوه ته خواره وه له دواپی موسا، به راستی گپراوه ناوه روکی نهو شتانه ی له نامه کانی ترده هاتوه ته خواره وه، جنوکه و ئاده مزاد شاره زای بیروباوه ری و راست نه کا، بولای ریگی راست له ده ستور و یاسای ئایین.

﴿ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴾ نه ی تاقمی ئیمه: پیوسته ئیوه وولامی نهو کهسه بده نه وه بانگی ئیوه نه کا بولای ئایینی خودا و، باوه ری بی به یین، نهو کهسه ش ناوی موحده ده، خودا له گوناھی ئیوه خو ش نه بی و ئیوه نه پاریزی له سزای خاوه ن ئازار.

﴿ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ وه هدر کهسه وولامی نهو کهسه نه داته وه بانگی ئیوه نه کا بولای ئایینی خودا، دواپی نهو کهسه رزگاری نابی له سزای خودا و، بو نهو کهسه نابی هیچ کهسه ی بارمه تی بدا و بیان پاریزی له سزای خودا، نهو کهسه نه باوه نه هیین به خودا و بهو کهسه له ناو گومراییه کی ناشکر ادان.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يُخَيِّ الْمَوْتَى بَلَى
إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا
سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلُغْ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٥﴾

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يُخَيِّ الْمَوْتَى بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ ئايا بى باوه ران نه يانزانو كه به راستى نهو خودايهى نهوتو ناسمانه كان و زهوى دروستكردوه له نه بوونه وه هاورد نيه ته بوونه وه، دروست كردنه كه يان نهو خودايهى ماندو نه كردوه، تواناى هديه به سهر نهو هدا كه مردوه كان زيندوو بكتاه وه دواى مردنيان؟ بهلى. به راستى خودا تواناى هديه به سهر هموو شتيكا و ماندونابى.

﴿ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴾ تو بى نهو كانه بكدره وه كه سانيكى نهوتو باوه ريان نه هيتا نوميش نه كرين به سهر ئاگرى دوزه خدا، بهوان نه بيژرى: ئايا ئهم سزايه راست نيه؟ ئيوه پرواتان پى نه بوو، بى باوه ران له وولامدا نه لين: بهلى سويندمان به پهروه دگارى خو مان نهو سزايه زور راسته، دواى خودا نه فهرموى: ئيوه نهو سزايه بجيژن به هوى نهو شتهى ئيوه باوه ريان بى نه هيتا وه كه زيندوو بوونه وهى روى دواى به.

﴿ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ ﴾ دواى تو نارام بگره له سهر نازار و باوه رنه هيتانى تاقمه كهى خوت، ههروه كه نهو پيغمه مرانهى خاوهنى نياز و كوشش و خوراگرتوبون كه هه ندئ له پيغمه مران ناراميان گرتبو له سهر نازارى سهخت و گران.

زۆربهى زورى زانايان لايان وايه نهو پيغمه مره خوراگرانه پيچ پيغمه مران: نوح، ئيبراهيم، موسا، عيسا، موحه مد. هدره كه لهو پيچ پيغمه مرانه ياساو دهستور يكي تايه تيان هه بووه خودا پيويستى كرد كار به هموو دهستوره كانيان بكري، ههتا پيغمه مرئ تر به دوايانا نه يژرى. بهلام موحه مد كوتابى به ناردنى پيغمه مرى تر هيتا وه، دهستور و ياسا كه يشى به رده وامه ههتا

رۆزی دوا بی و ناگۆری. به لام پیغمه مده کانی تر جگهی ئەو پیتج پیغمه مده هدریه کەیان کاریان به یاسای پیغمه مده ی پیتج خۆیان کردوه، ئەوهی باسکرا له باره ی مەبه ست له (أولو العزم) بیروبوچوونی زۆریه ی زانیانه.

به لام زانیانی تر بیروبوچوونیان جیاوازه له دیاریکردنی ئەو پیغمه مده انه خواه نی کۆشش و خۆراگرتن، هەندیکیان ئەلین: بریتین له هەموو پیغمه مده ان جگهی یونوس. هەندێ تریان ئەلین: بریتین لهو (۱۸) پیغمه مده انه له سوره تی (نهلته نعامدا) ناویان براوه و، خودا له باره ی ئەوانه وه ئەفهرموی:

﴿ فبهذه هم افنده ﴾ هەندێ تر له زانیان ئەلین بریتین له شهش پیغمه مده: نوح که ماوه یه کی زۆر ئارامی گرت له سه ر ئازاری تاقمه کە، ئیبراهیم ئارامی گرت له سه ر فریدانی بۆناو ئاگر. ئەو کۆره ی ئیبراهیم ئارامی گرت له سه ر سه ربڕینی خۆی، یه عقوب ئارامی گرت له سه ر کۆیروبونی چاوی و ووبوونی یوسف. یوسف ئارامی گرت له سه ر فریدانی بۆلای چالیکێ زهوی له لایه ن براکانه وه، ئەبوب ئارامی گرت له سه ر ئازاری له شی و له ناوچوونی سامان و خێزانه کە. هەندێ تریان ئەلین بریتین له نوح و هود و سالح و شوعیب و موسا، هدریه که له زانیانه خواه نی به لگهی خۆیان، خراپه دیش روویان تی ناکا.

﴿ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ﴾ تۆ په له مه که بۆ هاتنه خواره وه ی سزا بۆ سه ر بت په رستان، بیگومان سزا دیته خوار بۆ سه ریان له رۆزی دوا بی دا. به لام مانه وه یان هه رچهنده درێژی له جیهاندا، ئەو بی باوه رانه ئەو رۆژه ئەو سزایه به لیتی بی دراوه توشی ئەوان بی وای ئەبین له جیهاندا نه ماونه ته وه مه گه ر ماوه یه کی که م له رۆژی.

﴿ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴾ ئەو قورئانه راگه یاندنی په یامه کانی خودایه و، نامۆژگاری ته واوه بۆ ئەو که سانه ی داوای راغوویی بکه ن و پیوستیان به شتی تر نه، دوا بی ئایا جگهی ئەو که سانه ی لایانداوه له سنووری دیاریکراوی خودا له ناو ئەچن و سزایان ئەدری؟ بیگومان جگهی ئەوان سزایان نادری و، به راستی ئەو که سانه خۆیانیان پاراستوه له بی فهرمانی خودا له جیگه یه کی بی ترسان و، له ناو به ههشت له سه ر کانیوای شیربندان.

سوره تی موحه مد

له مه دینه هاتوته خواره وه. هه ندی له زانیان جگه له نایه تی (۱۳) به ریگه وه کاتی پیغمه ر
کرجی کردوه بو مه دینه هاتوته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۳۸) نایه تن.

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾ كه سانیکی نه وتو باوه ریان نه هیناوه،
وازیان له نیسلام و له ریگه ی نایینی خودا هیناوه و، ئاده میزاد نه گیر نه وه وه له وه ی موسلمان
بین، خودا پاداشتی کاره کانیانی پوچ کردوه ته وه، وه كه نه بو جهل و هاوړیکانی، نانیان نه دا به
دانیشتووان و سهردانیان له خزمه کانیان و چاکه کردنیان له گهل خزمان و دراوسی کانیان.
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾ وه كه سانیکی نه وتو باوه ریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان

ته فسیری زمانا کوپی

کردوه و ، باوه ریان به شتی هیناوه و نیرواوه ته خوار بو سدر موحده مد و ، نه وهی نیرواوه ته خوار وه راسته له لایه ن پهروه دگاری خویانه وه ده رجوه ، خودا به وهی کرده وهی چاکه وه خراپه کانیا ن نه بوشی و له وان خوش نه بی و ، کار و فرمانی هه ردوو جیهانیان به چاک نه گپری و یارمه تیان نه دا .

﴿ ذَلِكْ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ﴾ پوچ کردنه وهی پاداشتی چاکه ی بی باوه ریان و لا بور دن له خراپه ی باوه رداران ، به وهی نه وهیه وه که سانیکی نه وتو باوه ریان نه هیناوه ، دوا ی کاری پوچ که وتوون وهك بت په رستی و ، که سانیکی نه وتو باوه ریان هیناوه دوا ی راستیه که وتوون له لایه ن پهروه دگاری خویانه وه ده رجوه ، به وینه ی فهرمو ده کانی قورنانی پیرو ز .

﴿ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ﴾ هه ر به جو ره ی رو نکرایه وه خودا روونی نه کاته وه بو ئاده میزاد وینه کانی خویان ، روونی نه کاته وه بو پیای چاک پاداشتی چاکه ی خوی له ریزی وینه ی خویا له پیاه کان ، هه تا له سدر چاکه ی خوی به رده وامبی ، سزای تاوانباران نه دا به وینه ی خوی له ریژی تاوانباراندا هه تا واز له خراپه بهیتی و باوه بهیتی . کاتی خودای مه زن نه وانه ی پیشه وهی روون کرده وه نه فهرموی :

﴿ فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْنُمْتُمُوهُمْ ﴾ دوا ی کاتی ئیه ی باوه ردار گه یشتن به که سانیکی نه وتو باوه ریان نه هیناوه ، رو به روویان بوونه وه له جه نگدا و له کوشتاردا نه بوایه جهنگتان له گه لیانا بکر دایه ، دوا ی ئیه بهن له گه ردنیا ن و بیان کوژن هه تا ئیه زوریان لی نه کوژن و ده ست نه گرن به سه ریانا و توشی لاوازی و بی توانایی نه بن .

﴿ فَشَدُّوا الرِّقَابَ فَإِذَا مَثَا بَعْدَ وَإِنَّمَا فَذَاءَ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ﴾ دوا ی نه وهی زورتان لی کوشتن ئیه به ندیان بکه ن و پیونه کانیا ن توند بکه نه وه هه تا رانه که ن له ده ستان و جارئ تر په لامارتان به نه وه ، دوا ی یا ئیه چاکه یان له گه ل نه که ن و به ره لایان نه که ن به خورایی و ، یا بریتی و پاره یان لی وه نه گرن و به ره لایان نه که ن ، ههروه ها ئیه له سدر نه و کارانه برۆن هه تا جهنگا وهی بی باوه ریان قورسایی و چه که کانی خویان دانه نین و هیریان نامیتی و خویان نه ده ن به ده ستانه وه ، دوا ی نه وهی چه کیان فری دا و جهنگ کوژایی بی هات پیویسته نه کوژرین و دیل نه کرین و جهنگ به رپا نه کری .

بو زانین : شافیعی نه فهرموی : پیشه وای گه وهی موسلمانان بو ی ههیه چوارشت بکا له گه ل گیراوانی بی باوه ران له جه نگدا ، کوشتیان ، کردنیا ن به به نه ده . به ره لا کردنیا ن به بی بریتی . گوژینه وهی دیله کانیا ن به گوژینه وهی دیلی موسلمانان ، یا پاره یان لی وه ربگیری . هه ندی له زانایان نه لئین : نه م نایه ته به هاته خواره وهی ﴿ اَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ ﴾ کارپی کردنی گوژاوه ، پیشه وای نیسلام جگه له کوشتن و دیل کردن هیچ شتی تری بو نیه . موجهید نه فهرموی : نه مرۆ گیروانی بی باوه ر یا نه بی موسلمان بن یا نه بی بکوژرین .

﴿ ذَلِكْ وَلَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لَّيُنَلِّوْا بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ ﴾ نهوی پروون کرایه وه له کوشتی دوزمن و دیل کردنیان یا بهره لاکردنیان به و جزوهی باسکران فدرمانی خودایه و، نه گهر خودا ناره زو بکا تو له به بی باوه ران نه سیتی و به بی جندگ کردنی ئیوه له گهلان بنه بریان نه کا و، به لام بو نهویه هندی له ئیوه به هندی تران تافی بکاته وه، هه تا بی باوه ران هیزیان نه مینی و پهرش و بلاوین.

﴿ وَالَّذِيْنَ قَتَلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُّضِلَّ اَعْمَالُهُمْ ﴾ وه که سانیکی نه وتو کوژراون له ریگی نایینی خودادا، دوا بی خودا پاداشتی کرده وه چاکه کانی وون نا کا و، به دهشتی بی نه دهشتی. ﴿ سَيَهْدِيْهِمْ وَيُضِلُّهُمْ بِاَلْهَمِّ وَيُدْخِلُهُمْ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ﴾ خودا رانومویان نه کا بولای چاکترین کاری جیهانیان و، له پاشدروژدا بولای پلهی بهرز و، هه موو کاره کانیان به چاک نه گیری له ههردوو جیهاندا و، نه یان خاته ناو به دهشت و، جینگه کانی خویانیان له به دهشتا پی نه ناسیتی و دهستیان نه کهوی بهو جزوهی قورنان بوی باسکردوون له جیهاندا.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ

ءَامَنُوْا اِنْ تَنصُرُوْا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
فَتَعَسَّاهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوْا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ
فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ
كَانَ عٰقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِيْنَ اَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾
ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰى الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَاَنَّ الْكَافِرِيْنَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ﴿١١﴾
اِنَّ اللّٰهَ يَدْخُلُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَمَنَّوْنَ وَاَيُّ كَلُوْنَ كَمَا تَأْكُلُ الْاَنْعٰمُ
وَالنَّارُ مَشْوٰى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَآئِنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيٰكَ
الَّتِيْ اَخْرَجْنَاكَ اَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ اَفَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُوِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوْا اَهْوَاٰهُمْ ﴿١٤﴾

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوا اِنْ تَنصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ﴾ نهی که سانیکی نه وتو، ئیوه باوه ران هیناوه نه گهر ئیوه یارمندی نایینی خودا بدهن خودا ئیوه سه رنه خا به سه ر بی باوه رانا و

یارمه تیان نه‌دا و، دلی ئیوه رائه‌گری له‌سەر باوه‌ر و چاکه‌کردن و، پتی ئیو ناله‌خشیتی له‌جەنگ و له‌ناشتیدا.

یارمه‌تی دانی خودا به‌چەند جوړیکه: به‌سەر که‌وتیان به‌سەر بی‌باوه‌راندای به‌هزی چه‌که‌وه و به‌رزبوونه‌وه‌ی هوره‌ی باوه‌ر داران. به‌سزایه‌کی ناسمانی به‌وینه‌ی رو‌چوونی نیشتمانی بی‌باوه‌ران به‌لا‌فاوی ناهه‌موار و به‌زال‌پوون به‌سه‌ریانای به‌گفتو‌گزی په‌ک‌خەر.

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ ﴾ وه‌که‌سانیکی نه‌وتو‌ر باوه‌ریان نه‌هیناوه، دوا‌یی ر‌سوایی و له‌ناو‌چوون بو‌نه‌وانه و، خودا پو‌چ نه‌کاته‌وه پادا‌شتی کرده‌وه‌کانیان، نه‌گەر خراب بن نه‌گه‌تیه‌ بو‌یان، نه‌گەر چاک‌بن سو‌دی نیه‌ بو‌یان.

﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالُهُمْ ﴾ نه‌و ر‌سوایی و بی‌ئومیدی‌یه، به‌هزی نه‌وه‌وه‌به‌وه که‌ به‌راستی شتی خودا نار‌دبو‌وی بو‌سەر پی‌غه‌مه‌ر نه‌وان نا‌خو‌رشیان لی‌تی نه‌هات، دوا‌یی خودا هه‌موو کاره‌کانی نه‌وانی پو‌چ کرده‌وه، خراپه‌کانیان نه‌بی به‌هزی سزای گ‌ران، چاکه‌کانیان سو‌دیان بی‌نا‌به‌خشی.

بو‌زانی: زو‌ر ئاشکرایه خودا یارمه‌تی باوه‌ر داران نه‌دا. به‌لام نه‌بی ئیمه‌ بیر له‌ چۆنیه‌تی مو‌س‌لمانانی نه‌م‌رو‌ بکه‌ینه‌وه، به‌و بو‌نه‌وه نه‌مه‌ی خو‌اره‌وه باس نه‌که‌ین:

هه‌ندی تا‌قم نه‌یانه‌وه‌ی ده‌وله‌تیکی ئیسلامی به‌وینه‌ی ده‌وله‌تی سه‌رده‌می پی‌غه‌مه‌ر و جی‌گه‌داره‌کانی پ‌نک به‌ین، نه‌وه‌پ‌ری ر‌یزم بو‌یان، نه‌و که‌سه‌ی خو‌ی به‌ مو‌س‌لمان دا‌بنی نه‌و بیر و بو‌چوونه‌ی لا‌پ‌ی‌رو‌زه که‌ هه‌مو یاسای ئیسلام جی‌به‌جی‌بک‌ری. به‌لام نه‌م پ‌رسیاره‌ د‌ینه‌ کایه‌وه: ئایا نه‌و ده‌وله‌ته‌ به‌ به‌رز‌کردنه‌وه‌ی درو‌شم و را‌گه‌یاندنی بی‌رو‌باوه‌ری ئیسلام له‌ ته‌له‌ف‌زی‌ون و را‌دی‌و‌دا و، به‌ می‌زه‌ری گه‌وره‌ی سه‌ری پیا‌وانی نه‌زانی به‌ناو زانا و به‌ر‌یشی پان و در‌یز و دوو به‌ره‌کی په‌یدا‌کردن په‌یدا نه‌ی؟ ئایا نه‌گو‌نجی نه‌و ده‌وله‌ته‌ دروست بی‌ی له‌ نزیکه‌ی ملیاری مو‌س‌لمان بلا‌بو‌ونه‌ته‌وه به‌خو‌ر‌ه‌ل‌ات و خو‌ر‌ئا‌واوه، چه‌ندین نه‌ته‌وه‌ی جیا‌وا‌زبن، خاوه‌نی چه‌ن بیر و باوه‌ری ئایینی و را‌میاری بن، هه‌ندیکیان سه‌ر به‌ ر‌ژیمه‌کانی خو‌ر‌ئا‌واوه، هه‌ندی تریان سه‌ر به‌ ر‌ژیمه‌کانی خو‌ر‌ه‌ل‌اتبن، ئایا نه‌و ده‌وله‌ته‌ سو‌نی نه‌بی یا شیعه‌ یا هه‌ردوو‌لایان؟ ئایا نه‌توان‌ری گ‌یرو‌گ‌رتی نی‌وان ره‌گه‌زه‌کان جی‌به‌جی‌بک‌ری؟ وو‌لامی نه‌و پ‌رسیارانه‌ به‌جی نه‌هیل‌م بو‌ زانیانی نیازپاکی خاوه‌ن ئاین و نیشتمانپه‌روه‌ر.

﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ﴾ ئایا بی‌باوه‌ران نه‌رو‌یش‌توون به‌ناو زه‌وی گه‌لانی را‌بو‌ردو‌ودا، دوا‌یی ته‌ماشایان بک‌ردایه‌ چۆن بو‌ه کو‌تایی و دو‌ار‌و‌زی که‌سانیکی نه‌وتو‌ر له‌ پ‌یش‌بت په‌رستانی مه‌که‌وه‌ بو‌ون و، خودا نه‌وان و منال و دارایی نه‌وانه‌ی پ‌یش‌ووی له‌ناو‌بردن و، بو‌نه‌و که‌سانه‌ هه‌یه‌ باوه‌ر به‌ موحه‌مه‌د نایه‌رن وینه‌ی نه‌و له‌ناو‌بردنه‌ی پ‌یش‌ووه‌کان نه‌گەر باوه‌ری بی‌نه‌هین.

﴿ ذَلِكْ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴾ نهوی باسکرا له سزدانی دوزمنانی خودا و پاداشتی دؤستانی خودا و یاریدانیان بههوی نهوهویه خودا دؤست و یاردهدهری کهسانیکی نهوتویه باوهریان هیناوه و، بهراستی بیباوهریان هیچ دؤست و یارمهتی دهریان نیه.

﴿ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴾ بهراستی کهسانیکی نهوتو باوهریان هیناوه و کردهوه چاکهکانیان کردوهه خودا نهیاختاته ناو چهند بهههشتی نهروا بهؤیر درهختهکانیا و بهم لاولای کوشکهکانیا چهندین رووباری ناوی شیرین و، کهسانیکی نهوتو باوهریان نههیناوه له حیهاندا رانهبویرن و بهر خوردارن نهخون هدر بهو جوهری چوار پیکان نهخون و، ناگری دؤزهخ له پاشهروژدا جینگهی نهوانه.

﴿ وَكَانَ مِنْ قَرْنِهِ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْنِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴾ وه زور له دانیشتوانی چهند گوندی، نهو دانیشتوانهی زور بههیزتر بون له دانیشتوانی نهو گوندهی که تویان دهر کردوه، نیمه نهوامان لهناو بردن، دواهی هیچ یارمهتی دهری بز نهوان نهبوو رزگاریان بکا.

﴿ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴾ نایا دواهی کهسی له لایهه پهرور دگاری خوویهوه لهسهر بهلگهیه کی گهوره وناشکرایی لهسهر توانای خودا، وهک کهسی وایه کردهوهی خرابی خوی بز رازانرایتهوه، وهک بت پهرستی و، دوا یئارهزوی بووچی خوی کهوتبی؟ بیگومان نهو دوو کهسه ویندی یهک نین.

مَثَلُ الْجَنَّةِ
الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَرٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَرٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ
يَنْغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَرٌ مِنْ حَمْرِ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَرٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى
وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ
حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنِفًا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ
اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ يَقُولُهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا

السَّاعَةِ أَنْ تَأْنِيَهُمْ بَعَثَ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرَ لِدُنْيَاكَ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

﴿ مثل الجنة التي وعد المتقون فيها أنهار من ماء غير آسن وأنهار من لبن لم يتغير طعمه ﴾
ویندی به هشتی به لینی بی دراه بدری بهو که سانه له خودا ترسان و خویانیان پاراستوه له
بی فرمانی خودا، له ناو نهو به هشتدها هدی چدن روبرای ناوی نه تام و نه بون و نه رهنگی
نه گورابی و، چدن روبرای له شیر تامه کدی نه گورابی به دریژی مانده بی و نه کرابی به ماس و
به دو.

﴿ وأنهار من خمر لذة للشاربين وأنهار من غسل مصفى ﴾ وه له ناویا هدی چدن روبرای
له مدی، تامی له ناو دهمدا خوشی و نه قل و هوشی نهو که سانه تی که نه ای خواته وه، چندن
روبرای له ههنگونی پالفته کراو، مؤم و شتی تری تیدا نه مایی.

﴿ ولهم فيها من كل الثمرات ومغفرة من ربهم ﴾ وه له ناو نهو به هشتدهایه له هه موو
میوه ناره زوی بکن و، بزبان هدی له خوشبوونیکی زور له گونا هه کانیان له لایه
پدروه ردگاری خویانده وه.

﴿ كمن هو خالدا في النار وسقوا ماء حميما فقطع أمعاءهم ﴾ ویندی که سیکه به رده و امی له
ناو ناگردا و، دهر خواردی بدری ناویکی زور گهرم، دوی خواردنه وهی ریخوله کانیان پارچه
پارچه نه کن. بیگومان نهو دوو که سانه ویندی یه کن. چون نهی نهو که سانه له به هشتا بن
و نهو شتانه یان دهر خوارد بدری، ویندی نهو که سانه بن له ناو ناگردابن و ناوی گهرم
دهر خواردیان بدری و ریخوله یان پارچه پارچه بی.

﴿ ومنهم من يستمع إليك حتى إذا خرجوا من عندك قالوا للذين أوتوا العلم ماذا قال آنفا ﴾
وه هندی هدن له ناده میزادی بی باوه که سی گوی نه گری بولای گفتوگوی تو، هه تا کاتی
نه چنه دهر وه له لای تو، نه لنین بهو که سانه زانستیان بی به خشراوه له زانا خاوه نامه کانیان:
موحه مد چ شتیکی ووت، نیستا، نیمه تی نه گیشتن؟

﴿ أولئك الذين طبع الله على قلوبهم وأتبعوا أهواءهم ﴾ نهو بی باوه رانه که سانیکی نه و تو
خودا موری داوه به سهر دلایا سود لهو شته وهر ناگرن نه بیسن له تو و، دوی ناره زوی پوچی
خویان که و توون.

﴿ والذين اهتدوا زادهم هدى وآتاهم تقواهم ﴾ وه که سانیکی نه و تو رانومویان وهر گرتوه،
خودا شاره زیان بو زور نه کا و، یارمه تیان نه دا و، بهوانی به خشیوه خویاراستیانیان له بی فرمانی
خودا و، هوی ترسانی بو ناماده کردوون و، پاداشتیان نه داته وه.

﴿ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ﴾
 دواپی بی باوه ران که سانیکی نهوتون باوه نهیتن و چاوه روانی نهوه نه کهن رۆژی دواپی کوتوپر
 بیت بۆلایان نهو کاته باوه بهیتن، دواپی بدرستی نیشانه کانی رۆژی دواپی چو بۆلایان که
 بریتین له بهلگهی بیگومان له سه ر زیندوو بوونهوه و هاتنی رۆژی دواپی، ئیتر بۆ سستی نه کهن
 له باوه رهیتان به رۆژی دواپی که له نامه ی خودادا و له سه ر زمانی پیغمه در به بهلگهی
 جورا و حۆر باسی هاتنی رۆژی دواپی کراوه به بی گومان، ئیتر بیانوی بی باوه ران نه ماوه تهوه که
 باوه نه هیتن، دواپی نهوان که ئیستا باوه نه هیتن له چ جیگه کی ترهوه و، له چ کاتی تردا
 بیر نه که نهوه و نامۆزگاری وهر نه گرن و په شیما نه بنهوه، کاتی له نا کاودا رۆژی په یدابوو چوو
 بۆلایان، نهو کاته بیر کردنهوه و په شیما بوونهوه سود بهوان نابه خشی، چونکه نیشانه کانی
 په یدابوونی رۆژی دواپی چوو بۆلایان و باوه ریان نه هیئا.

﴿ فاعلم أنه لا إله إلا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثواكم ﴾
 دواپی تو بزانه هیچ خودایه نیه شایه نی په رستنی جگهی خودا و، تو داوای لیبوردنی
 گوناوه کانی خۆت و پیاوانی باوه ردار و ژنانی باوه ردار بکه له خودا و، خودا نه زانی به رۆیشتن
 و هانتان له کاری جیهانتانا و، به جیگهی خهوتنتان و به جیگهی دانیشنتان له پاشه رۆژدا.

فه رماندانی خودا به پیغمه در بۆ داوا کردنی لی خۆشبوون له گوناھی، بۆ نهوه یه په یهروانی
 پیغمه در چاو لهو بکهن و داوای لیبوردن له خوا بکهن، نه گینا پیغمه دری خودا دووره لهوهو
 گوناوه بکات، داوای لیبوردنی گوناوه شتیکی زۆر په سه نده لای خوای مه زن، ئیتر نهو که سه
 گوناھی کرد بی یا نه. بۆ نهوه یه شه پیغمه در به رده و امبی له سه ریادی خودا و، بی ناگا نه بی هه موو
 کاتی له خوای مه زن.

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢٠﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٢﴾

﴿ یقول الذین آمنوا لولا نزلت سورة فإذا أنزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال ﴾ وه
کهسانیکی نهوتو باوهریان هیناوه بهنیازی پاکهوه نهلین: بۆ نایهته خوارهوه و سوره تی فدرمانبدا
به جهنگ کردن له گهل بی باوهران له بهر بهرز کردنه وهی ئالای ئیسلام و پهره سه ندنی ئایینی
ئیسلام، دوا بی کاتی هاته خوارهوه سوره تی ماناکه ی رون کرایته وه و هیچ شتیکی له خوی
نه گرتی جگه ی پیوست کردنی جهنگ و باسی فدرماندان به پیوست کردنی جهنگی تیدا
کرایتی.

﴿ رأیت الذین فی قلوبهم مرض یظنون إلیک نظر المغشی علیه من الموت فأولی لهم ﴾ تو
کهسانیکی نهوتو نه بینی له ناو دلیاندا به نه خۆشی بی باوهری و دوورووی به ئه روان بۆلای تو
به وینه ی روانی که سی به خۆشی هاتی به سه ریا له ترسی مردن و خه فه تبار و سه رگر دان بی.
به لام باوهردارانی نیاز پاک دلخۆش نه بن و موژده نه ده ن به یه کزی که پاداشتی خودا وه رنه گرن،
دوا بی هاوار و دۆزه خ بۆ نهو که سانه به نه خۆشی له دلیانایه، یاخوا خودا له ناویان بیا.

﴿ طاعة وقول معروف فإذا عزم الأمر فلو صدقوا الله لكان خیرا لهم ﴾ په رستی خودا و
گفتو گزی به یغمه ر وهی گرتایه له (دوورووه کان) چاکتره بۆ نهوان له پر بونی دلیان له رق و
دوورووی و له ته ماشا کردنی پیغمه ر به تر سه وه، دوا بی کاتی فدرماندان به جهنگ کردن
پیوست کرا و هاویرکانی پیغمه ر خۆیانان ناماده کرد. بۆ جهنگ، دوورووه کان له دژی نهواندا
رایه رین و له گهل ژنه کانیا مانه وه، دوا بی نه گهر نهو دوورووانه راستیان بکرایه له گفتو گزی
خۆیان له گهل خودادا له ده ربینی ئاواتی جهنگ کردندا، نهو ئاواته ی نهوان چاکتر نه بوو بۆ
نهوان.

﴿ فهل عسیتم إن تولیتم أن تفسدوا فی الأرض وتقطعوا أرحامکم ﴾ دوا بی چاوه روان
نه کری له ئیوه نه گهر واز له ئایینی ئیسلام و یاساکانی ئیسلام بهین خراپه بلا و نه که نه وه له
زه ویدا به بی فدرمانی خودا و، په یوه ندی نیوان خزمایه تی خۆتان نه به چین و، نه گهرینه وه بۆ
دوژمنایه تیبه کۆنه که ی پیش ئیسلامتان.

﴿ أولئک الذین لعنهم الله فأصمهم وأعمی أبصارهم ﴾ نهو دوورووانه کهسانیکی نهوتون
خودا دووری خستونه ته وه له به زه ی و میهره بانی خۆی، دوا بی خودا نهوانی گهر کردوه
راستی نایسن و چاویانی کویر کردوه چاکه نایسن.

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُتْرَاتِ
أَمْرًا عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿١٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم
مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ

لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
 اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ
 ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُوتُ وُجُوهَهُمْ
 وَآذُنَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ
 وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٢٨﴾ أَمْ حَسِبَ
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَنَتَهُمْ ﴿٢٩﴾
 وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِمَتِهِمْ وَلَعَرَفْتَهُمْ فِي
 لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ
 الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

﴿ أفلا يتدبرون القرآن أم على قلوب أقفالها ﴾ نایا دوایسی نهو بی باوره و دوورووانه بز
 بیرناکندهو له قورئان و مانای ناوهرؤ که کدی بزائن و له مه بهسته کدی بگدن، یا دلیان پیوه
 دراوه و لسی تی ناگدن، بهو وینه به کلیل درایی به سدر دلیانا و نه به لی قورئان پروا بزای دلیان؟
 ﴿ إن الذين ارتدوا على أديبارهم من بعد ما تبين لهم الهدى ﴾ به راستی که سانیکی نهو تو
 گهراونده تو به بزای شتی له سدری بوون له بی باوهری و نایینی باو باپیریان، له دوای نهو هی
 ریگی راست و شاره زای راستی فدرموده ی قورئان بوون و بزایان روون بووندهو.

﴿ الشيطان سول لهم وأملی لهم ﴾ شهیتان تاوانه کانیانی بز رازاندوونه تو به و، خودا مؤله تی
 داون پهله ی له سزادانیان نه کردوه. نهو دوورووانه شهیتان به دوورووی و گهرانه وهیان له
 راستی فریوی داون و، به لینی دروی زوری پیداون ناواتیان له جیهاندا بز بیته دی.

﴿ ذلك بأنهم قالوا للذين كرهوا ما نزل الله سنطيعكم في بعض الأمر والله يعلم إسرارهم ﴾
 نهو گهرانه وهیان له نایینی نیسلام و نهو مؤله ت دانیهان به مزی نهو وه بوو، دوورووه کان بهو
 که سانه ی نهو تو یان نهووت شتی خودا رهواندی کردبوو بز سدر پیغمدر خوشیان لسی نه نه هات
 که بریتیبوون له جوه کان: نیمه پهیره وی نیوه نه کهین له کاردا، له زیروه دوژمنایه تی موحده مد
 نه کهین و، یارمه تی نیوه نه دهین و، ناچین و بز جدنک کردن له گه لیان و، خودا نه زانی
 به شارو بهی کاری ههردوولای جوه کان و دوورووه کان، هیچ شتی له خودا پنهان نه.

﴿ فكيف إذا توفتهم الملائكة يضربون وجوههم وأديبارهم ﴾ دوایی نهو هی نهو دوو رووانه
 که نیستا نه توانن جدنک نه کهن له گهل پیغمدردا و خو یان بپاریزن به سهرهاتیان جزئی کاتی

فریشته کان گیانیان نه کیشن، نه دهن له روومه تیان و له پشتیان به چه کوشی ناسن، نایا نه و کاته نه توانن راکه ن له دهست مردن و له و لیدانه؟

﴿ ذلک بأنهم اتبعوا ما أسخط الله و کرهوا رضوانه فأحبط أعمالهم ﴾ گرتن و لیدانی فریشته کان له و دوورووانه به هوی نه وه وه بو، دوی شتی که و تبوون خودای خه شم دار کردبو، رهامه ندی خویان بن ناخو شبو، دوژمنی پیغمه ربوون دوی خودا پاداشتی کرده وی نه وانی پوچ کرده وه.

﴿ أم حسب الذين في قلوبهم مرض أن لن يخرج الله أضغانهم ﴾ نایا که سانیکی نه و تو نه خوشی بی باوهری و دوورووی له دلیانیه گومان نه بدن که خودا رق و کینه یان له شتی هاتوه خواره وه بو سدر پیغمه ر و موسلمانان دهری نه خا، بیگومان خودا بزیان دهر نه خا.

﴿ ولو نشاء لأرينا لهم فلعرفتهم بسيماهم ولتعرفنهم في لحن القول والله يعلم أعمالكم ﴾ نه گهر نیمه ناره زو بکهین به راستی نیمه نه و دوورووانه نیشانی تو نه دهن و، نیشاندیه بو تو دائه نین، دوی به هوی نه و نیشاندیه نه و ان بناسی و، به راستی نه و ان له ناوهر و کی گفتوگی نه و ان و جوړی گفتوگو و بیانوه نیه و یان تو نه و ان نه ناسی، خودا به کرده وه کان نیوه نه زانی، پاداشتی نیوه نه داته وه به گویره ی کرده وه کانتان چاکن یا خراب.

﴿ ولنبلونکم حتى نعلم المجاهدين منکم والصابرين ونبلي أخبارکم ﴾ وه به راستی نیمه نیوه تاقي نه که یه وه به هوی فه رماند اتمان به جهنگ له گه ل بی باوهران به جهنگ، هه تا نیمه جهنگا وهرانی نیوه و نه و که سانده ی نارام نه گرن له سهر نازاری جهنگ بیانزان و، نیمه ناگاداری نهی و هه والی نیوه ی. خوی مه زن پیوستی به تاقي کرده وه نیه هه مو و شتی نه زانی که له مه و دوا بکری، به لام فه رمان نه دا به جهنگ کردن و جگه ی جهنگ، هه تا پیاو چاک و خرابه کاران بناسرین لای ناده میزاد و به گویره ی گویره ی کرده وه کانین پاداشتیان بداته وه.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُ أَعْمَالُهُمْ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٥﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ لَا عَلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ الْبَاقُ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَنْقُصُوا نُفُوسَكُمْ أَجُورَكُمْ

وَلَا يَسْتَلْكُمُ أَمْوَالُكُمْ ﴿٢٦﴾ إِنْ يَسْتَلْكُمُوهَا فَيُخْفِئْكُمْ
تَبَخَّلُوا وَخُجِرَ أَصْغَانَكُمْ ﴿٢٧﴾ هَآأَنَّمْ هَآؤُلَآءِ تَدْعُونَ
لِنُفْقَآؤِ فِ سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ
فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنَّمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ
تَوَلَّوْآ يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٢٨﴾

﴿ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُوا الرِّسَالَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ﴾
بهراستی كهسانیکي نهوتو باوهریان نههیناوه و، ریگه له ئادهمیزاد نهگرن و نهیانگیرنهوه و،
نایه لن بینه ناو ریگهی ئایینی خودا و، دزایه تی پیغمهر نه کهن، له دواى نهووی بزیان روون
بوه تهوه و رانوامی و پیغمه رایه تی موحده مد. کهچی بهخویمان و به دارایی و پروپاگهندهی درو
نایه لن ئادهمیزاد باوهر به موحده مد بهین.

﴿ لَنْ يَضُرُوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُ أَعْمَالُهُمْ ﴾ نهوانه ناتوانن زیان له خودا بدهن، هدر زیان له
خویمان نهدهن و، خودا پاداشتی کردهوه کانیاں پوچ نه کاتهوه.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرِّسَالَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴾ نهی کهسانیکي
نهوتو باوهرتان هیناوه، ئیوه بهرده وامن له سدر پهرستنی خودا و، ئیوه بهیرهوی فره مووده کانی
فروستادهی خودا بکهن و، ئیوه پاداشتی کردهوه چاکه کانی خویمان پوچ مه که نهوه، بههوی
بی فره مانی خودا و پیغمه ری خودا.

﴿ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴾ بهراستی
کهسانیکي نهوتو باوهریان نههیناوه و، ئادهمیزاد نه گهرینه تهوه لهووی بچه ناو ریگهی ئایینی
خودا و، له پاشان نهو که سانه نهمرن و، نهوان بی باوهر بوون، دواپی خودا لهو که سانه
خویشابی.

﴿ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلُونَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَ أَعْمَالَكُمْ ﴾ دواپی ئیوه
باوهر دار ئیوه بهرانبر به دوزمن لاواز مهن له کاتی جهنگدا و، داوا ناشته وایان لی مه کهن و،
ئیوه سهرکه وتوو نهبن و زال نهبن به سدریانا و، خودا له گهل ئیوه یسهو یارمه تیتان نهدا و، کهم
ناکاتهوه هیچ شتی له پاداشتی کردهوه کانتان و، هیچ شتیکی ئیوه به فیرو ناچی. کهواته ئیوه له
بی باوهران مه ترسن.

﴿ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ إِنْ تَوَمَّنَا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴾
بهراستی زینانی جیهان گالتهو خو خهریک کردن بیسووده بهزوی نامینی و، نه گهر ئیوه باوهر

بهین و له خودا بترسن و خوتان له بیفهرمانی خودا بیاریزن، خودا پاداشتی باور و له خودا ترسانه که تان بی نه به خشی و، داوای به خشی هدمو و داراییه کانتان یا نه اندازیه تووشی زیان بین ناکا بیبه خشن به هه ژاران و، نه اندازیه کی دیاریکراوی بو دانان بیبه خشن به هه ژاران یا بو شتی تر.

﴿ إن یسألکموها فیحکمکم تبخلوا ویخرج أضغانکم ﴾ و نه گهر خودا داوای به خشی هدمو و داراییه کانتان لی بکات، دوا بی ئیوه ماندوو نه کا و خوتانتان بی ناگیری و، رق و کینه ی ئیوه بهرانه به پیغمهر و ئایی نیسلام ناشکرا نه کا. به لام خودای مدزن سودی ئیوه ی نه وی نه اندازیه کتان لی داوا نه کات لاتان گران نه بی و لاتان ئاسانی.

﴿ هأنتم هؤلاء تدعون لتنفقوا فی سبیل الله فممنک من یبخل ومن یبخل ﴾ ناگادارن ئیوه نه و که ساندن داوا له ئیوه نه کری دارایی خوتان به خشن له ریگهی ئایی خودادا له بو جهنگ و له زه کاتا، دوا بی هندی له ئیوه دارایی خوی نابه خشی و بی فهرمانی خودا نه کا و چروک نه بی.

﴿ فإنما یبخل عن نفسه والله الغنی وأنتم الفقراء ﴾ وه هه که سی رژی بکا و دارایی خوی نه به خشی له ریگهی ئایی خودا، دوا بی به راستی رژی کردوو بو خویته ی و بی بهش نه بی له پاداشتی خودا، خودا پیوستی به هیچ شتی نه و، ئیوه هه ژاران و پیوستیتان به میهره بانی خودا هه یه، فهرمانی نه و بو سوودی ئیوه یه.

﴿ وإن تتولوا یستبدل قوما غیرکم ثم لا یكونوا أمثالکم ﴾ وه نه گهر ئیوه ی عهره ب واز له پهرستی خودا و پهره وی پیغمهر و به خشی دارایی بهین و خزمه تی ئاین نه کهن، خودا ئیوه نه گوری به تاقمی تری جگهی ئیوه چاکه و فهرمانی خودایان خوشتر نه وی له ئیوه و، له پاشانا وینه ی ئیوه نابن له رژی و خزمه تی ئایی خودادا.

بو زانین: نه و تاقمه ی تر هه نه ته وه یه بن گرنه یه، زانایان بیران جیاوازه: هه ندی له زانایان نه لین: نه و تاقمه بریتین له عهره ب کانی یه من، هه ندی تر لایان وایه فارسه کانی خزمی سه لمان. زوری زوری زانایان نه لین: نه و تاقمه بریتین له کورده کان، به بیروبو چورنی من زور نریکه کورده کانن: چونکه پاله وانی کورد به سه رو کایه تی سه لاهه دینی نه یوبی چاکترین به لگن له سه ر نه و مدهسته. هدمو شتیکیش هه ر خودا نه یزانی.

﴿سوره تی نه لفته تح﴾

له ریگه دا پیغمهر ﴿ﷺ﴾ له حوده بییه وه نه گه رایه وه بز مه دینه وه سوره ته هاته خواره وه،
ژماره ی نایه ته کانی (۲۹) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيُخْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
 وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
 وَيَبْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
 الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

به ره له وهی ده ست بکین به مانا کردنی نایه ته کان. باسی رووداویکی میژوویی نه کهین، پیی
 نه وتری، ناشته وای حوده بییه، (حوده بییه) ناوی گوندیکه چواره کیلومتر و نیو له مه که وه
 دووره، ناوی نراوه به ناوی بیریکه وه پیی نه وترا (حوده بییه).

به کورتی پیغمهر ﴿ﷺ﴾ له سالی (۶) ی کزچی دا کهوته ری له گه ل (۱۵۰۰) کهس له
 هاورپیکانی بو نه وهی عه مره بکهن، هوشتریان به دیاری بردبوو بو نه وهی له مه که سه ریان برن،
 قوره یشی به کان به هاتنی پیغمه دریان زانی، خو یانیان ناماده کرد، به هه موو توانای خو یانه وه نه به لن
 پیغمه در بچینه نار مه که، بو نه وه مه به سه پیغمه در ریگه ی گزری هه تا گه یشته حوده بییه. پیغمه در
 ریگه وتن و ناشته وایی لاپه سهند بو، بویه که و ته گفتوگو له گه ل قوره یشی به کان به دور و
 دریژی. پیغمه در به کهمین جار (خه راشی) کوری نومه به یی نار دیو لای قوره یشی به کان له مه که،
 به وانی رابگه یه نی که بو جهنگ نه هاتون، به بیی نه نجام هاته وه بو خزمه ت پیغمه در، وه ک
 له مه ودوا باسی نه کری، دوا جار عوسمانی کوری عه فانی نارد بولایان، عوسمانیان گرت، هه و آل
 بلا و بو یه وه عوسمانیان کوشتو وه، رو یشتنی پیغمه در ﴿ﷺ﴾ بو عه مره کوتایی پیی هات به به یمانی

ته فسیری ز مناکویی

(بیعة الرضوان) که له مه‌ودوا به دریژی باسی (بیعة الرضوان) نه‌کری، نه‌و په‌یمان به‌و به‌هوی به‌ستنی په‌یمانی حوده‌بیه له نیوان پیغمه‌مر و قوره‌بشی‌یه‌کاندا، نه‌و په‌یمانی حوده‌بیه له نیوان پیغمه‌مر و قوره‌بشی‌یه‌کاندا، نه‌و په‌یمانی حوده‌بیه نه‌م به‌ندان‌ی تیدا نووسرا و مؤرکرا: (۱) هم‌مو ه‌وزه‌کان سه‌ره‌ستن، نه‌گه‌ر ویستیان موسلمان بین قه‌ده‌غه نه‌کری (۲) چون ب‌و زیاره‌تی که‌عبه دواخ‌ری ب‌و سالی داهاتوو، پیغمه‌مر به‌و په‌یمان پازی بوو، هاورپ‌یکانی پیغمه‌مریش پازی بوون، هه‌رچه‌نده هه‌ندیکیان نه‌و په‌یمان‌یان بی خوش نه‌بو. له باسه‌کانی دوا‌ییدا نه‌و مه‌به‌ستانه دووباره نه‌کریته‌وه.

به‌راستی نه‌و په‌یمان کارپ‌کی رامیاری سازاند، که یه‌که‌م جار قوره‌بشی‌یه‌کان برپار به‌رابه‌رایه‌تی پیغمه‌مر ده‌رپ‌ون و بزانی که نیسلام خاوه‌نی ه‌یزه، تاسایش دوی نه‌و په‌یمان به‌لا‌وب‌ویه‌وه و تاینی نیسلام له نیو دورگ‌ی عه‌ره‌یدا پده‌ی س‌بند. هه‌ندی له زانیان نه‌لین: ژماره‌ی نه‌و که‌سانه له گ‌ل پیغمه‌مر‌دا بوون (۱۴۰۰) که‌س بوون. له پاش مؤرکردنی نه‌و په‌یمان پیغمه‌مر فره‌مانی‌دا به‌سه‌رپ‌ینی دیاری‌یه‌کان و تاشینی سه‌ریان یا کورت کردنه‌وه‌ی مووه‌کانیان، برپاریشی‌دا بگه‌رپ‌ته‌وه ب‌و مه‌دینه.

ب‌و روونکردنه‌وی نه‌و روودا‌وانه خ‌وای مه‌زن نه‌و سوره‌ته‌ی نارده خواره‌وه ب‌و سه‌ر پیغمه‌مر و فره‌مووی:

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾ به‌راستی ئیمه یارمه‌تی تو‌ماندا به‌ یارمه‌تی‌یه‌کی ز‌ور ناشکرا، به‌هوی مؤرکردنی ناشته‌وایی په‌یمانی حوده‌بیه‌وه، به‌سه‌رکه‌وتنت به‌سه‌ر ر‌ؤم و فارس و جگه‌ی نه‌وان.

﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ ئیمه یارمه‌تی تو‌ماندا له‌به‌ر نه‌وه‌ی خودا له هم‌مو شتی خو‌ش‌ب‌ی لهو شتانه‌ی دروست‌ی س‌زای له‌سه‌ر بدری، لهو شتانه‌ی له‌مه‌وب‌ه‌ر رو‌یش‌توون و له‌مه‌ودوا له تو‌پیدا نه‌بن.

پرسار: پیغمه‌مر چ کاتی گ‌ونا‌هی کردوه و نه‌یکا له‌مه‌وپاش و، پیغمه‌مران پار‌یراون له‌وه‌ی گ‌ونا‌ه ب‌که‌ن، دوا‌ی مه‌به‌ست له‌و لی‌خ‌و‌ش‌بو‌ونه‌ی خودا چ ش‌تی‌که‌؟

وه‌لام: مه‌به‌ست له لی‌خ‌و‌ش‌بو‌ون و ر‌یز‌گ‌رتن له پیغمه‌مر و لی‌بور‌د‌ن‌یکی به‌ر‌بلا‌وه، نه‌گ‌ینا پیغمه‌مران دو‌رون له‌وه‌ی گ‌ونا‌هی گ‌ه‌وره و ب‌چ‌و‌وک ب‌که‌ن، له‌وانه‌یه مه‌به‌ست له گ‌ونا‌ه له‌ب‌یر‌چ‌و‌ونی یاد‌ی خودا و هه‌له‌یه له پیغمه‌مر‌وه په‌یدا بی.

﴿وَبِئَمَّا نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه ب‌و نه‌وه‌یش خودا چاکه‌ی خ‌وی له یارمه‌تی‌دان و لی‌خ‌و‌ش‌بو‌ون به‌ ته‌وای پیدا به‌سه‌ر تو‌دا و، سه‌ره‌که‌وی به‌سه‌ر دو‌ژ‌منانی خودا و دو‌ژ‌منانی خ‌وتا و، پله‌وپایه‌ی تو‌به‌رز ب‌کاته‌و له هه‌ردوو جیهاندا و، ر‌یز‌گه‌ی راستی یاسای خ‌وایی که سودی هم‌مو ناده‌میزادی تیدا‌یه شاره‌زای تو‌ی له هم‌مو کات و ج‌یگه‌یه‌کا تیدا‌یه.

﴿وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا﴾ وه لهبر نهویش خودا یارمهی تو بدا به یارمهی دانیکی زور گهوره و سرکهوتوو، یاسای نیسلام به ناشتی و به خوشی بجهسبی، نهك به جهنگ و نازاوه و چهوسانهوه.

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ خودا کهسیکی نهوتویه نارام گرتن لهدسر نازار وهستان و لانهچوونی لهدسر ناین ناردووهته خوارهوه بو ناودلی باوهرداران، بو نهوی نهو باوهری ناودلیان زورتری لهگهل باوهرهانیان به خودا و به پیغمهر، جیگه بگری له دلیاندا.

﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه بو خودایه سوپای ناسمانهکان و زهوی و فرشته و نادهمیزاد و جنوکه و، ههموویان له ژیر دهستی نهودان، کهواته نیوه بو یاربیدانی ناینی خودا خوتان ماندوو بکدن، خودا نهتوانی بهی جهنگ بی باوهران بنهبرکا. بهلام بهندهکانی خوی تاقی نهکاتهوه ههتا بو دانیشتووان دهر بکهوی چ کهسی باوهرنههینی، خودا به چاکهی بهندهکانی خوی و به نامادهبوونیان لهدسر پهرستن نهزانی، ههموو شتی له جیگهی شیاوی خویا دانهی.

﴿لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ خودا نارام و لهدرخوی و خسته ناو دلی باوهرداران لهبر نهوی خودا پیاوانی باوهردار و ژنانی باوهردار بخاته ناو چهنهین بههدهشت نهروا بهژیر درهختهکانیا و بهم لاو لای کوشکهکانیا چهنهین رووباری ناوی شیرین، بهردهوامن لهناو نهو بههدهشتاندا ههتا ههتایه.

﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ وه بو نهویش خودا خراپهکانیان داپوشی و پاکیان بکاتهوه له ههموو خراپهیه و، چونیان بو بههدهشت و داپوشینی گوناوهکانیان بزگار بوونیکی گهورهیه له لای خودا و خراپهی تری بهدوادا نایه.

وَيُعَذِّبُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
يَا اللَّهُ ظَرْبُ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾

﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ﴾ و بۆ نهو هیش خودا سزای پیاوانی دوو روو و ژنانی دوو روو، پیاوانی بت پد رست و ژنانی بت پد رست بدا، گومان نه بده نه خودا به گومانیکه خراب که خودا مردووان زیندوو ناکاتهوه و، یارمته پیغمه مری خوی نادا. خوی و هاور پیکانی ناچندهوه بۆ مه دینه.

﴿عَلَيْهِمْ ذَاتُ السَّوْءِ وَاللَّهُ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ له سهر نهو گومان به رانه شتیکی خراب نهو لاو لایان لی نه گری و، خه شم گرتنی خودا له سهر یانه و، دور یان نه خاتهوه له به زهی و میهره بانی خوی و، دوزه خی بۆ نهوان ناماده کردوه، دوزه خ خراب جینگه به بۆ گهرانه وهی نهو گومان به رانه.

﴿وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَزِيْرًا حَكِيْمًا﴾ وه بۆ خودایه سو پای ناسمانه کان و زهوی له فریشته و ناده میزاد و جنو که، خودا زور به ده سه لانه، هه موو شتی له جینگه ی شیایو خویا دانه نی، نیتر نهو که سانه ی نهو گومان به خرابه نه بدن چون بویان نه چیه سهر هه رشه له پیغمه مری بکه نه به فارس و روم، یا پیغمه مری ناگه رینه وه بۆ مه دینه و له ناو نه برین.

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ به راستی نیمه تومان کردوه شایه تی بده ی له سهر نه ته وه که ی خوت، موژده بده ی به ناده میزاد به به هشت، بیان ترستی له سزای پاشه رور.

﴿لَتَقُومُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَزَّوْهُ وَتَقْرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيْلًا﴾ له بهر نه وه ی نیوه باوه ر به خودا و به فروستاده ی خوا به یتن و، یارمته پی پیدانی ثابینی خودا بدن و، فرمانه کانی خودا به گه وره دابننن و، پاکی بۆ خودا دابننن و دوری بجه نه وه له کاری ناشایسته و، نویژ بکه نه بۆ خودا به یانیان و نیوران.

بۆ زانن: وه که له مه و بهر باسمان کرد پیغمه مری ﴿ﷺ﴾ له سالی (۶) ی کوچی دا رویشت بۆ مه که به نیازی نه وه زیاره تی خانه ی خودا بکا، بیری له جه نگ نه کرد بو وه، کاتی گه یشته حوده بییه، قوره یشی به کان که به هاتی پیغمه مریان زانی، سو پای خویانیان کو کرده وه، رینگه یان لی گرتن و نه یان هیشت بجه مه که، پیغمه مری ﴿ﷺ﴾ خدایش کوری نومده ی خوزاعی نارد بولای قوره یشی به کان به سواری هه شتری پیغمه مری که ناوی (سه عله به) بو، بۆ نه وه ی به گه وره پیاوانی قوره یش را بگه یه نی نیمه بۆ زیاره تی خانه ی خودا هاتووین، نیازی جه نگمان نه، که چی زور به نامردانه هوشتره که ی پیغمه مریان سهربری و ویستیان خدایشش بکوژن. به لام (أحایش) که تاقمی برون سهر به هچ هوزیکی عده ب نه بوون نه یان هیشت بیکوژن، بده لایان کرد و، چویه وه بۆ خزمهت پیغمه مری ﴿ﷺ﴾ به سهرهاتی خوی گپراوه بۆ پیغمه مری، دوا یی جاری تر پیغمه مری عوسمانی کوری عده فانی نارد بولای نه بوسوفیان و گه وره پیاوانی قوره یش هه والیان بداتی که بۆ جه نگ نه هاتووین، نیازی زیاره تی خانه ی خودا مان هده، عوسمان رویشت و مه به سه که ی بیان را گه یاندن، که چی عوسمانیان لای خویان بدن کرد، هه وال بلا بوویه وه که عوسمان کوژراوه پیغمه مری ﴿ﷺ﴾ فدرمووی: من ناروم هه تا تو له بت پد رستان نه که مه وه و،

کاره که یدک لایی نه‌که‌مه‌وه، به‌و بۆ‌نه‌وه بانگی هاورپیکانی بۆلای (البیعه) یانی سهرسپاردن بۆ پیغمه‌مر و به‌ئایینی نیسلام کرد. پیغمه‌مر ﴿ﷺ﴾ له‌ژێر دره‌ختیکا دانیش، هاورپیکانی پیغمه‌مر ههموویان چونه‌ خزمه‌ت پیغمه‌مر ده‌ستیان نایه‌ ناوده‌ستی پیغمه‌مر و، به‌یعه‌تیان کرد به‌ پیغمه‌مر ﴿ﷺ﴾، ئەو به‌یعه‌ته‌ ناوبرا به‌ (بیعه‌ الرضوان) یانی پەیمانی ره‌زامه‌ندی خودا و پیغمه‌مری خودای تێدايه، وه‌ك له‌مه‌ودوا باس ئە‌كړئ. قوره‌یشی‌یه‌كان كه‌ به‌و به‌یعه‌ته‌یان زانی سوهه‌یلی كورێ عه‌مریان کرد به‌ سهر‌کرده‌ی كۆمه‌لێ له‌ قوره‌یشی‌یه‌كان نارديان بۆلای پیغمه‌مر ﴿ﷺ﴾ هه‌تا بکه‌ونه‌ راوبۆ‌چوون له‌ گه‌ڵ پیغمه‌مر دا ﴿ﷺ﴾ سوهه‌یل ووتی: ئە‌ی موحه‌مه‌د ئە‌و هاورپیکانه‌ی تۆ لای ئیمه‌ به‌ند کران، به‌ گۆپه‌ی بیر و بۆ‌چوونی ئیمه‌ نه‌بووه. به‌لكو هه‌ندێ له‌ نه‌زانانی ئیمه‌ ئە‌و کاره‌یان کردووه، که‌واته‌ ئە‌و (٥٠) که‌سه‌ی له‌ شه‌ودا به‌ردیان ناراسته‌ی ئیوه‌یان کردووه، لای یئوه‌ گیراون به‌ره‌لایان بکه‌ن. پیغمه‌مر فەرمووی: هه‌تا هاورپیکانی من به‌ره‌لا نه‌که‌ن من نه‌وانه‌ به‌ره‌لا ناکه‌م، سوهه‌یل ووتی: راست ئە‌که‌ی، له‌ پاشانا ناردی بۆلای قوره‌یشی‌یه‌كان، عوسمان و (١٠) که‌سی تر که‌ به‌ند کرابوون لایان به‌ره‌لایان کردن، پیغمه‌مریش ئە‌و که‌سه‌انه‌ی نه‌وانی به‌ره‌لا کرد.

نۆینه‌رانی قوره‌یش که‌وته‌ گه‌توگۆ له‌ گه‌ڵ پیغمه‌مر ﴿ﷺ﴾، چاویان به‌ هاورپیکانی پیغمه‌مر که‌وت، خۆیانیان ئە‌سپارد به‌ ئایینی نیسلام و، سه‌ری خۆیانیان ئە‌سپارد به‌ پیغمه‌مر ﴿ﷺ﴾ به‌ جوړئ که‌ پیغمه‌مر ده‌ستوێژی بشۆردایه‌ نه‌یان نه‌هیشت دڵۆپی ئاوی برژێته‌ سه‌ر زه‌وی و نه‌یان قۆزته‌وه، له‌سه‌ر ته‌نها مویه‌کی پیغمه‌مر خۆیانیان ئە‌دا به‌ کوشت هه‌تا ئە‌و مووه‌ هه‌له‌سه‌گرن، بۆ پیرۆزی هه‌لیان ئە‌گرت، به‌و بۆ‌نه‌وه قوره‌یشی‌یه‌كان سه‌ریان شۆر کرد بۆ ناشتی و رێکه‌وتن، رێکه‌وتنیان مۆر کرد له‌ نیوان هه‌ردوولا دا بدم جوړه‌ی دوایی:

هه‌رچنده‌ هه‌ندێ له‌ هاورپیکانی پیغمه‌مر ئە‌و رێکه‌وته‌یان پێ خۆش نه‌بوو. به‌لام به‌په‌په‌وی پیغمه‌مریان کرد: بپاردران ئە‌م سال موسلمانان نه‌چنه‌ مه‌که، دوايی پێن بۆ عه‌مه‌ و سێ رۆژه‌ له‌ مه‌که‌ میننه‌وه. جگه‌ له‌ شمشیر چه‌کی تریان پێ نه‌بی و له‌ کێلان ده‌ری نه‌یهرن، به‌و مه‌رجه‌یش هه‌ر که‌سێ له‌ هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب موسلمان بپینگه‌یان ئێ‌نه‌گیرئ، کاتی له‌ لایه‌ن هه‌ردوولا وه‌ پەیمان‌ه‌ که‌ مۆر کران، پیغمه‌مر فەرمانی‌دا عه‌مه‌ که‌یان بشکێتن و سه‌ریان بتاشن یا موی سه‌ریان کورت بکه‌نه‌وه و، دیاریه‌کانیان سه‌ربهرن. دوايی سێ رۆژ له‌ حوده‌یه‌یه‌ مانه‌وه، دوايی چوونه‌وه بۆ مه‌دینه.

له‌ سالی دوايیدا پیغمه‌مر هاورپیکانی به‌ره‌و مه‌که‌ روویان کرد، چوونه‌ مه‌که‌ بۆ به‌سه‌ر گرتنه‌وه‌ی عه‌مه‌ی سالی پێشوو، ئە‌یان ووت: خودای تر نیه‌ جگه‌ی خودا به‌ ته‌نها، موحه‌مه‌د نێرراوی خودایه‌، خودا یارمه‌تی به‌نده‌ی خۆی ئە‌دا و سوپاکه‌ی سه‌ره‌ئه‌خا، تاقمی بپاوه‌ران سه‌ریان شۆر ئە‌کړئ، سێ رۆژ له‌ مه‌که‌ مانه‌وه‌ عه‌مه‌یان کرد و دیاریه‌کانیان سه‌ربهری، ئە‌م عه‌مه‌یه‌ به‌سه‌ر گرتنه‌وه‌ی عه‌مه‌ی سالی پێشووه، بۆ روون کردنه‌وه‌ی ئە‌و رووداوانه‌، خودا ئە‌م ئایه‌تانه‌ی نارد هه‌وا وه‌ بۆ سه‌ر پیغمه‌مر و فەرمووی:

ته‌فسیری زمان‌کۆیی

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
 فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
 اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلْفُونَ
 مِنَ الْأَعْرَابِ شَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَهَلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
 بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 خَبِيرًا ﴿١١﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى
 أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا
 وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٢﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
 أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَحِيمًا ﴿١٤﴾

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ﴾ بهر اړاستی که سانیکی ته وټو
 به یعه تیان به ټو کردووه پدیمان به ټو نه ده دهن به راسی ته و که سانه پدیمان به خودا نه ده دهن و
 به یعه ت به و نه که دهن، توانا و چاکه و یاریدانی خودا له زوری دهستی نه دوانه وه به، پاداشتیان
 زوړ تره له کرداریان، چاکه ی خودا بالاتره له پدستیان.
﴿ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴾
 دواپی هدر که سی ته و پدیمانه بشکینې و ته و به یعه ته ی جی به جی نه کردې، دواپی به راسی زیانی
 ته و شکانده هدر له سهر خوږ ته و، هدر که سی ده سبگری به شتی پیوستی کردووه له سهری
 خوږ جی به جی بکات شتی پدیمانی داوه به خودا له سهری به ته و او ی به جی به ټی ته و به یعه ته دا،
 دواپی خودا نه به خشی به و که سه پاداشتیکی زوړ گه وړه.
 بزوانین: ته و که سانه ی له خزمه ت پیغمه ردا بوون همدویان به یعه تیان دا به پیغمه ر جگه ی
 (نه لجه دی) دووړو و، خو ی شارد بو و له ژیر هوشتره که دا و به یعه ته ی به پیغمه ر نه کرد.

کاتی پیغمه دری خودا ویستی بروا بۆ مه که له سالی حوده پییبه دا، بۆ عه مره کردن داوای له عه ره به کانی ده ره وه ی مه دینه و، دانیش تووانی لادی کانی کرد له گه لیا برۆن بۆ به جی هینا عه مره، هه ندی له وه عه ره به نه له خرمه ت پیغمه مره دا نه رۆ یشتن خودا له وه باره یه وه نه فه رموی:

﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا﴾ له وه عه ره به نه ی دوا که و توون له گه ل تۆ نه جو نه ته ده ره وه، به دۆ یته ی هۆزه کانی نه سلهم و جو هه ی نه و مو غه ره و غه فار نه لێن ئیمه بۆیه نه هاتینه ده ره وه: دارایی و خیرانه کاغان ئیمه یان خه ریک کرد و، نه یان هیش ت له گه ل تۆ بیتنه ده ره وه، له بهر به خێو کردن و چاودیری کردنی دارایی و خیرانه کاغان، دوا ی تۆ داوای لی بور دغان بۆ بکه له خودا سزمان نه دا.

﴿يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ له وه عه ره ب و دوور و وانه شتی نه لێن به زمانی خویان، له ناو دل یان له وه شته نه بوو، له وه شته نه که نه به بیان و بو خویان.

﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ تۆ بلی: دوا ی چ که سی که توانای نه وه ی هه بی، بگێر یته وه له ویستی خودا شتی، نه گه ر به وه ی زبانی توشی ئیوه بکا یا به وه ی سو دۆ به ئیوه به خشی. بیگومان هه یچ که سی نه وه توانایه نه، داوای لیخوشبونی تۆ بی سو وده بۆ نه وان. به راس تی خودا نه زانی به دشتی ئیوه نه یکه نه و ناگاداری هه مو شتی که.

﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنُّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ به لکو ئیوه به راس تی گومانان وابو که پیغمه مره و باوه رداران ناگه ر یته وه هه ر گیز بۆلای خیرانه کانی خویان له مه دینه و، له حوده پییبه ناگه ر یته وه و له ناو نه چن، له وه گومانه له ناو دلی ئیوه دا راز تر ابۆره له لای نه شیتانه وه، ئیوه گومان یکی خراپان به ر دو وه که ئایینی ئیسلام به ر ده وام نابێ خودا یار مه تی پیغمه مره و باوه رداران نا دا و، له جوونیان بۆ حوده پییبه ناگه ر یته وه، ئیوه تاقیمکی خراپن و له ناو نه چن، به لگه و بیان و توان لی وه ر نا گری.

﴿وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ وه هه ر که سی باوه ر به خودا و به پیغمه دری خودا نه یه ری، دوا ی به راس تی ئیمه ئاماده مان کرد وه بۆ بی باوه ران ئاگریکی زۆر گه رم نه خیر یته ناوی.

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه بۆ خودایه پاشایه تی و خاوه نی یه تی ئاسمانه کان و زه وی و، به گوی ره وی ویستی خوی هه لیان نه سوو ر یتی، خودا خۆش نه بی له هه ر که سی ئاره زوی هه بی و، سزای هه ر که سی نه دا ئاره زوی بکا و، خودا لیخوشبونی زۆره بۆ گونا هه باران، زۆر خاوه نی به زه یی و میهره بانی به بۆ نه وه که سانه په شیمان نه به نه وه.

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى
مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا
كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ

فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسَدُونَ أَنَّا أَلَا لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمًا ﴿١٥﴾
 قُلِ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّ عَوْنٍ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
 تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
 وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
 عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ
 وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِنَاخِذُهَا ذُرُوعًا تَتَّبِعُكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ﴾
 نهو كهسانه دواكهوتبون له چوون بۆ حودهبييه نهلن ههركاتي ئيوه باوهردار
 نهچنه دهرهوه بۆلاي دهستهكوتهكان بۆ نهوهي ئيوه وهريان بگرن: ئيوه باوهردار واز له ئيمه
 بهيتن له گهل ئيوه دا بين و بۆلاي خهيهه ههتا ئيمه بهشدارين لهو دهستهكوتانه، نهو
 دواكهوتوانه نهيانهوي فرموده خودا بگورن له بهر سوودي خويان، چونكه فرمودوبوي بهو
 كهسانه چوبون بۆ حودهبييه من پاداشتي ئيو نهدهمهوه لهمهوپاش به دهست كهوت و هوئ هاته
 خوارهوهي نهو فرموده خودايه نهوه به: كاتي پيغمهر ﴿ﷺ﴾ له حودهبييه گهرايهوه له
 مهدينه دا مابه ههتا سالي ههتهمي كۆچي، لهو ساله دا چوه دهرهوه بۆ جهنگي خهيهه، به
 فرماني خودا جگه لهو كهسانه چوبوبون بۆ حودهبييه، پيغمهر دهستووري دا كهسي تر
 نهيه له گهليا بۆ خهيهه، لهو كاته دا نهو كهسانه نهچوبوبون بۆ حودهبييه دليان تهكاني خوارد
 و ووتيان: ئيمهش له گهلان دين بۆ خهيهه، نهو دووړووانه نهمرؤ نهلن: ئيمهش له گهل
 ئيوهين بۆ جهنگي خهيهه، له سالي پيشوودا نهيان ووت ئيمه بۆيه نهچوين بۆ حودهبييه دارايي
 و خيترانمان خهريكيان كردين. خوي مدزن رووني نه كرده تهوه نهو دهستهكوتانه كامانه؟ ئايا
 دهستهكوتي خهيهه يا جگهي خهيهه ريش، زۆربه زانايان نهلن: دهست كهوتي خهيهه
 مهسته، بههه جۆري بي خودا نهفرمود:

﴿قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ تو بلن بهو كهسانه نهچوون بۆ حودهبييه: ئيوه
 مهدينه دهرهوه له گهل ئيمه بۆلاي خهيهه، هه به جۆره خودا فرماني داوه، كاتي ئيمه له
 حودهبييه گهرايهوه بۆ مهدينه كه دهست كهوتي خهيهه هه بۆ كهسانيكه چوون بۆ حودهبييه
 بۆ جگهي نهوان نيه.

﴿ فَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴾ دواپی نهو دوورپووانه نهلین: به فرمانی خودا نیئه بی بهش نه کراوین له دهست کهوتی خدیهر، به لکو به راستی نیوه ناواته خوازن دهست کهوتی خدیهر نه درئی به نیئه، نهو دوورپووانه که میکیان نه بی له راستی فرموده ی خودا ناگه ن و، تهماشای شتی نه کدن له وانه دهه نه کهوی له جیهاندا.

﴿ قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّوْنَ إِلَى قَوْمِ آوَلِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُوهُمْ أَوْ يُسْلَمُونَ ﴾ تو بلئی بهو که سانه نه چوون بولای حوده بیبه له عده به کان: له مهودوا بانگی نهوان نه کرئی بولای جهنگی تاقمی خاوهنی هیژ و نازایکی زورن و چه کی چاکتریان ههیه، داوای دوو شتیان لی نه کرئی: یا نه بی نهوان جهنگ بکدن له گهل نهو تاقمه دا یا نه بی نهو تاقمه موسلمان بین و مل که چی فرموده ی خودا و پیغمه ری خودابن.

﴿ فَإِنْ طِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴾ دواپی نه گهر نیوه وولامی نهو داوایه بده نهوه و برژن بۆ جهنگی نهو تاقمه نازایه خودا پاداشتیکی زور چاک نه به خشی به نیوه له ههردوو جیهاندا. وه نه گهر نیوه واز له جهنگی نهو تاقمه بهیئن، وه که له مهو بهر وازتان له چوونی حوده بیبه هیئابو، خودا سزایه کی زور نازارده ری نیوه نه دا له روژی دواپی دا.

بۆ زاین: نهو تاقمه ی نهمانی بۆ بانگ نه کرئی جهنگ بکدن له گهلین، خوای مهزن پرونی نه کرده تدهو، زانایان بیرو بۆ چوونیان جیاوازه: عده به کانی نیوه دورگی عده به بن له کاتی پیغمه ر و دوا ی پیغمه ر، وه که جهنگی حونده ن یا جهنگی موسه یله مده ی دروژن، یا فارس و روم بن له دوا ی پیغمه ر جهنگیان له گهل کرا، له مده به سه که ی ناگوری، زاینی هه موو شتیکیش لای خودایه.

﴿ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴾ له سه ر کویر و نه خۆش و شهل هیچ گونا ه ی نه له سه دریان نه چن بۆ جهنگ کردن له گهل بی باوه ران بۆ به ره پیئدانی ناینی نیسلام. به لام جهنگ کردن بۆ به درگری له خویان پیوسته له سه دریان به گویره ی توانای خویان و، هه ر که سی فرمان به درداری خودا و پیغمه ری خودابی له بۆ هه موو فرمانیکیان خودا نه یخاته ناو چندن بن به دهشت نه روا به ژیریانا چندن پروباری ناوی شیرین و، هه ر که سی واز له به رستی خودا و له فرموده ی پیغمه ر بهیئن، خودا سزایه کی زور نازارداری نه دا به مده جی له سه ر بی باوه ری مده ی.

بۆ ناگاداری: له مهو بهر باسی خه راشی کوری نومه یی خوزاعی و عوسمانی کوری عه فان کرا که به بت به رستانی قوره یش رابه گه دن پیغمه ر و موسلمانان بۆ زیاره تی خانه ی خودا هاتوون نه که بۆ جهنگ کردن، به لام ویستیان خه راش بکوژن و عوسمانیان به نده کرد و، هه وال

بلا و بویه وه که عوسمان کور راوه، پیغمه مری خودا له بهر نه وهی بت پدستان بویان دهر که وهی باوه رداران به پیشه وایی پیغمه مری نه توانن نیایی پیروزی نیسلام بلا و بیکه نه وه، داوای له باوه رداران کرد به یعدتی بین بکن. هه موویان به یعدتیان به پیغمه مری کرد، جگهی (نه لجه دی) کوری قه یسی نه نساری خوای مدزن لهو باره یه وه ره زامه ندی خوی بو نهو که سانه دهر نه بری به یعدتیان به پیغمه مری کرد و نه فدر موی:

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ
كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَتَلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْلُوا أَلَا دَبَّرْتُمْ لَا يُجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْدِلَ سُنَّةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ
بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ به راستی خودا رازیه به وه له باوه رداران کاتی به یعدتیان به تو کردوه سدری خزیانیان سپارد به تو له ژیر دره ختی سمره دا، نهو به یعدته ناو نه بری به (بیعه رضوان) یانی پدیانی ره زامه ندی خوا و پیغمه مری تیدایه. نهو دره خته له لای موسلمانان به پیروز دانه را، بویه نه یان ویست بچن بولایی و تووشی پیروزی بین، زانایان نه لئین: خودای مدزن نهو دروخته ی لهوان وونکرد و نه یان نه زانی کام دره خته به،

کورته باستی له‌باره‌ی داگیرکردنی خه‌یه‌ر. ﴿پیغمه‌مه‌ر﴾ وستی بجینه دهره‌وه بۆ به‌جیه‌پنانی عه‌مه‌ره و گه‌یشتنه حوده‌یه‌یه و دواتر گه‌رانه‌وه بۆ مه‌دینه (۱۵۰۰) که‌س له هاورپیکانی له خزمه‌تیا بون دوا‌ی ناشته‌وا‌یی حوده‌یه‌یه له مانگی سه‌فه‌ری سالی (۷) ی کۆچی، پیغمه‌مه‌ر وستی بجی بۆ داگیرکردنی خه‌یه‌ره؛ چونکه بۆ‌ی دهرکه‌وتبوو، به‌ر له‌ چوونی بۆ حوده‌یه‌یه، جوه‌کان به‌ نه‌پتی هه‌والیان نارده‌وه بۆ‌لای بت په‌رستان، به‌ هه‌ردو‌ولامان مو‌سلمانان به‌به‌ر نه‌که‌ین، کاتی پیغمه‌مه‌ر ﴿پیغمه‌مه‌ر﴾ چووه دهره‌وه، ئه‌و که‌سانه‌ی نه‌چووبوون بۆ حوده‌یه‌یه و یستیان له‌ گه‌ل پیغمه‌مه‌ر به‌چه دهره‌وه بۆ‌لای خه‌یه‌ره، پیغمه‌مه‌ر فه‌مووی: ئیوه له‌گه‌ل من مه‌ینه‌ه دهره‌وه، ئه‌بێ هه‌ر بۆ جه‌نگ کردن بین و به‌ شتان له‌ ده‌ست که‌وتا نابێ، ئه‌وه‌بوو پیغمه‌مه‌ر فه‌رمانی دا جار به‌دری ئه‌و که‌سانه‌ی نه‌چوون بۆ‌لای حوده‌یه‌یه بۆ جه‌نگ کردن ئه‌بێ نه‌ینه‌ه دهره‌وه بۆ‌لای خه‌یه‌ره و، له‌ ده‌ستکه‌وتا به‌شیان ناده‌ری.

خه‌یه‌ره شاری جوه‌کان بووه، دانیش‌توانی ئه‌و شاره له‌ هه‌موو جوه‌کان به‌هێ‌تر بوون، چه‌ک و داراییان زۆ‌تر بووه، گو‌مانیان وابوو پیغمه‌مه‌ر بیر له‌ جه‌نگ کردن ناکاته‌وه له‌ گه‌لیان، چونکه قه‌لاکانیان سه‌خت بوون و چه‌ک و که‌ره‌سه‌ی جه‌نگییان زۆ‌ر بووه، به‌لام جوه‌کان هه‌ستیانه‌خۆیان نه‌کرد هه‌تا کاتی پیغمه‌مه‌ر سوپاکه‌ی خۆ‌ی له‌شه‌ودا برده به‌رده‌م قه‌لاکانیان. کاتی سه‌ره‌له‌به‌یانی چوون به‌لای ئیش و کاریانه‌وه، چاویان به‌ سوپای پیغمه‌مه‌ر که‌وت به‌ره‌وداوه گه‌رانه‌وه بۆ‌لای قه‌لاکانیان، له‌و کاته‌دا پیغمه‌مه‌ر فه‌رمووی:

﴿الله اکبر﴾ به‌راستی ئی‌مه ئی‌ستا له‌به‌رده‌م ده‌شتی ئه‌م تاقمه جووانه‌داین، ئه‌م رۆژه رۆژپکی زۆ‌ر ترسانکه بۆ ئه‌و جووانه، مو‌سلمانان ده‌ستیان کرد به‌ جه‌نگ کردن قه‌لا له‌ دوا‌ی قه‌لاکانیان داگیر کردن.

پیغمه‌مه‌ر ﴿پیغمه‌مه‌ر﴾ بۆ یه‌که‌م جار فه‌رمانی دا به‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی چه‌ند به‌یداخ‌ی به‌سه‌رو کایه‌تی چه‌ن که‌سی له‌ هاورپیکانی‌ز به‌ر له‌ جه‌نگی خه‌یه‌ره به‌یداخ هه‌لکه‌رابوو، جه‌نگی زۆ‌ر سه‌خت له‌به‌رده‌م قه‌لاکانیان ده‌ستی پێ کرد، ئه‌م لا‌ولایان لی‌گیراو، جه‌نگه‌که کۆتایی پێ‌هات به‌سه‌رکه‌وتنی مو‌سلمانان، ده‌ستکه‌وتی زۆ‌ر و زه‌به‌نده‌یان بۆ په‌خسا، له‌ گه‌ل جوه‌کاندا ناشته‌وا‌ی به‌سه‌را له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خو‌نیان پارێ‌زراوبی و له‌سه‌ر زه‌وی و زاری خو‌یان دانیشن، نیوه‌ی به‌ره‌مه‌ی خه‌یه‌ره به‌ن به‌ مو‌سلمانان، پیغمه‌مه‌ر فه‌رمووی: دانیشن هه‌تا کاتی ئاره‌زۆ‌مان هه‌بوو، بۆ ئا‌گاداری زۆ‌تر په‌یدا کردن ته‌ماشای نامه‌ می‌ژو‌کان بکه‌ن، له‌باره‌ی جه‌نگی خه‌یه‌ره‌وه.

﴿وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْهَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ وه ئه‌گه‌ر که‌سانیک‌ی ئه‌وتۆ باوه‌ریان نه‌هێ‌تابوو له‌ دانیش‌توانی مه‌که جه‌نگیان له‌ گه‌ل ئی‌ره به‌کر‌دایه و ناشته‌وا‌یی حوده‌یه‌یه نه‌به‌سه‌را بایه به‌راستی ئه‌شکان و رایان ئه‌کرد. له‌ پاشانا هێ‌چ دۆ‌ستیک‌یان ده‌ست نه‌که‌وت بی‌پارێ‌زی و هێ‌چ که‌سیان ده‌ست نه‌ئه‌که‌وت یارمه‌تیان بدا له‌ جووه‌کانی خه‌یه‌ره.

﴿ سَنَّةُ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴾ نهو سدر که وتندی پیغمه مران و دوستانی خودا به سدر دوژمنانی خوینا یاسا و ده ستوریکه خودا دایناوه بز هدمو و پیغمه مران که به راستی له مده و بدر رؤیشتون و به پیغمه مری نیسلامی شه و نه بی سدر بکه ون و، بز یاسا و ده ستوری خودا تو هیچ جوړه گورانیکت ده ست ناکه ویت.

﴿ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنْ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴾ وه خودا که سینی نه و تویه به میهره بانی خوی ده ست دریژی بی باوه رانی مه که بز نیوه توانا و به لاماردانی نیوه بز نهوان قده غدی کردن له ناو مه که دا له دوی نهوی خودا نیوهی باوه رداری سدر خست به سدر بی باوه راندا به هوئی ناشته وایی حوده بییه وه، خودا ناگاداره و شتی نه بینی نیوه بیکن له جهنگ کردنتان له بهر فدرمانی خودا و نیروی خودا و، گهرانه وی ده ستی خو تان له جهنگ له بهر ریژی خانه ی خودا و بی توانایی دانیشتونانی مه که.

بز زانین: ناشته وایی حوده بییه له سالی (۶) ی کزچی دا بووه، گرتنی خدیهر و به سدر گرتنه وی عده ره له سالی (۷) ی کزچیدا بووه، گرتنی مه که له سالی (۸) ی کزچی دا بووه.

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةً الْقَوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾

﴿ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾ بت په رستانی مه که که سانیکی نه و تون باوه ریان نه هیناوه و، نیوه یان قده غه گرد له وی بزون زیاره تی نهو مز که و ته ریژداره بکه ون کاروباری عده ره به جی بهینن.

﴿وَالْهٰذِي مَعَكُمْ اَنْ يَّبْلُغَ مَحَلَّهُ﴾ ئەو هوشترانه کرابوون بە دیاری بۆ خانەیی خودا، بەسزایوونەوه، قەدەغەیان کردبوون لەوێی بگەنە جینگەیی خوێیان لە مەکە و سەر بپێن. ژمارەیی ئەو هوشترانه کرابوون بە دیاری (۷۰) هوشتر بوون، کاتی لە سالی (۶) ی کۆچیدا چون بۆ عەمرە کردن و لە حودەییە راگیران.

﴿وَلَوْ لَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَّوُّوهُمْ﴾ وه ئەگەر لە مەکەدا چەن بیایوونکی باوەردار و چەن ژنیکی باوەردار نەبوانیە ئیوه نەتان ئاناسین و جیابوونەوه لە جگەیی خوێیان؛ چونکە ئەوان لە ترسی بت پەرستان باوەرهێنایی خوێانیان ئاشکرا نەکردبوو، ئیوه نەتان کوشتن، لەبەر ئەوانە نەبوایە خودا فەرمانی ئەدا بە چوونی ئیوه بۆ مەکە.

﴿فَتَصِيبِكُمْ مُّغَرَّةٌ بَغَيْرِ عِلْمٍ﴾ دووایی ئەگەر ئیوه بچوونایە مەکە و، ئەو باوەردارا نەتان بکوشتایە بەئێوەی ئەوێ بزانن باوەردان ئیوه تووشی ئازار نەبوون و، پێوستبو خوێنەکانیان بەدەن و، بێباوەردان تانەیان لە ئیوه ئەدا و، ئەیان ووت موسلمانان لە خوێیان نەکوژن.

﴿لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ﴾ خودا قەدەغەیی فەرمو ئیوه بە جەنگەوه بچنە مەکە؛ لەبەر ئەوێ هەندێ لە بت پەرستانی خودا بیان خاتە ناو میهرەبانی خۆی کەسێ ئارەزووی بکا و موسلمان بێ، هەر وایشبو، لە دوای ئاشتەوایی حودەییە هەندیکیان باوەردان هیتا.

﴿لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ ئەگەر هەموو یەکێ لە باوەرداران و بێباوەردان جوێ بونایەتەوه لە یەکتری، خودا دەستور ئەدا بە موسلمانان جەنگ بکەن لەگەڵ بێباوەردان، بەراستی ئیمە ئەوانەیی ئەوتۆ باوەردان نەهیتاوه لەوان سزیمان ئەدان بە سزایەکی خاوەن ئازار، بە کوشتن و بە دیل کردن.

﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ﴾ تۆ بیری ئەو کاتە بکەرەوه خودا خستبویه دلی ئەوانەیی ئەوتۆ باوەردان نەهیتاوه و نەیان هیش لە سالی (۰۶) ی کۆچیدا پێغمەر زیارەتی خانەیی خودا بکا: رەگەز پەرستی و خۆ بە گەرە دانان، رەگەز پەرستی پێش ئیسلام، ئەو رەگەز پەرستیە بە تەنها شایانی ئەوێو جەنگیان لەگەڵ بگری و بکوژرێن. بەلام خودا توانای موسلمانای لەوان گیراوه، لەبەر مانەوێ گییانی ئەو کەسانەیی باوەرهێنایان ئاشکرا نەکردبوو، ئەوانەیی لە دوای داگیرکردنی مەکە موسلمان ئەن.

﴿فَأَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰی وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ کاتی پەیمانامەیی ئاشتەوایی حودەییە ئەنوسرا بۆ ئەوێ مۆر بکری، بت پەرستان ووتیان: نابی لەسەرتای نامەکەدا بنوسری (بسم الله الرحمن الرحيم)، نەهیشنوسری (محمد رسول الله) بێگومان ئەو کارە ئەوێپری رەگەز پەرستی و بت پەرستی بوو، دوایی خودا ئارامی و خۆراگرتنی ئارە سەر دلی پێغمەر و باوەرداران و تورەنەبوون، ئەوێو پێغمەر بە عەلی کوری ئەبو تالیبی فەرمو: هەر شتی ئەوان داوای ئەکەین ببنوسە و بنوسە (باسمک اللهم)، ببنوسە (محمد بن عبدالله) باوەردارانیش بە فەرمووێ پێغمەر رازی بون و،

خودا فدرموده ی خو پاراستی له بی فرمانی خودا و بدرده وامبون له سدر باوه پتویست کرد
بو باوه پداران و، هدر نه وان شایسته ی نه و فدرموده ی نه و، هدر نه وان خاوه نی نه و
فدرموده ی نه و، خوا نه زانی به هدمو شتی، له کار و فرمانی باوه پداران و بی باوه پداران پاداشتیان
نه داته وه به گویره ی کرده ی خو یان.

هه ندی له زانایان ته لئین (کلمة التقوی) بریتیه له (بسم الله الرحمن الرحيم) هه ندی تر
ته لئین: مده بست (لا إله الا الله). خودا به هدمو شتی نه زانی.

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُخْلِقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾
تُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرْتَبُهُمْ رُكْعًا يَنْبُتُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
عَلَى سَوْقِهِ يُعْجِبُ الزَّرْعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُخْلِقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾ به راستی خودا نه و خه وه ی فروستاده ی خوی بدراستی بینی
بوی بدراستی گنرا که نیوه نه چنه نه و مزگه وتد ریژداره نه گهر خودا تاره زوی بکا یا سدرتان
ته تاشن یا کورتی نه که نه وه موی سدرتان تاسوده ن، له دوزمن ناترسن. هوی هاته خواره وه ی
نه و نایه ته نه وه بو: پیغمهر بهر له وه ی پرواته وه بو حوده ییه له خه ویا بینی چونه مه که به دبئ ترس
و سدریان تاشی و مویان کورت کرده وه، هاو پیکانی پیغمهر خوشنور بوون و وایان نه زانی نه و

سال نه چنه مه که، ووتیان: خهوی پیغمدر راسته، کاتی چونیان بۆ مه که دوا کهوت، عه بدولای کوری ئوبه ی ووتی: نه سهرمان تاشی و نه مویشمان کورت کرده وه. ﴿ فَعَلِمَ مَا لَمْ يَغْلَبْهُ فَيَجْعَلْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴾ دوا یی خودا بهشتی نه زانی ئیوه بهو شته تان نه زانیوه که چونی ئیوه ی بۆ مه که دوا خست بۆ دوا ی ناسته وای حوده ییبه که ئیوه تووشی جهنگ نه بون و زور کهس له وانه ی ریگه یان له ئیوه نه گرت موسلمان بوون، دوا یی خودا به عشی به ئیوه بهر له چوونستان بۆ مه که دوا ی حوده ییبه سهر که ووتیکی نزیک، وه که گرتی خه بیهر، دواتر هدر نه چنه مه که ییش.

﴿ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴾ خودا که سیک ئه ووتیه فروستاده ی خوی ره وانه کردوه بۆ نه وه ی ئاده میزاد شاره زاکات بۆلای نه وه ی خودا به تنه نا دابری و، به ئایینیکی راسته وه که ئایینی ئیسلامه و دووره له بت په رستی و بیرو باوه ری پر و پوچ. له بهر نه وه ئه و ئایینه راسته سهر بخا به سهر هه مو ئایینه کانی پیش خوی و، به تاییه تی پله یه کی به رزی بداتی، تاییه قه ند نیه به ره گه زکی تنه هاره و، بۆ هه مو ره گه زه کانی روی زهویه هدا رۆژی دوا یی، تنه ها بۆ ئاده میزاد نه هاتوه، به لکو بۆ جنۆ که کانی شه، هدر له بهر نه وه ی شه ئایینی ئیسلام سهر که ووتوه به سهر ئایینه ئاسمانیه کان و جگه ی ئه وانیش و، له بهر نه وه ی ئاسایش و بهختیاری ساخته بهیئتی بۆ هه مو بوونه وه ران و، هه مو ئاده میزاد بکا به بنه ماله یه کی تنه ها و، به سه خودا شایه تی بدا له سهر راستی ئه و ئایینه و، ئاگاداره له سهر نه وه ی موحه مده پیغمه دری خودایه. بت په رستان بلین: نابی له به لین نامه ی حوده ییبه دا بنووسری (محمد رسول الله) نه یلین: لای خودا هدر پیغمه دره و ئایینه که یشی راسته، وه که خودا ئه فهرموی:

﴿ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ﴾ موحه مده نیرا و پیغمه دری خودایه و، که سانیکی ئه و تو باوه ریان هتا وه له گه لیا توند و دل ره ق و به توانان به سهر بی باوه راندا، دل نه رم و میهره بان و خاوهن به زهین له نیوان خویانا، ئه و فهرمووده ی خودایه له باسی باوه رداراندا ئه وه مان بۆ ران نه کاته وه باوه ره یانی پیغمه در هاورپکانی تنه ها بۆ نه وه نه بووه به رواله ت په رستن بۆ خودا بکه دن، به لکو فراوانر و زورتریشه له وه، نه وه ته خودا باسی هاورپکانی پیغمه در به و جو ره ئا کا که له نیویه کا چون بوون و له گه ل بی باوه راندا چون بوون و، په م جو ره ییش باسیان ئه فهرموی له په رستندا که ئه فهرموی:

﴿ تَرَاهُمْ رُكْعًا سَجْدًا يَتَكَبَّرُونَ فُضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ﴾ تۆ ئه و که سانه نه بیینی له گه ل پیغمه دران له زور کات له کورنوش و له سوژده دان، به تاییه تی له کاتی نوێزه کان، داوا ی پاداشت و ره زامه ندی له خودا نه که ن.

﴿ سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ﴾ نیشانه ی چاکی و له خوا ترسانیان ده رنه که وه ی له رومه تیانا له پهیدا بوونی شتی به وه ی سوژده بر دنیانه وه و، به بۆنه ی زوری سوژده بر دنیان، ئه و جو ره پيشانه ی هاورپکانی پیغمه در بووه به پيشه ی هه مو باوه ردارانی دوا ی خویان.

زانایان بیران جیاوازه له باره‌ی دیاریکردنی نیشانه و کاریگه‌ری سوژده‌بردنیان: هه‌ندیکیان ئەلێن: روناکه‌ی سه‌یه به‌ رومه‌تیانده‌وه له‌ باشه‌روژدا که‌ له‌وانیان بێ نه‌ناسرێ. هه‌ندی تریان ئەلێن: جینگه‌ی سوژده‌بردنی رومه‌تیان وه‌ک مانگی چوارده‌ ئه‌دره‌وشینه‌وه، هه‌ندی تریان ئەلێن/ له‌ روژی دوایدا زیندوو ئه‌کرینده‌وه و، ته‌ویڵ و ده‌ست و ئاچیان سه‌یه. هه‌ندی تریان ئەلێن: له‌ جیهاندا چاکی له‌وان له‌ رومه‌تیاندا ده‌رنه‌که‌وی و نه‌زانری و خودا په‌رست و پیاوچاکن.

﴿ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْبَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِغْوَاءِ كَرُزْجٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوْقِهِ ﴾ هەر بەو جۆری خودا باسی شیوهی هاوړنکائی پیغمه‌ری فەرموو، هەر بەو جۆره وێنهیان له تهوراتا باسی کراوه و تۆمار کراوه... وه وێنه‌ی ئەو کەسانە‌ی له‌گەڵ پیغمه‌ردا بوون له‌ ئینجیلدا وێنه‌یان تۆمار کراوه به‌ وێنه‌ی کشت و کالی یه‌که‌م جار لق و پۆپ و به‌ره‌می خۆی ناشکرا بکا و جوژه بکا، دوا‌یی ئەو کشت و کاله یارمه‌تی ئەو لق و پۆپ و جوژه‌یه‌ ئەدا و، دوا‌یی ئەو کشت و کاله هێز پیدایه‌ ئەکا و ره‌ق نه‌بێ، دوا‌یی ئەو کشته‌ گه‌شه‌ ئەکا و له‌سه‌ر بنکه‌کانی خۆی نه‌وه‌ستی و، نه‌گا به‌وپه‌ری هێز و چروپری به‌جۆری ئەو هێز و گه‌شه‌ کردنه‌.

﴿يُغِيبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ ۞ نهو هیز و گه‌شه‌کردنه‌ی کشت و کاله‌خاوه‌نه‌که‌ی سەرگه‌ردان نه‌کا به‌هۆی جوانی و هیزی نهو کشت و کاله... دوور نیه‌مه‌به‌ست له‌خاوه‌ن کشت و کال پێغه‌مهر یی که‌هاورێکانی خۆی گه‌یاندنه‌ نهو پله‌وپایه‌ به‌رزو له‌بەر نه‌وه‌ی به‌هۆی هیز نه‌وانه‌وه‌ رق و کینه‌ی بی‌باوه‌ران پیدایه‌ بکدن و توشی عه‌قه‌ت بن.

﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾ خدا بدلتنی داوه به که سانی باوره یان هیتاو و کرده وه چاکدی کانیان کردوه، له گونا هیان خوشبئی و، پاداشتیکی گه وه یان بداتی.

﴿ سوره تی نه لحو جورات ﴾

له مه دینه هاتوه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۱۸) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ لِلنَّقَاةِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾
لَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٥﴾

نویندرانی بهنو ته میم هاتن بو خزمهت پیغمدر ﴿ﷺ﴾ له مه دینه، له سالی (۹) کوچیدا،
ژماره یان (۷۰) پیاو یون، بو نه وه هاتوون پیاړنده وه بو بهره لا کردنی دیله کانیان، کاتی چوونه
مزگوت پیغمدر ﴿ﷺ﴾ خدوی پیش نیوه وړی نه کرد له خانووی عایشه دا، نوینره کان له
پشتی په رده وه بانگیان کرد نه ی موحمه د، وهره دهره وه بولامان و، دهنگیان بهرز کرده وه
عده رب ناسایی، پیغمدر ﴿ﷺ﴾ به وړی دهنگی بهرزیانه وه نازاری پی گیشته، دواپی پیغمدر
چووه دهره وه بولایان و لایان دانیشت، عوتاریدی کوری حاجیب له جیاتی بهنو ته میم
خوتبه ده کی خوینده وه، به ده ستوری پیغمدر سابیته کوری حسان وولامی دایده وه، شاعیره که یان
به ناوی (زه به رفان) هه ندی هؤنراوه ی خوینده وه، به ده ستوری پیغمدر حسانی کوری سابیته
وولامی دایده وه، نویندرانی بهنو ته میم ووتیان به راستی نهم پیاوه یارمه تی ده دری و هه موو شتیکی
بو ناسان نه کری، سویند نه خوین به خوا شاعیر و خوتبه خوینه کانت له وانه ی نیمه بالا ده ستون،
دهنگ و گفتوگوی زور خوشه و زور به نارامزه له نیمه، دواپی هه موویان موسلمانوون و،

ته فسیری زما کوی

پیغمه‌ریش دیله‌ک‌انی بۆ به‌ره‌لا‌کردن و خه‌لا‌تیشی کردن، هه‌ندئ له زانایان نه‌لین: هۆی هاته‌ خواره‌وه‌ی نه‌و نایه‌تانه به‌ جۆرئ تره‌، هه‌ر‌چۆنئ بئ هه‌موویان شایسته‌ن، نه‌وه‌ی گ‌ر‌نگ‌بی به‌و نایه‌تانه خ‌و‌ای مه‌زن موس‌لمانان فی‌ری ر‌ی‌ز‌گ‌رتن و گ‌فت‌و‌گ‌ۆ کردن نه‌کا له‌گ‌ه‌ل به‌ک‌زی. به‌ تایه‌تی له‌ خ‌ز‌م‌ه‌ت پیغمه‌مه‌ردا ﴿﴾ بۆ روون‌کردنه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی پ‌ی‌ش‌و‌و خودا نه‌فه‌رم‌و‌ی:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ نه‌ی که‌سانیک‌ی نه‌وتۆ باوه‌رتان ه‌ین‌اوه‌، ئیوه له‌ ه‌ی‌چ کار‌یک‌ی خ‌و‌ت‌ان‌ا پ‌ی‌ش‌ ف‌ه‌رم‌و‌وده‌ی خودا و پیغمه‌مه‌ر مه‌که‌ون، په‌له‌ مه‌که‌ن له‌ گ‌فت‌و‌گ‌ۆ کردن‌دا ه‌ه‌تا خودا و پیغمه‌مه‌ر ف‌ه‌ر‌مان‌ی خ‌و‌یان نه‌ده‌ن و، مان‌ای ف‌ه‌رم‌و‌وده‌ی خودا مه‌که‌ن ه‌ه‌تا پیغمه‌مه‌ر مان‌ای نه‌کا بۆ‌تان، به‌ تایه‌تی نه‌و ش‌ت‌انه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ سو‌ود‌ی گ‌شت‌ی‌یه‌وه‌ ه‌یه‌ی و، ئیوه له‌ خودا ب‌ز‌سن و پ‌ی‌ش‌ ف‌ه‌رم‌و‌وده‌ی خودا و پیغمه‌مه‌ر مه‌که‌ون له‌ ه‌ی‌چ کار‌یک‌ت‌ان‌ا، به‌راستی خودا گ‌فت‌گ‌ری ئیوه نه‌بی‌سی، نه‌زانئ به‌ هه‌موو ش‌ت‌ی ئیوه نه‌یک‌ه‌ن.

هۆی هاته‌ن خواره‌وه‌ی نه‌و نایه‌ته‌ و نه‌م نایه‌ته‌ی دوایی نه‌وه‌بوو: پیغمه‌مه‌ر ﴿﴾ وی‌ستی که‌سئ داب‌ئ بۆ نه‌وه‌ی کاروباری به‌نو‌ته‌میم ب‌با به‌ر‌پ‌یوه‌، نه‌ب‌وبه‌کر ووت‌ی: با نه‌و که‌سه (قه‌ع‌ق‌اق) بئ، ع‌وم‌ه‌ر ووت‌ی: با نه‌و که‌سه (نه‌قره‌عی ک‌ور‌ی ح‌اریس) بئ، د‌ز‌ایه‌تی که‌وته‌ نی‌وان‌یان و، ده‌نگ‌یان به‌رز‌بو‌وه‌وه‌ له‌ لای پیغمه‌مه‌ر، له‌به‌ر نه‌وه‌ی باوه‌ر‌داران تووش‌ی نه‌و هه‌له‌یه‌ نه‌بن تووش‌ی به‌نو‌ته‌میم و نه‌ب‌وبه‌کر و ع‌وم‌ه‌ر بو، خ‌و‌ای مه‌زن ف‌ه‌رم‌و‌ی:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ ﴾ نه‌ی که‌سانیک‌ی نه‌وتۆ باوه‌رتان ه‌ین‌اوه‌، ئیوه ده‌نگ‌ی خ‌و‌تان به‌رز مه‌که‌نه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌نگ‌ی پیغمه‌مه‌ردا، به‌رز‌کردنه‌وه‌ی ده‌نگ‌ خ‌و‌ی له‌ خ‌و‌یا چ‌اک‌ نیه‌، به‌ تایه‌تی له‌ خ‌ز‌م‌ه‌ت پیغمه‌مه‌ردا که‌ گه‌وره‌ی هه‌موو پیغمه‌مه‌ر‌انه‌ و به‌ر‌ی‌تر‌ترین هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ر‌انه‌.

﴿ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ عَلَى بَعْضٍ أَنْ تَحْطَأَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴾ وه ئیوه گ‌فت‌و‌گ‌ۆ مه‌که‌ن له‌گ‌ه‌ل پیغمه‌مه‌ر وه‌ک گ‌فت‌و‌گ‌ۆئ هه‌ندیک‌تان له‌گ‌ه‌ل هه‌ندئ تر‌تان‌ا، به‌ ناش‌ک‌رای و به‌ جۆر‌یک‌ی ناشایسته‌ که‌ پ‌اد‌اش‌تی کرده‌وه‌ک‌انتان بو‌چ ب‌ی‌ته‌وه‌ و، ئیوه خ‌و‌تان هه‌ستی بئ نه‌که‌ن.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُغْضُونَ أَسْوَأَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾ به‌راستی که‌سانیک‌ی نه‌وتۆ ده‌نگ‌ی خ‌و‌یان ن‌زم نه‌که‌نه‌وه‌ له‌ گ‌فت‌و‌گ‌ۆ کردن‌دا لای پیغمه‌مه‌ری خودا، نه‌و تاقمه‌ که‌سانیک‌ی نه‌وتۆن خودا د‌ل‌ئ تاق‌ی کرد‌و‌نه‌ته‌وه‌ و پاکی کرد‌و‌ه‌ته‌وه‌ له‌ هه‌موو خ‌راپه‌یه‌ بۆ نه‌وه‌ی له‌ خوا ب‌ز‌سن و خ‌و‌یان له‌ بئ‌ف‌ه‌ر‌مان‌ی خودا پ‌س‌اری‌زن، بۆ نه‌و که‌سانه‌ هه‌یه‌ لی‌خ‌و‌ش‌بو‌ون له‌ گ‌ونا‌هه‌کانیان و پ‌اد‌اش‌ت‌یک‌ی زۆر گه‌وره‌.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ به‌راستی که‌سانیک‌ی نه‌وتۆ بانگ‌ی تۆ نه‌که‌ن له‌ ده‌ره‌وه‌ی هۆده‌ک‌انی ژنانئ تۆ و، ج‌ی‌گ‌ه‌ی داب‌یشت‌ی نه‌ه‌یتی تۆ، زۆر‌تر له‌و که‌سانه‌ نازانن چ‌او‌د‌ی‌ری سروشت‌ی کۆمه‌لایه‌تی ب‌که‌ن، چون‌که‌ ده‌شته‌کی و د‌ل‌ وو‌ش‌کن.

﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ وه نه‌گه‌ر نه‌و تاقمه‌ نازاری تۆیان نه‌دایه‌ به‌و جۆره‌ ناشایسته‌یه‌، ئارامیان ب‌گ‌رت‌ایه‌ و، چ‌او‌ه‌روانیان ب‌کرد‌ایه‌ تۆ

نه چوپته دهره وه بولایان چاکتر بوو بۆ نه وان له پهله کردنه که دژی سروشتی کۆمه لایه تی به، خودا لیخو شپوونی زۆره بۆ کهسانی په شیمان ببنده و، جاری تر پهله نه کدن له لای پیغمه مهر، میهره بانه وه خاوهن به زهویه بۆ نه وانه چاودیری کاری ناو کۆمه لایه تی نه کدن.

پیغمه مهر ﴿ ﷺ ﴾ وه لیدی کوری عهقه بهی نارد بۆلای هۆزی (به نولوسته لیق) بۆ وه رگرتی زه کاته کانیاں دواپی کاتی بیستیان که وه لید هاتوو، به خوشی یه وه به کۆمەل چوون بۆ پیشوازی کردنی، وه لید ترسا و وای زانی بۆ کوشتی هاتوون، گه رایه وه بۆ خزمەت پیغمه مهر ﴿ ﷺ ﴾ ووتی نیازیان وا بوو بم کوزن و زه کاته کهیان نهدامی، دواپی پیغمه مهر به توو ره یی یه وه خالیدی کوری وه لیدی نارد بۆلایان، خالید تده ماشای کرد نوێژ نه کدن، به خوشی یه وه زه کاته کهیان دایه، گه رایه وه بۆ خزمەت پیغمه مهر و رووداوه کدی بۆ گه رایه وه، خوی مهزن فهرمووی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا
أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ ﴾ نهی کهسانیکی ئه ووتو باوه رتان هیناوه نه گه ر که سی له سنور دهر چو بوو هات بۆلای ئیوه به هدر هه ولێکه وه پی.

﴿ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ ﴾ دواپی ئیوه پهله مه کدن بۆ چاره سه ر کردنی ئه و هه واله، هه تا ئیوه به باشی ئه و هه واله روون نه کهنده و، راستیان بۆ دهر نه که وێ، له بهر ئه وه ی ئیوه تاقمی تووشی نازار و کوشتن و دیل کردن نه کدن به نابه دلی و نه زانیه وه.

﴿ فَتُصْحَبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴾ دواپی ئیوه په شیمان ببنده له سه ر ئه و شته ی ئیوه کردو و تانه به هه له.

ووشه ی (فاسق) وا نه گه یه نی دادوهر بۆی هه ی هه والی مرو فیککی دادپه روهر و چاک وه ربگری، هه رچه نده وا چاکه هه والی ئه ویش روون بکریته وه دواپی کاری پی بکری.

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾
فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾

﴿ وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ ﴾ وه ئیوه برانن که به راستی له ناو ئیوه دایه پیغمه مهری خودا به رێترینی هه موو بوونه و هه رانه پیویسته ئیوه به جگه ی

راستی ههوالی تری ندهدنی، په پرهوی ئیوه بکا لهو کار و ههوالاندی ئیوه بهوی ئهلین و، پهله بکا و له روون بوونه و هیان فهرمانی بی بدا ئیوه تروشی نازار و گونا نه بن.

﴿ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ ﴾ و بهلام خودا باوه پهنانی به نایینی ئیسلام لای خو شه ویست و بهر ترتر کردوه له هه موو نایینه کانی تر و، جوانی کردوه له دلی ئیوه دا و، بۆ خورتانان هه لبراردوه.

﴿ وَكَرِهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴾ و ه خودا بی باوه پری و له سنوورلادان و بی فهرمانی خودای ناشیرین و قیر هون کردوه لای ئیوه، ئه و باوه پرداران هی باوه پهنانیان لا خو شه ویسته هه ر ئه وانه ن بهر ده وامن له سه ر ریگهی راست، یاریده یان دراوه بۆلای باوه ر و شاره زای یاسای خودان.

﴿ فَضَلْنَا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ خودا ئه و کاراندی له گه ل باوه پرداران کردوه له بهر گه وریه یی خو ی و چاکه ی خودا به سه ریانه وه، خودا ئه زانی به وان و به شتی له دلیانایه، هه موو شتی له جیگهی شیای دانه نی که یارمه تی باوه پرداران ئه دات.

ژنیکي مه دینه یی که ناوی ئوموزه يد بوو، شوی کردبوو به پیاوئکی دانیشتووی مه دینه، ناکوکی و نازاوه که و ته نیوانیان، ژنه که ویستی به چینه وه بۆلای خزمانی خو ی، میړده که ی له هۆده که ی خانووه که ی خو ی دا به ندی کرد و نه ی هیشت به چن بۆلای خزمه کانی، به هه رچو نی بی هه والی نارد بۆلای کهس و کاری، ئه وانیش ویستیان به زور بیبه نه وه بۆلای خو یان، میړده که ی هاواری کرده خزمانی خو ی و هاتن به ده مییه وه و، بوو به جهنگیان، به بهر دو دار و پیلا و که و ته له شی یه کتری، خودا له و باره یه وه فهرمووی:

وَلَا تَفْتَنَانِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفَاصِلُخُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا
عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفَقَنِيْلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
فَاصِلُخُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصِلُخُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢﴾

﴿ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِخُوا بَيْنَهُمَا ﴾ و ه نه گه ر دوو کۆمه له باوه پرداران بوو جهنگیان و نازاوه له نیوانیاندا په دیدا بوو، دوا یی پیو یسته ئیوه ی جگه ی ئه وان ناشته وایی بجه نه نیوانیان وه، نایینی پیروزی ئیسلام چه ندین یاسا و ده ستووری هه یه بۆ دروو سترکردنی کۆمه لایه تی و چاک کردنیان:

لهو یاسایانه په پاراستی خوږن و دارایی و سهر به سستیان له کار کردن و گفتوگويانا، هیچ کسې نابې به نارهوا په لاماری بدری، به لام هدر کاتي هدر تا قمی دهست درېزی کرده سهر تا قمی تر، نهو کاته رېزی خويانيان پيشيل کردوه و رېزيان لي ناگيری. ههندی تر لهو یاسایانه نهوه په ناده ميزاد پال بدن به په کترپته وه، په کيان خوشبوئ هدا چاکه و خوشی و ناشته وایی و ناسووده یی هدموویان بگریته وه. کهواته نه گهر نازاوه و جندنگ کردن کهوته نیوان دوو تا قميان، پیوسته موسلمانانی تر نهو جندنگه کزتابی پی بهین، دؤستایه تی بجنه نیوانیانه وه، له سهر بنچینه دی دادپهروه ری و راستی، بؤ نهوه ی کؤمه لگای نیسلام یهک بگرن و پرژوبلاو نه بن، پیوسته نهو تا قمی سی یدم بی لایدن پی. خوی مهن فیرمان نه کا و نه فهرموی:

﴿ فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرَىٰ فَقَاتِلَا أَلَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ﴾ دواپی نه گهر په کي لهو دوو تا قمه به ناشته وایی نیوه رازی نه بوو، دهست درېزی کرده سهر تا قمه کسې تر، نیتر نیوه جندنگ بکن له گهل نهو تا قمی نهوتؤ ستم نه کا و نه گهرپته وه بؤلای فهرمانی خودا. پیوسته له سهر نیوه موسلمان له پشا هدمو و کؤشخی خؤتان بجنه کار بؤ ناشته وایی نیوانیان، دواپی په نا بدن بؤلای جندنگ.

﴿ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴾ دواپی نه گهر نهو تا قمه ستمکاره گهراپه وه بؤلای فهرمانی خودا، نیوه ناشتی بجنه نیوان هدر دوو تا قمه که به گویره ی نهو دادپهروه ری په خودا فهرمانی پی داوه و، نیوه دادپهروه رین. به راستی خودا دادپهروه رانی خوش نهوی بؤ زؤرتر هاندانی موسلمانان بؤ ناشته وایی خودا نه فهرموی:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ به راستی هدمو و باوه رداران برای په کترین و په یوه نندیان به په کتره وه هدی و، به رژه وه نندیان به ستره وه به یهک شتی سهره کی په وه که باوه رهیتانه و، نه بیتنه هوئ ژبانیکی ناسووده ی بدرده وام و، بلاو بوونه وه ی مافی مرؤفایه تی، دواپی نیوه ناشته وایی بجنه نیوان براکانتان هدر کاتي نازاوه په یدابوو له نیوانیان و، له برای پشتی خؤیانتان جوئ مه کهنه وه. بینگومان ناده ميزاد له سهره تادا برای په کترین به گشتی و، برای ناینین به تاییه تی، سودی گشتی له ناشتی دایه و، له خوابؤرسن و دژایه تی فهرمانی خودا مه کهن، له بهر نهوه ی نیوه میهره بانی و چاکه تان له گهل بکری له لایه خوداوه.

خودای گه وړه لهو نایه تانه ی پيشوودا باسی ناشته وایی و دؤستایه تی نیوان باوه ردارانی فهرمووله ههمان کاتدا فهرمانیشی پیداین هدر له بهر سودی گشتی باوه رداران مافی مرؤفایه تی پيشيل نه کهن، نه بجنه پشت گوئ له باره ی هدمو و ناده ميزاده وه له سهر زهوی، وهک له مودوا خودا له نایه تی (۱۳) ی نهم سوره تدا فهرمانان پی نهدا و نه فهرموی: ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ ﴾ له نایه تی (۱۳) ی سوره تی (نه لئه سراو) دا نه فهرموی: ﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ ﴾ پیغمه ر نه فهرموی: ﴿ النَّاسُ سَوَاسِيَةٌ كَانَسَانِ الْمَشْطِ. اَلَا لَا فَضْلَ الْعَرَبِيِّ عَلَىٰ عَجْمِي، وَلَا عَجْمِي عَلَىٰ عَرَبِي، وَلَا أَحْمَرَ، عَلَىٰ أَسْوَدَ، وَلَا لِأَسْوَدَ عَلَىٰ أَحْمَرَ اَلَا بِالتَّقْوَىٰ ﴾، نه فهرموی: ﴿ كَلَّكُمْ مِنْ آدَمَ وَآدَمَ مِنْ تَرَابٍ ﴾.

خودای مدزن لهو نایه تانه ی پیشوودا فدرمانی پیداوین ناشته وایی و دؤستایه تی بخهینه نیوان باوهرداران، به جوریکی بی لایه نی و دادپه روه ر، بی ره گه زیه رستی و، بنه ماله پهرستی و، به جورئ عومدری کوری خه تاب رازی ندبوو فدرمانه وایی بدریته دهست عه بدولای کوری. به لام به داخه وه (نهمه وی به کان و عه باسی به کان و تورکه کان و فارسه کان و سعودیه کان له خوا نه ترساو و راسته و خؤ خویانیان کردووه به جیشینی باوبایر و کهس و کاریان، هدر له بهر مانه وه ی دهست لاتی بنه ماله ی خویان و، جگه ی خویان وه ئاژال ته ماشا نه کهن، خویان به میرانگری سامانی دانیشتووان نه زانن، دهستیان دایه سته م کردن و بی فدرمانی خودا و ره گه زیه رستی و بنه ماله پهرستی و، به کؤمهل کوشتنی جگه ی خویان به بی بهزه بی، جاری و اه بووه برایه برای خؤی کوشتووه یا چاوی کویر کردووه هدر له بهر نه وه ی خؤی فدرمانه واه بیت، خزمایه تی و نایین و مرؤ قایه تی یان به کار نه نه هینا، فدرمووده ی خودایان واز لی هینا بوو که نه یفه رموو به باوهرداران و، روه ی فدرمووده ی خؤی نه کرد پیغمه ر و نه یفه رموو: ﴿ و شاورهم فی الامر ﴾، باسی چاکه ی باوهرداران نه کا و نه فدرموی: ﴿ و امرهم شوری بینهم ﴾ بوو و ونکر دنه وه ی سته می فدرمانه وایانی دوا ی چوار جیگه داره کانی پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ زؤر به باشی ته ماشای نامه میژووه کان بکهن، بؤتان روون نه بیتنه وه و، فدرمانه وایان به چ جوریکی درندانه دهست در یژی یان نه کرده سهر دانیشتووان هدر له بهر مانه وه ی بنه ماله که یان، کیمیا بارانی شاری هدر له بجه و بالیسان و جیگه کانی تر چاکترین بدلگن له سدر سته می کار به دهستان.

ساییتی کوری قه یسی کوری شه ماس له بهر نه وه ی گو یچکه ی به باشی شتی نه نه بیست، له نزیک پیغمه ر وه نه بوایه فدرمووده ی پیغمه ر ی نه نه بیست، هدر کاتی بهاتایه جیگه کان بو چؤل نه کرد هدا نزیک بوایه ته وه له پیغمه ر وه، جاریک بههوی نویژوه درهنگ هات بو خزمهت پیغمه ر، جیگه کان گیر ابوون، که هات ووتی به دانیشتووان: بلا وینه وه هدا له پیغمه ر نزیک بجه وه، پایوی له دانیشتووان ووتی: دانیشه له جیگه ی خؤتا، ته نیشتی پیغمه ر ی بو چؤل نه کرد. ساییت ووتی: نه وه چ که سیکه؟ ووتیان فلا ن کهسه، ووتی زؤر باشه، نه مه کوری فلا ن ژنه، نهو ژنه بهر له نیسلام باسی به چاکه نه نه کرا. نهو پایوه ییش زؤری لاگرانو.

هه روه ها جارئ نومذ سه له مه ی ژنی پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ پارچه قوماشیکی دابو به سهر شانیا و نه یکیشا به زه ویدا، عانیشه و حه فسه ی ژنانی پیغمه ر و ووتیان: سهیر کهن، نهو پارچه نه لئی زمانی سه گه، هه ندی له ژنانی پیغمه ر به سه فیه ی کچی حوبه ییان ووت: جوله که زاده، خودای گه وره بو قه دهغه کردنی نهو جؤره کارانه فدرموی:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ
عَسَىٰ اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا يَفْسَاۗءُ مِّنْ نَّسَاۗءٍ عَسَىٰ اَنْ يَّكُوْنَ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوْا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوْا بِاِلَّا لَقَدِّ يُّسَّ اِلَاسْمِ
الْفُسُوْقِ بَعْدَ الْاِيْمٰنِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ﴿١١﴾

﴿ یا ایها الذین آمنوا لا یسخر قوم من قوم عسی أن یکونوا خیرا منهم ﴾ نهی که سانیکی نهوتو باوهرتان هیناوه. هیچ تاقمی سوکایه تی و گالته به تاقمی تر نه کا له پیاوانتان، له وانه یه نهو تاقمه گالته یی نه کرئ چاکتر بی له وان و، به سوود تر بن بؤ دانیشتروان.

﴿ ولا نساء من نساء عسی أن یکن خیرا منهن ﴾ وه هیچ تاقمی له ژنان گالته به هیچ تاقمی له ژنان نه کهن، له وانه یه نهو تاقمه ژنه گالته یان بی نه کرئ چاکتر و به سوود تر بن له وانه گالته بهمان نه کهن.

هؤزی به نوسله، پیای وایان تیدا بوو دوو ناوی هه بوو، پیی ناخوشیو به یه کئی لهو ناوانه بانگی بکری. پیغمه مر ﴿ ﷺ ﴾ جاریک چوو بؤ ناو نهو هؤزه، بانگی کرده پیایو فهرمووی: نهی فلان. ووتیان به پیغمه مر: نهو پیایو پیی ناخوشه بهو ناوه بانگ بکری، خوی مه زن بؤ قده غه کردنی بانگ کردن به ناوی لای ناخوشی فهرمووی:

﴿ ولا تلمزوا أنفسکم ولا تباذروا بالالقباب بنس الاسم الفسوق بعد ایمان ﴾ وه نیوه هندیکتان هندی تران له که دار مه کهن به ناویکی خراب و، نهویش بهو ناوه له که دار بی و، نیوه یه کیکتان بانگی یه کئی تران بکهن به ناز نازی پیی ناخوشی، دهر چون له پهرستن و فهرمووده ی خودا خراپه که ناوی پیایو بیرئ به ناوی لای گرانبی، دوی نهو هی نهو پیایو باوهری هیناوه و موسلمان بووه، هدر که سی بانگی یه کئی بکا به ناویکی خراب نهو که سه له سنور دهر چوو، بؤ نمونه: نهی بی ناین. نهی زؤل. نهی گه واد. ههروه ها.

﴿ ومن لم یتب فأولئک هم الظالمون ﴾ وه هدر که بی په شیمان نه بوو بیته وه لهو شتانه ی خودا قده غه کردون، دوی نهو که سانه سته میان له خوین کردوه.

پیغمه مر خودا هدر کاتی بجوایه ته دهر وه، پیایکی هه ژاری نه کرد به هاوری دوو پیایو ساماندار، بؤ نهو هی یارمه تیان بدا و بدیه که وه خوارده مهنی بخون. سلمان جاریک بوو به هاوری دوو کهس، به ریکهوت چوونه وه بؤ جیگه ی خوین، سلمان خهوی پیدا کهوت، خوارده مهنی نه سازاند بوو بؤ نهو دوو پیایو که هاتنه وه خواردن و بی خوریان نه بوو، ووتیان به سلمان: برؤ بؤ خزمهت پیغمه مر ﴿ ﷺ ﴾ داوی خوارده مهنی بکه، چوه خزمهت پیغمه مر فهرمووی، برؤ بؤ لای نوسامه ی کوری زهید نه گهر خوارده مهنی هدیه بداتی، چوه لای نوسامه ووتی: هیچ شتی کم لا نه، دوی چوه وه بؤ لای دوو پیایو هاوریکانی خوی ووتیان: خوارده مهنی هه بووه و نه دواوه به تو، وتیشان: نه گهر سلمان بروا بؤ هاوردنی ناو له بیرئ (سه میحه) بهو ناوه زوره وه، نهو بیر ووشک نه بی له سلمان: کهوتنه گومانده وه بؤیه چوونه لای نوسامه بزنان خوارده مهنی لایه یا نه؟ پیغمه مر جاوی بهوان گهوت فهرمووی: سه وزایی گزشت به دهمانه وه دیاره، ووتیان: نهی پیغمه مر خودا: نه مرؤ نه گزشت و نه هیچ شتی ترمان نه خواردوه. پیغمه مر فهرمووی: گزشتی سلمان و نوسامه تان خواردوه، لهو باره وه بؤ قده غه کردنی ناوردنی ناده میزاد به خراپه و به گومانی خراپه بردن و، بؤ سیخوری نه کردنی یه کتری خودا فهرمووی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ
وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن
يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ

رَحِيمٌ ١٢

﴿ يا ايها الذين آمنوا اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم ﴾ نهى كهسانيكى نه وتو ئيوه باوهرتان هيناوه: ئيوه خوتان له زور گوماني خراب بۆ يه كترى پياريزن. به راستى هه ندى له گومان بردن گونا هه.

گومان بردن چهن جوړئ هه ده: گومان كړدنى وا هه ده پيوسته پيره وى بكړئ، وه كه نه وهى گومان نه برئ ئايا كړدنئ نهو كاره خراپه يا نه، به لام به لگه له سهر خراپى نهو كاره نه بئ، كړدنئ چاكه. هه وه ها پيوسته هه موو كاتئ گوماني چاكه برى له هه موو كاره كانى خواى مهن. نه گهر گومانت وايئ فلان كهس پياوى چاكه به لام له ناوهر و كدا چاك نه بئ نهو گومان برهنه قه ده غه نه. گومان بړدنئ وا هه ده قه ده غه ده و پيوسته خوپاريزى لى بكړئ، وه كه گومان بړدن بۆ راستى فه رمانه كانى خودا و پيغه مهر، يا گومان بړدن له راستى پيغه مهر ايه تى پيغه مهر، مه به ست له هاتنه خواره وهى نهو ئايه ته نه م به شهى دووايه و چهنه گوماني ترى خراب. نه گهر به وئ بازار گانيه بكهى بۆ ژياني خوت و، نه زاني ئايا قازانج نه كهى يا نه، نهو به شه يان ئاده ميزاد خوى سهر به ست له كړنيدا.

﴿ ولا تجسسوا ﴾ و ئيوه مه گهرين به دواى ده ر خستنى كاريكا كه سئ ترى بئ تووشى نازار ببئ و، مه بن به سيخور بۆ يه كترى. به راستى جاسوسى به گوپرهى فه رموودهى خودا و پيغه مهر و به لاي نه قله وه قه ده غه ده. رژيمه كانى نه مرو ئاميرى و ايان درووست كړدوه، نه توانئ به و ئاميره هه موو شتيكى نه بئ بئ ده ر بخرئ. پيغه مهر نه فه رموئ: هه ر كه سئ بيه وئ خراپه ده يه كه تى تر ده ر بجا، خودا خراپه ده نهو كه سه ده ر نه خا با له ناو خوا خيزاني خويا بيكا. بۆ يه پيوسته سيخورى نه كړئ به پيشه هه تا ئابرووى نه چئ.

﴿ ولا يفتب بعضكم بعضا يحب أحدكم أن يأكل لحم أخيه ميتا فكرهتموه واتقوا الله إن الله تواب رحيم ﴾ وه هه ندى له ئيوه باسى هه ندى ترى واتان مه كهن له لاتان نه بن به خراپه، چونكه نه گهر نهو باسه راستئ قه ده غه ده، وه نه گهر راست نه بئ بوختانت پيدا كړدوه و خراپئ قه ده غه ده. ئايا يه كه تى له ئيوه باوهر دار ببئ خوشه گوشتى برايه كى خوى بخوا به مردووى له كاتى هه ر زانيدا، دواى پيتان ناخوشه نهو گوشته به مردووى بخون و ئيوه له خودا بترسن و، وا ز له بئ فه رمانى خودا به ينن و، باسى براى خوتان به خراپه مه كهن و په شيمان ببنه وه هه ر كاتى كړدتان. به راستى خودا په شيمان بو نه وه تان لى وه رنه گرى، ميه ره بانه بۆ باوهر داران له و ئايه ته دا خواى مهن، نهو كه سه ده به خراپه ناوى بربئ به مردووى داناوه چونكه نهو كه سه له وئ نيه،

ناموس و ناوبردنی به گوشت داناه، گفتوگوی خرابی باس کهره‌کدی به خواردن ژماردوه. که‌واته پیوسته مرؤف چۆن لای گرانه گوشتی مردوو بخوات، هدر وایش لای ناخوشی ناوی برای خۆی به خراپه بیا.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌّ لَّهُمْ تَوْبَتُهُمْ وَلَكِنْ
قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
﴿١٦﴾ يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيْمَنِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِيمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

﴿ یا ایها الناس انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ﴾ نهی ناده‌میزاد: نیمه نیوه‌مان دروست کردوه له پیاویک و له ژنی که ناده‌م و حه‌وان، نیتر چۆن نه‌بی ناوی به کزی بهین به خراپه و نیوه برای به‌کبن و؟ نیمه نیوه‌مان کردوه به‌چهن نه‌توه به‌کی سهره‌کی و، به‌چهند هۆزی له‌و نه‌توه‌انه، بۆ نه‌وه‌ی نیوه هه‌ندیکتان نه‌وانی تر بناسن و چاکه له‌گه‌ل به‌کزی به‌کبن و، سوډ له‌ناو به‌کزی دا نال و گۆر به‌کبن نه‌ک بۆ نه‌وه‌ی خۆتان هه‌ل‌کیشن به‌و نه‌توه و به‌و هۆزانوه، نه‌ک بۆ نه‌ویش جه‌نگ له‌گه‌ل به‌کزی به‌کبن و تاوانج بگر نه به‌کزی و ناو به‌کزی ببن به‌خراپه و سیخوری به‌کزی به‌کبن و گومانی خراپه بیدن به‌به‌کزی.

﴿ إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَىٰكُمْ إِنْ أَلَّاهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴾ به‌راستی به‌ریزترین و گه‌وره‌ترین نیوه له‌خزمت خوادا که‌سیکه زۆرتر له‌خودا بۆسی نیوه‌ی ناده‌میزاد و، به‌سوډترین بۆ

دانیشتوان. به راستی خودا نه زانی کامتان زورتر له خودا نه ترسن و، ناگای له دهروونی ئیوه ههیه.

به راستی ئاده میزاد له بنچنه دا برای مرقایه تی یه کترین له هه موو ماف و پیوستیدا یه کسانن. کهواته پیوسته ئیوه یه کتری بناسن، جیاوازی رهنگ و هۆز و بنه ماله و نه ته وه و هه ریم بجه نه ژیر پیتان بۆ سوودی گشتی، بهی جیاوازی یارمه تی یه کتری بدهن، ئه و ئایه ته پرۆزه داوا له ئاده میزاد ده کات، وهك یهك نه ته وه ی به ره بابی یه کتری بن، له بهر سوودی یه کتری، مرقایه تی و دادپهروه ری و خوشه ویستی کویان نه کاته وه. به داخه وه له م سهرده مه ی ئیمه دا بریار و به لیندان بۆ چه سپاندنی مرقایه تی نووسراوی سهر کاغه زه، هه رچه نده خودا (١٤٢١) سال له مه وه بهر داوا له ئاده میزاد نه کا مافی یه کتری بهاریزن که چی تازه رژیمه کان یاسا و پهیره و پرۆگرامی بۆ دانه نین.

ئه و ئایه تانه ی پیشو له وه وه هاتو نه ته خواره وه کاتی پیغه مه ری خودا چوه مه که و له بت په رستی پاک کرایه وه. فه رمانی دا به بیلال بهیته سهر بانی که عبه و بانگ بدا، دانیشتوانی مه که که دهنگی بیلالیان بیست له و کاره توره بوون، ده ستیان کرد به گفتو گو کردن له گه ل یه کتری، عه تابی کوری ئیبنو ئه سید ووتی: سوپاس بۆ خودا باوکم ئه م رۆژه ی نه دی به چاوی خۆی، حاریسی کوری هیشام ووتی: جگه ی ئه م قالا وه ره شه که سی تر نه بو ئه م بانگه بدا، سو هه یلی کوری عه مر ووتی: خودا بیه وئ شتی بکا به باری تر دا ئه یگۆری، ئه بو سو فیان ووتی: من هه یج شتی نالییم، ئه ترسم خودای ئاسمان هه والی پی بدا و بلاوی بکاته وه، جبه رئه یل هاته خواره وه ئه وه ی ئه وان و وتوبیان گیرایه وه بۆ پیغه مه ر ﴿﴾، پیغه مه ری بانگی کردن و په رسیاری لی کردن، ووتیان: به لی، ووتو مانه. خوا ی مه زن له و باره وه ئه و ئایه تانه ی ناره خواره وه، پیغه مه ر سهرزه نشتی کردن و، قه ده غه ی کرد که ئاده میزاد خویان به بنه ماله و سامانه وه هه ل نه کیشن، گالته به هه ژاران نه کهن، خودا داوا ی له ئاده میزاد کرد وه، به راستی لای خودا هه موویان یه کسانن، جیاوازی له نیوان سور و سپی و ره ش و زه ردا نی یه، جیاوازی له نیوان سارمی و حامی و عه ره ب و جگه ی عه ره بدا نی یه، هه موویان له یهك باوک و له یهك دایکن، له رۆژی دوا ییدا ریز بۆ هه یج که سی دانانری به جگه ی له خودا ترسان.

عه ره به کانی هۆزی به نو ئه سه د له سالیکی گرانی دا هاته نه خزمه ت پیغه مه ر و، به روواله ت له به رده م پیغه مه ردا شایه تیمانیان هینا و، له دلیاننا بی باوه رییان په نهان دابوو، له مه دینه دا دانیشتن، ئه و تا قمه له و عه ره بانه بوون دل ره ق و ده رون ووشك، هه وای مه دینه به وه ی پیسی ئه وانه و گۆرابو، نه رخ شت و کهل و پهل به رز بو وه وه، منه تیان ئه نایه سهر پیغه مه ر به وه ی موسلمان بوون، ئه هاته نه لای پیغه مه ر ئه یان ووت: به خۆمان و خیزان و هه موو قورسایمانه وه هاتووین بۆ لات و، وهك عه ره به کانی تر جهنگمان له گه ل نه کردوو ی. کهواته به شمان له زه کات به ده. خوا ی مه زن له و باره یه وه فه رموو ی:

﴿ قالت الأعراب آمنا قل لم تؤمنوا ﴾ عه ره به کان ووتیان: ئیمه باوه رمان هینا وه به خودا و به رۆژی دوا یی به دل و به زمان، خودا فه رموو ی به پیغه مه ر: تۆ به و عه ره بانه بلی: ئیوه به دل

باوهرتان نه هیناوه، چونکه باوهرهینانی راستی و بیگومان نه بی بهرانهر به هیچ شتی نه بی له داواکردنی دارایی و جگهی دارایی و، منتان نه نه نایه سهری من که گویا ئیوه وهك هۆزه کانی تر جهنگتان له گهل من نه کردوه، نهوه باوهرهینانی دل نه.

﴿ ولکن قولوا أسلمنا ولما یدخل الایمان فی قلوبکم ﴾ وه بهلام ئیوه ووتوتانه: ئیمه فهرمانبهرداری ئیوه و مل کهچی ئیوهین و جهنگتان له گهل ناکهین و، له ترسی کوشتن و داواکردنی زهکات باوهرتان هیناوه بهدهم، نهك به دل، نه گینا داوای زهکاتتان نه نه کرد و، باوهری بیگومان نه چهره نه ناو دلتان و، نه تانهوی خۆتان رزگار بکهن.

بۆ زانین: ووشهی (مؤمن) و ووشهی (مسلم) ماناکانیان جیاوازان، (مؤمن) به کهسی نه بیژری: وولامی ههموو فهرموده کانی خودا و پیغمهر بداتهوه، به بی نهوهی مهبهستیکی خۆی تیدا بیت له دارایی و پله و پایه، له کاتی گرانی و ههزرانیدا و، له کاتی جهنگ و ناشتیدا. بهلام (مسلم) به کهسی نه بیژری خۆی بدا به دهستهوه له بهر مهبهستی، په یوهندی به جیهانهوه هه بی، به وینهی نهو عهره بانه هاتوون بۆلای پیغمهر و داوای زهکاتی لی نه کهن و منهتی نهینه سهر جهنگیان له گهل نه کردوه.

﴿ وإن تطیعوا الله ورسوله لا یلتکم من أعمالکم شیئا إن الله غفور رحیم ﴾ وه نه گهر ئیوه په یهوهی خودا و فروستادهی خودا بکهن به نیازی پاکهوه به بی دوورووی، خودا هیچ شتی له پاداشتی کاره کانی ئیوه کهم ناکاتهوه. به راستی خودا لیخۆشبوونی زۆره بۆ کهسانی تووشی ههله بوون، میهره بانه بۆ نهو کهساندی په شیمان نه بنهوه له ههله کانیان.

﴿ إنما المؤمنون الذین آمنوا بالله ورسوله ثم لم یرتابوا ﴾ به راستی باوهرداران کهسانیکی نهوتۆن باوهریان هیناوه به خودا و به پیغمهری خودا، له پاشانه کهوتونه ته گومان و، به راستی باوهر جیگهی خۆی گرتی له دلیانا له بارهی ئایینی خۆیانهوه.

﴿ وجاهدوا بأموالهم وأنفسهم فی سبیل الله أولئک هم الصادقون ﴾ وه بۆ راست گیرانی باوهرهینانیان به دانانی دارایی و گیانی خۆیانیان جهنگیان کردوه له ریگهی چه سپاندنی خودا و یاساکانی قورتان، نهو کهسانه نه وانهن راست نه کهن له باوهرهیناندا و گومانیان لی ناکری.

﴿ قل أتعلمون الله یدینکم والله یعلم ما فی السماوات وما فی الأرض والله بکل شیء علیم ﴾ عهره به کان ووتیان: ئیمه باوهرمان هیناوه، خودا به پیغمهری فهرموو: تۆ بهوان بلی: ئایا ئیوه ههوال نه دهن به راستی نهو ئایینهی له دلی ئیوه دا، نه تانهوی خودا ههلبخه تین، خودا ناخه تێ و، نه زانی به ههموو شتی له ناو ئاسمانه کان و له ناو زهوی دایه و، به ههموو شتی نه زانی له نیازی پاک و له دوورووی و ههموو شتی تر.

﴿ یمنون علیک أن أسلموا قل لا تمنا علی اسلامکم ﴾ نهو عهره بانه ریز و چاکه ی خۆیان ده ره خه ن به سهر تۆدا که موسلمان بوون له بهر سوودی پیغمهر، به زمان نهك به دل، به

شتیکی گه وره ی دانه نینکه جه نگیان له گه ل تو نه کردوه، ده ری نه خه ن نیازیان پاک نه بووه، تو بلتی: نیوه منته مه که نه به سهر مندا به هوی نیسلام بوونتا نه وه و، ده ست دریژیتان نه کردوه ته سهر من.

﴿ بل الله یمن علیکم ان هداکم للإیمان ان کنتم صادقین ﴾ به لکو خودا منته نه کا به سهر نیوه دا و چاکه ی خوی ده رنه بری به سهر تانه وه که شاره زایی نیوه ی کردوه بولای باوه رهینانی بیگومان، نه گهر نیوه راست بکه نه به نیازی پاکه وه باوه رهینن.

﴿ ان الله یعلم غیب السماوات والارض والله بصیر بما تعملون ﴾ به راستی خودا نه زانی به هه موو نهینی به کانی ناسمانه کان و زهوی، خودا هه رشتی نیوه بیکه نه نه یینی و نهیزانی گه وره بن یا بچووک له ناو نه م گه ردوونه دا، پاداشتی هه مووتان نه داته وه به گویره ی کرداری خو تان له چاک و له خراب.

به یاریده ی خودا کوتایی به مانا کردنی نه م سوره ته هات

(٤ ای مانگی جیمادی یه که م سالی ١٤٢١ ای کوچی

به رانه بر ١ - ٨/٤ - ٢٠٠٠ ای زایینی

﴿سوره‌تی قاف﴾

له مه‌که هاتوته خواره‌وه. هندی له زانایان نه‌لین جگه له نایه‌تی (۳۸) هندی تریان نه‌لین: جگه له نایه‌تی (۲۹) له مه‌دینه‌هاترونه‌ته خواره‌وه. ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی (۴۵) نایه‌تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ
 فَقَالَ الْكَاذِبُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾ أَمْ دَامِنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ
 رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ
 حَفِیْظٌ ﴿٤﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِیْجٍ
 ﴿٥﴾ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا
 وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿٦﴾ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
 وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ بَهِیْجٍ ﴿٧﴾ تَبَصَّرُوا وَذَكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ
 مُنِیْبٍ ﴿٨﴾ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ
 وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾
 رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خودای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ق﴾ بۆ مانا‌کردنی نه‌و پته و وینه‌ی نه‌و پته ته‌ماشای سهره‌تای سوره‌تی نه‌لبه‌قه‌ره و سوره‌ته‌کانی تر بکه‌ن، مانا‌کانیان روونکراوه‌ته‌وه بۆ‌تان.
 ﴿وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ سویندم به‌و قورنانه‌ی خاوه‌نی گه‌وره‌یی و ڕیزه و پی‌روزی تیدا‌یه بۆ هه‌موو ئاده‌میزاد و، پله‌ی به‌رزتره به‌سه‌ر هه‌موو نامه‌کانی پیشوودا، هه‌موو نامه‌کانی تر‌دا، به‌راستی ئیمه هه‌موو مردوو‌ه‌کان زیندوو نه‌که‌ینه‌وه له روژی دوا‌یدا بۆ پرسیار و ولام و بۆ پادا‌شتی کرده‌وه‌کانیان.

ته‌فسیری ز مناکو‌یی

﴿ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴾ به لکو بی باوه ران سهریان سور نه مینتی که هاتوو به بولایان پیغمه مدری له خویمان و له ره گهزی خویمان نهوان ته رستینی له نهنجامی کاره کانیان، دوا بی بی باوه ران نه لنین: نار دنی موحه مد به تهنها به تایه تی بو پیغمه رایه تی شتیکی سهیر و سهر سور هینه ره. نه بوا به لایان سهیر نه بوا به؛ چونکه نهوان راستی و زمان پاکی موحه مدیان نه زانی و بروایان بکر دایه.

﴿ اِنلَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ﴾ نایا کاتی نیمه مردین و بوین به خاک و رزاین نیمه زیندوو نه کرینه وه؟ نهو گهرانه وهیه بولای زیندوو بوونه وهیه کی تازه دوی مردن زور دووره، چونکه باو بایران شتی وایان نه دیوه.

﴿ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیْظٌ ﴾ به راستی نیمه نه زاین به وه همدوو نه دما نه دی نهوان زهوی نه یخوا و له ناوی نه با، چونی دروست کردوون، ههروایش نه توانی بیانگیر پته وه و بیانکاته وه به ناده میزادیکی زیندوو به وینه دی جاری پیشوو، له لای نیمه هدی به نامهیه پاریزراو له گوران و دهست کاری همدوو شتیکی تیدا تومار کراوه، به جورئی هیچ پارچه به له نه دما می نهوانی لا په نهان نی به.

﴿ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِیْجٍ ﴾ خودا نه فهرموی شتی خراپتر له وانه دی پیشوو نه لنین: به لکو نهوان راستی قورئان و پیغمه رایه تی تو و زیندوو بوونه وه به درو نه خه نه وه کاتی نهو راستی به چو بولایان دوا بی نهو بی باوه رانه له ناو کاریکدان جیاوازن له یه کتری و، درو کانیان له سهیر یه کبار نیه، چاک و خراپ جوئی ناکه نه وه، جاریک نه لنین: موحه مد شاعیره، جاری تر نه لنین: پو شه ویز، جاری تر جادو گهره، له سهیر بیرو باوه ری ناوه ستن. بو زاین: بی باوه ران نه لنین: زیندوو بوونه وه نیه: چونکه نه گهر پیایوی پیایوی تر بخوا، نه گهر نه دما می خوراه که له له شی بخوره که دا زیندوو بکر پته وه، پیاهو خوراه که زیندوو نه کراوه ته وه، له وولامدا نه بیترئی: نه وهی زیندوو نه کر پته وه نهو نه دما مانیه که له پیشا دروو سترکراوه بو هه یه که لهو دوو پیاهو، خودا نه دما می هه ریبه کیان جوئی نه کاته وه و زیندوو یان نه کاته وه.

﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴾ نایا بی باوه ران کاتی باوه ریانه خودا و به زیندوو بوونه وه نی به بو دوا بی ناروان بولای ناسمان له سهیره وهی خویمان به جورئی نیمه دروو ستمان کردوو و، بهر زمان کردو ته وه به بی کوله که و، رازاندوو مانه ته وه به نه ستیره کان و، به جورئی هیچ جزره بوشایی و درزیک بو ناسمان نیه و، دروو ستمان کردوو و لکاوه به یه که وه. به پیچه وانه دی خانو ویدک که ناده میزاد دروو سستی نه کات خشته کانی له سهیر یدک دائه نی و بوشایی له نیوانیاندایه.

بو زاین: خاوه نی تهفسیری (الجواهر - طنطاوی) نه فهرموی: نهو نایه ته نامازه به بولای کاریکی په که خه بو بی باوه ران، که به راستی بوونه وهی هدی بی نهوترئی (الأثیر) که نه نکره له

ههوا، نهرمزه له ههموو شتی ئیمه نهیبین، له ژوورهوی ههموو شتیکهوهیه، نهو بوونهوهه
 ئادهمیزاد نهیانزانیه به جگهی گهیشتی رووناکی نهستیره کانهوه نهی بۆلای ئیمه، ئیوه پروان
 بۆلای نهوی چۆن گهیشتی نهو رووناکیه بهلگهیه لهسهه نهو شته پیوسته ههیی بۆ ئادهمیزاد
 نهوی نهو رووناکیه ههلگری نهو شتهیش بریتییه له (الایر). بۆ زۆرتیه بهلگه لهسهه توانای
 خوای مهزن: بهرامستی نهستیره وای ههیه رووناکییه کهی نهگاته لای ئیمه به زۆرتیه له ههزار
 سالی رووناکی، زۆر ئاشکرایشه رووناکی خۆر نهگاته لای ئیمه به (۸) چرکه و (۱۸) سانیه،
 له گهڵ نهویشدا، دووری خۆر له ئیمهوه، به نهندازهی رۆیشتی قهتاریکه بۆلای خۆر نهگه
 بگوئیه به (۳۶۵) سال.

بۆ زیاتر روونکردنەوه لەسەر بوونی (الأثیر) (معجم المصطلحات العلمية والفنية) ئەلئ: (الأثیر) ووتەیه کێ یۆنانیە، ناو ئەبرێ بەرە گەزێکی پێنجەم، جگە ی (ئاو و هەوا و ئاگر و خاکی) کە هەموویان سەرشاری گەردوون و، نەبوون لە دراپۆژدا. ئێر بێ باوەرێان چۆن باوەرناهیێن بە زیندووبوونەوهی دواى مردن کە زۆر ئاسانزە لە درووستکردنی ئاسمان بەوجۆرەى باسکرا و، لە هەموو بوونەوهانی تر.

﴿وَالْأَرْضُ مَدَنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾ وه ئیمه زهویمان
پراخستوه و نامادهمان کردوه به جوړئ ئیوه له سهری دانیشن و، دامان ناوه له سهر زهوی
چهن کیونکی وهستاو، بۆ نهوی زهوی نه جوړلئ و ئیوه تووشی نازار بن، ئیمه پروانددوومانه
له زهوی دا جوړه پروه کینکی جوان و جیاواز له یه کترئ، به گه ورهیی و بچووکي و تام و بون
و رهنګ.

﴿ تَبَصَّرَ وَذَكَرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴾ له بدر نه‌وه‌ی ئیمه توانای خودا و په‌ند وه‌ر گرتن به گه‌وره‌ی خودا نیشانبده‌ین به هم‌وو به‌نده‌یه بگه‌ر پته‌وه بۆلای خودا به دل و نیازی پاکه‌وه.

﴿ وَزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴾ وه ئیمه ناردوو مانه‌ته خواره‌وه له ناسمانه‌وه ناوکی پیروز و به سوود، دوا‌ی ئیمه په‌یدامان کردوو و رواندوو مانه چه‌ندین دره‌خت و جزه‌ها باخ و میوه و، شینایی به شایانی نه‌وه‌ن دره‌و بکرین و گه‌نم و جز و چه‌لتوک و نیسکی لی په‌یدایی.

﴿وَالْتَخَلَّ بِأَسْفَاتِ لَهَا طَلْعُ نُصَيْدٍ﴾ وه نیمه پروانند و مانه به هوی ناه و دره ختی دریژی خورما به ره و ژور هه لچوه، بۆ دره ختی خورما هه به چن گولئ بهری نه و دره خته له وانه وه پهیدا نهی، نه و گولانه نه و نه زرن هه ندیکان به سهر هه ندی ترینا دانراون، چین به چین.

﴿رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَا بِهِ بَلَدَةً مِّثْلًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ نه وانه مان هه مو دروست کردون له بهر خواره مانی بۆ ئیوهی بهنده نیمه بۆ سودی ئیوه و، نیمه زیندوومان کردوه ته وه زهوی شارنکه و شکی به سه و زایی به و ناه، هه به جۆره به هاته ده ره ی ئیوه به زیندویی دوی

مردننان. کہواتہ نادمیزاد نہخون و گہشہ نہکدن و ژن و میزدی نہکدنو، بہ زیندوویی دایک نہبن و نہمرن و دواپی زیندوو نہکریئہوہ، نہو شتانہ ہموویان لہ رووہ کدا ہدن، ژیانیان تیدایہ، نہخون و گہشہ نہکدن و پیدایہ نہبن و نہمرن، لہ پاشا زیندوو نہبنہوہ. کہواتہ نیوہ بہراوردی خوتان بکدن لہ زیندووہوونہودا لہ گہل زیندووہوونہوہی زہویکی وشکی بی شینایی.

كَذَّبَتْ

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾ وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ ﴿١٤﴾ أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعَلَهُم مَّا تَوْسَّوْسُ بِهِ نَفْسَهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَفَّى الْمُتَلَفِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ مَا كُنْتَ مِنْهُ نَحِيدٌ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكِ يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴾ لہ پیش قورہیشی بہکانہوہ تاقمی نوح پیغمدرہ کدی خویان کہ نوحی کوری شیمی کوری قایلی کوری نادم بو بہ درویان خستہوہ و، دانیشتروانی لای نہو بیرہی یہمامہ کہ پیغمدرہ کہیان شوعدیب و، تاقمی سہمود کہ پیغمدرہ کہیان نسالح بو، پیغمدرہ کانی خویانیان بہدرؤخستہوہ. زانایان بیروچوویان جیاوازه لہ مہبست لہووشہی (أصحاب الرس) ہندیکیان نہلین: ناوی بیریکہ لہ یہمامہ، ہندی تریان نہلین: جینگہ تری جگہی نہوانہ. ہدر جوتی بی مہبستہ کہ ناگورن:

﴿ وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ ﴾ وہ تاقمی عاد کہ پیغمدرہ کہیان ہود بوو، فیرعدون و تاقمہ کدی کہ پیغمدرہ کہیان موسابوو، برایانی خہزوورہی لوت و، دانیشتروانی لای باخیکی چر و پر کہ پیغمدرہ کہیان شوعدیب بوو

تہفسیری زمانا کوئی

تألمی توبه‌عی پاشای یمدن، نهو تاقمانده هموویان پیغمده‌ره‌کانی خویانیان به‌درؤ‌خسته‌وه، دواپی پیوسته گرا بؤ نه‌وان سزادانی ئیمه و یارمه‌تی پیغمده‌ره‌کاتمان به‌دین. که‌واته موخمه‌ده خزمه‌گانی قریش چاوه‌روانی سزای ئیمه بگدن.

زانایان بیربؤ‌چوونیان جی‌اوازه له‌باره‌ی توبه‌عه‌وه، هه‌ندیکیان نه‌لین: مروفتیکی خوادا ناسیوه، هه‌ندئ تریان لایان وایه پیغمده‌ره‌بروه، هه‌رچۆنی بووبی نامؤزگاری‌که‌ری خویانیان به‌درؤ‌خسته‌وه.

﴿ أَفَعَيْنَا بِالْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴾ ئایا دواپی ماندوو بی‌توانا بووین له درووستکردنی ئاده‌میزاد و له جاری یه‌که‌مدا و بؤ یه‌که‌م جار، ییگومان ماندوو بی‌توانا نه‌بوین، هه‌تا توانامان نه‌بی زیندووویان بکه‌ینه‌وه، نه‌وان پروایان وایه یه‌که‌م جار ئیمه نه‌وانمان درووستکردوه، به‌لام نه‌وان بؤ درووستکردن و زیندوو‌بوونه‌ویه‌کی تازه له‌گومان و سه‌رگه‌رداندیان دواپی مردن زیندوو بکرتنه‌وه.

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعَلْمَا مَا تُؤَسُّوسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴾ وه به راستی ئیمه ئاده‌میزادمان درووستکردوه و، ئیمه نه‌زانین به شتی دیت و نه‌روا به‌ده‌روونیا و له دلیا نه‌یلتی و که‌س پی نازانی و، ئیمه نزیکترین له ئاده‌میزاده‌وه له شاده‌ماره‌کانی نه‌م لاو لای‌ملی، خودا له هه‌موو نه‌ندامه‌کانی ئاده‌میزاد نزیکه. به‌لام زیان و مانده‌وه‌ی ئاده‌میزاد زیاتر به‌هۆی نه‌و دوو ده‌ماره‌ویه. ئیمه نزیکترین له ئاده‌میزاده‌وه.

﴿ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ قَعِيدٌ ﴾ کاتی دوو فریشته دانیشیبوون له لای راست و چه‌پی نه‌و ئاده‌میزاده‌وه، که‌خۆی و هه‌موو کار و گفتوگۆی نه‌و به‌و فریشتانه سه‌په‌رداوه که بیانوسن و وه‌ری بگرن و بیان پارێزن، خودا پیوستی به‌و دوو فریشتانه نی‌یه. به‌لام ده‌ستووری خودا وایه‌بؤ په‌ك خستنی ئاده‌میزاد.

﴿ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴾ نایه‌ته ده‌ره‌وه له ده‌می ئاده‌میزاده‌وه هه‌یج گفت و‌گۆیه مه‌گه‌ر فریشته‌یه چاودپیری کرده‌وه‌کانی نه‌کا و، ئاماده‌یه له‌گه‌لیا و پاداشتی چاک و خرابی نه‌نووسی بگه‌ر کاتی نه‌خۆشیشی نه‌نوسی. چاکه‌یه بکا به (۱۰) چه‌نانه، نه‌ینوسی، نه‌گه‌ر خۆپه‌یه بکا، به‌و فریشته‌یه نه‌لی خراپه نه‌نوسی مه‌ینووسه هه‌تا دواپی ده‌وت کاتزمیر. به‌لکو له‌و ماوه‌یه‌دا داواپی لیخۆشبوون بکات. که‌واته خوا ئاده‌میزادی بؤ نه‌وه درووست نه‌کردوه سزای بدات. به‌لکو بؤ نه‌وه‌ی درووستکردوه له خراپه پاکیان بکاته‌وه.

هه‌موو ئاده‌میزادی تووشی نازار بیی بؤ نه‌ویه نامؤزگاری وه‌ربگرن و چاکه بکه‌ن و خراپه نه‌که‌ن.

بؤ زانین: نه‌و دوو فریشتانه، نه‌وه‌یان له لای راسته چاکه نه‌نوسی و، نه‌وه‌یان له لای چه‌یه پاداشتی خراپه نه‌نوسی، له ئاده‌میزاد جوئ نابنه‌وه له‌کاتی ژن و میردایه‌تی و له کاتی سه‌رئاودا نه‌بی.

کاتی خودای مه‌زن باسی باوه‌ی نه‌بوونی بی‌باوه‌رانی بؤ زیندوو‌کردنه‌وه کرد، به‌وان ڕائه‌گه‌ینه‌تی نه‌و شته‌ی ئیوه باوه‌رتان به‌بوونی نیه، به‌م نزیکه به ئیوه نه‌گا و نه‌فه‌رموی:

﴿ و جاءت سكرة الموت بالحق ذلك ما كنت منه تحيد ﴾ و سه‌ختی و بی‌هوشی مردن راستی زیندو و بوونه‌وه بو ئیوه روون نه‌کاته‌وه، به چاوی خورتان زیندو و بوونه‌وه نه‌بین و ناتوان باوهرتان پی نه‌بی، نه‌و زیندو و بوونه‌وه‌یه شتیکه تو باوهرت پی نه‌بووه، له ده‌ستی رات نه‌کرد و وات نه‌زانی توشت نابی.

﴿ و نفخ في الصور ذلك يوم الوعيد ﴾ و نه‌کرئ به سوردا بو زیندو و بوونه‌وه، نه‌و کاته‌وه روژیکی نه‌توئیه خودا به‌لینی داوه‌سزای بی‌باوهرانی تیدا بدا. سور شتیکه وینه‌ی که‌ره‌نا، فوی پیدا نه‌کرئ بو نه‌وه‌ی ناده‌میزاد خویان ناماده‌بکه‌ن بو پرسیار و پاداشت و سزا و وولام. ﴿ و جاءت كل نفس معها سائق وشهيد ﴾ و هه‌موو که‌سئ له‌و روژه‌دا نه‌روا بو‌لای ده‌شتی کو‌بوونه‌وه، له‌گه‌لیایه‌ فریشته‌یه‌ لپی خوری بو‌لای پرسیارلی کردنی و، فریشته‌یه‌ شایه‌تی نه‌دا یا بو سودی نه‌و که‌سه‌یه‌ یا بو زیانی.

﴿ لقد كنت في غفلة من هذا ﴾ به‌راستی تو نه‌ی ناده‌میزاد بی‌ناگا بووی له‌جیهاندا له‌شتی تو تووشی نه‌بی له‌م روژه‌دا له‌م کاره‌ سه‌خت و سامنا‌کانه. به‌خواردن و خواردنه‌وه و رابواردندا خه‌ریک بووی.

﴿ فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد ﴾ دواپی ئیمه‌ په‌رده‌ی بی‌ناگای و نه‌زانیمان له‌سه‌رتو لا‌برد و، به‌سروش و قورئان هه‌موو شتیکه‌مان بو تو روون کردیته‌وه، دواپی چاوی تو تیز‌کراوته‌وه، نه‌مرۆ هه‌موو شتی له‌وانه‌ی تو باوهرت پی نه‌بوو نه‌بینی و بو‌ت ده‌ره‌نه‌که‌وی.

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ﴿٢٢﴾ اَلْقِيَافِ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
عَنِيدٍ ﴿٢٣﴾ مَنَاجِ الْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٤﴾ اَلَّذِي جَعَلَ مَعَ اَللّٰهِ اِلٰهًا
آخَرَ اَقْلِيَاءُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٥﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا اَطْعَمْتُهُ
وَلٰكِنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍ بَعِيدٍ ﴿٢٦﴾ قَالَ لَا تَخْصِمُوْا لَدٰى وَقَدْ قَدَّمْتُ
اِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ ﴿٢٧﴾ مَا يَبْدُلُ اَلْقَوْلُ لَدٰى وَمَا اَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٢٨﴾
يَوْمَ نَقُولُ لِّجَهَنَّمَ هَلِ اٰمَنَّاوْا وَتَقُوْلُ هَلْ مِنْ مَّزِيْدٍ ﴿٢٩﴾ وَاُزْلِفَتْ
اَلْجَنَّةُ لِّلْمُتَّقِيْنَ غَيْرِ بَعِيْدٍ ﴿٣٠﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِكُلِّ اُوْبٰى حَفِيْظٍ
﴿٣١﴾ مِّنْ خَشٰى الرَّحْمٰنَ اِلَ الْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيْبٍ ﴿٣٢﴾ اَدْخُلُوْهَا
يَسْلَمٌ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ﴿٣٣﴾ هُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَلَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿٣٤﴾

﴿ وقال قرينه هذا ما لدي عتيد ﴾ وه‌ئو فریشته‌یه خراپه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی بی‌سپیردراوه بی‌فهرمانی خودای کردووه، ئه‌لی: ئه‌و شته‌ی ئه‌وتو لای منه کردووه‌کانی تو ئاماده‌کراوه و، هه‌مووی نووسراوه، خودا فرمان ئه‌دا به فریشته‌ی لیخور و فریشته‌ی شاهید:

﴿ ألقيا في جهنم كل كفار عنيد منع للخير معتد مريب ﴾ ئیوه هه‌موو بی‌باوه‌ری به‌رده‌وام بوو له‌سهر بی‌فهرمانی خودا ۱، باوه‌ر به چاکه‌ی خودا نه‌بووه و سوپاسی خودای نه‌کردووه و فره‌ی بده‌نه ناو دۆزه‌خ، خو‌ی چاکه‌ی نه‌کردووه و، نه‌ی هیش‌تووه جگه‌ی خو‌یشی چاکه‌ بکسا، ده‌ست دریزی کردووه‌ته سهر ئاده‌میزاد، گومانی هه‌بووه له‌و سزایه‌ی ئاماده‌کراوه بو‌ئو که‌سانه بی‌فهرمانی خودایان کردووه.

﴿ الذي جعل مع الله إلها آخر فآلقيا في العذاب الشديد ﴾ ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌وتو دایناوه له‌گه‌ل خودا خودایه‌کی تر ئیوه ئه‌و که‌سه‌ بده‌نه ناو سزایه‌کی زۆر سه‌خت و به‌رده‌وام و بی‌بهر‌اورد.

﴿ قال قرينه ربنا ما أطغيته ولكن كان في ضلال بعيد ﴾ ئه‌و هاو‌ری خراپه‌ی ئه‌وتو هانی ئه‌و بی‌باوه‌ری ئه‌دا له‌سهر بی‌فهرمانی خودا ئه‌لی: ئه‌ی پهره‌وردگارم: من ئه‌وم نه‌خستووه‌ته ناو بی‌فهرمانی‌یه‌وه، به‌لام خو‌ی له‌خو‌یا له‌ناو گومرایی زۆر ئاشک‌رادابووه، به‌ جو‌ری پیوستی به‌ لادانی من بو‌ خو‌ی نه‌بووه، خو‌ی له‌ خو‌یا خراپه‌کار بوه.

﴿ قال لا تختصموا لدي وقد قدمت إليكم بالوعيد ﴾ خودا فهر‌موی: ئیوه له‌ به‌رده‌می مندا لهم روژه‌دا دژایه‌تی یه‌ک‌تری مه‌ک‌دن و، گفتو‌گۆی ناب‌جی مه‌ک‌دن، هیچ کام له‌ ئیوه که‌م‌تر نین له‌وی تر‌تان و، له‌مه‌و‌ب‌هر له‌ جیهاندا ئیوه‌م ترساندوه به‌ سزای سه‌خت ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام‌بن له‌سهر بی‌فهرمانی، ئیتر بیان‌وتان نه‌ماوه.

﴿ ما يبدل القول لدي وما أنا بظلام للعبيد ﴾ ناگۆ‌ری شتی من بو‌ ئیوه‌م رون کردۆ‌ته‌وه له‌ جیهاندا، به‌ ئومیدی ئه‌وه مه‌بن گفتو‌گۆ لای من بگۆ‌ری و، من ستم له‌ به‌نده‌ی خو‌م ناکه‌م پاراستی چاکه‌ی له‌ خواتر‌سان ئه‌ده‌مه‌وه، سزای ئه‌و که‌سانه ئه‌ده‌م بی‌فهرمانی من ئه‌ک‌دن.

﴿ يوم نقول لجهنم هل امتلأت وتقول هل من مزيد ﴾ تو‌ بیری ئه‌و روژه‌ بکه‌ره‌وه ئیمه‌ به‌ دۆزه‌خ ئه‌لین: ئایا تو‌ پر‌بوی له‌ تاوان‌باران به‌ جو‌ری من به‌لیم داوه تو‌ پر‌ بیو، دۆزه‌خ ئه‌لی: ئه‌گه‌ر تاوان‌باری تر هه‌ن، دوا‌ی من ئاماده‌م بو‌ پیش‌وازی کردنیان، فرمان بده‌ بخرینه ناوم جیگه‌م ماوه.

﴿ وأزلفت الجنة للمتقين غير بعيد هذا ما توعدون لكل أواب حفيظ ﴾ وه‌ به‌ه‌شت نزیک ئه‌خریته‌وه بو‌ ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ خودا تر‌ساون و، خو‌یانیان پاراسته‌ له‌ بی‌فهرمانی خودا، له‌ جیگه‌یه‌کی دور نی‌یه‌و بو‌ ئه‌وان به‌وان ئه‌بیژری: ئه‌و یاداشته‌ ئه‌و شته‌یه ئیوه به‌لینتان بی‌دراوه، ئه‌دری به‌ هه‌مو که‌سی به‌زۆ‌ری له‌ بی‌فهرمانی ئه‌گه‌ریته‌وه، سنوره‌کانی خودا ئه‌پاریزی.

﴿ من خشی الرحمن بالغیب وجاء بقلب منیب ادخلوها بسلام ذلك يوم الخلود لهم ما يشاؤون فيها ولدینا مزید ﴾ هدر که‌سی له خودای خاوه‌ن به‌خشنده بزی، له‌گدل نه‌ویشدا خودای نه‌بینوه، به‌نیازیکی پاک و به‌دلیکی خاوینه‌وه بگهرینه‌وه بۆ لای خوداو رو بکا بۆ لای په‌رستی خودا، به‌و که‌سه نه‌بیژی: ئیوه بچه‌ناو به‌دهشت به‌بی ترس له‌سزای خودا، ئهم رۆژه رۆژی به‌رده‌وامی ئیوه‌یه له‌ناو به‌دهشت، بۆ ئهو که‌سانه هدی‌ه له‌به‌دهشت هدرشتی ئاره‌زوی بکدن و، له‌لای ئیمه هدی‌ه زۆرتر له‌ویش ئاره‌زوی بکهن.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِّمَن كَانَ
لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
مِن لَّغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَآذِنِ الرَّجُلَ الشَّجُودِ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ
﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ نَشَقُّ الْأَرْضَ
عَنَّهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرُ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرِ الْقُرْآنَ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

﴿ وكم اهلکنا قبلهم من قرن هم اشد منهم بطشا فنقبوا في البلاد هل من محيص ﴾ وه ئیمه له‌پیش ئهو تاقمهی دانیشتوانی مه‌که زۆر کاتی ترمان له‌ناو بردن که‌پیغه‌مبه‌ره‌کانی خو‌یانیان به‌درۆ نه‌خسته‌وه، ئه‌وان زۆر به‌هیزتر بون له‌دانیشتوانی مه‌که، دوابی ئه‌وانه‌ی پیشو نه‌گه‌ران به‌ناو شاره‌کان دا بۆ بازرگانی و، زۆر جیگه‌ی ئهو شارانه‌ نه‌گه‌ران، ئایا را‌کردن ئه‌بی له‌ده‌ست مردن؟ ئایا ئهو تاقمهی تو ناترسن توشی ئه‌وان بی‌سزایه‌ به‌وینه‌ی سزای ئه‌وانه‌ی پیشو، هیزو توانایان نه‌گه‌یشتنه‌ فریایان.

﴿ إن في ذلك لذكرى لمن كان له قلب أو ألقى السمع وهو شهيد ﴾ به‌راستی له‌وهی ئیمه باسمانکرد له‌ناوبردنی ئەو که‌سانه‌ی پیغمه‌ره‌کانی خۆیانیان به‌درۆئه‌خسته‌وه نامۆزگاریکردنی ته‌واوه بۆ که‌سێ دلیکی ووریای هه‌بێ و، بیربکاته‌وه له‌ فه‌رمانه‌کانی خودا و، یا گوێ بگری له‌ فه‌رمووده‌ی قورئان و، ته‌مێ خواربێ و، ئەو که‌سه‌ دلی لای خۆی بێ و، بێ‌ئاگانه‌بێ پیش وازی بکا له‌ شتی نه‌ییبسی و سودی لی‌وه‌ربگری.

﴿ ولقد خلقنا السماوات والأرض وما بينهما في ستة أيام وما مسنا من لغوب ﴾ وه ئیمه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و شتی له‌ نیوان ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان له‌ بوونه‌وه‌رانی سه‌رسوره‌ینه‌ر، دروستمان کردوون له‌ ماوه‌ی‌وینه‌ی شه‌ش رۆژدا و، به‌شه‌ش نۆره و، هه‌یج ئازار و ماندوو‌بوونی توشی ئیمه نه‌بووه.

﴿ فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل الغروب ﴾ دوا‌یی تو ئازام له‌سه‌ر شتی بگه‌ر بت په‌رستان نه‌یلین به‌تۆ، شتی ناشایسته‌ نه‌ده‌نه پال‌خودا و، بروایان به‌ زیندوو‌بوونه‌وه نیه، خودا ناتوانی بوونه‌وه‌ران زیندوو‌بکاته‌وه دوا‌ی مردنان و، تو‌یادی خودا بکه و سوپاسی په‌روه‌ردگاری خۆت بکه به‌ر له‌ هاتنی خۆربه‌کردنی نویژی به‌یانی و، به‌ر له‌ ئاوابوونی خۆر به‌کردنی نویژی نیوه‌رۆ و عه‌سر.

﴿ ومن الليل فسبحه وأدبار السجود ﴾ وه دوا‌یی نویژ بکه بۆ خودا له‌ هه‌ندێ کاتی شه‌ودا به‌کردنی نویژی مه‌غریب و عی‌شا و، شه‌ونویژ بکه بۆ خودا، دوا‌ی ئەو نویژانه‌ پ‌یویست ک‌راوه‌ کردیان.

﴿ واستمع يوم يناد المناد من مكان قريب ﴾ وه تو گوێ بگه‌ر له‌ باسی شتی ئیمه به‌ سه‌روش هه‌وه‌الماندا، به‌تۆ له‌ سامناکی و ترسی رۆژی دوا‌یی، ئەو رۆژه‌ی ج‌به‌ره‌ئیل رای نه‌گه‌یه‌نی به‌ ئاده‌میزاد له‌ ج‌یگه‌ی زۆر نزیکه‌وه، به‌جۆرێ هه‌موو ئاده‌میزاد نه‌ییبسی و، ئیسکه‌ رزیوه‌کان و ده‌مار له‌ یه‌ك به‌ج‌راوه‌کان: ئیوه به‌ فه‌رمانی خودا و توانای ئەو زیندوو‌بینه‌وه.

﴿ يوم يسمعون الصيحة بالحق ذلك يوم الخروج ﴾ ئەو رۆژه‌ رۆژیکه‌ بوونه‌وه‌ران ده‌نگی راستی ئیسرافیل بۆ زیندوو‌بوونه‌وه‌ی ئاده‌میزاد نه‌ییس له‌ ج‌اری دووه‌مه‌دا. ئەو رۆژه‌ رۆژی هاتن ده‌ره‌وه‌ی مردوو‌ه‌کانه به‌ زیندوو‌یی له‌ گۆزه‌کانیان بۆ په‌رسپار و بۆ وه‌رگرتنی پاداشت و تۆله.

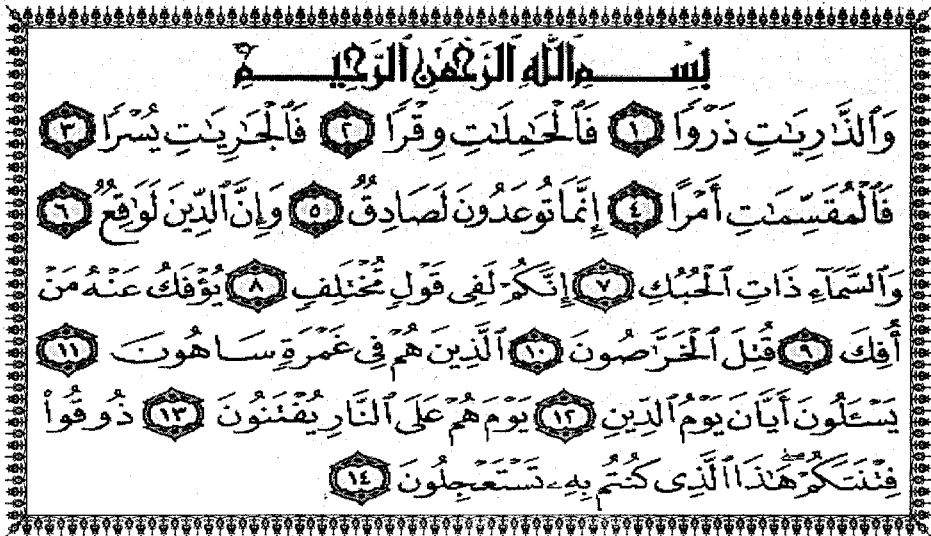
﴿ إنا نحن نحيي ونميت وإلينا المصير ﴾ به‌ راستی ئیمه گ‌یا‌ندان‌ران زیندوو‌ نه‌که‌ینه‌وه له‌ ج‌یهاندا، دوا‌ی ئەوه‌ی نه‌بوون و، ئیمه ئەوان نه‌مرین دوا‌ی ته‌واوو‌بوونی ته‌مه‌نیان و، بۆ‌لای ئیمه نه‌گه‌رینه‌وه له‌ رۆژی دوا‌یدا بۆ په‌رسپار و و‌لا‌م و، وه‌رگرتنی پاداشتی کاره‌کانیان.

﴿ یوم تشقق الأرض عنهم سراعا ذلك حشر علينا یسر ﴾ روژیکه زهوی نه شکئی و پارچه نه بی و، دوور نه که و پته وه له ناده میزاد و، به پله دینه دهر وه له ناو زه ویدا، زیندوو کردنه وهی ناده میزاد له گزره کانیا نا کۆ کردنه وه و هه لسانی نه وانه، زیندوو کردنه وه یان و ره وانه کردنیان بۆلای جیگهی پرسیار و وولام، نه وانه هه مرویان کاریکی ئاسانن له سه ر ئیمه، ئیتر تو گرنگی به گفتوگۆی نه وان مه ده، نه لین: ئیمه زیندو نا کرینه وه.

﴿ نحن أعلم بما یقولون وما أنت علیهم بجبار فذكر بالقرآن من یخاف وعید ﴾ ئیمه زانترین له تو به شتی بی باوه ران نه یلین و، بروایان به زیندوو بوونه وه نه و، ده سه لاتی نه وه ت نه، زۆریان لی بکه ی پهیره وهی تو بکه ن، دوا ی تو به یاسا کانی قورئان ئامۆژگاری که سی بکه له سزای من و له شتی من بۆم ئاماده کردوه وه له سزای خو م بۆ که سی بی فه رمانی من بکا.

﴿﴾ سوره تی زاریات ﴿﴾

له مه كه هاتوته خواره وه. ژماره وی ئایه ته كانی (٦٠) ئایه تن.

﴿﴾ بسم الله الرحمن الرحيم ﴿﴾

به ناوی خودای به خشندهی میهره بان

﴿﴾ وَالزَّارِيَّاتِ زُورًا ﴿﴾ وه من سویند ئه خۆم بهو بایانه خاك و خۆل و جگهی ئهوان پهراگهنده ئه كات هدر یه كه یان بۆلایه به پهراگهنده یه كی زور سه رسورهینه ر، یا من سویند ئه خۆم بهو ژنانه ی منالیان ئه بی و بلاوی ئه كه نه وه بهرووی زه ویدا، یا سویند ئه خۆم به شتی ئاده میزاد و فریشته كان له یهك جوئی ئه كه نه وه.

﴿﴾ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا فَالْجَارِيَّاتِ يُسْرًا ﴿﴾ دواپی من سویند ئه خۆم بهو هه ورانه ی قورسای ئاویان هه لگرتووه، بهو كه شتیانه ئه رۆن به ناو ئاودا به رۆیشتیكی ئاسان، بهو فریشتانه فه رمانه كانی خودا بهش نه كهن به ناو بوونه وه راندا، بهو جوهری خودا فه رمانیان پێ ئه دا.

هه ندی له زانایان ئه لێن: ئه و چوار شتانه ی پێشوو هه موویان ئیش و کاری بایه كانن: هه ربایه تۆز و خۆل بلاو ئه كه نه وه، هه ربایه هه لگرتی قورسای هه وری پر له ئاو، هدر بایه كانن به ئاسانی ئه رۆن و ئه و هه ورانه هه لگه گرن، هدر بایه كانن باران بهش ئه كه ن به سه ر هه موو رووی سه ر زه وی دا.

ته فسیری زمانكۆبی

﴿۱۸﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿۱۹﴾ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ
لِّلْمُوقِنِينَ ﴿۲۰﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصَرُونَ ﴿۲۱﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
وَمَا تَوْعَدُونَ ﴿۲۲﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
نَنْطِقُونَ ﴿۲۳﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَلَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ الْمَكْرُمِينَ ﴿۲۴﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنتَكِرُونَ ﴿۲۵﴾ فَرَاغَ إِلَى
آهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿۲۶﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۷﴾
فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ وَبَشِّرْهُ بِعَلِيمٍ ﴿۲۸﴾
فَأَقْبَلَ بَعْهَ امْرَأَتُهُ فِي صَرَاقَتٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿۲۹﴾
قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۳۰﴾

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ أَخْلَبِينَ مَا أَنَا لَهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُّحْسِنِينَ﴾ بہ راستی
نہو کہسانہی لہ خوا ترسان و خویانیان پاراستہ لہ بنی فہرمانی خوا، لہ ناوچہ چہ ندین
بہ ہشت و لہ لای چہ ندین کانیای نای شیرین و زور خوشدان، نہو شتہی لہ پاداشتی
کردارہ کانیانا پردہ ردگاری خویان بہوانی بہ خشیوہ وری نہو گرن و زوریان بنی خوشہ، بہ راستی
نہو کہسانہ بدر لہوہی بین بولای بہ ہشت کردہوہی چاکیان کردوہ لہ جہاندا.
﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْإِنسَانِ مَا يَهْتَفِعُونَ وَيَلْأَسْحَارُ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ ہندیکہ لہ کارہ
چاکہ کانیان، ماوہیکہ کم لہ شدودا خدوتوون و، خدریکی پەرستی خوادا بوون و، لہ شدش
یہ کی کزتایی شہویشدا داوای لی خوشبونیان لہ پردہ ردگاری خویان کردوہ. وہ ہندئی تر
لہ چاکہ کانیان.

﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ و لہ ناودارای خویانا بہ شیکیان پیوست کردبوو
لہ بدر رہزہماندی خودا بہ زہیان بہ نادہ میزادا، بیدہن بہ ہداری داوای بہشی خوی بکا لہ
دارایی نہوان و، بیدہن بہ کہسی داوای نہ کردوہو بہ سامانداریان زانیوہ.
﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصَرُونَ﴾ وہ لہ زہویدا چہ ندین
کانگا و گیاندارو پروہ و شتی تری سہر سورینہرو، لہ لہش و دہرونی خوتانا کہ لہ تووینکی
پیای نپوہ پیدابوون و بوون بہ خواہنی نعل، لہوانہدا چہ ندین بہ لگہی ناشکرا ہدن بو
کہسانیکہ نہو تو بروای بینگومانیان بہ خوا ہدین بیکدن بہ بہ لگہ لہ سہر توانای خودا. نایا نپوہ
داوایی بو بیرناکہ نہوہو تہمن و ناموزگاری و ہرناگرن.

تہفسیری زمانا کوئی

﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ وہلہ ناو ئاسماندايہ ھۆی پەيدا بوونی خوار دەمەنی و ژيان ئیوہ وەك بارانی و، ھەر لە ئاسمانەوہ فەرمان ئەدرئ بە شتی بەلئینی پتدراوہ بکری لە گەل ئیوہ لە چونتان بۆناو بەھەشت یا بۆلای دۆزەخ. بێگومان ھەموو شتی خودا لە ئاسمانەوہ فەرمانی بێ ئەدا.

بۆ زانی: ھەر کەسێ بە باشی بیر بکاتوہ لە دروست کردنی بونەوہران، بە تایبەت لە چۆنەتی دروستکردنی ئادەمیزاد، بەو ھەموو زانیاریو ھەبەتی، ئەبێ پریری ئەویش بدا ھێژکی زۆر بە توانا ھەبە جگە ی بونەوہران دروست کەری ھەموو شتیکە، ئەویشە ھەر خوای تەنھا و بە توانایە.

ئەگەر کەسێ بلئ: ھەرشتی ھەستی بێ نە کری و نەخرینە بەر تاقی کردنە، ناگوئجی پریار بە بوونی بدرئ، لە وەلامدا ئەبیزئ: ئایا تۆ خواوہنی ئەقلی بانە، بێگومان ئەلئ: من خواوہنی ئەقلم، خۆرون و ئاشکرا ئەقل ھەستی بێ ناکری و ناخریتە ژیر تاقی کردنەوہو، کەسێش ناتوانی بلئ: ئەقل نیە. کەواتە ناشترانئ ببیزئ خودا نیە کە ھەر ئەویشە ئەقلی دروست کردوہ.

﴿قَرَّبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضَ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطُقُونَ﴾ دوایی سویند ئەخۆم بە پەرەوہدە کەری ئاسمان و زەوی، ئەوہی بەلئینی بێ دراوہ بە ئیوہ راستە بە وینە ی گفتوگۆ کردنی ئیوہ، ھەرچۆن ئادەمیزاد گومانی لەوہدا نیە گفتوگۆ ئەکا، پێویستە پرۆای بە پەیدا بوونی ئەو شتەیش ھەبێ بەلئینی بێ دراوہ بە ئیوہ.

ئەو شتە ی جێگە ی سەر سورمانی ئیمە بێ، ئەبێ چ شتی بێ خەشی خودای جولاندی، ئەو سویندە گەورە یە بخوا؟ لە وەلامدا: بێگومان لە ئادەمیزادو جنۆکەدا کەسێ وابێ شەرم ھەن، گفتوگۆو کاری وا ناشیستەو ئەکەن ئەبە ھۆی جولاندنی خەشی خودای خواوہ میھرەبان، وەك ئەوہی ئەلئ: خودا کۆر و کچ و ھاوہشی ھەبەو، پرۆایان بە زیندوو بوونەوہو توانای خودا نیە.

لە کردەوہو بەسەر ھاتی دانیشترانی کاتەکانی رابوردودا، زۆر شتی وابوون بەلگە بوون لەسەر توانای خودای گەورە، وەك خودا ئەفەر موئ:

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَافٍ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ﴾ ئایا ھاتوہ بۆلای تۆ باسی میوانە ریز لی گیراوہ کانی ئیراھیم لەلایەن خوداو لەلایەن ئیراھیم و ژنە کە یەوہ، چونکە خۆی و ژنە کە ی خەزمتیان ئەکردن، ئەو میوانانە (١٢) فریشتە بوون لە شتوہی ئادەمزادا، چون بۆلای ئیراھیم موژدە ی بەدەنی خودا کۆر پکیان ئەداتنی و، ھەوآلی لەناوبردنی تاقمە کە ی لوئیشی بەدەنی.

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَى إِبْرَاهِيمَ فَمَلَأُوا سَلَامًا قَالَ قَوْمٌ مِّنْكُمْ﴾ تۆ بیری ئەو کاتە بکەرەوہ ئەو میوانانە جونە لای ئیراھیم، دوایی ووتیان: ئیمە سلاو لە تۆ ئەکەین، ئیراھیم ووتی: سلاوی من لەسەر ئیوہ، ئیوہ تاقمیکێ بێگانەن من ناتان ناسم، ئیوہ خۆتەم بێ بناسیتن.

﴿فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِغُلَامٍ سَمِينٍ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ دواپی ئیبراہیم بہ نہیتی و بہ جوڑی میوانہ کان نہزانی چو بولای خیزانہ کھی فرمانی پیدان خواردن نامادہ بکھن بو ئہو میوانانہ، دواپی چو بولای میوانہ کان بہ گویرہ کبہہ برژاوی قہلہوہوہ، نزیکی کردہوہو، لہبہر دہمیانا دای ناو نہیان خوارد، ووتی ئایا ئیوہ بو گوشتی ئہو گویرہ کبہہ ناخون.

﴿فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِنِعْمَةٍ عَلَيِّمْ﴾ دواپی ئیبراہیم لہ دہرونی خوہا ہستی بہ ترس کرد، ہدر میوانسی نانی نہخواردیہ گومانی خراپہی لی نہکرا بہ گویرہی دہستوری ئہو کاتہ ووتیان تو مہترسہ، ئیمہ نہیراوی خوداین، نیازی خراپہمان لی ناکری و موژدہیان بہ ئیبراہیم دا بہ کورینکی زور زانا، کہہ خودا بہوی نہبہخشی، ناوی نہنری بہ ئیسیحاق.

﴿فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صِرَةٍ فَلَمَّكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾ دواپی خاتون سارای زنی روی کرد بولای خانوہ کھی خویان و دہستی کرد بہ ہاتوچو، بہ دہنگی بہرزہوہو بہسہر سورمانہوہ، دواپی لہ خویشیانا دای لہ رومہتی خوی بہ پہنجہی دہستی و، ووتی: چون من منالم ئہبی، من پیرہژینکی نہزوکم؟.

﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ فریشتہکان ووتیان: ہدر بہو جوڑہیہ ئیمہ ووتمان و ہدوالمان دا بہتو، پەرورہدگاری تو فہرمویتی و ئیمہ ہدوالی ئہو کارہ نہدہین، خودا خواہنی توانایہ. بہراستی خودا ہموو شتی لہ جینگھی سیاوی خوہا دالہنی، نہزانی بہوہی تو نہزوکھی. بہلام کاری خودا بہو جوڑہیہ نہفہرموی: ببہ. ئہو شتہیش ئہبی.

بہ یاریدہی خودا کوتایی پی ہات (۶) ی مانگی جیمادی یہ کہم

سالی ۱۴۲۱ ای کوچی بہر بہر بہ (۶/۸/۱۴۲۱) زاینی.

به نای خودای به خشنده میهره بان. سوپاس و ستایشی بی پایان بؤ پدروهردگاری هه موو
بونه وهران. درودی خودا له سهر پیغمه رو یارویا وهران و خیزان و نومه تی بی.

﴿ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴾ ٣٦ ﴿ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ
مُجْرِمِينَ ﴾ ٣٧ ﴿ لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ﴾ ٣٨ ﴿ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُسْرِفِينَ ﴾ ٣٩ ﴿ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ ٤٠ ﴿ فَمَا وَحَدَّا
فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ ٤١ ﴿ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ الْآلِيمَ ﴾ ٤٢ ﴿ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
مُتِينٍ ﴾ ٤٣ ﴿ فَتَوَلَّىٰ بُرْكَانُهُ قَالٍ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴾ ٤٤ ﴿ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ
فَنَبَذْنَاهُ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴾ ٤٥ ﴿ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِمَ ﴾ ٤٦ ﴿ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ ﴾ ٤٧
﴿ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ ﴾ ٤٨ ﴿ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴾ ٤٩ ﴿ فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ
وَمَا كَانُوا مُنْصَرِينَ ﴾ ٥٠ ﴿ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴾ ٥١

﴿ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴾ ئیبراهیم ووتی به
فریشته کان: ئیوه چ کاریکنان هه یه بؤ چ کاری ئیراوان ئه ی ئیراوه کان له لایه ن خوداوه.
فریشته کان ووتیان: به راستی ئیمه ره وانه کراوین بؤلای تاقیمکی تاوانبار، که تاقمی لوتن،
کاریکی زور بیز لی کراو نه کهن، هیچ کده سی بدر له وان ئه و کاره ی نه کردوه.
﴿ لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴾ بؤ ئه وه ی ئیمه بریزین
به سهر یانا به ردی له قوریکی سورؤ کراو، به ده ستوری خودا له ناویان بهین، ئه و به ردانه
نیشانه کراو و ناماده کراو له لایه ن پدروهردگاری ترو بؤ له ناوبردنی ئه و تاقمه له سنور
دی رچوون و، کاریکی زور ناشایسته و بیز لی کراو نه کهن که تاقمه کدی لوتن، دانیشتری
گوندی سه دومن.

﴿فَاخْرَجْنَاهُ مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ. فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ دواى ئەوہى ئیمہ چوینە ناو ئەو گوندە، ئیمہ ھەر کەسێ لە باوەرداران لەو گوندەدا بن دەریان ئەکەبن، بۆ ئەوہى تووشى سزانەبن، بەو جۆرە سزایە تووشى ئەو تاقمە ئەبێ، دواى ئیمہ لەو گوندەدا جگە لە تاکە خانوویی لە مانان کە ترمان دەست ناکەوێ باوەرى ھێنا، زانایان ئەلێن: دانیشتوانى موسلمانانى ئەو خانووە لوتو دوو کچى لوتو چەند کەسێ تر کە ژمارەى ھەمویان (۱۳) نەفەر بوون.

﴿وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ وە ئیمە جێمان ھێشت لەو گوندەدا نیشانەىەکی زۆر گەورە لە سزای خودا بۆ کەسانیکى ئەوتو لە سزای ئازاردار ئەترسن، بۆ ئەوہى نامۆژگارى وەر بگرن.

بۆ ئاگادارى: لەو ئایەتەدا ووشەکانى (الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْلِمِينَ) بەیەک مانا دانراون. بەلام گۆران کاریان پێى کراوە ھەتا ووشەىە دوو جار دووپات نەکرێتەو، پاراوى قورئان زۆرتربى، ھەرچەندە لە ھەندى جێگەى تردا ماناکانیان بە جیاواز لە یەکترى دانراون، بۆ ڕون کردنەوہى ئەو مەبەستە تەماشای مانای ئایەتى (۱۴) ی سوره تی ئەلخوجورات بکەن.

﴿وَفِي مُوسَى إِذَا أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ. فَقَتُلَ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرًا وَمَجْنُونًا﴾ وە ئیمە بەجێمان ھێشتووە لەبەسەر ھاتى موساییشدا بەلگەىەکی گەورە بۆ کەسێ تەمى خوار بێى و بیربکاتەوہ کاتى ئیمە موسامان ڕەوانە کرد بۆلاى فیرعەون بە کاریکی پەک خەرى زۆر ئاشکراو کە بریتى بوو لە داردەستەکەى و جگەى ئەویش بۆ ئەوہى فیرعەون بیربکاتەوہ و باوەر بەینى، دواى فیرعەون ڕوى وەرگیرا لە باوەر ھێنان، بەھۆى ئەو شتەى پشەى پێوەردابوو، خۆى پێ بەھێز کردبوو، کە بەو سوپا گەورەى خۆى بە فریوى خواردبوو، ئەبیوت: موسا یا جادو گەرە یا شیتە و نیراوى خودا نیدو، ئاگای لەوہ نیە دواڕۆژى خۆى لەلایەن منەوہ چ شتیکی بەسەردی.

﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُدُّهُ فَبَنَدْنَاهُمْ فِي الْبَيْمِ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ دواى ئیمە فیرعەون و سوپاکەیمان گرتن، دوواى ئیمە ئەوانمان فرەدایە ناو دەریای سورو، ھەموویانمان خنکان بەو ڕووبارە و فیرعەون کاریکی وای کردبوو لە بى باوەرى و بى فەرمانى خودا لۆمەى لەسەرکردیان بکری و پێى لەکەدار بێى لە ھەردوو جیھاندا و، ئەوہندە بى شەرم بوو، ئەى ووت من پەرورەدگارى ئیوہم. ﴿وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَظِيمَ﴾ وە لەبەسەر ھاتى تاقمى عاد نیشانەو تەمى کردنى وامان بەجى ھێشتو، کاتى ئیمە ناردمان بۆسەریان بایەکی گەرمى بى سوودو بى ھەروباران، بى ئەوہى درەختەکانیان مۆتور بە بکا.

﴿مَا تُنذِرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ﴾ ھىچ شتیکی بەجى نەئەھێشت ئەو بایە بجواپە بەسەریا مەگەر ئەو شتەى ئەکرد بە وێندى خۆلەمیش، پارچە پارچەى ئەکرد.

﴿وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ﴾ وە بەجێمان ھێشتوو لەبەسەر ھاتى تاقمى سەمود بەلگەىە بۆ ئادەمیزاد، تەمى خوار بن بەو بەلگەىە، کاتى بێژرا بەوان لەلایەن سالدەوہ کە ھوشرە کەیان کوشت: ئیوہ ڕابوێرن لە جیھاندا ھەتا کاتى سزای سەختى خودا دیت بۆلاتان و لەناوئەبرین، ماوہى ئەو سزایە سى ڕۆژە.

﴿فَعْتُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَاخْذَنَاهُمْ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ دواپی نہو تاقمہ دژی فہرمانی پدروہر دگاری خویان ہلہسان، دواپی تووشی نہوان بوو دواپی سہبرینی ہوشترہ کہ سزایہ دواپی سی رۆژو، نہو تاقمہ بہ چاوی خویان لہ رۆژدا تہماشایان نہ کرد نہو سزایہ نہاتہ خوارہوہ، لہ گیانہ لاودابوون.

﴿فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتَصَبِرِينَ﴾ دواپی نہو تاقمہ توانای نہوہیان نہبوو ہلہسن و راکہن و، ہیچ گہسی نہبوو یارمہ تیان بدو و رزگاریان بکا لہ سزای خودا. ﴿وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِيَّاهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ وہ نیمہ تاقمی نوحان لہناو برد لہ پیش بت پدستان و نہو تاقمانہی پیشوو، ہتا بین بہووی تہمی خواری ہموو بی باوہری. بہراستی تاقمی نوح کۆملئی بوون لہسنوری فہرمانی خودا دہرچوون.

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ
فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُهَيِّدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَقَرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾
وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥١﴾
كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ ﴿٥٢﴾
اتُوا صَوَابَهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَآغُوتٌ ﴿٥٣﴾ فَنَوَّلَ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ
بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾ وَذَكَرْ فَإِنَّ الدِّكْرَى نَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾ وَمَا
خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ
وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ
﴿٥٨﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ
﴿٥٩﴾ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ وہ نیمہ ناسمانان دروست کرد بہووی ہیرو توانای خویمانہوہو، نیمہ بہراستی لہ فراوانکردنی ئەندازہ دوری نیوان ناسمان و زہویداین رۆژ بہ رۆژ. زانای بہ ناوبانگ (تہمد نہمین غیراقی، لہنامہی خویا (التکامل فی الاسلام) لہ بارہی مہبہست لہ مانای رستہی (وَإِنَّا لَمُوسِمُونَ) وہ بیروبوچونی ہندئی لہ زانایانی روون کردۆتہوہو ئەفہرموی: "سہد ملیون کاکیشان ہدیہ = (الحجرات)، لہوانہیہ کاکیشانی تریش ہہبی لہ ئەندازہیہ کی دورتردا.

(سیرجیز) ئه‌لئ: ئه‌ندازه‌ی دورایی هه‌ندئ له کاکیشان له گه‌ل هه‌ندئ تریانا (ملیون و نیوی سالی روناکیه، له گه‌ل ئه‌وه‌یشدا روناکی له سالیکا (۳۶) ملیون میل ئه‌برئ و، دورایی نیوان کاکیشه‌کان له‌درئزبونی به‌رده‌وامدایه (کامو) ئه‌لئ: ئه‌ندازه‌ی دوری نیوان ئه‌ستیره‌کان، دیاری کراوه به (۵۰۰) ملیون سالی روناکی) به‌راستی ئه‌و ئایه‌ته به‌رپزیه راستترین به‌لگه‌یه له‌سهر ئه‌وه‌ی کاری په‌ک پیغه‌مه‌ر (د.خ) کاریکی هه‌تا هه‌تاییه به‌ته‌ن‌ها له نیوان کاره په‌ک خه‌ره‌کانی پیغه‌مه‌رانی تر دا... ئه‌وه‌یشمان له‌بیر نه‌چی ئه‌حمده ئه‌مین ئه‌لئ: دورایی ئاسمانه‌کان ئیستا (۱۰) جه‌نانه‌ی کاتی دروست کردنیانه بۆیه‌که‌م جار.

﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ﴾ وه‌ئیمه زه‌ویمان راخستوه‌وه، ئاماده‌مان کردوه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ئاده‌میزاد به‌بێ ئازار به‌سهر پیوه‌ بژین و، یارمه‌تی یه‌کتری بده‌ن و، سود له‌ پیتی وه‌رگرن و، ئاوه‌دانی بکه‌نه‌وه، نه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی جه‌نگی تێدا بکه‌ن و ئازاوه‌ی بۆ سازین و، مزگه‌وت و کانیاو شارو گونده‌کان کاول بکه‌ن، دوا‌ی ئیمه به‌ چاکی زه‌ویمان ئاماده‌کردوه بۆ سودی ئاده‌میزاد.

﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ وه‌ ئیمه له هه‌موو ره‌گه‌زئ دوو به‌شی جیاوا‌زمان دروست کردوه‌وه، له‌ نیرو له‌ مئ، ئاسمان و زه‌وی، شه‌و و رۆژ، تاریکی و روناکی، ئاده‌میزادو جنۆکه، ساردی و گه‌رمی، ئیتر ئه‌و شتانه گیاندارین یان بئ گیان. زانایان ئه‌لئ: بچو‌کتزین شتی له‌ بونه‌وه‌ران خودای گه‌وره‌ نیرو مئی و ساردی و گه‌رمی تێدا دروست کردوه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه‌ بیر له‌ توانای خودا بکه‌نه‌وه‌وه، پند وه‌ربگرن.

﴿فَهَرِّدْ إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ تۆ به‌ بت په‌رستان بلئ: دوا‌ی ئیوه‌ رابکه‌ن له‌بێ فەرمانی خودا بۆ لای په‌رستی خوداو په‌شیمان بونه‌وه. به‌راستی من له‌لایه‌ن خوداوه، ترسینه‌ریکی ئاشکرام له‌ سزای خودا به‌و کاره په‌ک خه‌ران‌ه‌ی خودا پتی به‌خشیووم له‌به‌ر سوودی ئیوه.

﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وه‌ ئیوه دامه‌نین له‌گه‌ل خودا چه‌ند خوا‌یێ تر بۆ په‌رستن به‌راستی من ترسینه‌ریکی ئاشکرام له‌لایه‌ن خوداوه بۆ سوودی ئیوه له‌ سزای خودا.

هاوبه‌شدانان بۆ خودا چه‌ند جو‌ری هه‌یه: په‌رستی به‌کان. منال دانان بۆ خودا. ره‌نگ کردنی خۆت به‌ ره‌نگی پیاو چاکان به‌ روواله‌ت، به‌لام له‌ناوه‌روکا، ئه‌و ره‌نگه ئه‌دا له‌ خۆی به‌ په‌یدا‌کردنی سامان پله‌و پایه‌و، رابواردن و راو‌کردنی ئاده‌میزادی ساویلکه‌و، بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی. نیازی پا‌ک و گوشتاری چاک گه‌رانه‌وه‌یه بۆلای خودا، دوو ری و سامان په‌یدا‌کردن به‌و جو‌ره‌ دوژمنایه‌تی خودایه.

﴿كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ﴾ هه‌ر به‌ جو‌ره‌ی تا‌قمه‌که‌ی لای تۆ به‌تو ئه‌لئ: شیت یا جادو‌گه‌ر، نه‌رۆشته‌وه هه‌چ پیغه‌مه‌رئ بۆلای که‌سانیکێ ئه‌وتۆ له‌ پێش بت په‌رستانه‌وه بوون مه‌گه‌ر ئه‌یان ووت به‌و پیغه‌مه‌ره یا جادو‌گه‌ره یا شیت و، پیغه‌مه‌ر نه‌یه، ئیتر تۆ خه‌فته مه‌خۆ.

﴿اَتَوْصَا بِهٖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا اَنْتَ بِمَعْلُوْمٍ﴾ آیا بی باوہرانی پیشو بی باوہرانی دوا بی پیک ہات و لہ نیوان خوینا بہ پیغمبرہ کانیاں بلین: یا جادوگرہن یا شین؟
 ئەوانہی پیشو رایان سپاردہ بہ مانای دوا بی ئەو گفتوگزیہ بکہن؟ ئەوانہ رایان نہسپاردہ.
 بەلکو ئەوانہی ئیستا خوینا تاقمیکن یاخی بوون لہ فەرمانی خودا و لہ سنور دەرچوون، خوین
 رەوشت پیسن و نەزانن و، لہ خراپیدا هاوبەشی ئەوانہی پیشوون، ئەگینا لہیدک کاتا نەژیاوون،
 دوا بی تۆ وازیان لی بہتەو، گفتوگزیان لہ گەل مەکہ، دوا بی لۆمەت ناکری لہ سەر
 باوہرەہینانی ئەوان و، تۆ پیوستی سەرشارنی خۆت بەجی ہتاوہ.

﴿وَ ذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ يَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وەتۆ نامۆزگاری ئادەمیزاد بکہو، واز لہ نامۆزگاری
 مەہینە، دوا بی بەراستی نامۆزگاری کردن سود ئەبەخشی بە باوہرداران.

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ وە منہ جنۆکہم ئادەمزاد بۆ هیچ شتی دروست
 نەکردوون مەگەر ہەر لہبەر ئەوہی ئەوان من بہرستن. یانی پەرستی خودا بە تنہا، خو
 پاراستن لہ پەرستی یە کتری و، لہ پەرستی دارایی و پلەو پایەو، ہەموو ئارەزووانی پڕوپیچ،
 سەشۆری راستی و داد پەرورەری بن، یارمەتی کەسانی راست بەدن و، کار بۆ چاکە ی ہەردوو
 جیہان بکہن، ئادەمیزادو جنۆکہ بۆ کردنی ئەو شتانەم دروست کردوون و، بەلگە ی ئاشکراو
 ئەقلم پی بەخشیون چاک و خراپ جویی بکہنەوہ.

﴿مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أَرِيدُ أَنْ تُطِيعُونِ﴾ مەبەستی من لہ دروست کردنی جنۆکہو
 ئادەمیزاد، پیداکردنی خواردەمەنی و ہۆی ژیانن، وە ئەوہی من ہەر بۆ ئەوہم دروست
 کردب و، من داوا لہوان ناکەم خواردەمەنی ہۆی ژیان پەیدا بکہن بۆ بەندەکانی من لہ جگە ی
 خوین، من ئەوانم ہەربۆ مەبەستی پەرستی خۆم دروست کردون، من گرتومەتە ئەستۆی خۆم
 ئەوان بەخیو بکہم و ہەموو جۆرہ ہۆیہ کی ژیانیاں بۆ نامادە بکہم.

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَبِيتُ﴾ بەراستی ہەر خودایە بەخیو کەر و رۆژی دەر بە ہەموو
 بونەوہران، خواہنی ہیزو توانایە کی زۆر سەختەو ماندوبوون رۆوی تی ناکا، زەوی دروست
 کردوہ بە جیگە ی ژیان بۆ ئادەمیزاد، ہەموو جۆرہ ہۆی ژیاں تیسدا پەیدا کردوہ، بەجۆری
 شایانی ئەوہیہ بەکار بہتری بۆ سودی ئەوان و، ئەقل و چاو گوئی و توانای پی بەخشیون.

﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ دوا بی بەراستی بۆ
 کەسانیک ی ئەوتۆ ہەبە ستمیان لہ خوین کردوہ لہ دانیشتوانی مەکہ، موحمەد بەدرۆ
 ئەخەنەوہ، بەشیکی زۆر گەورە لہ سزا، بە ویندی بەشی ہاور ی پیشوکانیاں لہ سزای خودا،
 دوا بی داوا ی پەیدا بوونی ئەو سزایە نەکہن بە گورجی پەیدا بی، ئەو سزایە دوائەخری بۆ
 ئەوہی پەشیمان ببنەوہ.

﴿قَوْلٍ لِلَّذِينَ كَفَرُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ دوا بی ہاوارو سزای سەخت بۆ کەسانیک ی
 ئەوتۆیہ باوہریان بە سزای ئەو رۆژہ ی خوین نیہ بەلێتی پی دراوہ بەوان و لہ پاشەرۆژدا
 توسیاتن ئەبی.

بە یاریدە ی خوا تەواو بوو

﴿سوره‌تی طور﴾

له‌مه‌که هاتوته خواره‌وه. ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی (۴۹) نایه‌تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالطُّورِ ۱ وَكُتِبَ مَسْطُورٍ ۲ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ۳ وَالْبَيْتِ
 الْمَعْمُورِ ۴ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۶ إِنَّ
 عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۷ مَا لَمْ مِنْ دَافِعٍ ۸ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
 مَوْرًا ۹ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۱۰ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
 ۱۱ الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۱۲ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ
 جَهَنَّمَ دَعَاً ۱۳ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۱۴
 أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۱۵ أَصَلَوْهَا فَاصْبِرُوا
 أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۶

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به‌ناوی خودای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالطُّورِ﴾ وەمن سویند ئەخۆم بە کێوی تور، ئەو کێوی موسا گفتوگۆی لەلادا کردووە
 لە خزمەت خوادا، ووشەی تور بە زۆر مانا هاتوو: هاتو بە مانا چۆلایی بەردەمی خانوو، بە
 مانا هەموو کێویی کێویەکە لە سینا، دوو کێوی لە قودسدا، بە چەن شتی تریش. بەلام لێره‌دا
 مەبەست ئەو کێویە موسا گفتوگۆی تێدا کردووە لە خزمەت خوادا.
 ﴿وَکُتِبَ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ﴾ وە من سویندخۆم بەو نامەیە ئەنوسریتەو لەناو
 چەرمیکی کراوەدا، پێوەندراوە دانەخراوە، هاتوێ خواره‌وه بۆسەر موخەمەد، هەموو کەسی
 ئەتوانێ ئەو نامەیە دەستی خۆی بخاو، فێری بێ و چاک و خرابی بۆ رۆن ببیتەو، هۆی ئاسایشی
 هەردوو جیهانی تێدا، باسکردنی چەرم بۆ وێنەیە ئەگینا لە کاغەزو ئێسک و شتی تردا
 نوسراوەتەو.

﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾ وەمن سویند دەخۆم بەو خانووەی ئاوەدان کراوەتەو بەسەردانی
 حاجیه‌کان بۆلایی و، بەو کەسانە‌ی دراوستی ئەو خانوون کە بریتیه‌ لە کەعبە، بە فەرمانی خودا
 ئیبراهیم و ئیسماعیل دروستیان کردووە، بۆ ئەوێ ئادەمیزاد پەرستنی خودای تێدا بکری.

تەفسیری زمانکۆیی

﴿ وَالسَّفْحِ الْمَرْفُوعِ ﴾ و همن سویند نه خوم بهو ناسماندی بهر زکراوه ته وه له بهر چاوی ئیه وه دا به بی نه ستون، جینگه ی هه موو زانستی و هو ی ژیا نی بو نه وه رانه.

﴿ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴾ و همن سویند نه خوم بهو ده ریایه ی رینگه ی لی گرا وه له وه ی هه لچنی و برژی به سه ر زه ویدا و، گیانداران بخنکینی، یامن سویند نه خوم بهو ده ریایه ی گهر م کرا وه سور کرا وه ته وه به وینه ی نا گردانی سور کرا یته وه به هو ی نا گره وه.

زانایان نه لین: نه و نایه ته ناما ژیه یو لای نه وه ی، نه م زه و ی به ئیمه به سه ریته وه نه ژین و وینه ی کاله کی که تو یژیک ی نه نک نا وه وه ی نه و کاله کی دا پو شیوه که نه و خوار ده مهنی و تو و نا وه ی تیدا یه، نه م زه و یه ش که نه م ده ریا و زه ریایان دی به سه ره وه یه، زه ریایه کی زور گهر می ئا گری له نا و دایه، تو یژا لیک ی زور ته نک ی زه و ی دای پو شیوه، جاری وائیه ی ته قیته وه به هو ی بو مه له رزه وه، نا گریکی زور و زه بنه فره نه داته ده ره وه، زانایانی کون تا نه م سه رده مه رینگه یان بین نه بر دو وه. به لام بهر له هه موو زانایه نزیکه ی (۱۴۰۰) سال له مه و بهر عه بد و لای کور ی عه باس رینگه ی بین بر دو وه، نه فه رموی:

(لَا يَرْكَبُ رَجُلٌ الْبَحْرَ إِلَّا غَارِيًّا أَوْ مُعْتَمِرًا أَوْ جَاًّا فَإِنَّ تَحْتَ الْبَحْرِ نَارًا وَتَحْتَ النَّارِ بَحْرًا) هیچ پیاوی سواری که شتی ناو ده ریا نه بی مه گهر بو جهنگ له گهل بین باوه ران، یان بو کردنی عه مره یا حد ج نه بی به راستی له ژیر نه و ده ریایه دا نا گره و له ژیر نا گره که دا ده ریایه، نه و ده ریا نا گره به گه وره ترین کاری په ک خه ری قورئان دانه ری، به کورتی به راستی ده ریا له سه ر زه ویدو، نا گر له ناو زه ویدا یه.

﴿ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴾ من سویند نه خوم به وانه. به راستی سزای په روه رد گاری تو په یدا نه بی و دینه خوار بو یان له روژی دوا یدا.

﴿ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءِ مَوْزًا وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴾ هیچ که سی نه نه و سزایه بگی ریته وه، نه و سزایه په یدا نه بی له روژیکا ناسمان نه جولنی و دیت و نه روا و به جولانیکی سه فت، هیزی را کیشه ری نامیتی و، ریک و پیک ی نه ستیره کان تیک نه چنی و، نه دهن له یه کتری و پارچه پارچه نه بن و، کیوه کان له جینگه ی خو یا نامیتن و نه بن به تو زو، نه رو ن به رو یشتنیکی سه ر سو ریته ر به ناسماندا.

﴿ قَوْلٌ لِّلْمُكَذِّبِينَ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴾ دوا یی سزای زور سه خت بو که سانه ی نه و تو یه که فه رمو وده کانی خودا و پیغه مه ریان به درو دانه نا، نه وان له ناو کاری پرو پو چدا یاری نه که ن و بین ناگان.

﴿ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَا هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴾ نه و روژه روژیکه پال به تا و انباران ده وه نه ری بو نا گری دو زه خ به پال پیوه نانیکی زور سه خت، فره شته کان به وان نه لین: نه مه نه و نا گره ی نه و تو یه، ئیوه باوه رتان پی نه بو و، به درو تان نه خسته وه، هدر سروشی له لایه ن خودا وه به اتایه یو لای مو حه مه د به درو تان نه خسته وه.

﴿اَفْسَحَرْ هَذَا اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ اَصْلُوهَا﴾ نایا دوا بی نهم روزه و نهم سزایه جادوه که نیوه
 نهتان ووت موحه مد جادوو کهره، نایا نیوه نهم سزایه نابین نیستا، هدر وهك نهوهی نیوه نهو
 بهلکانه تان نه نه بینی له سهر راستی نهم ناگره، نیوه بچه ناری و سزاکه بیچیزن.
 ﴿فَاَصْبِرُوا اَوْ لَا تُصْبِرُوا سِوَاءَ عَلَیْكُمْ﴾ دوا بی نیوه نارام بگرن له سهر نازاری نهم ناگره یا
 نارام نه گرن به کسانه له سهر نیوه.
 ﴿اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ به راستی نیوه هدر به شتی پاداشتان نه در پته وه نیوه خوتان
 کردوتانه له جیهاندا، له تاران و بی فرمانی خوداو پیغمه ر.
 دوا بی نهوهی خودای مهن باسی دانیش توانی دوزه خی کرد، باسی دانیش توانی به ههشت
 نه کاو نه فرمانوی:

اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ يَمَآءَ اَنْهَم رِبُهُمْ
 وَوَقَّهْم رِبُهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاَشْرَبُوا هَنِيًْا يَمَآ
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلٰی سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
 بِحُورٍ عِیْنٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاَتَّبَعْتَهُمْ دَرِیْتُهُمْ بِاِیْمَنِ الْحَقِّ
 بِرَبِّهِمْ دَرِیْتُهُمْ وَمَا اَلْنٰهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَیْءٍ كُلُّ اَمْرِیْ بِمَا كَسَبَ
 رَهِیْنٌ ﴿٢١﴾ وَاَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَّلَحْرِیْمَآیْسْتُهُنَّ ﴿٢٢﴾ یَنْتَزِعُونَ
 فِیْهَا كَآسًا لَا لَخْوْفِیْهَا وَلَا تَاْنِیْمٌ ﴿٢٣﴾ وَیَطُوفُ عَلَیْهِمْ غُلَمَانٌ
 لَهُمْ كَاْتِبُهُمْ ثُلُوْثُ مَكْكُوْنٌ ﴿٢٤﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰی بَعْضٍ یَّتَسَاءَلُوْنَ
 ﴿٢٥﴾ قَالُوْا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِیْ اَهْلِنَا مُشْفِقِیْنَ ﴿٢٦﴾ فَمَرَّ اَللّٰهُ
 عَلَیْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُوْمِ ﴿٢٧﴾ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
 نَدْعُوْهُ اِنَّهٗ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِیْمُ ﴿٢٨﴾

﴿اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنّٰتٍ وَنَعِیْمٍ﴾ به راستی نهو که سانهی له خوا ترساون و خویانیان پاراستوه
 له بی فرمانی خودا له نار چه ند باخ و بیستان و خوارده مهنی و رابواردنی زور چاکدان.
 ﴿فَاكِهَیْنِ بِمَا اَنَآهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّهْم رِبُهُمْ عَذَابَ الْجَحِیْمِ﴾ شادمان به شتی پهروه دگاری
 خویان بهوانی به خشیوه بی رانه بویرن و، پهروه دگاری خویان پاراستونی له سزای دوزه خ.
 بهوان نه بیژی:

﴿كُلُوا وَشَرِبُوا هُنَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئیوه بخون و بخونه وه خوارده مه نی و خوراهه، نازارو ناخوشی به دواوه نه بی، به هوی پاداشتی ئیوه خوتان کردوتانه له جیهاندا. کهوا پلهو پایوه بنه ماله و دارایی سوود به ئیوه نابه خشی له پاشه روژدا، مه گهر به کاربهیترین له خزمه تی مرؤفدا.

﴿مُتَكِينٍ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورِ عِينٍ﴾ ئیوه دانیشن و پال بده نه وه به سه ر چه ندین کورسی ریز کران و دانراو له لای یه کتیه وه، ئیمه ئه یکه نه به هاو جوت و هاو ری بو ئه وان چه ن ژنی چاو جوان و له ش سپی و رومه ت شیرین و چاو گه وه ره.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ وه که سانیکی ئه و تو باوه ریان هیتاوه به پیغمه ری خودا، خیزانه کانیاں دواى ئه وان که و توون به هوی باوه ره یانیاں به خودا به پیغمه ر، ئیمه ئه و خیزانه باوه ردارانه ی ئه وان ئه گه یه نین به پله و پایه ی باو که کانیاں له به هه شتا، باوه کو به ئه نده ازی باو که کانیاں کرده وه ی چاکیان نه کردبی له جیهاندا له به ر دلخوش کردنی باو که کانیاں. به لام ئه و خیزانانه ی به منالی مردوون سزایان نادری، باو که کانیاں باوه ردارین یا بی باوه ر. به لام ئه و که سانه ی ئه لین: منالی بی باوه ران سزایان ئه دری راست نیه.

﴿وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه ئیمه هیچ شتی له پاداشتی کرده وه ی باو که کانیاں که م ناکه یه وه.

بو زاین: ئایا ئه و منالانه ی به منالی مردوون کو ئه کرته وه بو پرسیار و وه لام و، ئه چه به هه شت، له قورئان و له فه رموده ی پیغمه ر له و باره یه وه به لگی بیگومان ده ست ناکه وئ چاک وایه هه والای زانیاری خودا بکری. ئایا منالان به موسلمان دانه نرین یانه؟ شافیعی و حه نه فی و حه نه لیه کان لایان وایه دواى باوک و دایکیان ئه که ون له ئیسلامیتدا له جیهان، ئیتر باوک و دایکیان هه ردوولایان موسلمانین یا یه کیکیان موسلمانین. به لام لای مالیکیه کان ئه لین: منال به موسلمانان دایک به موسلمان دانانری.

﴿كُلْ أَمْرٍ﴾ بما کسبت رهین ﴿هه مو ناده میزادی ئه خرته گره و ی شتی خوی کردویه تی له جیهاندا، به کرده وه ی خوی به ستراره وه ئه چینه خزمه ت خودا، ئه گهر کرده وه ی چاکی کردبی رزگاری نه بی، ئه گهر کرده وه ی چاکی نه بی به گویره ی کرداری خوی کاری له گه ل ئه کری.

﴿وَأَمْلَدْنَا هُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ وه ئیمه ئه به خشین به دانیشوانی به هه شت کات له دواى کات میوه و گوشتی جوړاوجوړو هه مه رنه نگ له هه ر شتی ئاره زوی بکه ن. خوارده مه نی به هه شت له سه ر یه ک شیوه نیه. به لکو ئه گوړری به گویره ی ئاره زوی خوین.

﴿يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا لَفَوْ فِيهَا وَلَا تَأْتِمُ﴾ دانیشوانی به هه شت هه ندیکیان له هه ندی تریان له به هه شتا پیاله ی پر له مه ی خوش له یه کتری وه ره گرن و، ئه وان گفتوگوی پروپوچ له گه ل یه کتری ناکه ن له به هه شتا کاتی مه ی ئه خونه وه، شتی ناکه ن له به هه شتا بیته هوی گونا هه شتا سه ر خوشی و دزایه تی یه کتری نیه له کاتی خوارده وه ی مهیدا.

﴿ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴾ وه خزمهت گوزاره تاييه تيه كانيان نه گهرين به سدر يانا به پيال له پر له مدهى، نهو خزمه تكارانه يان له شيرينى و له شى سپانه وه به وينه مى مروار يوان پاريز راون، ده ستيان لى نه دراوه و تو زيان لى نه نيشى، هه ندى له زانايان نه لىن: بر يتين له منالى خو يان. پر سيار له پيغه مهر كرا: خزمه تكاره كانيان به و جور ه بن له جوانيدا نه بى جوانى خاوه نه كانيان چو نبى، پيغه مهر فهر مووى به وينه مى جوانى مانگه به ران بهر به نه ستيره كان.

﴿ وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴾ وه دانيش توانى به هه هشت هه ندى كيان رونه كه نه بولاى هه ندى تريان، پر سيار له به كه ترى نه كه نه: كارو كرده وه تان چو ن بووه له جهاندا، له وه لامدا نه لىن: نيتمه به راستى له ناو خيترانه كاغاندا له جهاندا نه تر ساين له سزاي خودا، به نوميدي پاداشتى چاك بووين له خزمهت خودادا.

﴿ فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِمْ وَعَذَابُ السَّمُومِ ﴾ دوايى خودا چاكه مى خوى دا به سهرمانداو لي مان خوشبوو خستينيه به هه هشت و، نيتمه پاراست له سزاي ناگرئ به هه موو بو شايى له شدا نه روا.

﴿ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴾ به راستى نيتمه له مده و بهر له جهاندا نه پارينه وه له خودا، داوامان نه كرد بمانپاريزئ له سزاي خوئى، به راستى خودا چاكه مى زوره بو نهو كه سانه مى لهو نه تر سن، ميهره بانده خواهنى به زه بيه بو نهو كه سانه مى له خودا نه پارينه وه.

كؤمه لى له بى باوه رانى دانيش توانى مه كه له سهر ريكانى مه كه دائه نيشتن و، ههر كاروانى له عه ره به كان به اتنايه بو مه كه به وانيان نه ووت: موحه مده بو شه ويژه و شي ت و هو تراوه دانه ره جادو گره، باوه به گفو گزكان مه كه نه خوداى مه زن لهو باره وه به پيغه مهرى فهر موو:

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُّ بِهِ رَيْبَ
الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾
أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَهْلَهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُمْ
بَلْ لَا يُوْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
﴿٣٤﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خُلِقُوا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ
رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّطُونَ ﴿٣٧﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ

مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
 يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾
 أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
 مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

﴿فَذَكِّرْ﴾ فما أَلْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿﴾ دواى تو نامۆژځگارى ئاده مېزاد بكه و، رېنگه‌ى راستيان نيشان بده، دواى تو به‌هوى چاكه‌ى په‌روه‌دگارى خۆته‌وه نه‌پۆشه‌ويژى و نه‌شيت. كه‌واته تو گرنگى به‌گفتوگوى پرېوېچى بې باوه‌ران مده. ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَتَرَبَّصُّ بِهِ رَبُّهُ الْمُتُونِ﴾ به‌لكو بې باوه‌ران نه‌لېن: موحه‌مه‌د شاعيره، له‌به‌رته‌وه‌ى شاعيره چاوه‌روانى ته‌وه نه‌كه‌ين تووشى روداوېكى جيهان بې ته‌و بمرئ به‌گوږه‌ى ناواتى ئيمه. ئېتر با به‌ئاره‌زو‌ى خۆى بېروباوه‌رى خۆى ده‌ربېرې. كه‌واته به‌رده‌وام نه‌دين له‌سه‌ر به‌درؤ‌خسته‌وه‌ى، خو نه‌كه‌ر تووشى هېچ شتې له‌وانه نه‌بې دواىي چدن رۆژى تر، درؤ‌كانى رون ته‌بېته‌وه هه‌روه‌ك شاعيره‌كانى تر، له‌پاشا خوى و هاوړپكانى بلاوه ته‌كه‌ن، دواىي خودا فه‌رمانى دا به‌بېغمه‌ر:

﴿قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ﴾ تو بلنې به‌و بې باوه‌رانه: ئيوه چاوه‌روانى مردن و جگه‌ى مردن بكدن بۆمن، دواىي به‌راستى منېش وه‌ك ئيوه چاوه‌روانى ته‌وه نه‌كه‌م ئيوه تووشى سزاي خودا بېن و، من له‌ناوچونى ئيوه به‌چاوى خۆم ته‌بينم به‌هوى يارمه‌تى خوداوه. ﴿أَمْ تَوَدُّهُمْ أَحْلَامُهُمْ﴾ به‌ذا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿﴾ ئايا ته‌قلې ناته‌واو و رزىوى خويان فه‌رمانيان بې ته‌دا به‌و بوختان و سه‌ر لى شيوانه‌و نازاردانى موحه‌مه‌د؟ يا ته‌وان تاقمېكن له‌سنور لايانداوه وه‌كه‌چى راستيش زۆر ناشكرايه، به‌لگه‌يشيان به‌ده‌سته‌وه نيه. به‌لام ته‌ديانه‌وى پله‌و سامانيان پارېترراوېنې:

﴿أَمْ يَقُولُونَ تَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ يا ته‌وان نه‌لېن: موحه‌مه‌د له‌لايدن خۆيه‌و ته‌و قورئانه‌ى هه‌له‌سته‌وه، به‌لكو ته‌وان باوه‌رناهيئن و، واز له‌كرده‌وه‌ى پرېوېچ نايه‌رن. ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ دواىي كه‌ ئيوه نه‌لېن: ته‌و قورئانه هۆنراوه‌يه يا موحه‌مه‌د خۆى ديناوه، يا پۆشه‌ويژو جادووه، ئيوه وينه‌ى ته‌و قورئانه به‌يئن ته‌كه‌ر ئيوه راست ته‌كه‌ن.

﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ ئايا ته‌و بې باوه‌رانه به‌رېكه‌وت په‌يداوون، به‌بې ته‌وه‌ى كه‌سى ته‌وانى دروست كرديى يا به‌رېوه‌به‌رېكيان هه‌بې و، پرسياريان لى نه‌كرئ وه‌ك جړوجانه‌وه‌رى ناو پيسايى. يا ته‌وان خويانيان دروست كرده‌وه، به‌گوږه‌ى ئاره‌زو‌ى خويان و ويستو تواناى خويان؟

﴿ اَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضَ بَلْ لَا يُقْسِنُ ﴾ نایا ناسمانه کان و زهوی نهوان درووستیان کردون، هدرجهنده به گویهری بر و گفت و گوی خویان نهیان ووت: خودا درووستی کردون. بهلام نهوان بروای بیگومانیان به یه کیتی خودا نییه. کردار و گرفتاریان وهك یهك نین. نهام سه ردهمدهی نیمه کهسانی وا هدهن نهلین: نیمه بروامان به خودا ههیه که چییه کردهوه خوداپهرستی ناکهن.

﴿ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمْ الْمُسْتَظْرُونَ ﴾ نایا کلیلی گهغینهکانی پهروهردگاری تو له پیغهمهرایهتی و رژی دانی گیانداران و جگهی نهوانیش لای نهو بیباوهپانهیه، ههتا هدرکهستی نارهزویان ههیی بیگمن به پیغهمه و، رژی بدن به هدرکهستی بیانهوی، یا نهوان دهستهلاتیان ههیه بهسهر ههموو بوونهوهراندا، خودا نارهزوی ههیی یا نهیی، خویان ههموو شتی بکهن. که نهوان کردهوهکانیان پهو جزره بی، چون نهلین: ههموو شتی خودا درووستی کردوه.

﴿ اَمْ هُمْ سُلَمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَاثِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴾ نایا نهوان پهیزویهکی وایان ههیه بهسهریا بهرزبینهوه بولای خودا و، فهرمودهی خودا بیسن و بلتی: موحهمد بوختان نهکا بهدهم خوداو، دواپی نه کهسهی چوهه گوی گرتوه با بهلگهیهکی ناشکرا بهیئ لهسهر داواکاری نهوانه، هیچ شتی به بی بهلگه روون نایتهوه. کهواته نیوهی بیباوه بوختان نهکهن.

﴿ اَمْ لَهُ الْنَّبَاتُ وَلَكُمُ الْبُتُونُ ﴾ نایا نیوه نهوندی نهفام نین، نهلین: خودا کچی ههیه که کچ لای نیوه بی نرخه، نیوه کورتان بو خوتان دانوه، بیگومان نهو بیباوهپانه زور گیل و گهوحن. به راستی نهو کهسانهی بلین: موحهمد شاعیره، یا خودا کچی ههیه و نهوان کورپان نهوی، یا موحهمد شته، یا بروایان به فهرمودهی خودا نهیی، نهوانه ههموویان بوختان و درون نهیاندنه پال خودا و پیغهمه.

﴿ اَمْ تَسْأَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَمٍ مَثْلُونَ ﴾ نایا تو لهسهر راگهیاندنی پهیامی خودا داوای کرئ لهوان نهکهی، دواپی نهوان بو بژاردنی نهو کرئیه باریان گران بی، تو داوای بکهیت و، نهوان نهتوانن بیژمیرن. بیگومان تو داوای کرئ لهوان ناکهیت، نیئر نهو بیباوهپانه بو نهیی تو به درو بجهنده و باوهرت بی نههین؟

﴿ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴾ نایا نهوان لایان ههیه زانینی شتی لهبر چاو نییه، دواپی نهوان نهو شته بنوسن به نارهزوی خویان. یانی خودای مهزن نهوانی ناگادارای نهو شته کردوه دیار نییه و، بو نهوانی دهرخستوه نهو لهوحملهحفوزهی ههموو شتیکی نادیار تیاده، ههتا نهوان نهوی خویان نهیانهوی له ناویا بنوسن، دواپی ههوال بدن به نادهمیزاد به شتی زانیوانه و، چاوهروانی نهوه بکهن تو تروشی رورداوی جیهان بی و، بلین: رژی دواپی و بههشت و دوزهخ ههموویان پروپروچن، وه نهگهر نهوان نهچوون نهو کارانه بکهن چ کهستی ههوالی داوه بهوان نهو شتانه بلاوبگهنهوه به نارهزوی خویان؟

﴿ اَمْ يُرِيدُونَ كِبْرًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكْدُونُ ﴾ نایا نهوان نهیانهوی پیلانی بو تو ساخته بهین و تو بکورن، نهو پیلانه سهرناگرت و خودا تو نهپاریژی، دواپی نهو کهسانهی باوهپان نههیناوه، هدر نهوانه پیلانیا لی نهکرت و بو خویان نهگهرتهوه و له ناو نهچن.

﴿ اَمْ لَهُمْ اِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ نایا بو نهوان ههیه خودایه جگهی خودا بیهرستی و، بیاناریژی له سزای خودا و بویان بیاریتهوه و، یارمهتییان بدا. بیگومان بویان نییه. پاك و دووری بو خودایه له شتی نهوان نهیکهن به هاویهش بو خودا، یا خودایه تر ههیی.

﴿ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُونَ سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴾ وه بی باوه ران نه و نه ده بی شهر من نه گدر پارچه ده له ناسمان بکه و یتنه خواره وه به سه رانا نه لئن: پارچه ده له هه ور نه شتو وه سه ر یهک، پروایان به وه نی به توله یان لی بکریته وه. به کورتی خودای مه زن هیچ بیانویه کی بۆ نه و که سه نه هیشته وه ته وه باوه به پیغه مه رایتی مو حمه ده نه که ن، هدر نه وه ی بۆ ماوه ته وه بروای به بوونی خودا نه بی. نه و ۱۶ پر سایارانه به لگهی بیگو مانن له سه ر بی باوه ری بت په رستان.

فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلَاقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُومِ ﴿٤٩﴾

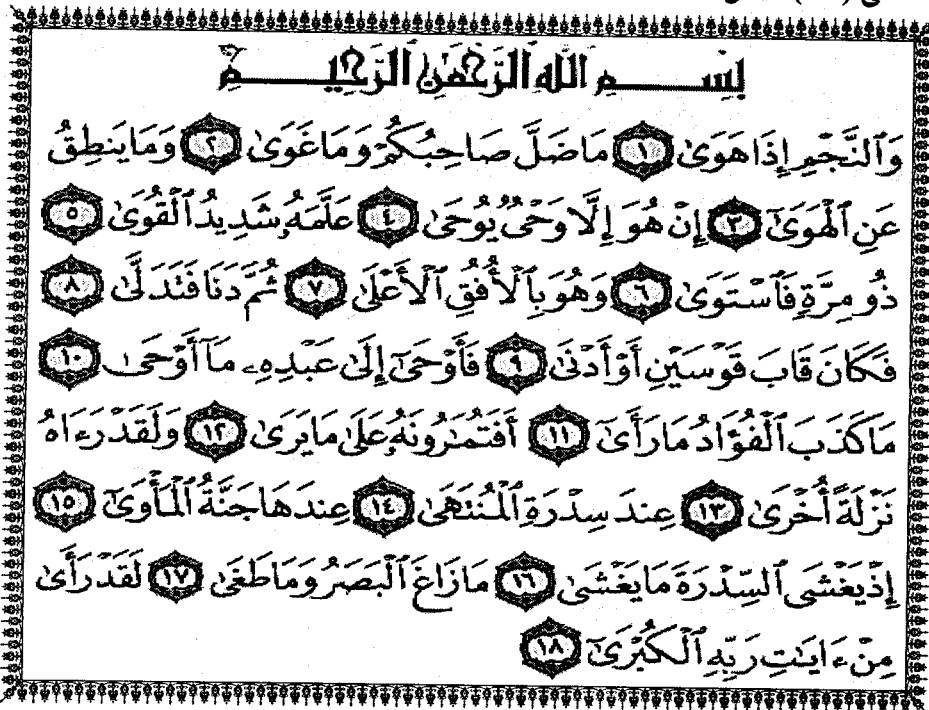
﴿ فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴾ دوا یی تو واز بهینه له و که سانه که تو به درو نه خه نه وه و، جه نگیان له گدل مه که هه تا تووشی نه و رۆژه ی نه و تووی خو یان نه بن، له و رۆژه دا له نا و نه برین، نه و رۆژه رۆژیکه نه و پیلانه ی نه و ان هیچ سو دی به و ان نابه خشی و، نه و ان یارمه تی یان نادری له لایه ن هیچ که سی که وه س و ناتوان را بکه ن.
﴿ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴾ وه به راستی بۆ که سانیک ی نه و تو سته میان له خو یان کردوه به باوه نه هینان به رۆژی دووایی هه ده سزایه کی گه وره له رۆژی دوایدا جگه له و سزایه ی تووشیان نه بی له جیهاندا و، به لام زۆرتر له و ان نایزان و باوه ری بی ناهین.

﴿ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ تو ئارام بگره له به ر فه رمانی په روه ردگاری خۆت به دوا خستی سزادانی نه و ان و، مانه وه ی تو له سه ر ئازاردانی نه و ان بۆ تو، دوا یی به راستی تو له ژێر چاو دیری و پاراستی ئیمه دای، نه و ان تووشی ئازاری سه خت نه بن له مه و دا.

﴿ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴾ وه تو پاکی و دووری ده رب ره بۆ په روه دگاری خۆت، سوپاسی بکه له سه ر نه و هه موو چا کانه ی نایه نه ژماره، له هه موو جیگه ده که له خه و هه لئه سی و برۆ به لای نوێز کردنه وه و، له دوایدا پاکی بۆ په روه ردگاری خۆت ده رب ره له شه و داو، دوا ی و ونبوونی نه ستیره کان له کۆتایی شه و دا و، خه ریکی یادی خودا و په رستی خودایه له هه موو کاتی کا.

﴿ سوره تی وه نه جم ﴾

له مه كه هاتروه ته خواره وه. جگه له نایه تی (۳۲) كه له مه دینه هاتروه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته كانی (۶۲) نایه تن.

﴿ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى ﴾ وه من سویند نه خوم به هه موو نه ستیره یه كه كاتی هه لدین و ناوا دهب، كاتی نه كه ونه خواره وه له رۆزی دوایداو پەرش و بلاو نه بنه وه، كاتی نه كه ونه خواره وه به سه ر شه یانه كاندا.

﴿ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى ﴾ نه ی تا قمی قورپیش: موحه مه دی دانیشتروی لای ئیوه و خۆتان نه یانسان به ده م پاکی له رینگه ی راست لای نه داوه و، بر وای به بیر و باوه ری پوچ نه بووه.

خودای مه زن له بهر سوودی زۆری نه ستیره سویندی پی خواردوون، ناتوانی باسی هه موویان بکری، به لām وهك نمونه باسی هه ندیکیان نه کین:

۱- به هزی نه ستیره کانه وه ئاده میزاد له ناو ده ریادا و، له سه ر پرووی زه وی، رینگه ی خۆیان نه دۆزنه وه له ناو تاریکی شه ودا.

٢- ئەستېره بوونەوه رېكى زۆر سەر سۆرھىنەرە، رووناكى ئەستېرە لە يەك سانى يەدا (٣٠٠) ھەزار كیلۆ مەتر ئەبڕى و، رووناكى ئەستېرە و شەپۆلى پەخشى وێنەى راڊيۆيى لە ھەوت يەكى سانى يەدە كەدا ٧/١ بە دەورى ھەموو گۆى زەوى دا ئەسوور پتەو.

﴿وَمَا يَنْطِقُ مِنَ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ وە موھەمد لە لايدەن خۆيەو، بە ئارەزۆى خۆى و بە جۆريكى پى و پوچ گەفتوگۆ ناکا، مەگەر ئەو قورئانە سەروشیکە لە لايدەن خوداوە بۆى نيردراو. چۆن ئەبێ بە ويستی خۆى گەفتوگۆ بکات کەسێ نيردراوى خودا بێ و، بۆ ئەوێ خراپە و درۆ بنەبى بکات؟

بۆ زانين: لەم چوار ئايەتەکانى دوايیدا ئاماژە بۆلای رووداويكى بىگومان ئەکړى، کە زانينى ئەو رووداوە جگەى سەروش نەبێ نازانئى، ئەو رووداوەش بریتىە لەوێ دوو جار جوهرەئيل بەو شێوێە خودا دروستى کردووە، بۆ پيغەمەر دەرکەوتووە. ئەک لەسەر ئە شێوێە کە پيغەمەر ﴿ﷺ﴾ جەرەئيلي ئەينى کاتى سەروشى بۆ ئەهين، ئەو شێوێە ھەر جۆريى بى، ھەوالەى لای خودای مەزنى ئەکەين:

﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾ ئەو سەروشە ئەو قورئانەى فریشتەى کى زۆر بە توانا و بەھيز فيرى ئەو کەسەى کردووە دانیشتووى لای ئیوێە کە موھەمدى کورى عەبدوولايە، ئەو فریشتەى خاوەنى ديمەنيكى جوان و ئەقل و ئايينيكى تەواو، دەست و دەم پاکە لە ھاوردنێ ئە سەروشەدا، ئەو فریشتەى جەرەئيل بوە بەو ديمەندى شايانى خۆيەتى.

﴿ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ﴾ ئەو فریشتەى خاوەنى ديمەنيكى شیرين و بىر بۆ جوونيكى تەواو، دوايى ئەو فریشتەى راوہستا و دەرکەوت بۆ پيغەمەر لەسەر ديمەن و شێوێە راستى خۆيا، بە جگەى ئەو ديمەندى سەروشى ئەهين بۆ پيغەمەر و، ئەو فریشتەى دەرکەوت بۆ پيغەمەر لەلای کەنارى سەروەى زەوى کە بریتىە لە رۆژھەلاتەو، يانێ خۆرئاوا بەلای خوارەو دانراو لای زانايان.

﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ دواى ئەوێ جەرەئيل دەرکەوت بۆ پيغەمەر لە رۆژھەلاتەو بە شێوێە راستى خۆى نزیک بوويەو لە پيغەمەر و دواتر ھات بۆلای پيغەمەر، دوايى بە جۆريى نزیک بويدەو، ئەندازى دوورى نێوان جەرەئيل و پيغەمەر، بە ئەندازەى دريژى دوو کەوان بوو يا کەمتر. بەو ديمەندى جارەن کە سەروشى بۆ پيغەمەر ئەهين. يانێ دوايى جەرەئيل دەرکەوت بۆ پيغەمەر لەسەر ئەو ديمەنە راستەى خودا جەرەئيلي لەسە دروستکردبوو، بەرزبووبووە لە لای سەروەو، دواى ئەو جەرەئيل گەرايەو بۆلای ئەو ديمەندى جارەن سەروشى ئەهين بۆلای پيغەمەر و، کە نزیک بوويەو بە ئەندازەى دوو کەوان يا کەمتر لە دوو کەوان، ئەوێ ئيمە بيزانين جەرەئيل ئەھات بۆلای پيغەمەر لە شێوێە (دوھيەى کەلبيدا).

﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ دواى ئەوێ جەرەئيل گەرايەو بۆلای ديمەنى پيشووى خۆى، خودا بەھۆى جەرەئيلەو سەروشى نارد بۆلای بەندەى خۆى کە موھەمدە، شتى بە سەروش ئەينارد بۆلای پيغەمەرى خۆى.

﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾ نهو شتهی پیغمهر به چاوی خوی بینی بووی لهبارهی دیمه‌نی راستی جبره‌ئیلوه دل و دهروونی پیغمهر به دروی نه‌خسته‌وه و، بلی من توّم نه‌بینو و ناتناسم، به راستی نه‌یزانی نه‌وی چاوی پی که‌وتوو جبره‌ئیل بووه وه هه‌له‌ی نه‌کردوو. ﴿اَفْتَمَارُؤُهُ عَلٰی مَا يَرٰی﴾ نایا دواپی بو ئیوهی بت پهرست محمه‌د به‌درؤ نه‌خنده‌وه و گفتوگوی پروپوچ نه‌کن له سدر شتی موحممه‌د به چاوی خوی بینیویه‌تی که به راستی جبره‌ئیلی بینیوه له‌سهر نهو شیوه‌یه‌ی خودا دروستی کردوو، موحممه‌د نهو پیاوه راست ویزه که بو خوتان نه‌یناسن و، نه‌زانن و دم و زمان پاکه و نه‌قلی ته‌واوه و، درؤتان لی نه‌بیستوو... جاری له زه‌وی جاری تر له ناسمان پیغمهر جبره‌ئیلی بینیوه.

﴿وَلَقَدْ رَاَهُ نَزْلَةً اٰخَرٰی عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰی﴾ وه به راستی موحممه‌د جاری تر جبره‌ئیلی بینیوه له لای سیدره‌تولونته‌هادا، که نهو جیگه‌یه کۆتایی و لای ژوورووی چوونی هه‌موو بوونه‌ورانه و، لهو جیگه‌یه به‌ره‌وژوورتر ریگه‌یان پی نادریت برؤن، ئیر فریشته‌بن یا جگه‌ی فریشته‌بن.

له فهرمووده‌ی خودای مه‌زنه‌وه بۆمان روون نه‌بیته‌وه که پیغمهر ﴿ﷺ﴾ دوو جار جبره‌ئیلی له‌سهر نهو شیوه‌یه بینیوه که خودا دروستی کردوو: جاری یه‌که‌م ناماژه‌ی بو فهرمووه: (فاستوی وهو بلافق‌الاعلی). جاری دووهم که له شه‌وی میعراجدا جبره‌ئیل پیغمهری گێرا به‌ناو ناسماندا، هه‌تا گه‌یشتنه جیگه‌یه کۆتایی چوونی هه‌موو که‌سیکه ههر پله‌یه‌کی هه‌بیته. زانایان زۆربدی زۆریان لایان وایه (سدره‌المنتهی) دره‌ختیکی مورده له ناسمانی حه‌وته‌مدایه، چۆنییه‌تی نهو دره‌خته هه‌رچۆنی پی وا باشه ئیمه برومان پی هه‌بی و هه‌واله‌ی زانیاری خودای بکه‌ین.

﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوٰی﴾ له لای (سیدره‌تولونته‌هایه) نهو به‌هه‌شته‌ی جیگه‌ی گه‌رانه‌وی نهو که‌سانه‌یه له خودا نه‌ترسن و خویان له پی‌فهرمانی خودا نه‌پارێژن، هه‌ندی له زانایان نه‌لین: جیگه‌ی گیانی شه‌هیدانه.

﴿اِذْ يَغْشٰی السَّدْرَةَ مَا يَغْشٰی﴾ به راستی پیغمهر جبره‌ئیلی بینی کاتی شتیکی سه‌رسوړینه‌ر سیدره‌ی داپوشیوو له چه‌ندین بوونه‌وران که به‌لگه‌بوون له‌سهر گه‌وره‌ی و توانای خودا، له رووناکی و جوانی و له فریشته و راخه‌ری زیر و شتی تری و سه‌رسوړینه‌ر نایه‌نه ژماره و نه‌قلی بۆی دیاری نا‌کرین. نهو جیگه‌یه نه‌وه‌نده پیرۆزه فریشته‌کان نه‌چن بۆلای و زیاره‌تی نه‌کن به کۆمه‌ل، وهك ئیمه زیاره‌تی که‌عه نه‌که‌ین.

﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰی لَقَدْ رَاٰی مِنْ اٰیَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰی﴾ چاوی پیغمهر لهو شتانه‌ی نه‌بینی لای نه‌ه‌دا بو ئهم لاو لاو له سنووری نهو شته دهرنه‌چوو فهرمانی پیدرابوو، هه‌موو نهو شتانه‌ی نه‌بینی له باره‌ی جبره‌ئیل و ناسمانه‌وه له شه‌وی میعراجدا راست و گومانیان تیدا نی‌یه، سویند به خودای مه‌زن، موحممه‌د چه‌ندین به‌لگه‌ی گه‌وره‌ی په‌روه‌ردگاری خوی بینی له شه‌وی میعراجدا، که نایه‌نه ژماره، به‌جگه‌ی توانا و ده‌ستووری خودا که‌س نایابینی، یه‌کی لهو شتانه رووناکی خودای گه‌وره سیدره‌ی روونکردبووه‌وه. نایا نه‌ی بت په‌رستان: لات و عوزا و مه‌ناتی ئیوه، نه‌وی موحممه‌د بینی نهو بتانه‌ی ئیوه بینیوانه؟

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنْوَةَ
الْثَّالِثَةَ الْآخَرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذْ أَقْسَمْتُمْ
ضِيْرَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٤﴾ فَلِلَّهِ
الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾

﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْآخَرَىٰ ﴾ ئايا ئيويهى بت پهرست هه وال ئه ده ن به من
ئهو بتانهى ئيوه كه برتين له لات و عوزا و مه ناتي ترى سئيه مى بئى نرخ، ئهو توانا و
گه وره يى يانه هه يه باسى خوداى بئى ئه كرى؟ بت پهرستان ئهو بتانه يان به كچى خودا دائه نان و
ئهيان پهرستن، لات ناوى ئهو پياوه بووه قاوه تى كردوووه بۆ حاجى يه كان بۆ ئه وهى ببيخون، كاتى
مرد ئه چوونه سهر گۆره كهى و ئهيان پهرست. له پاشانا ديمه نيكيان بۆ كيشا و ئهيان
پهرست، عوزا دره ختئى بوو، هۆزى غه تئان ئهيان پهرست، پيغه مهر خاليدى كورى وه ليدى نارد
ئهو دره ختهى پرى، مه نات به ردئى بوو هۆزى هوزهيل و خوزاعه و سوقه بن ئه يانپه رستن.

﴿ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ تِلْكَ إِذْ أَقْسَمْتُمْ ضِيْرَىٰ ﴾ ئايا ئيويهى بت پهرست چۆن ئيرينه كه له
لاى خۆتان به ريز و به نرخه داي ئه نين بۆخۆتان و، ميبينه كه كه له لاتان بئى نرخن دايان ئه نين بۆ
خودا، ئهو جۆره كارهى ئيوه، به شكر دينكى سته مكارانه يه و بيداديه و، دووره له راستى يه وه.

بت پهرستان گومانيان وابوو ئهو بتانه، ديمه ن و شيوه ي فرشته كانن، يا جيگه دارى
جنۆكه كانن و، فرشته و جنۆكه يش كچى خوان، به و جۆره كاره ناره وايه و ايان دانا بوو، ئه وانه
بۆيه ئهيان پهرستن كچى خوان، كه چى ئيوه بيز له بوونى كچ ئه كه نه وه بۆخۆتان.

﴿ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ﴾ ئهو بتانه هيج شتى
نين مه گهر ئه وانه يا به رد ئكن خۆتان تاشيوتانن يا دره ختيكه يا پياونكه و، خۆتان و باوباپرتان
ناوتان ناون به خودا و، ئهيان پهرستن، خودا بۆ پهرستى ئهو بتانه هيج به لگه يه كى نه ناردوو ته
خواره وه له نامه يه ك و جگه ي نامه يه.

سوره نبي ﴿ و نه جم ﴾

جزمی ﴿ بیست و حه و نهم ﴾

﴿ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى ﴾ ﴿ نه و بت پەرستانه دواى هېچ شتى نه كه وتون مه گهر دواى گومان و ناره زوى پروپوچى دهر و ونى خوځيان كه وتون به راستى له لايه نه پهر و رد گارى خوځيان هه پتغمهر و نامه يه كى شاره زا كه رى رېگه ي راست چوه بولايان و وازيان لي هيتاون.

﴿ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمْنَىٰ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴾ ﴿ بو ناده ميزادى بې باوهر نى به شتى لاي خوشبى و به نوميدى بې، نه لئين: بته كاښان بزمان نه پارتنه وه لاي خودا و، نه گهر نيمه بچينه وه بولاي جيهان جارى تر، نيمه كارى چاك نه كه ين، يا بو يه كنى له دانيشتوانى گوندى مه كه و تايف نه كرا به پتغمهر، دواى هدر بو خودايه هه موو كارى كى پاشه رور و جيهان، هېچ كه سى خواهنى هېچ شتى نى به مه گهر به ده ستورى خودا، له هه ردوو جيهاندا هه رشتى ناره زوى بكا نه يه خشى به هه ركه سى ناره زوى هه بى.

﴿ وَكَمْ مِنْ مُلْكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴾ ﴿ بت پەرستان ووتيان: نيمه بويه نهو بتانه نه پهرستين هه تا بزمان پارتنه وه له لاي خودا، خوداى مه زن فرموى: وه زور فريسته هه نه له ناسمانه كاندا له گهل نهو هه مووه ريزه هديانه له لاي خودا، پاران هه ويان بو هېچ كه سى سودى نابه خشى مه گهر له دواى نه وهى خودا ده ستورى دا بو پاران هه بو فريسته كان كه پارتنه وه بو كه سى ناره زوى هه بى و خوشى بوى و شايسته بى بو نه وهى پاران هه بو بكرى.

﴿ ٢٧ ﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُنُوا الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأَنْثَىٰ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿ ٢٨ ﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿ ٢٩ ﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿ ٣٠ ﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ ﴿ ٣١ ﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَتٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ أَنْتَقَىٰ ﴿ ٣٢ ﴾

﴿ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُوعْنَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيعَ الْإِنْسِيِّ ﴾ به راستى كه سانيكى نه و تو باور به رۆزى دواى نايه رن ناوى فريشته كان نه بدن به ناوى ژنانه وه و، پرويان وايه كچى خودان.

﴿ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴾ وه هيچ جوره زانيارى به كان به و شته نى به خوږيان نه يلين، كه هاوبهش بو خودا دانه نين و لايان وايه فريشته كان منالى خودان، نه و كه سانه دواى هيچ شتى ناكه ون جگه له گومان و گفتوگوى پروپوچ و، گومان هيچ نابه خشى به رانبر به گوشتارى راست، شتى راستى به بى زانيى بى گومان نازانرى، نه گهر ناده ميزاد دواى گومان بكه ون هيچ شتى له م جيهانه دا پايه دار نابى، دانانى فريشته كان به كچ و ژنى خودا گومان په رستى به و نايته به لگه بو نه وان.

﴿ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴾ دواى تو واز له كه سى به ينه روى و هر گيراه له نامدى نيمه و، جگه له ژيان و رابواردنى جيهان هيچ شتى ترى ناوى و مده بستي پى نى به.

﴿ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ﴾ هه لباردنى جيهان و خوشى جيهان نه و په رى زانيارى و نساواتى نه و كه سانه به و، وازيان له باشه رۆژ هيتاوه. به راستى په روه ردگارى تو زاناره به كه سى لاي داوه له ريگه ي ثابى خوى، هه ر نه و يش زاناره به كه سى ريگه ي راست و هر بگرى. بى گومان بت په رستان و وينه ي نه وان له هه مو و سه رده مي كدا لايان داوه له ريگه ي راست، خودا نه زاننى كه تو و باوه رداران ريگه ي رستان گرتوه، خودا پاداشتى نيوه نه داته وه به چاكه و، سزاي نه وان يش نه داته وه به گويره ي كردارى خريان.

﴿ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴾ وه بو خودايه شتى له ناسمانه كان و له زه ويدان له هه مو و بوونه وهران هه ر خودايه نه يانبا به رنيوه و، خودا ناده ميزادى دروست كر دوه و، نه زاننى به كرده وى هه مو و يان، له به ر نه وى پاداشتى كه سانيكى نه و تو بداته وه خراپه يان كر دوه و، هاوبه شى يان بو خودا داناوه و، به سزاي شتى كر دويانه و، كه سانيكى نه و تو يش چاكه يان كر دوه پاداشتيان بداته وه به چاكه كه چوونيانه بو به هشت.

﴿ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ ﴾ نه و كه سانه چاكه يان كر دوه و، پاداشتيان به چاكه نه دريتمه وه كه سانيكى نه و تو خويان دوور نه خه نه وه له گونا هه گه و ره كان وينه ي بت په رستى و نازاردانى داىك و باوك و، خويان دوور نه خه نه وه له و گونا هانه ي تر كه نه و په رى يان گرتوه له خراپيدا وهك: داوين پيسى و خواردنه وى مده، مده گهر كردنى گونا هى بچووكى يا نزيكى گونا هيكى گه و ره بكه ون و نديكه ن، نه و جوره گونا هانه خودا خوش نه بى له وان كه پهيدا نه بن له و كه سانه ي گونا هى گه و ره يان كر دوه، گونا هى بچووك به وينه ي تماشا كردنى ژنانى بى گانه و دانيشن لاي مي رى خواردنه وى مده.

سورہ تی (وہ نہ جم)

جزمی ﴿ بیست و هفدهم ﴾

بۆ زانين: ووشەي ﴿اللَّمَمَ﴾ بە مانا نەزیکبۆنەوه لە گوناھە، لێرەدا مەبەستە لە گوناھێ بچووک، یانئە ھەرکەسێ خۆی دوورخستبێتەوھ لە گوناھە گەورەکان و لەو گوناھانە ی بێزانی ئی ئەکرێتەوھ لێبۆردن و چاکەکردنی خودای مەزن ئەیانگرێتەوھ، ھەرچەندئێ گوناھێ بچووکسی کردبێ، مانای وا نیە ئادەمیزاد بۆی ھەبێ خۆی دوور نەخاتەوھ لە گوناھێ بچووک و بۆی رەوايە.

﴿إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾ به راستی پهروړدگاری تو لیڅو شپوونی فراوانه، خوښ نه یی له گوناځي بچوک به هوۍ دوور کدو تنه وه له گوناځه گه وړه کان، بوی هدی له همدو گوناځي خوښی گه وړه بن یا بچوک.

جياوازی نيوان گوناھي گه وره و گوناھي بچووک: گوناھي گه وره نه وهيه: خودا هه ره شه ي
 يې بکا به ناگر، يا به خه شمي خوی، يا به دوور خسته نه وي له به زه يي خوی، يا به سزادان، يا
 په لاماری گوناھ بډا به يې ترس و به يې په شيمانو ونه وه، زور پټاسه ي تری بو کراوه.

﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ په دوه ردگاری تړ
زاناتره به ټپوه له خوتان، په که مجار ټپوهی له زهوی درووست گرد له نادهمهوه، دواپی له
تړوی باوکتان که له خواردهمینی زهوی پهیدا نه بی و، له کاتیکهوه ټپوه بیچوی بوون له
منالدانی دایکتانا، نهو شته ی له ټپوهی نه زانی خوتان نایزانن. خودا له گهل ټپوهیه تا
دواهدناسه تان و باشتان نه ناسیت.

﴿ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ﴾ دواى ئىبره ستايشى خوتان مه كه ن و خوتان چاكه ي خوتان مه لين، پهرورد گارى تو زانانتره له خوتان به كه سى له خودا برس و خوى له بى قدرمانى خودا پاراستى.

هەندى لە زانايان ئەلەين: وهلىدى كورى موغەيره باوهري به پىغه مهر هيتا، هەندى لە بت
پەرستان سەرزەشتيان كرد و ووتيان: بۆ تۆ وازت لە ئايىنى گەوره كانت هيتا، ووتى: لە ترسى
سزای خودا، يەكێ لەوان ووتى: هەندى لە دارايى خۆتم بەهەرى، من ئەو سزايەى تۆ هەلئەگرم،
دواى رێكەوتن لەسەر ئەندازەيه لە دارايى و هەندىكى دايە و، وهلىد لە ئايىن وەرگەرا و دواتر
پەشيمان بوويهوه، باوهري به خودا هيتايەوه، ئەوهى مابوو لەسەرى لە دارايى يە نەى دايە.
لەوبارەوه خوداى مەزن فەرماي:

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ ﴿٣٦﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۚ ﴿٣٧﴾
 أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ۚ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ
 مُوسَىٰ ۖ ﴿٣٩﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۖ ﴿٤٠﴾ أَلَّا تَنبَذُوا وَزَرَ أُخْرَىٰ ۚ ﴿٤١﴾
 وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۚ ﴿٤٢﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ
 يُرَىٰ ۚ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَ ۚ ﴿٤٤﴾

تہفسیری زمانا کوئی

﴿ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى وَاعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى ﴾ نایا مو حه مد تو هه وال نه ده ی به من له باره ی پیاویکی نه و تو وازی له باوه رهینان هینا. که می له دارایی خوی به خشی به پیاوی تر، بو نه وه ی نه و پیاوه له جیاتی نه و بجیته دوزه خ و، نه و پیاوه دوا یی به شیمان بو ویده وه، نه و شته ی مابو وه له سدری له و دارایی به پیدا نه دیا به و لای راست نه بو و بیداتی.

﴿ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ﴾ نایا نه و که سدی وازی له باوه رهینان هینا و، که پیا به وه یولای بت په رستی، نه و دارایی به ی مابو وه وه له سدری نه دیا به پیاوه که ی تر، لای هه بو و بزانی به شتی له بهر چا و نی به له کاروباری روژی دووایی، بزانی نه و پیاوه له جیاتی نه م سزای روژی دوا یی هه لئه گری، دوا یی و ابزانی سزای ناگری دوزه خ له سدر بت په رستی پارچه قوماشیکه و نه فرو شری و نه کرری و به چاوی خوی نه بیینی.

﴿ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ﴾ نایا نه و که سدی وازی هینا له باوه رهینان له تهوراتی موسادا و له نامه ی نه و ئیبراهیمه ی نه و تو هه مو و فرمانه کانی خودای به جی هینا هه والی نه داوه تی به م فرمودانه ی دوا یی که له نامه کانی نه و اندان:

۱- ﴿ أَلَمْ تَرَ وَازِرَةً وَزَرَ آخِرَى ﴾ که به راستی هه مو و ئاده میزادی سزای نادری به گونا هی که سی تر و، هیچ به کی هه لئا گری له جیاتی به کی تر قورسای باز ی که سی تر.

۲- ﴿ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴾ وه که به راستی بو هیچ ئاده میزادی نیه هیچ پاداشتی مه که ر شتی ئاده میزاد خوی کردیتی و خوی تیدا ماندو و کردی له چاک و له خراب.

۳- ﴿ وَأَنْ سَعْيَهُ سَوْفَ يَرَى ﴾ وه که به راستی نه و کرداره له روژی دوا ییدا به ئاده میزاد نیشان نه دری له ته رازی به راوردی کاره کانی.

۴- ﴿ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴾ له پاشا نه و ئاده میزاده پاداشتی نه دری شه وه به پاداشتی ته وای کرده وه کان و، به بی زور کردنی کاره خراپه کانی و، هه مووی له نامه ی کرداریا تومار کراوه، خودای مه زن به میهره بانی خوی پاداشتی چاکه کانی به (۱۰) هه چو نانه یا زور تر بی نه به خشی.

وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ
 ٤٢ ﴿ وَأَنْتُمْ هُمْ أَصْحَابُكَ وَأَبْكَى ٤٣ ﴾ وَأَنْتُمْ هُمْ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ٤٤
 وَأَنْتُمْ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ٤٥ ﴿ مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ٤٦ ﴾ وَأَن
 عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخِرَىٰ ٤٧ ﴿ وَأَنْتُمْ هُمْ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ٤٨ ﴾ وَأَنْتُمْ هُمْ رَبُّ
 الشَّعْرِىٰ ٤٩ ﴿ وَأَنْتُمْ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ٥٠ ﴾ وَتُمُودَ أَمَّا الْآخِرَىٰ ٥١
 وَقَوْمَ ثُوْجٍ مِنْ قَبْلَ أَهْلَهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ٥٢ ﴿ وَالْمُؤَنَفِكَهٖ
 أَهْوَىٰ ٥٣ ﴾ فَغَشَّاهَا مَا عَشَّىٰ ٥٤ ﴿ فَيَا أَيُّهَا رَبِّكَ نَسْمَارَىٰ ٥٥ ﴾

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾ أَزِفَ الْأَزِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾ أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

۵- ﴿وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾ وه کۆتایی هاتنی هه موو بوونه وهران و گهرا نه و هیان هه ر بۆلای پهروه ردگاری تۆیه و، هه ر نه و پاداشتیان نه داته وه و، به گوێره ی کرداریان چاکبێ یا خراب.

۶- ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى﴾ وه که به راستی هه ر پهروه ردگاری تۆیه هیزی بێ که نین و گریان و خۆشی و خهفەت دروست نه کا بۆ ئاده مێزاد، به تایبه تی خۆشی و خهفەت بۆیان له هه ردوو جیهاندا.

۷- ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا﴾ وه که هه ر پهروه ردگاری تۆیه گیانداران نه مړینی له جیهاندا و، زیندوو یان نه کاته وه له پاشه روژدا، هه ر نه ویشه باوکان بمړینی و مناله کانیان دروست بکا و له جینگه ی نه وان دایان بێ، جگه ی خودا نه و توانایه ی نی یه. که واته گفتگرۆی که سێ بلی: (الماده) یانی شتی شتی تر له گهل نه ودا په یدایبێ، بنچینه و هۆی ژیا نه گفتگرۆی روونه، نه قل به درۆی نه خاته وه چونکه (ماده) خۆی له خۆیا ناجوولێ مه گه ر به هۆی شتی جگه ی خۆی بێ، هه یج نه قلێ وه ی ناگرێ شتیکی که ری کویر، خۆی له خۆیه وه په یدایبێ و بێ به بنچینه ی هه موو شتی.

۸- ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزُّوجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ وه که به راستی پهروه ردگاری تۆ له هه موو ره گه زێ دوو جوړی درووست کردووه: نیرینه و مینه، هه موو گیاندارێ خودای مه زن درووستی کردوون.

﴿مِنْ لُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ﴾ له ئاوی نیرینه کاتی نه رژیته ناو مندالدانی مینه، دوا یی یا بێجوو ی به کی نیر یا بێجوو ی به کی مبی لی په یدا نه بێ، ئایا جگه ی خودا چ که سێ بێ نه و ناماده بوونه ی منال بوون په یدا بکا؟

به لام له بیرمان نه چی خودا خاوه ن توانا ئاده م و حه و و عیسای له تۆوی نیرینه درووست نه کردوون. ئاده می راسته و خۆ له خا ک درووست کردووه، حه وای له نه ندامیکی ئاده مه وه درووست کردووه، گیانی کردوون به به ردا، عیسای درووست کردووه به هۆی فووی جیره ئیله وه به له شی مه ری مه دا، به بێ نه وه ی هه یج پیاو ئ دهستی لێ که وتبێ.

۹- ﴿وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْآخِرَىٰ﴾ وه به راستی له سه ر پهروه ردگاری تۆیه درووست کردنیکی تر و، گهرا نه وه ی گیان بۆ له شی ئاده مێزاد، دوا ی مردنیان له پاشه روژدا.

۱۰- ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ﴾ وه به راستی هه ر پهروه ردگاری تۆیه هه ندی له به ندنه کانی خۆی نه وه ندنه سامانیان بداتی پێوستی یان به که سی تر نه بێ و، به هه ندی تر یان به خشی نه وه ندنه دارایی له خۆیان زیاتر بێ و هه لی بگرن و، هۆی ساماندار ی و هه لگرتی دارایی بۆ ناماده کردوون.

۱۱- ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَى﴾ به راستی هه پدروهردگاری تویه، پدروهردگاری نهستییه شیعرا، شیعرا نهستییه که له کاتی گهرمایی زوردا، دواى نهستییه جهوزا هه لئی و، هوزی خوزاعه ئه یان پهرست و، ئه یان ووت: خودای ئیمه یه، خودای مه زن فهمووی: شیعرا خودا نی یه و من پدروهردگاری ئه وم، یه کهم کدس پهرستی (ئهبو که بشه بوو) چونکه رژیشتنی به ئاسماندا جیاوازه له گه ل رژیشتنی نهستییه کانی تر، ناویشیان ئه برد به (کلب الجبار)، گه وهره تره له خور به بیست جار.

۱۲- ﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا لِّأُولَى﴾ وه به راستی پدروهردگاری تو تا قمی عادى یه که می له ناوبرد که تا قمی هود بوون، زانایان ئه لئین: عادى دووهم بریتین له تا قمی ئیره م، هه ندی تریان لایان وایه بریتین له و بی باوه رانه دواى تا قمی هود په یدابوون، بنه پروون و هیچیان نه مایه وه.

۱۳- ﴿وَتَمُودَ فَمَا أَبْقَى﴾ وه به راستی پدروهردگاری تو تا قمی سه مودی له ناوبرد، که تا قمی سالحوون، دواى هیچ کام له تا قمی عاد و له تا قمی سه مود هیچیان نه مانه وه و، بنه پروون.

۱۴- ﴿قَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى﴾ وه به راستی ئیمه بهرله تا قمی عاد و سه مود تا قمی نوحان له ناو بردبوو، له بهر ئه وه ی تا قمی نوح سه ته مکارتر و له سنوور دهرچو و تر بوون له هه ردو و تا قمه که، ئازاری زوری نوحیان ئه دا و، له نوحیان ئه دا به جو ری هوشی به خویه وه نه ئه ما.

۱۵- ﴿وَالْمُؤَفَّفِكَ هُوَ فَفَشَّاهَا مَا غَشَّى﴾ وه به راستی ئیمه له ناومان برد دانیش تووانی گوندی موئته فیکه، گونده که مان بهر زکرده وه و خسته مانه خواره وه به دانیش تووانه کانییه وه بو سهر زه وی، دواى ئه و گونده ی دا پۆشی ئه و سزا سه خته ی دا پۆشین، (موئته فیکه) گوندی تا قمی لوته، به مانا (ئهم دیو دیو کرا به دانیش توانییه وه).

بو زانین: ئهم (۱۵) شتانه ی باسکران، هه موویان له نامه کانی موسا و ئیراهیمدا باسیان کراوه، بۆ یه ش لی ره دا هیتراون، چونکه ئه و پیاوه ی له ئاین وهر گه را و، هه ندی دارایی خو ی دا به یه کئی تر له جیاتی ئهم پرواته دۆزه خ و، ئه وه ی مابوه وه به سه ری ده نه ی دایه پیاویکی ژیر بوو، ئه ی زانی ئه و (۱۵) باسانه له نامه کانی موسا و ئیراهیمدا هاتوون.

﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى﴾ دواى ئه وه ی خودای مه زن باسی ئه و (۱۵) ئامۆزگاری یانه ی فهرموو، هه رکاتی ئاده می زاد به وانه ته می خواربوون، هه موو یه کئی له وانه چاکه یه کی خودان، بۆیه فهرمووی: دواى تو گومانته له چ چاکه یه له چاکه کانی پدروهرده که ی خو ئانا ئه بی، که هه موویان به لگه ن له سه ر توانای خودا. بیگومان پیغمه ر ﴿ﷺ﴾ گومانی لی ناوه شیته وه.

﴿هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَى﴾ ئە قورئانه، یا موحه مه ده، یا له ناو بردنی ئە و گه لانه ی رابوردن، ترسینه ری ئاده میزاد بوون، هه ندیکن له وانه ی پێشوو ئاده میزدیان ترساندوه له بێ فەرمانی خودا، هه موو که سی بهرپر سياره له تاوانی خۆی و بهر تیل دان بۆ لا بردنی سزا بێ سووده، خودا ته ماشای کرداری ئاده میزاد هه ر بۆ سوودی خۆی ئە کات. پاشه رۆژی تاو نباران هه ر له ناو چوونه.

﴿أَزِفَتِ الْأَرْفَةُ لَيْسَ لَهَا مِنْ وُنِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ هاتی رۆژی دوایی نزیکه، هیچ که سی توانای ده رخستی کاتی رۆژی دوایی نی یه له جگه ی خودا. ﴿الْأَرْفَةُ﴾ به مانا نزیکه، دیاره رۆژی دوایی نزیکه.

﴿أَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ﴾ ئایا ئیوه دوایی، سه رتان سو پته میتی له په یدابوونی رۆژی دوایی و، له فەرمووده کانی قورئان، به گالته بێ کردنه وه ئیوه بێ ئە که ن و، برو اتان به بوونی رۆژی دوایی و به فەرمووده کانی قورئان نی یه، ئیوه نا گرین و خه فهت ناخۆن بۆ ئە و خراپانه ی ئە یکه ن و ئە و شته ی له کیسی خۆ تانتان داوه و، ئیوه بێ ئاگان له وه ی که به سه رتان دیت.

﴿فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾ دوایی ئیوه پێویسته سوژده بیه ن بۆ خودا و، هه ر بۆ لای ئە و بگه رپته وه، پێویسته ئیوه هه ر خودا به رستن و، واز له بت په رستی و رابواردنی جیهان به ێن. سوژده بردنی خۆ یندنی قورئان له و یتدی خۆ یندنی ئە و ئایه ته لای شافیعه یه کان و مالیکی یه کان سونه ته، لای حه نه فی یه کان و حه نه لی یه کان پێویسته.

بۆ ئاگاداری: له مه وه لهر له به ره ته وه ی مانای ئایه ته کان په یوه ندی یان به یه که وه هه بوو، نه مان توانی له مه به ستی ئایه تی (۳۹) ی ئە م سو ره ته تی بگه ین ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، زانا یان بیر بۆ چوونیان جیاوازه، ئایا ئاده میزاد به جگه ی کرده وه ی خۆ یان سوودی یان بێ ئە گات، یا سود له جگه ی کرده وه ی خۆ یان وه نا گر ن؟ هه ندی له زانا یان ئە لێن: ئە ئایه ته په وه ندی به تا قمی موسا و ئیبراهیمه وه هه یه، که سوودی یان له کرده وه ی جگه ی خۆ یانیان وه ر نه گرتوه، به لام ئۆمه تی پیغه مه ری ئیسلام سوود له کرده وه ی جگه ی خۆ یان وه ر نه گر ن، له بهر ئە مه نه ی خواره وه:

بۆ زانی: له مه وه لهر له باسی مانا کردنی ئایه تی (۳۹) ی ئە م سو ره ته ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ باسی هه ندی شتی به سوود نه کرا، من وای به باش ئە زام باسیان بکه ین:

زانا یان له مه به ستی ئە و ئایه ته بیر بۆ چوونیان جیاوازه: ئایا کرده وه ی جگه ی خۆ ی سوودی بێ نه به خشی یا نه؟ هه ندیکیان ئە لێن: مه به ست له هاتنه خواره وه ی ئە و ئایه ته، بۆ نه ته وه کانی

ئیراهیم و موسایه که کرده‌وهی جگه‌ی خو‌یان سوودیان پی نه‌به‌بخشین. به‌لام ئۆمه‌تی موحه‌مه‌د کرده‌وهی جگه‌ی خو‌یان سوودیان پی نه‌به‌بخشین، به‌لگه‌یان فه‌رمووده‌ی خودایه له ئایه‌تی (۲۱) ی سوره‌تی توردا نه‌فه‌رموی ﴿أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُم بِأَيْمَانٍ﴾ و، فه‌مووده‌ی پیغه‌مه‌ر ﴿﴾ نه‌فه‌رموی:

﴿إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ﴾، به‌چهند فه‌مووده‌ی تری پیغه‌مه‌ری خودا ﴿﴾، هه‌روه‌ها هه‌موو موسلمانان تیکرا پیکهاتوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کرده‌وهی جگه‌ی خو سوود نه‌به‌بخشین. که‌واته نه‌گه‌ر که‌سی بلی: کرده‌وهی جگه‌ی خو سوود به‌خش نیه ده‌رچوونه له‌ریزی کۆمه‌لی ئیسلام، بۆ باشتر چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ی که کرده‌وهی جگه‌ی خو سوود به‌خشه‌ی خاوه‌نی ته‌فسیری (جه‌مه‌ل) له‌به‌رگی چواره‌م، لاپه‌ره‌ی (۲۳۶) ئه‌وه‌ی بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌ومه‌سه‌له‌یه زانای به‌ناوبانگ (ئییوت‌ه‌یه) گیراوه‌ته‌وه، بۆ باشتر متمانه‌یش ته‌ماشای ته‌فسیری خازین بکه‌ن.

﴿ سوره تی نهلقه مهر ﴾

له مه كه هاتوته خواره وه. هندی له زانیان نه لئین: جگه له نایه ته کانی (۴۵-۴۶) له مەدینه هاتوونه ته خواره وه. ژماره ی نایه ته کانی (۵۵) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝^۱ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعَرِّضُوا
 وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۝^۲ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
 وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۝^۳ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ
 مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۝^۴ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ
 ۝^۵ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ إِلَى شَيْءٍ نُّكْرٍ ۝^۶
 خَشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ۝^۷
 مَّهْطَعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝^۸

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خودا به خشنده ی میهره بان

﴿ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ﴾ به راستی نزیکه هاتی رۆژی دوا یی و، پارچه پارچه بوونی مانگ و بکه و یتنه خواره وه له ئاسمان و، نه ستیره کان بکهونه هاتوچۆ، وه کو خۆیان نه میننه وه، دوا یی هندیکیان بدن له هندی تریان، مانگ بدا له نه ستیره یه تر له کاتی گهرانی دا، بهم لاوای زهوی دا پارچه پارچه بییت.

زۆر لهو زانیانه ی مانای قورئانیان کردوه، نه لئین: بت په رستان داوایان له پیغمهر کرد داوا له خودا بکات که مانگ بیی به دوو پارچه و، وه کو خۆی لی یتنه وه نه گهر تو راست نه کهی پیغمه ری. دوا یی مانگ بوو به دوو پارچه.

بینگومان هدرچهنده نهو کاره ساته خۆی له خۆی دا بوونه کهی نه گونجی و خودا توانای به سهر هه موو شتی کدا هه یه به لام گونجاو شتی که و پهیدا بوون شتی تره، پهیدا بوونه کهی پیوستی به بد لگهی بینگومان هه یه، بگه به لگه له سهر پیچه وانه کهی هه یه. به هۆی ئهم به لگانه وه:

ته فسیری زما کو بی

۱- بوونی نهو رووداوه رینک ناکهویت له گهل ژمارهیه کی زور له نایه ته کانی قورئان که به راستی نه لئین: پیغمه مهر وولامی داخوازی بت په رستان ناداته وه بۆ پیدابوونی کاری پەك خەر، له تیکدانی کاری سروشتی، وولامی شتی نه داته وه خودا فه رمانی پین دای، بۆ غوونه: خودا له سوره تی نه لئه عرافدا، له نایدتی (۱۴۶) نه فەرموئ: ﴿ و ان یروا کل آیه لا یؤمنون بها ﴾ وه نه گەر بپ باوه ران هه موو کاره پەك خه ره کان ببین باوه ری پین نه هیتن.

۲- له تبوونی رووداوینکی گهردوونی میژوویی گرنگه که واته نه گەر ببوایه دانیشتووانی خۆره لات و خۆرئاوا نه یابینی و، زانایانی میژوونوس و جگه ی نه وایش تو ماریان نه کرد، وه کهوتنه خواره وهی (۱۲) بورج له کۆشکه کيسرادا له شهوی له دایکبوونی پیغمه مهر ﴿ ﷺ ﴾.

۳- پارچه پارچه بوونی مانگ به فەرمووده ی بنگومان و موه واتیر هه والی پین نه دراوه، به لگو به جگه ی مه واتر هه والی پین دراوه بۆ نهو جوړه کارانه، دوژمنانی پین دهنگ ناکرئ. موه واتر نهو هیه: کۆمه لیککی زۆری ئاده میزاد هه وال بدهن به شتی، به گویره ی نهقل نهو ژماره یه کۆنه بنه وه له سەر درۆی نهو کاره. جگه ی ژماره یه کی بهو جوړه نابنه هوی متمانه ی گشتی.

۴- فەرمووده ی ﴿ انشق القمر ﴾ له دووای ﴿ اقتربت الساعة ﴾ به لگه یه له سەر نهو ی پارچه پارچه بوونی مانگ له روژی دوایدا نه بپ، وه که له سوره تی (ئه لئین شیقاقدا) نه فەرموئ ﴿ اذا السماؤ انشقت ﴾ یانی تو بیرى نهو کاته بکه ره وه، ئاسمان له ت له ت نه بپ و پارچه پارچه نه بپ و کاتی خودا بیهوئ و، بونه وهران له ناو بپ، نهو کاته ئاده میزاد به خزمهت خوای خویان نه گهن.

﴿ و ان یروا آیه یغرضوا ویقولوا سحر مستمر ﴾ وه نه گەر بپ باوه ران به لگه یه له سەر توانای نیمه و راستی داواکاری موحه مه د ببین روو وه رنه گپرن و چاوی خو یانی لی کویر نه کهن و نه لئین: نهو به لگه یه جادوویه کی به رده وامی کۆتایی پین نه هاتووه.

﴿ و کذبوا و اتبعوا اهواءهم و کل امر مستقر ﴾ وه نهو بپ باوه رانه راستی هاتی پیغمه مهر و هاتی روژی دووایی به درۆ نه خه نه وه، دواى ئاره زۆی پروپوچی خو یان نه کهون، هه رچه نه ده به لگه ی راستیشیان له سهر بپ و هه موو شتی خودا به لئینی پین داوه کۆتایی پین دئ له کاتی خو یا، هیچ شتی له خودا په نهان نی یه، که یه کئ له وانه وازه یانه له فەرمووده کانی قورئانی پیروژ.

﴿ ولقد جاءهم من الانباء ما فيه مذبذب ﴾ به راستی هاتووه بۆلای ئیهو ی بت په رست به هوی قورئانه وه شتی که لهو شته دا هیه بپ باوه ران کۆتایی به بپ باوه ری خو یان به هیتن، نامۆز گاری کردن بۆیان له هه والی گهلانی رابردو سزادانیان.

﴿ حکمة بالغة فما غن الثدر ﴾ نهو شته بریتی یه له قورئان که نامۆز گاری و به لگه دانان له سەر راستی نهو په ری گرتووه، به لام دوا یی ترساندنی قورئان و پیغمه مهران هیچ سودی به بپ باوه ران نابه خشی.

﴿ قَوْلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ إِلَى شَيْءٍ نَّكِرٍ ﴾ دوایی تو واز له بی باوهران بهینه و مدیانرسینه، ترسان هیچ سودی بهوان نابه خشی، تو بیری نهو روزه بکهرهوه خودا فرمان نهدا به نیسرافیل فو بکا به سوردا و بانگیان بکا بولای شتی که دلی ناده میزاد لای خرابه و بوی هه لنگیری که بریتیه له سزای گرانی خودا.

﴿ خَشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنتَشِرٌ ﴾ نهو روزه روزه که ناده میزاد له گوره کانیاں دینه ده ری به کرولی و چاو به ره و خوار، به وینهی کوله بلا و نه بنه وه و دین به یه کا نه وه نده زورن و سهر گهر دان.

﴿ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمَ عَسِرَ ﴾ به پدله را نه کدن و ملیان هه لسه برن بولای نهو که سهی بانگیان نه کا، بی باوهران نه لئین: نهو روزه روزه کی ترسناک و زور گرانه. له بهر نه وهی نیشانهی نازار نه بینن.

كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٩﴾ فَدَعَا
رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١٠﴾ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴿١١﴾
وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْاَلُوحِ وَأُدْسِرَ ﴿١٣﴾ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ
كُفْرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ
عَذَابِي وَنَذِيرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿١٧﴾

﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴾ له پیش تا قمی بت په رستان تا قمه که ی نوح پیغمبری خویانیاں به درو خسته وه، دوایی نهو تا قمه نوحی به ندهی ئیمه دیاں به درو خسته وه، و وتیان: نهو شینه و، نازاریان نهدا و ندیاں نه هیشت فرمانی ئیمه رابگه یه نی و هه رشه دیاں لی نه کرد.

﴿ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴾ دوای نه وهی ته نگیان بی هه لچنی په نای برد بولای خودا و له پهروه دگاری خوی پارایه وه که به راستی توانای نه ماوه و، کوتایی به کاری را گه یاندنی من هاتووه، جگه له وهی تو بنه بریاں بکه ی هیچ شتی تر به ده سته وه نه ماوه، دوایی تو به سزای خوت توله له وان بکهره وه، یاریده ی پیغمبری خوت بده.

﴿ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴾ دوابی نیمه به ناوینکی زوری به خور دهر گای ناسمانان کرده وه و بارانینکی زورمان باراند، دوابی نه وهی هه زار سال ناموز گاری کردن بی سوود بو، فدرمانان پیدابوو که شتی به کی درووستکردبوو.

﴿ وَفَجَعَلْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴾ وه نیمه چه ندین کانیاومان له زهوی دا هه لقولاند، دوابی ناوی ناسمان و زهوی گه یشت به یهك، زه ریابه کی زور گه وره یان لی پیدابوو، له سهر نهو فدرمانه ی خودا به راستی دیاری کراوبوو بو له ناوبردنیا و، هه موویان به ناوی نهو زه ریابه خنکان.

﴿ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَذُسر ﴾ وه نیمه نوحان دانا له سهر که شتی به خاوه نی چه ندین ته خته ی دره خت و چه ندین بزمار و گوریس بو به سسته وهی ههروهك هه موو که شتی به کانی تر.

﴿ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴾ به لام تهم که شتی به ی نوح نه رویشست به ناو ناودا، به هوی چاودیری نیمه و پاراستی نیمه، بویه رزگاریان بوو له ترسی خنکان، نیمه نوحان رزگار کرد، له بهر پاداشت دانه وهی نوح که به راستی نوح چاکه ی خودا بوو، بو نه ته وه که یی و سوپاسیان نه کرد.

﴿ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴾ وه به راستی نیمه هه وائی که شتی نوحان به جی هیشت بو گه لانی داهاتوبه ناموز گاری کردن و تهمی کردن بو که سی پند وه ربگری و سود به ترساندنی وه ربگری. نایا دوابی که سی هدی سودی لی وه ربگری و برسی له سزای خودا؟

﴿ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴾ دوابی تو ته ماشا بکه به چ جزوی بو سزادانی من و ترساندنی من. به راستی نهو لافاوه زور راسته و، نوحیش راستی کرد لهو شته ی که رای گه یاند به ناقمه که ی خوی و نه وانی ترساند.

﴿ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴾ وه به راستی نیمه مانای قورنمانان ناسانکر دووه بو ناموز گاری، له بهر نه وهی سودی لی وه ربگری، نهك بو نه وهی له کانی پرسه و شتی تر دا بخوینری، نایا دوابی که سی هدی تهمی وه ربگری و رانومایی وه ربگری؟

كذبت عاد فكيف كان عذابي ونذير ﴿١٨﴾ إنا أرسلنا عديهم
ريحاً صرصراً في يوم نحس مستمر ﴿١٩﴾ تنزع الناس كأنهم أعجاز
نخل منقعر ﴿٢٠﴾ فكيف كان عذابي ونذير ﴿٢١﴾ ولقد يسرنا القرآن
للذكر فهل من مدكر ﴿٢٢﴾ كذبت ثمود بالنذر ﴿٢٣﴾ فقالوا أبشراً
ميتاً وحداً نتبعه إنا إذا لفي ضلال وسعر ﴿٢٤﴾ أهلقى الذكر عليه

مِنْ بَيْنَنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشْرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ
 الْأَشْرِ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مَرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبْهُمْ وَأَصْطِرِ ﴿٢٧﴾
 وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلَّ شَرْبٍ تُخْضِرُ ﴿٢٨﴾ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ
 فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذْرِي ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمَخْتَضِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
 لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٣٢﴾

﴿كَذَّبْتَ عَاذَ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذْرِي﴾ تا قمی عاد به درویان خسته و پیغمبره که ی خویان
 که هود بو، دوا ی چو نیو سزای نیمه و، ترساننده کانی نیمه، دوا ی نیمه سزای نه و اناندا به
 سزایه کی نازارده ر، سزاکه ییش نه و هود بو

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ﴾ به راستی نیمه ره انه مان کرد بو
 سدریان بایه کی سهخت و زور سارد و سامناک له روزیکی نه گبدت و ناخوش بویان و،
 برده و امبو و هتا له ناوی بردن.

﴿تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ نَّخْلٍ مُّنْقَعِرٍ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذْرِي﴾ نه و بایه ئاده میزادی له
 جیگه ی خویان دهر نه هینا و فرنی نه دانه سدر زهوی به وینه ی درهختی خورما له بن دهر هاتبی و
 راکشایی، دوا ی نیو به چونی نه زانن سزای نیمه و، ترساننده کانی نیمه به چ جور ی رسو مان
 کردن؟

﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾ وه به راستی نیمه مانای قورئانمان ناسان
 کرد و وه بو ئاموز گاری کردن و ته می کردنی ئاده میزاد، نایا که سی هدیه ئاموز گاری و
 پهنده که ی وهر بگری له ماناکه ی بگا به ناسانی؟

﴿كَذَّبْتَ ثَمُودَ بِالنُّذْرِ﴾ تا قمی سه موودی سدر به سالح، سه مو و پیغمبره کانی میان به
 دروخته و، چونکه به دروخته و هی سالح وه نه و وایه سه مو و پیغمبره کانی به
 دروخته و نه و له بهر نه و ی سدر چاره ی سه مو و یان یه کن.

﴿فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّمَّنَّا أَحَدًا نَّبْعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٌ وَسُعْرٌ﴾ دوا ی تا قمی سه مو و ووتیان: نایا
 نیمه چون دوا ی که سی له ره گزی ئاده میزاد وه نیمه بکهوین، به راستی نیمه نه و کاته ی
 دوا ی بکهوین له ناو گومرای و شیتیدا نه بین، شتی و ناگونی نیمه دوا ی بکهوین، نه گهر
 فرشته بو وایه دوا ی نه که و تین.

﴿ اُولَئِكَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ﴾ نایا چون هاتووته خوارهوه سرورش به تنها له ناو نیمه دا و، له ناو نیمه دا هدیة کدهسی شایسته تره بو پیغمه رایه تی. به لکو سالح زور دروزنه و خو گهوره زانین پالی پیوه ناوه بلی: من بووم به پیغمه مهر.

﴿ سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ ﴾ نهو تاقمه که به یانی سزا هاته خوارهوه نه زانین چ کدهسی زور دروزنه و خوی به گهوره نه زانی، سالح پیغمه مهره یا نهو تاقمه بی باوه رانه؟ ﴿ إِنَّا مُرْسِلُو النَّافَةِ فِتْنَةٍ لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴾ به راستی نیمه نهو هوشتره ی نهووان داوای نه کهن دهری نه هین و نه یینر بولای نهووان بو تاقی کردنه وهی نهووان و جیابوونه وهی پاک و پیسی کدهسی نهی سالح تو چاوه ران بکه و نارام بگره له سهر نازاری نهووان، له مهودوا تو نه یینی چ شتی توشی نهووان نه بی له سزا و بی نرخی و رسوایی نهووان.

﴿ وَنَبِّهْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ﴾ وه تو ههوال بده به تاقمی سهمود که به راستی ناوی نهو بیر به شکراره له نیوان نهووان و نهو هوشتره دا به نیوهی، هه موو به شتی لهو ناوه خاوه نه که ی ناماده بی بوی له سهره ی خویا و له روژی دیار بکراوی خویا، هیچ لایه کیان له سنووری دیار بکراوی خویان دهره چن و، تاقمی سهمود بهو به شکرده رازی نه بوون.

﴿ فَتَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴾ دوا بی تاقمی سهمود بانگی خراپترین هاوړتی خویانیان کرد که ناوی (قوداری کوری سالیفی نوحه ییری سهمودی بوو) که نهو هوشتره سهر بری، دوا بی نهو پیاهه خراپه به بی ناور دانه وه بولای فدرمانی خودا شمشیری خوی هه لگرت و په لاماری هوشتره که ی دا و کوشتی و گۆشته که یان دایه ش کرد به ناو خویانا.

﴿ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴾ دوا بی چون بوو به چ جوړی بوو سزادانی من و ترساندنه کانی من بو نهووان، له دوا ی سهر بری نهو هوشتره. بیگومان نهو سزایه بنه بری کردن.

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ ﴾ به راستی نیمه ره وانه مان کرد بو سدریان جیره نیل تا که ده نگینکی گهوره ی کرد به سهریانا، دوا بی به وینه ی پوش و په لاشیکیان لی هات ناماده کرابی بو خواردنی نازل و بی به توز و با ی گران بیا.

زانایان له مبه دست له مانای (فتعاطی) بیرو بو چونیان جیاوړه: هه ندیکان نه لین: نهو پیاهه خراپه مه ی خواره وه و سهر خوشبوو هوشتره که ی سهر بری، هه ندی نریان نه لین: نهو پیاهه خراپه نامیر و کهل و پدی سهر بری هه لگرت و، رووی کرده لای هوشتره که وسهری بری.

﴿ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴾ وه به راستی نیمه مانای قور نامان ناسان کردوه بو ناموژگاری کردن و تهمی کردنی ناده میزاد، نایا دوا بی هدیة کدهسی ناموژگاری وه ربگری و تهمی خوار بی؟

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا

يَا نَذْرٍ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنَذْرٍ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَحَهمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ ﴿٣٨﴾
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذْرٍ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ
﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
أَخْذًا عَزِيزًا مُّقْنَدِرٍ ﴿٤٢﴾

﴿ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنَّذْرِ ﴾ تاقمی لوت به درو یان خسته وه هه موو پیغه مهره کان به لوتیشه وه که نه یان ترساندن له سزای خودا، تاقمه کانی نوح و عاد و سه مود و جگهی نه وان پیغه مهره کانی خو یانیان به درو نه خسته وه، بویه خودای مهن سزای دان و نه قدر موی:

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴾ به راستی ئیمه ره وان ه مان کرد بو سه ریان بایه کی زور سهخت و فره ی نه دا به سه ریان ز یخ و به رد، هه موویان بنه پر بوون به جگهی خیرانه کهی لوت که بریتی بوون له دوو کچی و نه و که سانه ی که باوه ریان هیتابوو، نه وانمان رزگار کرد له کو تایی شه ودا و به ر له به یانی.

﴿ نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴾ ئیمه نه وانمان رزگار کرد، له به ر چاکه به له لایدن ئیمه وه بو نه وان، هه ره وه وه جو ره ی ئیمه نه و چاکه به مان کرد له گه ل نه وان، ئیمه پاداشتی که سی نه ده به وه سوپاسی چاکه ی ئیمه بکا و باوه رمان بی بهیتی.

﴿ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنَّذْرِ ﴾ وه به راستی لوت نه و تاقمه ی ترساند به سزای سهختی ئیمه، دوا بی گومانیان برد له و ترسانده ی ئیمه و گالته یان کرد به لوتو هه ره شه یشیان لی کرد.

﴿ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذْرٍ ﴾ وه به راستی نه و تاقمه داوایان له لوت کرد له باره ی میوانه کانیه وه کاری خراییان له گه ل بکه دن، نه و میوانه فره شته بوون له شیوی کوری جواند ابوون، دوا بی ئیمه چاوی نه و تاقمه مان کویر کرد و میوانه کانی لوتیان نه بینی، دوا بی به هزی زمانی فره شته کانه وه، به وانمان ووت: ئیوه به چیرن سزای سهختی من و، نه و شته ی ئیوه ی بی نه ترساند له سزای من.

﴿ وَلَقَدْ صَبَحَهمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ ﴾ وه به راستی سه رله به یانی سزایه کی به ده و ام تووشی نه وانوو، شوینه واره کهی به رده واهه هتا روژی دوا بی، نه یان سپیری به دوزه خ.
﴿ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذْرٍ ﴾ دوا بی ئیوه به چیرن سزای من و نه و شته ی لوت ئیوه ی بی نه ترساند و باوه رتان بی نه نه کرد و گالته تان بی نه کرد.

﴿ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴾ وه به راستی ئیمه مانای قورئانمان ئاسان کردوه بؤ ناموزگاری و تهمنی وهرگرتن، دوایی نایا کهسنی هدیہ ناموزگاری وهریگری و تهمنی خواربین؟

﴿ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ ﴾ وه به راستی چوبوو بؤلای فیرعهون و تاقمه کهی چندن دین ترسیندهرہ کانی ئیمه له موسا و هارون و، نهو شتهی نیرابوو بؤ موسا له بدلگه ناشکراکانی ئیمه، دووایی نهو تاقمه ههموو بدلگه ناشکراکانی ئیمه یان به درؤخستوتهوه، دوایی ئیمه سزای نهوانمان دا بهویندهی سزای کهسیکی زور به دهستولات و به توانا، هیچ شتی ریگهی بین ناگری.

اَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
 فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾ سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ
 وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدَّيْهَا وَامْرٌ
 ﴿٤٦﴾ اِنَّ الْمَجْرَمِينَ فِي ضَلٰلٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
 عَلَى وُجُوْهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾
 وَمَا اَمْرُنَا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا
 اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّرٍ ﴿٥١﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
 فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌّ ﴿٥٣﴾ اِنَّ الْمُتَّقِينَ
 فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾

﴿ اَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴾ نایا بین باوه رانی ئیوهی عهره ب چاکتن و بهیترتن لهو بین باوه رانهی رابوردوون و پیغمدهرہ کانی خورانیان به درؤخستوتهوه و بنه بریوون، یا بؤ ئیوه هدیہ لهو نامدیہ هاتووه بؤ پیغمدهرہ کائمان رزگار بوونی ئیوهی بین باوه له سزای خودا، با ئیوه بین باوه ریش بن، بیگومان ئیوه لهوان چاکتر نین و، رزگار بوونیشتان له هیچ نامدیہ کدا بؤتان نه نووسراوه.

﴿ اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴾ نا ئیوه نهلین: ئیمه کومه لیکن به توانا و هیچ کهسنی سهرناکهوی به سهر ئیمه دا و، هیچ زورداری به سهر ئیمه دا زال نابی، بیگومان ئیوه بهو جزره ش نین و زیر نه کهون و بین توانایشن.

﴿سَيَهْزِمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدَّبْرَ﴾ له مهودوا بدم نریکه تاقمی بی باوه رانی قورهش هیزان نامینی و، کز مه لیان پارچه پارچه نه بی، نه شکین و، به شکاوی بهره دودوا رانه کهن و هله دین. نهو فهرموده ی خوی مه زنه هاته دی، نهو بهو له جهنگی به دردا شان و بهره دودوا رایان کرد، نالای نیسلام و موسلمانان بهر زکرایه وه. هه ندی له هاوړیکانی پیغمه ر له کاتی هاته خواره وهی نهو نایه ته نه یان ووت: ئیمه مانای نهو نایه ته نازانین. به لام له رژی به دردا که پیغمه ر فهرمودی: (سیهزم الجمع) نهو کاته مانای نهو نایه ته یان بۆ روونبویه وه.

﴿بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ﴾ به لکو هاتی رژی دواپی به راستی کاتی سزادانی بی باوه رانه هه ر له تاقمی سه رده می نوحده هه تا نه م سه رده می پیغمه ر و، هاتی رژی دواپی سزاکه ی زور سه ختر و تالتره بۆ بی باوه ران له م سزایه ی رژی جیهان و قاوه لته یان بۆ یان.

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ﴾ به راستی تاوانباران له ناو گومرایی و له ناو چووندان له جیهاندا و، له پاه رژی شدا له ناو ناگری گهرمی دۆزه خدان، تو بیری نهو رژه بکهر وه تاوانباران رانه کیشرین له سه ر رومه تیان له ناو ناگری دۆزه خدا، بهوان نه بیژری: بیچژن سزای سه ختی دۆزه خ و سوتانی نهو.

﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ به راستی ئیمه هه موو شتی کمان دروست کردوه به نه ندازه کی دیاریکراو و ریک و پیک به گویره ی توانا و زانستی خومان و، به روونکردنه وهی به سه رهاتیان و کات و جیهکیان. هه موو شتی له م گهردوونه دا به گویره ی ویستی ئیمه یه، هیچ شتی کمان به بی سوود دروست نه کردوه، هه موو شتی له جیهکی شیای خوی دا دانه نین.

﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾ وه کارو فرمانی ئیمه بۆ پهیدا کردنی هه موو شتی پیویستی به هیچ شتی نی به به جگه ی یدک شت و دوو پیت نه بی، نهو هیش فهرموده ی ئیمه یه به هه ر شتی بمانه وی پتی نه لین (کن فیکون) تو بیه و دواپی نهو شته نه بی کوتوپر به گورجی و که مترین کات، به وینه ی نامازه و فره دانی چاو به گورجی یا که متر.

﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ وه به راستی وینه ی ئیه ی تاوانبار له گهلانی رابردودا له ناومان بردن و به پرمان کردن، بیگومان ئیه ویش له ناو نه بیهن، دواپی نایا که سی هه یه نامۆزگاری وه ربگری و ته می خوار بی و، په شیمان بیته وه باوه بهیته ی بهر له وه ی توووشی به دبه ختی و سزای گران بی و، کاتی په شیمان بونه وه به سه ر بهی.

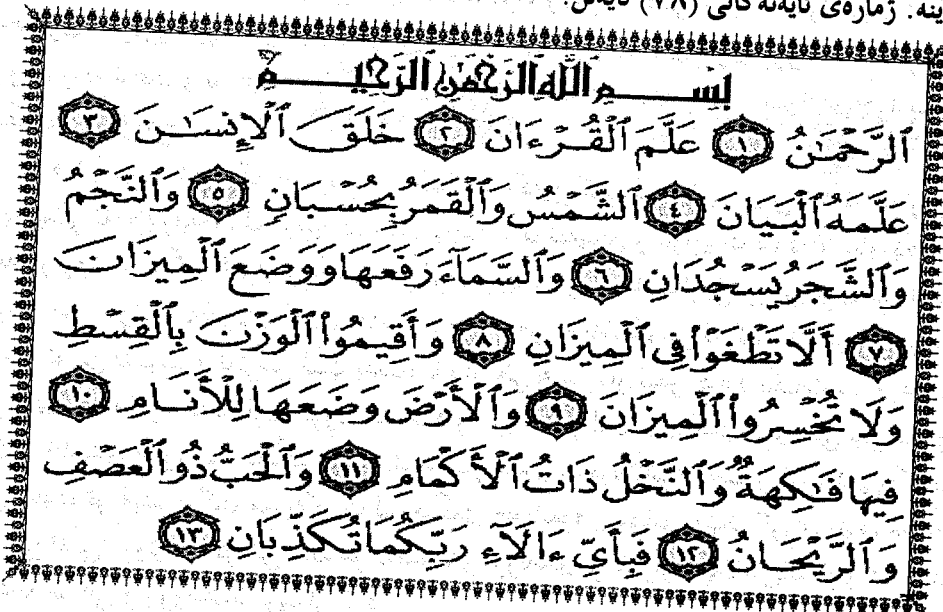
﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾ هه موو شتی که ناده می زاد کردوویانه له چاک و له خراب نوو سراوه و دانراوه، تو مارکراوه له سه ریان به ته وای له نامه ی کرداریان و فریشته کان نه یانوسن و لای نه وان نه پاریرری، هه تا کاتی رژی دواپی.

﴿ وَكُلَّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرَّ ﴾ وه هه موو کرده وه به کی به چووک و گه وره له کرده وه کانی ناده میزاددا تو مار گراوه له له وحل مه حفوزدا، پرسیاریان لی نه کری، که واته با ئیمه خو مان پرسیار له خو مان به کین بو کاره کانمان.

﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴾ به راستی نهو که سانه ی له خودا ترساون و بی فهرمانی خودایان نه کردووه و پروایان به رۆزی دوا بی بو له ناو چه ندین به هه شت و، له لای چه ندین رووباری ناوی شیریندان له جیگه به کدا راست و په سه نده، گفتوگوی بی سوودی تیدا ناکری، له لای ریژ و چاکه ی پاشابه کی زۆر به توانا و هه موو شتی له ژیر چاودیر نه و دابه.

﴿سوره تی نه ره همان﴾

له مه كه هاتووته خواره وه. هندی له زانایان لایان وایه له مه دینه هاتووته خواره وه، هندی تریان لایان وایه، هندی له سوورته له مه كه هاتووته خواره وه، هندی تری له مه دینه. ژماره ی نایه ته کانی (۷۸) نایه تن.

﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾

به ناوی خدای به خشنده ی میهره بان

خدای مه زن له سورته دا باسی چاکه ی زوری خوی به سهر بهنده کانی خویا نه کا، پیشه کی به به خشنده یی زوری خوی ده ست بین نه کات له سهرته یی نه سورته دا، چونکه به راستی نه ووشه یه هیما یه یو چاکه کردن و گه وره یی خدای مه زن و نه فهرموی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ خدای خواره نی به خشنده یی زور قورنانی فیری موحه مه د کردوه، به هوی نه وه فیری هه مو بهنده کانی خوی کردوه، نه قورنانه ی ناردوه یو نه وه بهنده کانی خوی به ناوه روکی نه قورنانه فیری سودی هه ردو جیهان بین قورنانی پیروز وینه ی هه مو گه ردو نه، بگره بالاتره له چهنه روویه که وه: قورنانه فهرموده ی خودایه، گه ردوون و هه مو بوونه وهران به وشه ی (کن) په دیدا بون، قورنانه و

ته فسیری زمانا کیری

هموو بوونه وهران به هوی هدست و نه قلعه وه به لگن له سهر توانای خودا، وینهی قورئان جگهی خودا کهسی تر ناتوانی دایینی، بوونه وهرانش جگهی خودا کهسی تر ناتوانی دروستیان بکات. گهر دوون یانی ئاسمانه کان به چاو نه بیرئ، قورئان به گوئی نه بیسری. به راستی خودای مهزن دوو نامهی هدیه: یه که میان قورئانه نه خوینریته وه و نه بیسری، دووه میان گهر دوونه نه بیرئ و ههستی یی نه کری، قورئان چاکهی گهرهی خودایه، به خشویه تی به بوونه وهران و، یاسای بی وینهیه بۆ سوودی ههردوو جیهان، ئاده میزاد و جنۆ که فیزی ریگهی راستیان نه کا، بهختیاری ههردوو جیهان فیژنه بن، ههر بۆیدش خودای مهزن چاکهی خزی روون نه کاته وه به قورئان و به ئاسمان و به خۆر و مانگ و زهوی و باران، به درهخت و با و باران و چوارپی و به ههشت و دۆزهخ.

لیره دا باسی نازایی و له خویردنی موسلمانان نه کهین کاتی قورئان به نهیئی نه هاته خواره وه و به نهیئی نه خوینریته وه، له ترسی نه وهی بی باوه ران نه ییین و نازاریان نه دهن. هاوړیکانی پیغمه ر ووتیان: نه گهر قوره یشی یه کان نه و قورئانه بیین و به ئاشکرای و بخوینری له وانه یه سودی بی. دواپی عه بدولای کوری مه سعود ووتی: من به ئاشکرای قورئان نه خوینم، پییان ووت: تو بی کهسیت و نه ترس لیت به دن، با پیاوړیکی هۆزدار نه و کاره بکات و، خزمانی به درگری لی بکدن و، عه بدولای کوری مه سعود و رویش و له لای جینگهی دانیشتی ئیبراهیم و له لای خانهی خودا به دهنگی بهرز ئهم سوره تهی (ئه ره حانی) به سهر قوره یشی یه کاندای خوینده وه، قوره یشی یه کان هه ریبه کدیان له جینگهی خوینده وه بیستیان ووتیان کوری (ئوموعه بد) چ شتی نه ئی؟ ووتیان: گومانی وایه موحه مدد نه و قورئانهی بۆ نیژراوه، په لاماریان دا و دهستیان کرد به لیسانی و روومه تیان بریندار کرد.

گیژراوه ته وه (قهیسی کوری عاسیمی مینقه ری) هاته خزمهت پیغمه ر ﴿ﷺ﴾، ووتی: له وهی بۆت هاتوو ته خواره وه بۆت بۆم بخوینده وه، پیغمه ر سوره تی ئه ره حانی به سهر دا خوینده وه. قهیس ووتی: سویندم به خودا، ئهم قورئانه له سهر وه ره وانهی کراوه، سود به خشه، باوه ری هینا.

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ خودای خاوهن به خشنده یی، ره گهزی ئاده میزادی دروستکردوه و، فیزی روونکردنه وهی هموو شتیکی کردوون له دهروونیاندا یه، به گفتوگو و نووسین و ئامازه و شتی تر، یه کتری تی بگهیدن به هموو جوړی مدهستیان یی، چاک و خراب روون نه که نه وه بۆ یه کتری. به لام گفتوگو گه وره ترین شتی که بۆ روونکردنه وهی هموو شتی به هوی زمانه وه. زمان رام کراوه بۆ ئاده میزاد و له هموو ئه ندامه کانی تری زۆر تر نه جوولتی و ماندوو نابئ وه که ئه ندامه کانی تری ئاده میزاد. بی باوه ری و باوه ره تیان، هموو ره وشت و زانیاری و هونه ر، هموو ئایینی، به هوی زمانه وه روون نه بنده وه.

﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ خور و مانگ دین و ئه رۆن، به جوریکه دیاری کراو بویان، به دهستوریکه نه گوراو، به جورئ زبانی بوونه وهران مسوگر نه کهن له رووی زهوی دا، به جوریکه پیویست وهرز و مهبهست دیاری نه کهن، له رۆژ و مانگ و سال و کاتی مامه له و کاتی به رستن.

﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾ وه ئه و رووه کانه به رووی زهوی دا نه کیشین و لاقیان نی به وهك کوله که و، شوتی و ترۆزی و ئه و دره ختانه ی به سهر لاقی خویان به ره وژوور ئه رۆن وهك خورما و قه یسی و هه لۆزه و دره ختی تر، بی گویره ی سروشتی خویان به و جوره ی خودا بیهوی فه رمان به رداری خودان، به ویتنه ی سوژده بر دنی ئاده میزاد و فه رمان به رداریان بۆ خودای مه زن.

﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ وه خودای خاوه ن به خشنده ئاسمانه کان و هه موو ئه ستیره کانی درووست کردوون و، به رزی کردوونه ته وه به گویره ی جیگه یان و به گویره ی پله و پایه ی خویان چونکه جیگه فریشته کان و هاتنه خواره وه فه رمانه کانی خودان و، دادپهروه ری داناه و فه رمانی داوه به دادپهروه ری. مهبهست له میزان هه موو شتی که چۆنی به تی و ئه ندازه ی هه موو شتیکی بی بناسری، وهك ته ن و کیلۆ و مه تر و ته رازو، به ویتنه ی سروش و ئه قل و دادپهروه ری و سته میان دیاری کردووه. ئه و دادپهروه ری به ی دانا بۆ ئه وه ی:

﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ له بهر ئه وه ی ئیه له سنووری دادپهروه ری و یاسای خودا ده رنه چن، له و سنووره یش ده رنه چن که بۆتان دیاری کراوه له کیشانه و پیوانه دا و له کاتی کرین و فروشتن و مامه له کردندا.

﴿وَأَقِمْوَا الْوِزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ وه ئیه کیشانه کانتان به ریا بکه ن به جوریکه دادپهروه ری و، دهست درێژی مه کهنه سه ریه کتری و، له کیشانه دا که م مه ده ن به ئاده میزاد و، ته رازو بازی مه کهن زۆر بۆ خۆتان مه ده رن و که م به ده ن به جگه ی خۆتان، هه ر کۆمه لگایه پشت به دادپهروه ری به دهستن به به ختاری و ئاسوده یی ئه زین.

ئه و ئایه ته پیرۆزه ئاماژه بۆ ئه وه نه کا، هه ر به و جوره ی خودای مه زن ئاسمانه کان و زهوی به جوریکه دادپهروه رانه رای وه ستاندوون و، ئالۆز نابن له یه کتری، ئیه وه ی ئاده میزادیش کار و کرده وه کانتان ریک و پیک بیت و پیلان و فیل بۆ یه کتری مه سازین.

﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾ و خودای خاوه ن به خشنده ی زهوی ئاماده کردووه و رامی کردووه بۆ سودی بوونه وهران له ئاده میزاد و جنۆکه و ئازال و بالنده، بۆی کردوون به راخه ر هه تا به بی ئازاری به وه به سه ریه وه بژین، له ناو زهوی دا هه یه له میوه ی جورا و جور له خواردن و خواردنه وه، له خورمای خاوه ن قوزاخه و له ت ئه بی و به ره مه که ی دینه ده ری له کاتی خویا.

﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾ وه له ناو زهودا هه یه دانه و پله یه خاوه نی ئالفی بی زمانانه له کا و له گه لای دره خت و، له ویشا هه یه ره یحانه بۆ بۆن و جوانی و خواردن. هه موو یه کێ له و شتانه چاکه و پیتی زهوین خودای خاوه ن به خشنده ی کردوونی به وه ی زبانی و خۆشی ئاده میزاد و، چاکه ی خودای مه زن.

﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ دواپی نیوهی ئاده میزاد و جنوکه به چ چاکه یه له چاکانهی بهروه ردگاری نیوه به نیوهی به خشویه باوه ر نایه رن و به دروی نه خه نه وه و سوپاسی ناکه ن.
 بو زانین: خودای مه زن له م سوره ته دا (۳۱) جار نه و نایه تهی دووپات کردووه ته وه، ههشت جاریان له دواپی نه و نایه تانه وه هاتوون، باسی نه و بو ونه وه رانه نه کهن که زور سه رسورپه تهرن هه ر له کاتی دروو ستر دنیانه وه، هه تا کوتایی پی هاتیان، هه وت جاریان له دواپی جه ند نایه تی که وه هاتوون، باسی ناگر و سه ختی نازاری دوزه خ نه کهن، ههشتی تریان هاتووه له دواپی نه و نایه تانه وه باسی دوو به ههشت نه کهن و باسی نه و که سانه نه کهن که خودای مه زن نه بیه خشی به وان نه و دوو به ههشته. ههشت جاری تریان هاتوون له دواپی باسی دوو به ههشته نه کا له جگهی نه و دوو به ههشتانهی پیشوو که نه درین به و که سانه پله و پایه یان که مژه له وانیهی پیشوو که بیان نه بیژری ﴿اصحاب الیمین﴾، هه موو یه کتی له و (۳۱) نایه تانه رووی پی نه کری بولای ئاده میزاد و جنوکه، هه ریه که یان بو مه به ستیکی تایه تی به جگهی نه وی تریان، بویه نه و دووپات کردنه وه به سوودی زیاتره بو ته می کردنی ئاده میزاد و جنوکه.

خَلَقَ
 الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾ وَخَلَقَ الْجَانَّ
 مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾
 رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾
 مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾ يُخْرِجُ مِنْهُمَا الْقُلُوبَ وَالْمَرْجَاتِ ﴿٢٢﴾ فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾ وَيَبْقَى
 وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
 يَسْأَلُهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾ فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾

لهمهوبەر خودای مهزن به کورتی باسی چاکه کانی خوئی فهرموو، وهك درووستکردنی ئادهمیزاد و خۆر و مانگ و هۆی گهشه کردنی کشت و کال و درهخت، لهمهودوا به دریزه ی باسیان ئه کایهك له دواى يهك و، ئه فهرموئ:

﴿خلق الإنسان من صلصال كالفخار﴾ وه ئیمه ی خاوهن به خشنده ئادهمی باپیره گه وهره ی هه موو ئادهمیزادمان درووستکردو له گلیکی وشك، کاتی دهستی لیبدرایه، دهنگیکی لی پهیدا ئه بوو به وینه ی خاکیک سور کرابته وه.

﴿وخلق الجن من مارح من نار﴾ وه ئیمه باپیره گه وهره ی هه موو جنۆکه کاغان درووستکردوه له گریکی بی دوو کهل له ئاگر، ئه و ئاگره زهر د بووبی یا سور یا شین مه بهسته که ناگۆری.

بۆ ئاگاداری: زانایان له باره ی توانای خودا و، درووستکراوه کانی ووتوو یانه: ده رکه و تووه جانه وهری هه به به هه وای ژه هراوی ئه ژی، جوړی تریان هه به له ناو چالی نه وت و که ره سه ی سوتهمه نیدا ئه ژی، هه یانه به جگه ی ناوی ئاو ناژی، هه یانه به جگه ی ناوی ئاگر ناژی.

﴿فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ دوا ی به چ چاکه به له چاکه کانی پهروه ده که ره ی خۆتان باوه ر نایه رن و به درۆیان ئه خه نه وه، ئیوه ی ئادهمیزاد و جنۆکه له گل و له ئاگر درووستکراون، بوون به خاوه نی گیان.

﴿رب المشرقین ورب المغربین فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ خودای پهروه دگاری دوو هه لهاتنی خۆره: یه که میان بۆ هاوین و ئه و تریان بۆ زستان، بیگومان له نیوان هه لهاتن و ئاوابوونی خۆردا، چهند جیگه به کی تر هه ن بۆ هه لهاتن و ئاوابوونیان، پهروه دگاری هه لهاتنی دوو جیگه به، یه کیکیان بۆ خۆر و ئه و تریان بۆ مانگ، پهروه دگاری ئاوابوونه دوو جیگه به، یه کیکیان بۆ خۆر و ئه و تریان بۆ مانگ، دوا یی ئیوه به چ چاکه به له چاکه کانی پهروه دگاری خۆتان باوه ر نایه رن و به درۆیان ئه خه نه وه، به چاکه ی هه لهاتنی خۆر و مانگ و ئاوابوونیان باور نایه رن که هه موو گیانداران پیوستیان به هه لهاتن و ئاوابوونیان هه به و، بی ئه وان ژیا نی سه ره وه ی رانا وه ستی؟

﴿مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا یبغیان فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ خودا دوو ده ریای به ره لا کردوه ئه گه ن به یه که زی، له نیوان ئه و دوو ده ریایه دا په رده به له توانای خودا هه به، ه یچ یه کیکیان ده ستریز ی ناکاته سه ر ئه و تریان، سه وشتیان ناگۆری، وهك خۆیان ئه مینه وه، له شیرینی و تالی و سه ویریدا، دوا یی ئیوه ی ئادهمیزاد و جنۆکه باوه ر به چ چاکه به له چاکه کانی خودا نایه رن.

﴿یخرج منهما اللؤلؤ والمرجان فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ دینه ده ره وه له و دوو ده ریایه دا لؤلؤ و مرواری، ئه و فهرمووده یی خودا پیمان ئه ناسینی که لؤلؤ و مرواری له ناوی شیرین و

تال دینه دهروه هههههه به زوری له دهریای تال دینه دهری، نه گهر بیژری: مهلهوانه کان هه موو کاتی له ناو دهریای تالدا ئه یان هینه دهری، له وولامدا نه بیژری: نه که سانه ی که به چۆلایی زه ویدا نه گهرین و، زور شتیان لا پنهانه، ئیت چۆن له توانادا ههیه هه موو قولا یی ده ریایان بۆ روون بیته وه و، له وانه یه له ههردوو ده ریاکاندا بیته دهری، فهرووده ی خودایش جیگه ی بروایه، دوا یی ئیوه ی ئاده میزاد و جنۆکه باوه به چ چاکه یه له چاکه کانی خودا نایه رن و به درۆیان نه خه نه وه.

﴿وله الجوار المنشآت في البحر كالأعلام فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ وه بۆ خودا ههیه له ناو ده ریادا چه ند که شتی به رز کراونه ته وه به وینه ی کیوه کان و، درووستی کردوون بۆ سوودی ئیوه و، ریگه ی دوورتان بۆ نزیك نه خاته وه و، بازر گانیان به سه ره وه نه که ن، دوا یی ئیوه به چ چاکه یه له چاکه کانی خودا باوه ر نایه رن و به درۆیان نه خه نه وه.

﴿كل من عليها فان وبقي وجه ربك ذو الجلال والإكرام فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ وه هه موو که سیک و هه موو شتیک به سه ر زهوی یه وه یه له و شتانه ی باسکران له ناو نه چن و، پهروه دگاری تۆ به ته نها نه می نه ته وه، خودایه کی نه وتۆیه خاوه نی گه وه یی و ریز گرته له به نه ده نیاز پاکه کانی خۆی، خودا خۆی بۆ خۆی پهیدا بووه و له ناو ناچی، هه ر نه ویشه سه ره چاوه ی هه موو شتی، دوا یی ئیوه ی ئاده میزاد و جنۆکه به چ چاکه یه له چاکه کانی پهروه دگاری خۆتان باوه ر نایه رن؟

﴿يسأله من في السموات والأرض كل يوم هو في شأن فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ هه موو که سی له گیاندارانی ناوی ئاسمانه کان و زهوی له خودا داوا ی مانه وه ی خۆیان و هه موو پیوستی یه کانیان نه که ن، هه ر خودایه یارمه تی مانه وه یان نه دات، نه گهر که مه تر له چا و نو قان دن ئی وازیان لی بهینی، هه یچ شتی نامینی و باسیان نا کر ئی، هه ر کاتی بروا، چه ند کار ئی پهیدا نه کا و، نه و کاته نه گۆر ئی و بوونه وه رانی تازه درووست نه کات، به گۆیه ی ویست و ئاره زۆی خۆی زیندوو نه کات و نه مرینی، نه به خشی به هه ند ئی که سل دارایی و نه گهری ته وه له هه ند ئی تر، پله و پایه نه دا به هه ند ئی که س و سه ره خوار نه کا که سی بیه وی، رزگار نه کا هه ند ئی که س و ئازاری هه ند ئی تر نه دا. که واته کاروباری نه م جیهانه و ژیا نی بوونه وه ران نه گۆرین و تازه نه به نه وه. دوا یی ئیوه ی ئاده میزاد و جنۆکه به چ چاکه یه له چاکه کانی پهروه دگاری خۆتان باوه ر نایه رن و به درۆیان نه خه نه وه؟

سَنفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَمَعْشَرِ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّ اسْتَطَعْتُمْ

أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
 إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْكَذِبَانُ ﴿٢٤﴾ يُرْسِلُ عَلَيْكَ
 شَوَاطِدَ مِنْ نَارٍ وَخُمُومًا فَلَا تُنصِرَانِ ﴿٢٥﴾ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْكَذِبَانُ
 ﴿٢٦﴾ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ
 ﴿٢٧﴾ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْكَذِبَانُ ﴿٢٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ
 إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٢٩﴾ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْكَذِبَانُ ﴿٣٠﴾
 يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِمَتِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَإِنَّكَ
 أَنْتَ الْكَذِبَانُ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ
 ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ﴿٤٤﴾ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْكَذِبَانُ
 ﴿٤٥﴾

﴿ سفرغ لكم ايها الثقلان فباي آلاء ربكما تكذبان ﴾ نهي دوو تاقمی نادهميزاد و جنوکه
 سهرشانی خوتانتان قورس کردووه به گونا و بی فهرمانی نیمهتان کردووه، نیمه خویمان تهرخان
 نه کهین بو پرسار و پاداشتی نیوه له روزی دوایدا، نهم نایهته ههررهشهیه بو نادهميزاد و جنوکه
 نه گینا بهی گومان هیچ کاری له روزی دوایدا ریگه له کردنی هیچ کاریکی خودا ناگری،
 ههتا خودا خوئی بو تهرخان بکا. دواي نیوهی نادهميزاد و جنوکه به چ چاکهیه له چاکه کانی
 پهروره دگاری خوتان باوهر نایهرن و به درویان نه خه نه وه: به توانای خودا له سهر
 زیندوو کردنه وهتان و پاداشت به شتی تر باوهر نایهرن؟ پرسار و پاداشت گهرهترین چاکه
 خودایه، نه گهر وانهی نه بی ستهم لی کراو له ههردوو جیهاندا خرابتری له سته مکار.

﴿ یا معشر الجن والإنس إن استطعتم أن تنفذوا من أقطار السماوات والأرض فانفذوا ﴾ نهي
 تاقمی جنوکه و نادهميزاد: نه گهر نیوه نه توانن که دهر بجن له گوشه و که ناری ناسانه کان و
 زهوی و، له زیر توانای نیمه دهر بجن، دواي نیوه دهر بجن نه گهر نه توانن.

﴿ لا تنفذون إلا بسلطان فباي آلاء ربكما تكذبان ﴾ نیوه ناتوانن دهر بجن و رزگارتان بیی
 مه گهر به هوی دهسته لایکی گهره وه. بیگومان نیوه نه وه دهسته لاتهتان نی، چونکه بو ههر
 جیگهیه برؤن دهسته لاتی نیمه بهر نه گارتان ده بی، به جگهی گهرانه وهتان بهر وه نیمه و به
 بهشیمان بو ونه وهتان رزگارتان نابی. نه وهیش تا که هیزه نیوه رزگار بکا، ناتوانن له دهست مردن
 رابکه ن.

به جوړی تر مانای ئو نایته کراوه: نه گهر ئیوه نه توان دهرچن له گۆشه و کهناری ناسمان و زهوی بۆ ئوهی ئو شتانهی لهواندان بیانزان، دواپی ئیوه دهرچن بۆ زانییان. به لام ئیوه ناتوان دهرچن مه گهر به هوی هیز و تواناوه، که خودا بتانداتی له فیربوونی زانست و زانیاری. دواپی ئیوهی ئادهمیزاد و جنوکه به چ چاکهیه له چاکه کانی پهروهردگاری خوتان باوهر نایهرن و به دروویان نه خه نهوه؟ به توانای ئو به سهرتانا؟ یا به ترساندن و شتی تر؟

﴿یرسل علیکما شواظ من نار ونحاس فلا تنتصران فبأي آلاء ربکما تکذبان﴾ له روژی دووایدا ئه ریژی به سهرتانا کلپه ی سهوزی بی دووکه له ئاگری دوزهخ و، ئه ریژی به سهرتانا مسی تواوهی گهرم، دواپی ئیوه رزگارتان نابی له سزای ئازاردار، دواپی ئیوهی ئادهمیزاد و جنوکه به چ چاکهیه له چاکه کانی پهروهردگاری خوتان باوهر نایهرن و به دروویان نه خه نهوه؟ به سزادانی کهسی یاخی بووی له خودا یا به شتی تر باوهر نایهرن؟

﴿فاذا انشقت السماء فکانت وردة کالدهان فبأي آلاء ربکما تکذبان﴾ دواپی کاتی ناسمان پارچه پارچه ئه بی به هه موو نه ستیره کانه وه نه توینه وه به وینه ی توانه وهی روژ به سهر ناگروه و، رهنگی هه موو توانه وهیه وهک رهنگی گولی سووری لی هات، مه به ست له ورسته یه ئامازه یه بۆ کاولبوونی گهر دوون له روژی دووایدا، دواپی ئیوهی ئادهمیزاد و جنوکه به چ چاکهیه له چاکه کانی پهروهردگاری خوتان باوهر نایهرن و به دروویان نه خه نهوه؟ به راستی فهرموده ی خودا یا به شتی تر باوهر نایهرن؟

﴿فیومئذ لا یسأل عن ذنبه انس ولا جان فبأي آلاء ربکما تکذبان﴾ دواپی ئو روژه ی ناسمانه کان نه توینه وهن پرسیار له گوناھی ئادهمیزاد و جنوکه ناکری، چونکه گونا هه کانیان نووسراوه و نه زانرین، دواپی ئیوهی ئادهمیزاد و جنوکه به چ چاکهیه له چاکه کانی پهروهردگاری خوتان باوهر نایهرن، به جیگه ی وه ستانتان بۆ پرسیار، یا به جیگه ی چاوهروانکردنتان باوهر نایهرن؟ با ئه وهش بزانی له هه ندی کاتا پرسیار نه کری له باره ی گونا هه کانیا نه وه، لیره پرسیار ناکری و له وی چاوهروان نه کهن؟

﴿يعرف المجرمون بسیمهم فیؤخذ بالنواصي والاقدام فبأي آلاء ربکما تکذبان﴾ تاوانباران به نیشانه ی خو یانه وه نه ناسرین، دواپی له لایه ن فریشته کانه وه نه گیرین و به مووی سهریان و به قاپچیان رایان نه کیشن، فره یان نه دن بؤنا و ئاگری دوزهخ. دواپی ئیوهی ئادهمیزاد و جنوکه به چ چاکهیه له چاکه کانی پهروهردگاری خوتان باوهر نایهرن و به دروویان نه خه نه وه.

﴿هذه جهنم التي یکذب بها المجرمون یطوفون بینها و بین حمیم آن فبأي آلاء ربکما تکذبان﴾ فریشته کانی سهر پهرشتی کهری دوزهخ نه لین: نه مه یه ئو دوزهخه ی نه وتو تاوانباران بروایان پی نه بوو، به دروویان نه خسته وه، تاوانباران نه روژ به نیو دوزه خدا و به نیو ئاوی زور گهرمدا و، له و ئاوه گهرمه نه خونه وه، دواپی ئیوهی ئادهمیزاد و جنوکه به چ چاکهیه له چاکه کانی پهروهردگاری خوتان باوهر نایهرن.

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ
 ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٤٩﴾ فِيهِمَا عَيْنَانِ
 تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٥١﴾ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَنَكِهَةٍ
 زَوَاجٍ ﴿٥٢﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ
 بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَحَى الْجَنَّتَيْنِ دَانِ ﴿٥٤﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا
 تُكْذِبَانِ ﴿٥٥﴾ فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الْطَّرَفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
 وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
 وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ
 الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ
 ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ
 ﴿٦٣﴾ مُدْهَامَتَانِ ﴿٦٤﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا
 عَيْنَانِ نَضَاجَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٦٧﴾
 فِيهِمَا فَنَكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَانٌ ﴿٦٨﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٦٩﴾
 فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ
 مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٧٣﴾
 لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَيَأْتِيءُ الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ
 ﴿٧٥﴾ مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَيَأْتِي
 الْآءَ رِيكْمًا تُكْذِبَانِ ﴿٧٧﴾ بُرُكٌ أَسْمٌ رِيكٌ ذِي الْجُلُلِ وَالْأَكْرَامِ ﴿٧٨﴾

﴿ولمن خاف مقام ربه جنتان فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ وه بۆ كه سئ ههیه ترسابی له وهستان خۆی له بهردهم خودا بۆ پرسیار كردن و، وازی هینایی له بئ فهرمانی پهروهردگاری خۆی و شهرمی لهو كردبێ دوو بهههشت، یان ههردوو تاقمی ئادهمیزاد و جنۆكه كه بۆ ههردوو یان ههیه ههردوو بهههشت، مه گهر ههر خودای مهزن بزانئ به خۆشی ئهو دوو بهههشتانه، دوايی ئیوهی ئادهمیزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروهردگاری خۆتان باوهر نایهرن و به درۆیان ئهخه نهوه. بۆ چۆنی یهتی خۆشی ئهو بهههشتانه خودا ئهفهرموی:

﴿ذواتا أفنان فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ ئهو دوو بهههشتانه خاوهنی چه نندین درهختی لق راست و درێژ و گهلا جوان و میوه دار و سیبه ری خۆشی چروپرن. خواردن و خواردنه وهی خۆشی زۆریان تیدایه، دوايی ئیوهی ئادهمیزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروهردگاری خۆتان باوهر نایهرن.

﴿فيهما عينان تجريان فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ له ناو ئهو دوو بهههشتانه دا هه ن دوو سه رچاوه ی ئاو له لای سه ره وه یان و له خواره وه یان ئه رۆن به ناو درهخته كانیان. دوايی ئیوهی ئادهمیزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروهردگاری خۆتان باوهر نایهرن و به درۆیان ئهخه نهوه.

﴿فيهما من كل فاكهة زوجان فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ له ناو ئهو دوو بهههشتانه دا ههیه له هه موو میوه یه، دوو جوړ: هه یانه له جیهاندا بیهراون، هه یانه ئیوه نه تانیبینون، ههر یه كه لهو میوانه ییش دوو جوړیان له ویدا هه ن: وهك خورمای ووشك و فهریكه. میوژ و تری. هه تا دی لقی درهخته كانیان به بئ ماندوو بوون ده ست بیان ده گات، دوايی ئیوهی ئادهمیزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروهردگاری خۆتان باوهر نایهرن و به درۆیان ئهخه نهوه؟

﴿متكئين على فرش بطائنها من إستبرق وجنى الجنتين دان فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ ئهو كه سانه ی له خودا ترساون دانیشتون له سه ر چه نندین راخه ر ژیره وه یان ئه وریشمی قایمه و، میوه ی ئهو دوو بهههشته زۆر نزیکن، بهههشتی یه كان به پیوه و به دانیشتن و به راكشانه وه به ئاسانی ده ستیان به وان ئه گا. دوايی ئیوهی ئادهمیزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروهردگاری خۆتان باوهر نایهرن و به درۆیان ئهخه نهوه؟

﴿فيهن قاصرات الطرف لم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان فبأي آلاء ربكما تكذبان﴾ له ناو ئهو بهههشتانه و له سه ر ئهو راخراوانه دا، چه نندین كچ هه ن، چاویان بریوه ته میرده كانی خۆیان و بۆ كه سئ تر ناروانن له پیش میرده كانیان هه كه سی تر نه جووه ته لایان، نه ئادهمیزاد و نه جنۆكه نزیکیان نه كه وتوونه ته وه، چۆن به كچی دروو سته كراون ههر بهو جوړه ماونه ته وه، دوايی ئیوهی ئادهمیزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروهردگاری خۆتان باوهر نایهرن و به درۆیان ئهخه نهوه؟

﴿كانهن الياقوت والمرجان فباي آلاء ربكما تكذبان﴾ ئەو كچانهی به وینهی یاقوتن له بیگهردی و پاکیدا، به وینهی مروارین له سپی به تیدا، دواپی ئیوهی ئاده میزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروه ردگاری خۆتان باوهر نایه رن و به درۆیان ئەخه نه وه؟

﴿هل جزاء الإحسان إلا الإحسان فباي آلاء ربكما تكذبان﴾ پاداشتی چاكه كردنی به نه دهی خودا كه باوهری هیناوه و كرده وهی چاكی كرده وه له جیهاندا هیچ شتی تر نی به مه گهر چاكه كردنی خودا له گه لیا به خواره مهنی و رابواردنی به ههشت له رۆژی دووایدا، دواپی ئیوهی ئاده میزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروه ردگاری خۆتان باوهر نایه رن و به درۆیان ئەخه نه وه؟

﴿ومن دونهما جنتان فباي آلاء ربكما تكذبان﴾ وه له جگه ی ئەو دوو به ههشتانهی پیشوو كه نه دران به و كه سانهی كه له خودا نه ترسان دوو به ههشتی تر هه ن نه درین به وانهی پله و پایه یان له وانهی پیشوو كه مته، ئەو نایه ته ناماژه به بۆ نه وهی كه له به ههشتا چهنه جیگه ی خۆش جیاوازی ههیه له خۆشیدا، نه درین به باوهر داران به گویره ی به رزی و نزمی پله و پایه یان، دواپی ئیوهی ئاده میزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروه ردگاری خۆتان باوهر نایه رن و به درۆیان ئەخه نه وه؟

﴿مدهامتان فباي آلاء ربكما تكذبان﴾ ئەو دوو به ههشتانه ئەوه نه ده گول و گولزار بلا و بوونه ته وه له ناویاندا رهنگیان زۆر سه وزه و له چرو پریدا به رهش نه بینرین. دواپی ئیوهی ئاده میزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروه ردگاری خۆتان باوهر نایه رن و به درۆیان ئەخه نه وه؟

﴿فيهما عينان نضاختان فباي آلاء ربكما تكذبان﴾ له ناو ئەو دوو به ههشتانه دا هه ن: دوو كانیاوی ئاو زۆر به خور و تیژی ئاو فره نه ده ن به ره و ژوور و نه رۆن، جیاوازن له و دوو كانیا نه نه رۆن به ناو به ههشتا، دواپی ئیوهی ئاده میزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروه ردگاری خۆتان باوهر نایه رن و به درۆیان ئەخه نه وه؟

﴿فيهما فاكهة ونخل ورمان فباي آلاء ربكما تكذبان﴾ له ناو ئەو دوو به ههشتانه دا میوه ی زۆر خۆش هه ن به گشتی و، خورما و هه نار به تایه تی، دواپی ئیوهی ئاده میزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروه ردگاری خۆتان باوهر نایه رن و به درۆیان ئەخه نه وه؟

﴿فيهن خيرات حسان فباي آلاء ربكما تكذبان﴾ له ناو ئەو دوو به ههشتانه دا ههیه چهن دین ژنی چاك و پاك و شیرین ره و شت و بالا به رز و شوخ و شهنگ، دواپی ئیوهی ئاده میزاد و جنۆكه به چ چاكهیه له چاكه كانی پهروه ردگاری خۆتان باوهر نایه رن و به درۆیان ئەخه نه وه؟

﴿حور مقصورات في الخيام فباي آلاء ربكما تكذبان﴾ ئەو ژنانه ی له به ههشتان چاوه گوره و لهش سپین، پاریزراون و په نه اندراون له ناو چاده ره كاندا و ده رناجن، ناگه رین و،

وينه يان له جهاندا نه بينراون، دوايي ئيوه ي ئاده ميزاد و جنۆكه به چ چاكه يه له چاكه كانى
پهروه ردگارى خوتان باوهر نايهرن و به درۆيان نه خه نه وه؟

﴿لم يظمنه ناس قبلهم ولا جان فباي آلاء ربكما تكذبان﴾ ئهو خوړى يانه بهر له
ميره ده كانيان كه سى تر نه چووه ته لايان و شووى تريان نه بووه، نه ئاده ميزاد و نه جنۆكه نزيكيان
نه كه وتوونه ته وه، هه رچوڼى درووستكراون به كچى ماونه ته وه، دوايي ئيوه ي ئاده ميزاد و جنۆكه
به چ چاكه يه له چاكه كانى پهروه ردگارى خوتان باوهر نايهرن و به درۆيان نه خه نه وه؟

﴿متكئين على رفرف خضر وعبقري حسان فباي آلاء ربكما تكذبان﴾ ئهو به هه شتى يانه
دانىشتوون، له سه ر راخه رى سه وز پاليان داوه به پشتي يه كانپانه وه، دانىشتوون له سه ر راخه رى
جوان و رازينراون به نه خشى زۆر ناياب. عه ره به كان لايان وايه (عده به رى) ناوى شاريكى
جنۆكه كانه، هه ر شتى ناياب و بى وينه بى نه لين: عده به رى يه. دوايي ئيوه ي ئاده ميزاد و جنۆكه
به چ چاكه يه له چاكه كانى پهروه ردگارى خوتان باوهر نايهرن و به درۆيان نه خه نه وه؟

﴿تبارك اسم ربك ذي الجلال والإكرام﴾ بالا و پيروزه ناوى پهروه ردگارى تو، خاوه نى
كه و ره بى و ريز گرته له به نده نياز پاك و چاكه كانى خو ي.

﴿ سوره تی نهلواقیعه ﴾

له مه که هاتوته خواره وه، هندی له زانایان جگه له نایه تی (۸۱-۸۲) هندی تریان لایان وایه جگه له نایه تی (۸۴) له مه دینه هاتونده خواره وه، هندی تریان نه لاین: جگه له نایه تی (۸۳-۸۴) هاتونده خواره وه کاتی پیغمهر نهرویشت بو مه که، هدر نهو زانایانه نه لاین، جگه ی نایه تی (۵۰-۵۱) هاتونده خورای کاتی پیغمهر نهرویشت بو مه دینه. ژماره ی نایه ته کانی (۹۶) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ (۱) لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۝ (۲) خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ۝
 (۳) إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۝ (۴) وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ۝ (۵)
 فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ۝ (۶) وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝ (۷) فَأَصْحَابُ
 الْمِئْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمِئْمَنَةِ ۝ (۸) وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ
 الْمَشْأَمَةِ ۝ (۹) وَالسَّيِّقُونَ السَّيِّقُونَ ۝ (۱۰) أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝ (۱۱)
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ (۱۲) ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝ (۱۳) وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝
 (۱۴) عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ۝ (۱۵) مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۝ (۱۶)
 يُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۝ (۱۷) يَا كُوفٍ وَآبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝
 (۱۸) لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَوْنَ ۝ (۱۹) وَفَكَهْهَ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝
 (۲۰) وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ (۲۱) وَحُورٌ عِينٌ ۝ (۲۲) كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ
 الْمَكْنُونِ ۝ (۲۳) جَزَاءً لِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ (۲۴) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
 تَأْثِيمًا ۝ (۲۵) إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝ (۲۶)

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

بهناوی خودای به خشندهی میهربان

﴿ إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴾ تو بیرى نهو کاته بکهر وه رۆزی دواپی پیدای نهبی، نهو کاته هیچ کهسی ناتوانی خودا و بوونی رۆزی دواپی به درو بخته وه و ته فسیری زمانا کوپی

باوه‌ریان بِن نه‌هین له‌بهر نه‌وی توانای خودا و پدیدابوونی رۆژی دووایی و سزای نه‌و رۆژه به چاوی خو‌یان نه‌بین، نه‌و رۆژه‌ی دوایی که تاوانباران سهرخوار و نرم نه‌کات، له‌خودا ترسان به‌رز نه‌کاته‌وه، وه تاوانباران نه‌نیرن بۆلای دۆزه‌خ، له‌خودا ترسان و نه‌و که‌سانه‌ی خو‌ریانان له‌بِن فهرمانی خودا پاراستوه بۆلای به‌هه‌شت.

﴿إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنبَثًّا﴾ تو بیری کاتی بکه‌ره‌وه، که نه‌و کاته رۆژیکی زۆر ترسانکه، کاتیکه نه‌مان و کۆتایی هاتنی جیهانه و هاتنی رۆژی دوواییه، نه‌و کاته زه‌وی زۆر به‌توندی نه‌جووتی و، خو‌ی و نه‌و شتانه‌ی به‌سه‌ری‌یه‌وه‌ن له‌کیو و کۆشک نه‌رووخین و پارچه‌پارچه نه‌بن و به‌وینه‌ی تۆزیان لی‌دی نه‌چن به‌ئاسمانی نه‌و کاته‌دا، وه‌ک ئاردی ووردیان لی‌دی.

﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ وه ئیوه‌ی ئاده‌میزاد له‌رۆژی قیامه‌تدا کۆ نه‌کرینه‌وه و، نه‌بن به‌سی

تاقم.

۱- ﴿فَأَصْحَابُ الْمِمْنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمِمْنَةِ﴾ دوایی نه‌و که‌سانه‌ن خاوه‌نی نه‌وه‌ن نامه‌ی کرداریان نه‌دری به‌دهستی راستیانه‌وه، خاوه‌نی نامه‌ی دهستی راست کامانه‌ن و شیوه‌یان چۆنه و پله‌وپایه‌یان به‌چ جوړیکه، نه‌و که‌سانه له‌به‌هه‌شتان و، خوش رانه‌بوون، به‌لام نه‌و که‌سانه پله‌وپایه‌یان که‌مه‌ره له‌پله‌وپایه‌ی تاقمی سی‌دهم.

۲- ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾ وه که‌سانیکی نه‌وتۆن نامه‌ی کرداریان نه‌دری به‌دهستی چه‌بیانه‌وه، نه‌و که‌سانه‌ی خاوه‌نی نامه‌ی دهستی چه‌بن کامانه‌ن و شیوه‌یان چۆنه؟ نه‌واندن نه‌لین: خۆزگایه نامه نه‌درایه به‌دهستی چه‌بیانه‌وه.

۳- ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾ وه که‌سانیکی نه‌وتۆن له‌پیشه‌وه‌بوون بۆلای باوه‌ره‌یان و چاکه‌کردن، له‌پیشه‌وه‌ن بۆلای جینگه‌ی به‌رزی خو‌یان له‌به‌هه‌شتا.

﴿أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ وه نه‌و که‌سانه‌ی له‌پیشه‌وه‌بوون نه‌و که‌سانه نزیك خراونه‌ته‌وه له‌به‌خشنده‌ی خوداوه و پله‌وپایه‌ی گه‌وره‌یان نه‌دریتی له‌ناو نه‌و به‌هه‌شتانه چاکه و خوارده‌مه‌نی‌یان به‌رده‌وامه و کۆتایی بِن نایدت.

﴿ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾ تاقمیکی زۆر له‌باوه‌رداران پتیه‌مه‌ره پیشووه‌کان هه‌ر له‌ئاده‌مه‌وه هه‌تا باوه‌رداران سهرده‌می موحه‌مه‌د و، تاقمیکی که‌م له‌په‌یره‌وانی موحه‌مه‌د، که‌هه‌ردوولایان نه‌و که‌سانه‌ی نه‌وتۆن له‌پله‌وپایه‌دا له‌پیشه‌وه‌ن. که‌می‌یه‌تی نه‌ته‌وه‌ی پتیه‌مه‌ری خودا دژی فهرمووده‌ی پتیه‌مه‌ر نی‌یه: ئۆمه‌تی من زۆرت‌ره له‌هه‌موو ئۆمه‌ته‌کانی تر، له‌وانه‌یه ئۆمه‌ته پیش که‌وتوه‌کان زۆرت‌رین له‌ئۆمه‌ته پیش که‌وتوه‌کانی پتیه‌مه‌ر ﴿﴾. به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئۆمه‌تی پتیه‌مه‌ر زۆرت‌ر.

بۆ زانین: زانایان بیر و بۆجوونیان جیاوازه له‌مه‌به‌ست له‌پیشووه‌کان و دوایه‌کانی تر: هه‌ندیکیان نه‌لین: پیشووه‌کان بریتین له‌و که‌سانه‌ی له‌پیشه‌وه‌ باوه‌ریان هه‌ناوه و، له‌پیشه‌وه‌ بوون له‌ئۆمه‌تی موحه‌مه‌د ﴿﴾ هه‌ندی تریان نه‌لین: پیشووه‌کان و دوایه‌کانیش بریتین له‌په‌یره‌وانی موحه‌مه‌د ﴿﴾.

﴿ عَلَى سُرُرٍ مُّوضُوعَةٍ مُّتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴾ باوه‌رداره پیشووه‌کان و دوا‌یه‌کان دانیشتون له‌سهر کورسی ریزدار و چنراون به زیر و بیچه‌کانیان دور و یاقووته، پالیان داوه‌تدوه له‌سهر نهو کورسی‌یانه بدرانبر به یه‌کتری.

﴿ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخْلَدُونَ. بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴾ منالانی تازه ینگه‌یشتون نه‌گه‌رین به‌سهر نهو به‌هه‌شتی‌یانه‌دا و خزمه‌تیا نه‌کدن، نهو به‌هه‌شتی‌یانه به‌رده‌وامن و نامرن و پیر نابن، هدر نهو منالانه‌یش نامرن و پیر نابن نه‌گه‌رین به‌سهر‌یانه‌دا به‌پرداختی بی دهسک و بی کویچکه و به‌سوراحی گویچکه دار و دهسک دار و به‌پالهی پر له‌سهر‌چاوه‌ی ناوی شیرین و مه‌یی و هه‌نگوین و شیر.

﴿ لَا يُصَلُّونَ عَلَيْهَا وَلَا يُزِفُونَ ﴾ نهو به‌هه‌شتی‌یانه به‌خواردنه‌وه‌ی نهو مه‌یی‌یه تووشی سه‌رئیشه نابن به‌جوری مه‌ی جیهان، به‌خواردنه‌وه‌یشی سه‌رخوش نابن.

﴿ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ. وَلَخَمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ وه نهو منالانه‌یش که پیشکه‌شی نهو به‌هه‌شتی‌یانه نه‌کدن له هدر میوه‌یه له‌وه‌ی خویان به‌چاکی بزائن و، له‌گوشتی ههر بالنده‌یه خویان ناره‌زوی بکدن.

﴿ وَخُورٍ عَيْنٍ كَأَمثالِ اللَّوْزِ الْمُكْنُونِ جَزَاءِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ وه بز نهو به‌هه‌شتی‌یانه هه‌یه چه‌ندین کچی روومدت سبی و چاو قه‌وی و جوان به‌وینه‌ی لولوی بی‌گه‌رد و پاریزراو بی دهستی لیوه نه‌درایب و تیزی لی نه‌نیشتی، خودای مه‌زن نهو شتانه‌یان بز نه‌کات له‌بدر پاداشت دانه‌وه‌ی شتی نه‌یکدن.

﴿ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴾ به‌هه‌شتی‌یه‌کان له‌ناو به‌هه‌شتا گفتوگوی پروپوچی بی سوود نابین، وه شتی نابین سه‌ربکیشی بولای گوناها، نهو شته‌ی بیبین جگه له‌وه‌ی بی‌زری به‌وان له‌لایدن فریشته‌کانه‌وه و، له‌لایدن یه‌کتری‌یه‌وه ناشتی و خوشی بز ئیوه بی و، به‌یه‌کتری نه‌لینه‌وه.

نهو هه‌موو چاکه و جیگه خوشانه‌خوای مه‌زن به‌خشویه‌تی به‌و که‌سانه پیش که‌وتون له‌بز باوه‌ره‌یتان و ریزگی‌راوی لای‌خوآن و پله‌وپایه‌ی به‌رزیان نه‌داتی زورتر له‌باوه‌ردارانی تر. به‌لام باوه‌ردارانی جگه‌ی نه‌وان له‌و که‌سانه‌ی نامه‌ی کرداریان داونه‌تی به‌دهستی راستیانه‌وه، خودا به‌شه‌کانیان روون نه‌کاته‌وه و به‌و جزره نه‌فه‌رموی:

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ
الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ
﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا

مَمْنُوعَةٍ ﴿ ٣٦ ﴾ وَفَرْشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿ ٣٧ ﴾ إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنِشَاءً ﴿ ٣٨ ﴾ فَجَعَلْنَهُنَّ
أَبْكَارًا ﴿ ٣٩ ﴾ عُرْيًا أَتْرَابًا ﴿ ٤٠ ﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿ ٤١ ﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنْ
الْأَوَّلِينَ ﴿ ٤٢ ﴾ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿ ٤٣ ﴾

دوای ئه وهی خوای مه زن باسی شتیکی کرد نامادهی کردبوو بۆ باوهرداره پیشینه کان له ریزگرتیان و لهو چاكانه یی به خشیون، باسی کۆمه لێ تر له باوهرداران پله و ریزان له وانده ییشوو که مژه که ناوی ناو ن به (أصحاب الیمین) یانی ئه و که سانه ی نامه ی کرداریان دراوه به دهستی راستیانه وه و ئه فهرموی:

﴿ وأصحاب الیمین ما أصحاب الیمین ﴾ و یارانی خاوه ن نامه ی دهستی راست کامانه ن و پله و پایه یان چۆنه له به هه شتا و به چ جۆریکه، پله و پایه یان له به هه شتا:

﴿ في سدر مخضود وطلح منضود وظل ممدود ﴾ له ناو دره ختی مۆردی بێ درکا له زۆری بهره که ی لقه کانی چه مانه ته وه، له ناو دره ختی موزی وادان بهره که ی نیشته وه ته سه ر یه ک و، له ناو سیبه ریکی بهره وامی وادان خۆر لای نابا.

﴿ وماء مسکوب وفاکهة کثیرة لا مقطوعة ولا ممنوعة وفرش مرفوعة ﴾ وه به لای ئاریکا ئه روا و کۆتایی بێ نایه ت، لای چه نندین میوه ی زۆرن له گه وهره یی و به چو وکی و رهنگیان جیاوازن، کۆتایی بێ نایه هه یچ کاتی و هه موو کاتی هه ن و هه یچ که سی نی یه ریگه بگری له خواردنیان، به پیچه وانده ی دره ختی جیهان کاتی وا هه یه بهر ناگرن و بهره که بشی بۆ خاوه نه کانیا نه و، له لای چه نندین ژنی وان بهر زکراونه ته وه له سه ر کورسی، وک خودای ئه فهرموی:

﴿ إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنِشَاءً فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُرْيًا أَتْرَابًا ﴾ به راستی ئیمه ئه و ژنانه مان درووست کردوه به جۆره درووست کردنی زۆر خۆشه ویستن لای میرده کانیا ن، دوایی ئیمه ئه و ژنانه مان درووست کردوون به کچ، خۆشه ویستی میرده کانیا ن بن، هه موویان له یه ک ته مه ندان. هه ندی له زانایان ئه لین: له ته مه نی (٣٣) سالیدان.

﴿ لأصحاب الیمین ثلثة من الأولین وثلثة من الآخیرین ﴾ ئه و ژنانه به و شیوه یه ئه درین درووستمان کردوون بۆ ئه و که سانه ی نامه ی کرداریان ئه درێ به دهستی راستیانه وه. تاقمی له وانه نامه یان ئه دریتی به دهستیان له و باوهردارانانده باوهریان به پیغه مه ره پیشوه کان هه ناوه، تاقمی تریان له و که سانه ن له دوای ئه وانده ی پیشه وه ها توون، به وینه ی باوهردارانێ ئۆمه تی موحه مه د ﴿ ٤٤ ﴾. بیگومان ئه مانه ییش که مژن له و که سانه ی نامه ی کرداریان ئه درێ به دهستی چه بیانه وه.

وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ

الشَّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ

وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ

عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

وَعِظْمًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَّءَا أَبَاؤُنَا أَلَّا وَلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلِ ابْنَ

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتُمُ الصَّاَلُونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾ لَا كَلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقْمٍ ﴿٥٢﴾

فَالِتَوْنَ مِنْهَا الْبَطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُونَ

شُرْبَ أَلْهِيمٍ ﴿٥٥﴾ هَذَا نَزَّلْنَاهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾

دوای نهوهی خوی مهن باسی نهو شتهی کرد نامادهی کردبوو بو باوهرداره پیشووه کان که لهووهبر له پیشا باوهریان هینابوو، دوایش باسی نهو باوهردارانهی کرد که نامهی کرداریان نهدری به دهستی راستیانهوه، دواپی باسی نهو کهسانه نهکا نامهی کرداریان نهدری به دهستی چهپیانوه و نهفهرموی:

﴿ وأصحاب الشمال ما أصحاب الشمال ﴾ وه یاوهرانی دهسته چهپ، نهو کهسانه نامهی کردار نهدری به دهستی چهپیان چوئن و بهسهر هاتیان و دوا روژیان به چ چوری نهپی. ﴿ في سموم وحميم وظل من يحموم لا بارد ولا كريم ﴾ له ناو بایهکی زور گهرمی وادان نهروا به بوشایی گهوره و بچووکی لهشیانا و، له ناو ناویکی زور گهرمی وادان نهوپهری گهرمی گرتووه و، له ناو سیبهری دوکهلیکی زور رهشدان، به جوریکه نهو دووکهله نه ساردی نههینی و نه گهرمی لا نهبا و هیچ جوژه چاکهیهکی تیدا رهچاو ناکری.

﴿ إنهم كانوا قبل ذلك مترفين وكانوا يصرون على الحنث العظيم ﴾ لهبر نهوهی به راستی نهو کهسانه بهر له نیستا له جهاندا رایان نهوارد به خوئی و بی فهرمانی خودایان نهکرد و ستهمیان له ههزاران نهکرد و، بهردهوامبوون لهسهر کردنی گوناوه گهورهکان، به تاییهتی هاویهشییان بو خودا دا نهنا.

﴿ وكانوا يقولون أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما أئنا لمبعوثون ﴾ وه نهو کهسانه لهمهوهر نهیان ووت: ئایا کاتی ئیمه مردین و، بووین به خوئ و نیسک: ئایا ئیمه به راستی زیندوو نهکرینهوه، شتی وا چوئن نهپی؟

﴿ اَوْ اَبَاؤُنَا الْاَوَّلُونَ ﴾ تا يا باوك و بايره كانى پيشوشمان زيندوو نه كرينه وه؛ نه و گفتو گزيانه يان به گالتوه نه كرد، له بريان نه ما بو كه يه كه م جار خودا نه وانى له خاك درووست كردوه و، دواتر به دلويى ئاو. كه واته زور ئاسانه جاري تر زيندوويان بكا ته وه، وهك نه فهرموي:

﴿ قُلْ اِنْ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ اِلَىٰ مِيْقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴾ تو بلي: به راستى باو بايره پيشووه كانى نيوه و هه موو كه ساني تری رابردوو، نه و كه سانه يش له مه و دوا پهيدا نه بن، به راستى هه موويان به نيوه يشه وه زيندوو نه بنه وه و كو نه كرينه وه بولای كاتيكي دبارى كراو كه روژی دواييه.

﴿ ثُمَّ اِنكُمْ اَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمَكْذِبُونَ لَأَكَلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ ﴾ له پاشا به راستى نيوه، نهى كه ساني لاتان داوه له ربي راست، باوهرتان به يه كيتى خوا و روژی دووايى نه بووه، به راستى نيوه بخون له بهرى دره ختي روواوه له قوولايى دوزه خدا، بهر كهى زور ناشيرين و بونيكى خراب و تاميكى تالى هديه.

﴿ فَمَا لَوْ اَنَّهَا الْبُطُونُ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ فَشَارِبُونَ شَرِبَ الْهَيْمِ ﴾ دوايى نيوه كه دهى خوتان پر بكن له خواردنى بهرى نه و دره ختهى زه قوم، دواتر بخونه وه به سدر يا له ناوى زور گهرمى دوزه خ، دوايى نيوه بخونه وه له و ئاو گهرمه به وينهى خواردنه وهى هوشترى تووشى نه خوشى تينويه تى بووه.

﴿ هَذَا نَزْلُهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴾ نه و سزيانهى كه باسكران بو نه و كه سانه يه كه نامهى كرداريان نه دريته ده ستي جه ييان، بهر كوليكه ناماده كراوه له پيشه وه و شتيكه ميواندارى نه وانى پي نه كرى له خواردن و بهرگ و خواردنه وه، ﴿ نَزْلُ ﴾ به شتي نه بيژرى ناماده كرابى بو ميوان، نه وانه بويان ناماده به له روژی پاداشتا.

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا
تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدْ زَيَّنَّا لَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾
عَلَىٰ أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَ لَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
عَلَّمْنَا النَّشَأَ الْاُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ
﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَرْزَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ

حُطَمَا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمَغْرُمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

﴿ نحن خلقناکم فلولا تصدقون ﴾ ئیمه ئیوهمان له نهبوونهوه درووست کردووه، دواپی بۆ ئیوه باوهر نایهرن به زیندوو بوونهوه، ههر کهسی بتوانی یه کهم جار شتی بکات ئه توانی جارئ دواپی نهمانی درووستی بکاتهوه.

﴿ افرایتیم ما تمنون اَنتُم تخلقونه اَمْ نحن الخالقون ﴾ ئایا دواپی ئیوه ههوال بدهن به من بهو شتهی ئیوه ئهیریژنه ناو مندالدانی ژنهوه، ئایا ئیوه ئهوه شته درووست ئه کهن و ئهیکهن بهو ئادهمیزاده ریک و پیکه بهو ههموو سروشتهوه که ههیهتی، ئایا ئیمه ئهوه شته درووست ئه کهن و ئهوه دلۆپه ئاوه ئه کهن بهو مرووفه زیره، بیگومان ئیوه که ئهوه ئاوه تان فره دایه ناو مندالدان، په یوه ندیتان کۆتایی پین دئی و، به هیهج جوړئ ئاگاتان لپی نی یه، کهواته چ کهسیکه ئهوه ئاوه ئه کات به خوین و، دواپی به گوشت و ئیسک، دواپی گیان ئه کا به بهریا، بیگومان ئهوه کهسه ههر خودایه، ئه گهر ئهلین: ئهوه کارانه ههموویان سروشت ئهیکهن ئیمه ئهلین: چ کهسی سروشتی درووست کردووه؟ ئه گهر ئیوه ئهلین خۆی خۆی درووست کردووه. ئیمه ئهلین: چ کهسی گیان و ههستی پین به خشیوه؟ ئه گهر ئیوه ئهلین: خۆی گیانی به خۆی به خشیوه. ئیمه ئهلین: شتی کهروو کویر پین توانای نی یه هیهج شتی به خشی. ئه گهر ئیوه بلین: به بی ئهوهی نیازی بکا گیانی بۆ پهیدا بووه. کهواته ئهوه گفتوگۆیهی ئیوهیش به بی نیازی خۆتان پهیدا ئه بی. کهواته ئهوه زیندووهرانه کهسیکی زانا و به توانا و ئاگادار له ههموو شتی و له ههموو گۆرانکاریه کان درووستی کردووه، ئهوه کهسهیش ههر خودایه. ههموو شتی له جیگهی شیاری خۆیا دانهنی.

﴿ نحن قدرنا بینکم الموت وما نحن بمسبوقین علی أن نبذل اَمْثالکم وننشدکم فی ما لا تعلمون ﴾ ئی مه کاتی مردغان دیاری کردووه له نیوان ئیوه دا، ههتانه به منالی ئهمرن، ههتانه به لاوی یا به پیری ئهمرن، کاته کانتان دوور بن یان نزیک بن، به بی جیاوازی پلهی بهرز و

نزمی نیوانتان هیچ کهسی ریگه له نیمه ناگرئ لهسهر ئهوهی نیمه ئیوه لهناو بهین، کتوپر له جیگهی ئیوه دا کۆمهلهی تر به وینهی دیمه و رهوشی ئیوه درووست بکهین و، له جیگهی ئیوه دا دایان بهین و، ریگهیشمان لی ناگیرئ ئیوه له ناو بهین و ئیوه درووست بکهینهوه به شیوهیه ئیوه نهزانن چۆنهو، له ههموو روویه کهوه له ئیوه جیاوازی.

﴿ ولقد علمتم النشأة الأولى فلولاً تذکرون ﴾ وه به راستی ئیوه ئهزانن به درووستکردنی یه کهم جارتان له نهبوونهوه ئیوهی هیناوهته بوونهوه، دلۆپ ئاوی بیز لیکراوه بوون، ئایا نیمه ناتوانن پارچه کانتان کۆ بکهینهوه و، بتانکهینهوه به وینهی پیشووتان، دواپی بۆ ئیوه ئامۆزگاری وهرناگرن؟

﴿ أفأرأيت ما تَحْرُثُونَ أأنتم تزرعونه أم نحن الزارعون ﴾ ئایا ئیوه دواپی ههوال ئهدهن به من به شتی ئیوه ئه کیلن و ئه یچینن و ئاوی ئهدهن و ئهیدورنهوه؟ ئایا نیمه سهوزی ئه کهین و، ئهپی به دانهویه، یا ئیوه سهوزی ئه کهین و ئهی روینن و گهشه پی ئه کهین؟ بیگومان ئیوه ئه یچینن و ئاوی ئهدهن. بهلام درووستکردنی تۆوه کهپی و ئاوو زهوی و خۆر و ههوا کهی هۆی سههره کین بۆ گهشه پی کردنی، له توانای ئیوه دا نین و ئاگاتان لیان نییه.

﴿ لو نشاء لجعلنا من حطاما فظلمت تفكهون ﴾ ئه گهر نیمه ئارهزۆ بکهین، ئه و شتهی ئیوه ئه یچینن ئه یکهین به پووشیکی ووشکی پی دانهویه، دانه دانه بهسهر زهوی دا بلاو ئهبنهوه، دواپی ئیوه گفت و گۆ ئه کهن له بارهی سهوزبوونی ئهوهی چیناوتانه و، پهشیمان ئهبنهوه لهسهر ووشکبوونی و سهرتان سوور ئه مینئ لهو شتهی تووشی بووه.

﴿ إنا لمغرمون بل نحن محرومون ﴾ ئیوه ئه و کاته ئه لێن: به راستی نیمه له ناوچوین و زهره مهندبوین، چونکه نیمه له کێسمان چوو ئه و دهنهویهیه و، ماندوو بوونه کهمان لهو ریگهیه دا و قهرزاربوین و، نیمه پی بهش بوین لهو بهرهمه ی چاوه روانمان ئه کرد.

﴿ أفأرأيت الماء الذي تَشْرَبُونَ أأنتم أنزلتموه من المزن أم نحن المنزلون ﴾ ئایا دواپی ئیوه ههوال ئهدهن به من به ئاوهی ئهوتۆ ئیوه ئه یخۆنهوه و تینویهتی خۆتانی پی ئهشکینن و ئه بیته هۆی ژیانتان و، ئه گهر ئه و ئاوه نه بیته ئیوه پایه دار نابن. ئایا ئیوه ئه و ئاوه ئه نیرنه خوارهوه له ههور، یا نیمه ئه نیرینه خوارهوه. بیگومان نیمه ئه نیرینه خوارهوه.

﴿ لو نشاء جعلنا من أجاجاً فلولا تشكرون ﴾ ئه گهر نیمه ئارهزۆ بکهین به راستی نیمه ئه ئاوه ئه کهین به خوییه کی زۆر تال، دواپی ئیوه بۆ سوپاسی چاکه ی نیمه ناکه ن ئه و ئاوه مان به جوړئ ناردووه ته خوارهوه ئیوه سوودی لی وهریگرن تووشی ئازار نه بن؟

﴿ أفأرأيت النار التي تَنَارُونَ أأنتم أنشأتم شجرتها أم نحن المنشؤون ﴾ ئایا دواپی ئیوه ههوال ئهدهن به من له باره ی ئه و ئاگره ی ئهوتۆ ئیوه ئاشکرای ئه کهن و، دهری ئه هینن له درهخت و شتی تر، ئایا ئیوه درهختی ئه و ئاگره ی ئهوتۆتان درووست کردووه ئه و ئاگره ی لی دیته دهری یا نیمه درووستمان کردووه؟ بیگومان نیمه درووستمان کردووه.

﴿ نحن جعلناها تذكرة ومتاعا للمقوين ﴾ ئیمه ئهو ئاگره ی جیهانمان درووست کردووه به ئاموزگاری کردن، ههتا بهو بۆنهوه بیرى ئاگرى دۆزهخ بکه نهوه. که سسئ بتوانئ له درهختئ سهوز ئاگر بهینته دهرهوه، ئهتوانئ گیانداران زیندوو بکاتهوه دواى مردنیان و، ئهو ئاگره ی شمان کردوو به سوود بۆ دانیشتوو و کاروان، به تایهتئ کاروانئ له جیگه ی چوڵ دا خوړیانی پس گهرم ئه که نهوه و ریگه ی خوړیان رووناك ئه که نهوه.

بۆ زانین: ئهو ئایهته ئامازه یه بۆ ئهوه ی که دوو درهخت هه ن: ناویان (عه فار و، مهرخه) سهوز و تهرن لقئ یه کیکیان ئه دهن لهو ی تریان، ئاگریان لی پیدایه ئه ی، ههروه ها زۆر شتی تر هه ن ئاگریان لی پیدایه ئه ی، وهك: نهوت و کاره با و خوړ و خهلووزی بهردی و، به لیکدانئ بهرد و ئاسن له یه کترئ، ئیینو عهباس ئه فهرموئ: هه موو درهختئ ئاگرئ تیدایه.

﴿ فسبح باسم ربك العظيم ﴾ دواى تۆ بهروه ردگاری خوٹ پاك بکه رهوه له هه موو شتی شایانی گهوره ی ئهو نه ی و، پهنا بهرن بۆلای ناوی پیروزی ئهو موسلمانان له رکوعی نویردا ئهو ئایهته ئه خوین و، له سوژده ی شدا. ئهلین: (سبحان ربی الاعلی) که سه ره تای سوره تی (ئه له عهلا) ئامازه ی بۆ ئه کا.

فَلَا أُقْسِمُ
بِمَوْقِعِ الْجُومِ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّ لِقَاسِمٍ لَّوَتَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾
إِنَّهُ لَقُرْءٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
أنتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تَبْصُرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينٍ ﴿٨٦﴾
تَرْجِعُونَهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾
فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ أَصْحَابِ
الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ
الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنَزَلَ مِنْ جَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٍ ﴿٩٤﴾
إِنَّ هَذَا لَهُو حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

﴿فلا أقسم بمواقع النجوم﴾ دواپی به راستی من سویند ئه خۆم به شوینی ئه ستیره کان له کاتی ههلهاتن و رویشتن و ئاوابوونیان و بلاوبوونهوهیان له رۆژی دواپییدا. ئیبنو عهباس ئه فهرموئ مه به ست له نجوم، نجومه کانی قورئانن، له بهر ئه وهی بهش بهش هاتوونه ته خواره وه بۆ سه ر پهغه مهر ﴿﴾.

بۆ زانین: زۆری زانایان ئه لین: ووشه ی ﴿لا﴾ زیاده و بۆ پته و کردنی سوینده که یه، هه ندیکه تر له زانایان لایان وایه: ئه و ووشه یه زیاد نی یه. ماناکه ی بهم جوړه یه: (من سویند ناخۆم به جیگه ی ئه ستیره کان) چونکه ئه وهی من سویندی بۆ بخۆم ئاشکرایه پیوستی به سویند خواردن نی یه. به لām ئه وهی راست بێ مانای یه که میانه. له بهر ئه وهی له ئایه تی دووایی دا ئه فهرموئ: (به راستی سویندیکه گه و ره یه).

﴿وانه لقسم لو تعلمون عظیم﴾ به راستی ئه و سوینده زۆر گه و ره یه ئه گه ر ئیوه بزنانن، چونکه ئه و ئه ستیره سوودیان زۆره بۆ بوونه وهران، مانده وهی سورانیان به و جوړه ی دانراوه هۆی به رده وامی ژیان و رابواردنی گیاندارانه. به تایبه تی ریگه یان بێ ئه دۆز ریته وه.

﴿انه لقرآن کریم فی کتاب مکنون﴾ به راستی ئه و نامه یه نیردراوه بۆ موحه مه د قورئانیکی زۆر گه و ره و به ریز و خاوه ن سووده، ژبانی هه ر دوو جیهان مسۆگه ر ئه کات، دانراوه و پاریزراوه له ناو نامه یه کی پیرۆزدا که بریتی یه له له و حه د مه حفوز، ئاگاداری ئه و نامه یه نین مه گه ر ئه و فریشتانه پاککراونه ته وه له هه موو خراپه یه.

﴿لا یمسه إلا المطهرون تنزیل من رب العالمین﴾ هه یج که سه ئ ئاگای له و نامه یه نی یه و ده ستی هه یج که سه ئ له و نامه یه نادا، مه گه ر که سه ئ پاککراونه ته وه له هه موو خراپه یه، هه یج جوړه شتی نابێ به کۆسپ له ریگه یانا بۆ ئه وهی هه موو کارێ به راستی بکه ن، ئه و که سه نه ش بریتین له فریشته کان. ئه و قورئانه ره وانه کراوه ته خواره وه بۆ سه ر موحه مه د له لایه ن به و ره ده که ری هه موو بوونه و ره وانه وه یه.

زانایان له باره ی قورئانی پیرۆز بیر و بۆ جوونیان جیاوازه: ئایا ده ست لیدانی قورئان و خویندنه وه و هه لگرتنی بۆ چ که سه ئ درووسته و بۆ چ که سه ئ درووست نی یه و به چ جوړی. لای زۆریه ی زانایان، وه ک عه تا، تاوس، قاسم، مالیک... شافعی، لایان وایه به ده ست لیدانی قورئان به له شپه سی و بێ ده ست نوێژ و ژنی حه یزدارو دوا ی منالیه ون درووست نی یه له گه ل خویندنی و هه لگرتنی. به لām بێ ده ست نوێژ درووسته قورئان له بهر بخوینریت. نووسینه وه و خویندنی قورئان بۆ له ش پیس درووست نی یه، له ناو که ل و په لدا پیوسته هه لگرتنی قورئان بۆ له ش پیس و بێ ده ست نوێژ. لای خه نبه لی یه کان بێ ده ست نوێژ و له ش پیه کانی ش بۆیان هه یه ده ست به دن له قورئان و هه لگرتنی. لای حه نه فی: بێ ده ست نوێژ و ژنی حه یزدار بۆیان نی یه ده ست به دن له قورئان به بێ به رگ و بۆیان نی یه بپنوسنه وه، به لām لای ئه بو یوسف درووسته نووسینی قورئان له سه ر کاغه ز به مه رجی ده ستی لی نه درئ. لای موحه مه دی شه بیانی به هه یج جوړی درووست نی یه ده ست لیدانی قورئان. بۆ باشتر روون بوونه وه ته ماشای نامه کانی تری یاسا بکه.

ئیمه نه گهرینه وه بۆ سهر باسی گهوره یی قورئان. بیگومان قورئان یاسایه که پیوستی به بهلگه نی.یه. رزگاری ئاده میزاده و شاره زایی کهری یانه بۆلای زانست و زانین و دۆزینه وهی ریگهی راست، ریگه پیشانده ره بۆلای هه موو پله ی ریز و ناشتی، به ره لاکه ری ئاده میزاده له پیونی سته مکاری و کۆیلایه تی، و ولامی هه موو پیوستی به کانی ئاده میزاد نه داته وه له باره ی ژیانیه وه، ئاین نه به ستیه وه به کرده وه. له هه ردوو جیهاندا بۆ ژیانیکی پاك و دادپهروه ری و بی گهر و گرفت. نه وانه ش نهك به ته نهها لای زانایانی ئیسلام، بگهر لای زانایانی جگهی ئیسلامیش. له و باره ی وه هه موو موسلمانان پیک هاتوون به بی جیاوازی له سهر ئه وه ی هیچ ده ستووریکی وهك قورئان دانه راوه و دایش نانری، چاکه ی هه موو بوونه وه رانی تیدا بی، ناگوئجی خودای مه زن یاسایه دابنسی زیانی هیچ کهسی تیدابنسی، نه گهر بدریته پال قورئان ده ستووری ریک نه که وی له گه ل سهر چاوه ی پاکی قورئان، ئه و ده ستووره نه زانین و ده ست هه لیه ستی دوژمنانی ئیسلامه. ئاینی ئیسلام له راستی و له بوونیدا به و جۆریه له خۆی و له نامه که ی دا، هه رشتی ئاده میزاد به سروشتی پاکی خۆی داوای بکا له و نامه ی دا هه یه به بی کهم و کوری، له ناره وایی و چاو چنۆکی و سته م و ده ست درێژی دووره. به و راستی یانه زانایان و شاعیران و هونه مندانی رۆژئاوا بریاری خۆیانان ده ربیره و بلاویان کردووه ته وه، نه و زانایانه زۆریه ی زۆریان ئاینی پیروزی ئیسلامیان به گه وه داناه و نه رخاندوویانه، به جۆریکی چاك و به بی په رده به سهر پیغمه مر و ئاینی ئیسلامدا هه لیان داوه، نه و زانایانه مه به ستی یان به رگری یه له تاوانج گرته ئاینی ئیسلام و روون کردنه وه ی ماف و دادپهروه ری بووه. نه گهر درێژه ی نه کیشایه زۆر بیر و بۆچوون و گفتوگۆی نه و زانایانه مان باس نه کرد. به لام که نه توانین هه مووی باس بکه یین واز له هه موو شتی نایه رین. له ناو نه و زانایانه دا ئه م زانا به رزانه هه لئه بژیرین.

۱- زانای به ناوبانگ (جوته) شاعیری ئه لمانیا که قورئانی خویندووه ته وه، به باشی له مه به ستی قورئان گه یشتووه، قورئانی به گه وه داناه. به جۆری بۆ نه رخاندنی قورئان، له شه وی (لیلة القدر) دا که شه وی هاتنه خواره وه ی قورئانه کۆر و کۆبوونه وه ی بۆ سازاندووه، خۆشی و شادی ساخته هیناوه، به درێژی میژووی پیغمه مر ی خویندووه ته وه، نه شیدی تاییه تی بۆ نه رخ ی پیغمه مر داناه، شانو گه ری موحه مه دی نووسیوه ته وه، له و شانۆ گه ری یه دا ئه لی: هه رکاتی ئیسلام بریتی بی بۆ خۆ به ده سه وه دان بۆ خودا، نهك بۆ ئاره زۆی مه به ستی تاییه تی، ئیمه هه ر بۆ نه و ئیسلامه ئه ژین و هه ر له سهر ئیسلامیش ئه مرین.

۲- (لامرتین) شاعیری گه وه ی فهره نسا ئه لی: به راستی هه موو ژبانی موحه مه د به لگه ن له سهر ئه وه ی فیلباز نه بووه، له سهر پوچایه تی نه ژباوه. به راستی رابه ری مرو فه بۆلای نه قل و ژیری، دانه ری ئاینیه که گومان و درۆی تیدا نی.یه.

۳- (تولستوی) فیهله سوفی مروفایه تی روسیا نه لی: بیگومان موحه مده خزمه تی به ریوه به ری کومه لایه تی کردووه به چندین خزمه تی کومه لایه تی، به سه بۆ شانازی کردن به موحه مده به سهدان ملیون که سی شاره زای رووناکی و ئاسایش و ناشتی درووست کردووه، به مروفایه تی به خشیوه ژبانی سه به سستی، نه وهیش کاریکی زۆر گه ورهیه، هیچ ئاده میزادی ناتوانی به و کاره ههلسی، مه گهر که سیک هیزیکی بێ درایت و یارمه تی درایی له ئاسمانه وه.

۴- (برنادشو) هونه رمه ندی ئینگلیزی نه لی: پیوسته ناوی موحه مده بری به رزگار که ری مروفایه تی و نه لی: به راستی من بروام وایه نه گهر موحه مده گه ورهیه و رابه ریه تی ئهم بوونه ورانه ی ئهم سه رده مه بگریته ده ست، سه ر نه که وێ له نه هیشتی هه موو گیر و گرفتیک، به جوژی ناشتی و به ختیاری رابکیشی بۆ لای بوونه وران. به راستی موحه مده ته ووترین و گه وره ترینی ئاده میزادی رابردو و ئاده میزادی ئهم سه رده مه یه، بیر ناکریته وه وینه ی موحه مده له مه وپاش پیدایه بی. نه و گفتو گۆیه ی (برنادشو) مانای وایه: په یامی موحه مده پیوستی به هیچ په یامی تر نی به له په یامه کانی پیغمه رانی پیشوو، به عیسا و ئیبراهیمه وه، نه و گفتو گۆیه ی (برنادشو) که نه لی: (بیر له بوونی وینه ی موحه مده ناکریته وه بۆ له مه وپاش: مانای وایه هیچ که سی توانای نه وه ی نی به له دوا ی موحه مده ﴿ﷺ﴾ شتیکی تازه بۆ مروفایه تی بهینی و سوودی زۆرترین له وه ی موحه مده هیناویه تی تیدایی، مانایشی وایه به راستی په یامی موحه مده و ئایینی موحه مده پیوستی به هیچ په یامی نی به که بکری به یاسا.

هه موومان نه زانین (برنادشو) له پیشه وه ی پیشه وایانی بیر که ره وه ی نه وروپی به کانه له خولی بیسته م که خولی (زه ره) تاقی کردنه وه ی بۆشایی به کانی سه ره وه ی ئهم سه رزه مینه، نه و شایسته یی به ی برنادشو هه ر له خۆیه وه نه بووه، به لکو به ره مه ی بیر کردنه وه ی قول و لیکدانه وه ی دووری خۆیه تی. نه و شایسته یی به ی برنادشو مانا و مه به سستی فه رمووده ی قورئانه ﴿و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین﴾ روون کردنه وه ی مانای ﴿و لکن رسول الله و خاتم النبیین﴾ له هه موو کات و له هه موو جیگه یه.

به لگه ی روونیشه له سه ر راستی موسلمانان له به ره ی بیر و باوه ری خۆپانه وه که موحه مده ﴿ﷺ﴾ ته ووترینی ئاده میزادی رابردو و ئاده میزادی ئهم سه رده مه یه.

دوا ی نه و هه موو بیرو بۆ جووانه ی زانایانی نه وروپا، زۆر جیگه ی سه رسورمانه که لاوانی ئهم سه رده مه که باوه ریان به ئایینی پیشوو باو باپیرانیان نی، نه بی به لگه یان چ شتی بی بیر و بۆ جووانیان له به ره ی (برنادشووه) و زانایانی تری نه وروپا چۆن بی؟ ئایا نه وان زانترن له وان؟ که زۆرتر به تنگی مروفایه تی به وه دین، با هه لقه له گوپی دوزمانی ئیسلام بن؟

﴿أفبهذا الحديث أنتم مدهنون﴾ ئایا دوا یی ئیوه ی دوو روو، باوه رتان به و قورئانه نی به، به درۆی نه خه نه وه کاتی نه خوینری به سه رتانا، به رواله ت باوه ری بێ نه هین و، بێ باوه ری تان له ده روونی خۆتاندا په نهان داوه، ئیوه سستی نه کدن و باوه ری بێ نایه رن.

﴿ وتجعلون رزقكم أنکم تکذبون ﴾ وه ئیوه بی باوه ری و به دروخسته وهی قورئان دائه نین به جیگهی باوه و سوپاس له سهر چاکهی خودا بۆ ئیوه، نهو به شدی خوتانه له قورئان باوه ری بی ناکدن.

﴿ فلولا إذا بلغت الحلقوم وأنتم حينئذ تنظرون ﴾ دوایی کاتی گیانی یه کئی له ئیوه گه یشته قورگی و له سهرمه رگدا بو، ئیوهی دوو روو له لای دانیشتبوون لهو کاته دا ئیوه ته ماشای نه کدن و، ئاواته خوازن بژی و نه مرئ چاک بیته وه، ئایا ئیوه نه توانن کاریکی بۆ فهرهم بهین و رزگاری بۆ بگیرنه وه، دیاره ئیوه ناتوانن نهو کاره بکدن.

﴿ ونحن أقرب إلیه منکم ولكن لا تبصرون ﴾ و ئیمه نزیکترین له ئیوه بهو کده سی له سهرمه رگدا یه، به لام ئیو دوروو نایزان، یانی خودا نه زانی بهو شته ی تووشی نهو کده سه بووه له سهرمه رگدا یه، نه زانی به بی توانایی ئیوه و، به خه فته ی ئیو بۆ نه مانی. به لام ئیوه نازانن زانین و توانی خودا له هه موو جیگه یه ناماده یه.

﴿ فلولا إن كنتم غیر مدینین ترجعونها إن كنتم صادقین ﴾ دوایی نه گهر ئیوه له رۆژی دووایی دا پاداشتن نادریته وه، خوتان سهر به ستن و، پرسپاری هیچ شتی له ئیو ناکری، نه گهر نهو کاره بهو جوړه به به گومانی خوتان، بۆ ئیوه مردن له خوتان دور ناخه نه وه، گیانتان بگیرنه وه، نه گهر ئیوه راست نه کهن سهر به ستن و هیچ کده سی دهسته لاتنی به سهرتانا نی یه.

﴿ فاما إن كان من المقربین فروح وریحان وجنة نعیم ﴾ دوایی نهو کده سانه ی زیندوو نه کرینه وه له رۆژی دوایی دا لهو کده سانه بوون، نزیک کرابوونه وه له خودا به هو ی پهرسته وه، ریزیان لی گیراوه، پاداشته کده یان خو شی و ئاسایش و، خواره مه نی پاک و، به هه شتی خاوه ن رابواردن و جیگهی نایاب له به هه شتا.

﴿ وأما إن كان من أصحاب الیمین فسلام لك من أصحاب الیمین ﴾ و نه گهر نهو مردووانه له یاوه رانی دهسته ی راستن و لهو کده سانه بوون نامه ی کرداریان درابوو به دهستی راستی یانه وه، دوایی تۆی باوه ردار لهو کده سانه ی نامه ی کرداریان دراوه به دهسته وه و، پاداشته که ت شاسایش و نه ترسانه له سزای خودای خاوه ن میهره بانی.

﴿ وأما إن كان من المكذبین الضالین فنزل من حمیم و تقصیلة جحیم ﴾ وه نهو کده سی له سهرمه رگدا یه لهو کده سانه بی باوه ریان نه هیناوه و، زیندوو بوونه و یان به درۆ نه خسته وه و، له ریگهی راست لایاندا بوو، پاداشته کده ی خواردنه وه یه له ئاویکی زۆر گهرم، دانیشتیبت له ناو ئاگردا، چه شتنی سزای سه خته.

﴿ إن هذا لهو حق الیقین ﴾ نهو شتانه ی باسکران بۆ نهو کده سانه ی له سهرمه رگدان راسته و لهو شتانه یه گومانی تیدا نی یه.

﴿ فسبح باسم ربك العظیم ﴾ دوایی پهروه رگاری گه وه ری خوت پاک بکه ره وه له شتی شایسته ی نه نه ی له هاو به ش دانان و به دروخسته وه ی ئایه ته کانی قورئان و بی سوپاسی چاکه کانی و، به ده ستووری خودا نویژه کانت جی به جی بکه.

به یاریده ی خوا ته واو بوو

﴿ سوره تی نه لحه دید ﴾

له مه دینه هاتووه ته خواره وه. هه ندی له زانایان نه لئین: له مه که هاتووه ته خواره وه. ژماره ی
 نایه ته کانی (۲۹) نایه تن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱﴾ لَمْ يَلَمْسْ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ نَحْيٌ وَيُمِيسُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲﴾
 هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳﴾
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
 عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿۴﴾ لَمْ يَلَمْسْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ
 ﴿۵﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿۶﴾

﴿ سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ هه موو شتی له ناو ناسمانه کان و
 زهوی دان به گیانداران و بی گیانه وه پاک و خاوی نیان ده برپوه بو خودا و، دووربان
 خستوو ته وه له کاری ناشایسته و خودا زور گه وه و به توانایه. زور زانایه هه موو شتی له
 جیگه ی شیای خویا دانه نی.

ئو نایه ته بزمان ده رته خا، هه موو بوونه وه ران پاکی و بوخته یی بو خودا ده رته برن،
 بوونه وه رایش دوو به شن: هه یانه ئاقلن و سوژده و پاکی بو خودا ده رته برن به کردار و به
 گفتوگو. هه یانه خاوه نی ئه قل نین، سوژده و پاکی بو خودا ده رته برن به زمانه نایه ته یی که
 خودا یی به خشوین و خوی نه یزانی.

خودای مه زن لهم سو رته دا و له سو رته تی نه لحه شر دا و له سو رته تی سه فدا به کرداری
 رابر دوو نه فهر موئ ﴿ سبَح ﴾، له سو رته تی نه لجه مه دا و له سو رته تی ته غابووندا به کرداری

ته فسیری زمنا کویی

داهاتوو نه فدرموی ﴿ یسح ﴾ بو نهوی بزانی، خودای مهزن له ههموو کاتیکا بهی جیاوازی
خواهونی پدرستن و ریژ و پاکیه.

﴿ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ هدر بو خودایه
پاشایه تی و خواهونی یه تی ئاسمانه کان و زهوی، هدر خودا نه یانبا بهر پویه، زیندوو یان نه کاته وه له
جیهاندا و، دواپی نه یان مریتی و، دواتر زیندوو یان نه کاته وه، له پاشه رۆژدا بو پرسیار و پاداشت
و، توانای به سهر ههموو شتیکا هدی.

﴿ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ خودایه کی نه وتویه هدر نهو
بووه یه کهم جار هیچ که سی بهر لهو نه بووه و، ههموو بوونه وهران نهو هیتاونی یه ته بوونه وه،
دواپش هدر خودا پایه دار و بوونه وهران ههموو له ناو نه چن و هدر نهو به بهرده وامی نه میتیه وه
و، هدر خودایه بوونه که ی ئاشکرایه بههوی به لگه ی زوره وه ئاشکراتره له ههموو شتی و، هدر
خودایه نابیرنی و نهو ههموو شتی نه یینی و کهس نازانی چونه و، خودا به ههموو شتی نه زانی،
چونکه نهو درووستی کردوون.

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ﴾ خودا که سیکی نه وتویه ئاسمانه کان و
زهوی درووست کردوه له شەش رۆژدا، نهک له شەش رۆژی وهک نیستا، چونکه نهو کاته نه
رۆژ و نه شهو و نه خۆر هه بووه. بهلام به شەش نۆیه به شەش گۆران ئاسمانه کان و زهوی
هیتاوه ته بوونه وه. ههتا وهک نیستی لی هات شایسته ی نهوه بن ژبانی گیانداران به سهر بیر.

بو غوونه: زهوی یه کهم جار له گه ل جگه ی خوی دوو که ل بوون، له پاشانا خۆر درووست
کراوه، زهوی پارچه یه بووه له خۆر، خودا له خۆری جوئ کردوه ته وه، له زهوی دا ئاو و
ووشکانی درووست کرد و بوو به شایسته ی ژبان له سهری، خواره مه نی و هوی ژبان و
گوزهرانی له سهر زهوی و له ناو زهوی دا درووست کردوه دوا جار ئاده میزادی تیدا درووست
کرد.

﴿ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ﴾ له پاشانا خودا دهسته لات و توانای خوی پهیدا کرد به سهر
ههموو بوونه وهراندا، به گوێره ی زانیاری و توانای خوی هه لی سووراندن و، ههموو شتیکی له
جیگای شیاوی خویا دانا، ووشه ی (العرش) هیمایه له توانای بی وینه ی خودا به سهر ههموو
بوونه وهراندا.

﴿ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا ﴾ خودا نه زانی به شتی نه چیه ناو زهوی و له
ئیمه په نهانه، وهک دانه ویله و ئاو و نهوت و جانه وهره و زیو و زیو، ههموو نهو شتانه ی نه چنه
ناوی و، نه زانی به شتی دینه دهر له زهوی له گیا و دانه ویله و نهوت و شتی تر و، به وانه ش
دهر نه هیتین له زهوی، وهک ئاسن و زیو و زیو و نه لاس و ئاو و شتی تریش.

﴿ وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجُفُ فِيهَا ﴾ وه خودا نه زانی به شتی دینه خواره وه له ئاسمانه کان،
وهک فریشته کان و باران و به فر و بزیسکه و پرووناکی و ههموو هویه کانی ژبان و، نه زانی به
شتی بهر زه نه بیته وه بۆلای ئاسمان، له کرده وه و کاری ئاده میزاد و هه لم و دوو که ل و شتی
تریش.

﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ وه خودا له گدل ئیویه له هدر جیگهیه بن، له ههموو کات و له ههموو جیگهیه، هیچ جاوی خودا نابینی و نهو ههموو شتی نهبینی، خودا نهبینی ههموو شتی ئیوه بیکه، پاداشستان نه داتهوه به گویرهی خویمان و، خودا نه زانی به شتی ئیوه بیکه له کاری هدر دوو جیهانتان.

﴿ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴾ هدر بو خودایه پادشایه تی و خاوه نی یه تی ئاسمانه کان و زهوی، دهسته لاتی بی مهر جی ههیه به سه ریاندا و، بولای خودایه ههموو کاری نه گهر تییه وه، فرمان و فرماندهی خوئی بو زوون کردوونه ته وه.

﴿ يُبْلِغُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُبْلِغُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴾ خودا کاتی شهو نه باته ناو کاتی روژ و کاتی شهو زوژ نه بی و، کاتی روژ نه باته ناو کاتی شهو و کاتی روژ زوژ نه بی، خودا نه زانی به شتی له ناو دلی ناده میز ادایه.

بو زانین: بو نه وهی چاکتر له مانای نهو نایه ته بگین: هه ندی جیگه له رووی زهوی له تاریکی دان و هه ندی جیگه تی له روونا کیدان، وهک نه بینری کاتی شهو له عیراقدا روژی نه میکیه و، به پیچه وانده شهو، به فرمانی خودا زهوی نه سوو ریچه وه به دهوری خوژدا، شهو و روژ پهیدا نه بی و وهرزه کان پهیدا نه بن و، به جوژی و نه بی شهو دریز نه بی و، وایش نه بی روژ دریز نه بی، وایش نه بن یه کسان نه بن، له کاتی هاته خواره وهی تیشکی خوژ راسته وخو بو سهر زهوی به بی خوار.

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِنُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ ؕ ءَايَاتٍ يَبَيِّنُ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيَّكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِن بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحَسَنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۖ وَهُوَ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

﴿ آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلِفِيْنَ فِيْهِ ﴾ ئیوهی ئادهیزاد باوهر به خودا و به نیردراوی خودا بهین، هندی لهو شتهی خودائیوهی کردووه به جیگه داری خوی. لهو شتهدا بیه خوشن له ریگهی ئایینی خودا. به راستی لهو سامان و دارایی یه ئیوه هه تانه له راستی دا خواونه گهی خودایه و، ئیوهی کردووه به وه کیلی خوی و، ئه بی ئیوه به گویرهی فرمانی خودا دهست کاری یان بکن و، له کاری ره وادا به کاری بهین.

﴿ فَالَّذِيْنَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفِقُوا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴾ دوا بی که سانیکی لهو تو ره باوهر یان هیاوه به خودا به نیردراوی خودا له ئیوه و، هندی له دارایی خویانیان به خشیوه له ریگهی ئایینی خودا، بو لهو که سانه هیه پاداشتیکی زور گه وره.

﴿ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ يَدْخُوْكُمْ لَتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ ﴾ وه ئیوه چ بیانویه کتان هیه باوهر نه یه رن به خودا و، نیراوی خودا داوا له ئیوه نه کا بو لهوئی ئیوه باوهر بهین به پهره ردگاری خوتان؟

﴿ وَقَدْ اخَذَ مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴾ وه به راستی خودا پهیمانی له ئیوه وه رگتووه که فرمانه کانی خودا به جی بهین به هوئی نه قلوه که خودا به خشیویه تی به ئیوه، به هوئی لهو به لگانه وه ده ری خستووه ئیوه بی فرمانی خودا نه کن، نه گهر ئیوه باوهر تان بهو به لگانه هیه و، نه قل شاره زایی ئیوهی کردووه باوهر به خودا بهین.

﴿ هُوَ الَّذِيْ يَنْزِلُ عَلٰی عَبْدِهِ اٰیٰتٍ بَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَّوُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴾ خودا که سیکی لهو تو یه نه نیرته خواره وه بو سه ر بدهی خوی که موحه مده ده چهن دین ئایه تی ناشکرای قورنن له بهر لهوئی ئیوه ده ریکا له تاریکی یه کانی بی باوهری بۆلای رووناکی باوهر هینان و شاره زایی تان بۆلای چاکه ی هه ردوو جیهان و، به راستی خودا زور به به زه یی به، مه ره بانه بو بنده کانی خوی.

﴿ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِرٰثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ﴾ وه ئیوه چ بیانویه کتان هیه که ئیوه دارایی خوتان نه به خوشن له ریگهی ره زامه ندی خودا و، بو به رز کردنه وهی فره مووده ی خودا و، پهره پیدانی ئایینی خودا و، هه ر بو خودایه پاشاوه ی دارایی ئاسمانه کان و زه وی که ئاده میزاد به جی یان هیشتووه، هیه شتی له دارایی و سامان بو هیه که سی نامینه توه له جگهی خودا.

﴿ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ ﴾ که سی له ئیوه دارایی خوی به خشی بی و گیانی خوی دانابی بهر له گرتی شاری مه که و، جهنگی کردبی له گه ل بی باوهران بو به رز ئایینی ئیسلام یه کسان نین له گه ل لهو که سانه ی دارایی خویانیان به خشیبی و جهنگیان کردبی دوا ی گرتی مه که.

چونکه نه وانه ی پیشوو لاواز بوون و ژماره یان زور کهم بووه، هه زار بوون و که سیان نه بووه بیانپاریزی و به ته مای دهست کهوت نه بوون.

﴿ أُولَئِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةٍ مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَالُوا ﴾ نهو که سانهی پیشوو له لای خودا پله یان زور گه وره تره له که سانیکی نهو تو دارایی خو بیانیان به خشویه و، جهنگیان کردووه له گهل به باوهران بو پهره پیدانی ئایینی خودا دوی گرتنی شاری مه ککه.

﴿ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴾ وه خودا به ئینی داوه به هه موو که سینک له وانهی له پیش داگیر کردنی مه ککه باوهریان هیناوه و جهنگیان کردووه. به وانهیش دواپی باوهریان هیناوه و جهنگیان کردووه به شیرینترین پاداشت و خوشی به هه شت و، خودا به شتی نه زانی ئیوه نه پکه. به گوتهی کرداری خو تان پاداشت وهر نه گرن.

﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴾ چ که سانیکی نهو تو به به خشی و دهروونی خو و دارایی خو بیبه خشی له ریگهی ره زامه ندی خودا و، به ئومیدی نهو هی خودا پاداشتی بداته وه، دواپی خودا به دوو چه نانه و زور تریش پاداشتی بداته وه و، بو نهو که سه هه به پاداشتیکی گه وره و به نرخر له روژی دواپی دا.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
بُشْرَتُهُمْ أَلْيَوْمَ جَعَلَتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ
آمَنُوا انظُرُوا نَارَ نَفْسٍ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ ينادونهم أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ كُنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ قَالِيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أَوْفَكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

﴿ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ ﴾ تو بیری روژی بکه ره وه پیاوانی باوهردار و ژنانی باوهردار نه بین رووناکی باوهره یان و په رستیان له پیشانه وه و، له دواپانه وه و، له هه موو لایه کیانه وه نه روا، هه تا ریگهی خو یان بدوژنه وه کاتی نه چن بو لای به هه شت، بیگومان له جیهاندا کاریان کردووه بو نهو رووناکی به، به نیازی پاکه وه. له پاشه روژدا دهستی یان که و توه، به جوژی ناده میزاد له جیهاندا به رووناکی چرای ریگهی خو یان نه دوژنه وه.

﴿ بُشِّرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾
فرشته کان بهو باوه‌دارانه نه‌لین: نهو شته‌ی نه‌وتو موزده‌ی بی نه‌دری به نیوه چندنین به‌هسته
نه‌روا به ژیر دره‌خته‌کانی‌دا و، به‌م لاو لای کوشکه‌کانی چندنین رووبار له ناوی شیرین، نیوه
به‌رده‌وامن له ناو نه‌و به‌هسته‌اند، نه‌و موزدانه به‌وان رزگار بوون و سه‌رکه‌وتنیکی زور
گه‌وره‌یه.

﴿ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتِس مِنْ ثُورِكُمْ ﴾ تو بیری نه‌و
رؤزه بکه‌روهه پیاوه دوو رووه‌کان و ژنه دوو رووه‌کان نه‌لین به که‌سانیکی نه‌وتو باوه‌ریان
هیناوه، نیوه روو بکه‌ن بولای نیمه، بو نه‌وه‌ی نیمه به‌و رووناکی‌یه‌ی نیوه به‌شی خو‌مان
وه‌ر گرین و خو‌مان رزگار بکه‌ین له‌و تاریکی‌یه‌ی ده‌وری نیمه‌ی داوه.

﴿ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا ثُورًا ﴾ له لایدن باوه‌دارانه‌وه به‌و دوور ووانه نه‌بیژری:
نیوه بکه‌رینه‌وه بولای نه‌و جینگه‌یه‌ی که نامه‌ی کردارتان درایه، دواپی نیوه له‌و جینگه‌یه داوای
رووناکی بکه‌ن.

﴿ فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴾ دواپی دانراوه له
نیوان باوه‌داران و بی‌باوه‌راندا دیواری، نه‌و دیواره‌ده‌ر گایه‌کی هه‌یه، ناوه‌وه‌ی نه‌و ده‌ر گایه‌ی
لای باوه‌دارانه‌وه‌یه خوشی و به‌هسته‌ی تیدایه بزیان و، ده‌ره‌وه‌ی دیواره‌که لای بی‌باوه‌ران ناگر
و سزای دوزه‌خه. یانی له نیوان به‌هده‌شت و له نیوان دوزه‌خدا دیوارک هه‌یه، دوو لای هه‌یه،
لایه‌کیان دیار نی‌یه که له لای باوه‌دارانه‌وه‌یه، نه‌ولا که‌ی نه‌بیژری بو دوور ووان و تاوانبارانه و
نه‌بیژری.

﴿ يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى ﴾ دوور ووه‌کان بانگی باوه‌داران نه‌که‌ن، نایا نیمه له
جیهاندا له‌گه‌ل نیوه نه‌بووین و نویژ و رز ورومان به‌جی نه‌نه‌هینا و نه‌و شته‌ی نیوه نه‌تان کرد
نیمه‌ش نه‌مان کرد، بو نیوه نه‌چنه به‌هده‌شت و نیمه‌ش نه‌چینه ناو دوزه‌خ. باوه‌دارانیش نه‌لین:
نیوه له‌گه‌ل نیمه بوون و نویژ و رز ورتان نه‌کرد.

﴿ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ ﴾ وه به‌لام بی‌باوه‌ری و بی
فه‌رمانی خودا و ناره‌ووی ده‌روونتان نیوه له ناو برد و، چاوه‌روانی نه‌وه‌تان نه‌کرد خراپه و
نه‌مان تووشی باوه‌داران بی و، له گروماندا بوون پیغمه‌ر راست نه‌کا و زیندوو بوونه‌وه نه‌بی
و، ناواتی پر و پوچ فریوی نیوه‌ی دابوون، به ته‌مای رسوایی باوه‌داران بوون.

﴿ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴾ هه‌تا هات بولای نیوه فه‌رماندانی خودا به مردنی
نیوه و به خزمه‌ت پرسیاری خودا گه‌یشتن و شه‌یتان فریوی نیوه‌ی دا به‌وه‌ی میهره‌بانه و سزای
نیوه نادا.

﴿ فَأَلْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَفِيهَا الْمَصِيرُ ﴾
دواپی نه‌مرو بریتی و به‌رتیل له نیوه و که‌سانیکی وه‌ک نیوه وه‌ر ناگیرئ که باوه‌رتان نه‌هیناوه
وله ناگر بینه‌ ده‌ری، جینگه‌ی نیوه ناگری دوزه‌خه، ناگری دوزه‌خ شایسته‌ی نیوه‌یه، ناگر
خراب جینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نیوه‌یه.

کاتی باوه داران هاتنه مدهینه تووشی خوشی و رباوردن بوون و، که مته رخمی یان نه کرد له هه ندی کاری پشوی بخوباندا، خودای مدهن سه رزه نشعی کردن بدهم نایه تی دواپی: هه ندی له زانیان نه لئین له باری که سانی که وه هاتوونده خواره وه که به شاکرا باوه دار بوون، له ژیر وه بی باوه ر بوون. خودای مدهن فده موی:

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
 أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾
 وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

﴿ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ﴾ نایا بو که سانیکی نهوتو باوه ریان هیناوه و دلیان کراوه ته وه به نایینی راست کاتی نه وه نه هاتووه بو نه وان که دلیان برسی له یاد و له ناموزگاری خودا و، خویان دوور بجه نه وه له بی فده مانی خودا به بی سستی و ته مبه لی:

﴿ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴾ وه به وینه ی که سانیکی نهوتو نه بن له مده وهر نامه یان بی به خشرابوو له جووه کان و گاواره کان، دواپی کاتی نیوان نه وان و پیغه مه ره کانیان درێزی کیشا به سه ریاندا، دووایی دلیان رهق بوو، ووشک هه لکه را و چاکه یان وه نه نه گرت و به ره ولای بی باوه ری گه رانه وه و، زووتر له وان له نایینی خودا لایان دا و له فده موده ی خودا دهر چوون. که واته ئیوه ی موسلمان وه ک نه وان مدهن و به درێزی کات له نایین وه زمه گه رین.

﴿ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ﴾ به راستی ئیوه بزانشن که خودا زهوی زیندوو نه کاته وه، له دوا ی مردنی و ووشکبوونی به سه وزایی، به هژی بارانه وه، هه ره بوو جو ره ییش ئیوه دوا ی مردنتان زیندووتان نه کاته وه بو پرسیار و وه رگتی پادا شت و تو له.

﴿ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾ به راستی نیمه چندندین بدلگهی ناشکرمان بۆ ئیوه روون کردووه ئهوه له سهر توانای نیمه، بۆ ئهوهی ئیوه بیر بکهنهوه و، باوهر به توانای نیمه بهیئن و بهیئهرمانی خودا نه کهن. به راستی ئیوه بهرپر سیارن له رۆزی دووایی دا به شتی دوای پیغمهر ئیوه پهیدای نه کهن و، په پوهندی یان به نایینهوه نی یه، چوونکه راستی بۆ ئیوه روونه.

﴿ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴾ به راستی ئهو پیاوانه و ئهو ژنانه ی ئهوتۆ دارایی خویمان به کار نه هیئن له یارمهتی دانی هه ژاراندا و نازاری یان لی دوور نه خندهوه و، ئهو که سانه ی ئهوتۆ به خوشی دهروونی خویمان و له بهر رهزامهندی خودا چاکه نه کهن له گه ل هه ژاران به ئومیدی ئهوهی خودا پاداشتیان بداتهوه، پاداشتی ئهوهی ئهیه خشن بۆیان دوو چهنانه و زۆرتی بۆیان دووپات نه کرینهوه و، بۆ ئهوان پاداشتیکی زۆر به نرخ و گهوره یه، رووناکی باوهریان رینگهی چوونیان بۆلای به دهشت رووناک نه کاتهوه، شتی زۆرتیشیان بۆ نه به خشی.

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴾ وه که سانیکی ئهوتۆ باوهریان هیناوه به خودا و به نیردراوه کانی خودا، ئهو که سانه ئهواندن دۆست و خوشه ویستی خودان و راست گۆن، بهرده وامن له سهر باوهر به گفتوگۆ و به کردار، راستی رهوشتی یانه و، رزگاریان ئه بی له گیروو گفتی جیهان و له نازاری دوا رۆژ و، نه خرینه ناو به دهشت.

﴿ وَالشَّهَدَاءَ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ﴾ وه ئهو که سانه ی کوژراون له رینگهی بهرزی ناین و، بهرده وامبوونی ناین، بۆیان ههیه پاداشتی خویمان و رووناکی خویمان: پاداشته که یان ئهوهیه که خودا نامازه ی بۆ نه کا و ئه فهرموی ﴿ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ ﴾ رووناکی یه کهیشیان ئهوهیه که خودا نامازه ی بۆ کردووه و ئه فهرموی: ﴿ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ ﴾.

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾ وه که سانیکی ئهوتۆ باوهریان نه هیناوه و، ئایه ته کانی نامه ی نیمه به درۆ نه خاتهوه و باوهریان بۆ نایهرن، ئهو که سانه دانیشتوو و هاورپی و یاری دۆزهخن.

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَمْشِي فَتَرْتَهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٦١﴾ مَا أَصَابَ
مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٦٢﴾ لَّيَكُونَلَا
تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۚ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٦٣﴾ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

﴿ اعلّموا أنّما الحياه الدنيا لعب و لهو و زينه و تفاخر بينكم و تكاثر في الأموال و الأولاد ﴾ نپوه
بزانه به راستی زنده گانی و ژیا نی جیهان بریتی به له یاری کردن و بی ناگایی و جوانی و خو به
گه و ره دانان و خو هه لکیشان به زور کردن داری و منال و، بی هوشی به له پاشه روژ و، له
بیرتان چو و ته و هه مو و تان له ناده من و، ناده می ش له خا که و، داری و مندالیش خودا
نه به به خشی به نپوه.

﴿ کَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثَمَّ يَهِيْجُ فَنَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ خُطَامًا ﴾ نه و ژیا نانه و
خو هه لکیشان به داری زور و منالی زوره و هه، به وینه ی بارانیکه برژی به سهر زه و ی به کی تینو
به سهر نه و دانه و یله و تو و ی له نا و زه و ی دایه، نه و بارانه نه و دانه و یله و تو و ی نا و زه و ی
سهر و ز بکات، به جو ری گه شه بکات، نه و شته ی بارانه که سهر و ی نه کات، چینه ره بی با و هره که ی
تو و ی سهر سورمان نه کات، به لایانه و هه سهر نه بی چو ن به و جو ره پهره ی سهر و و هه و لاقه کانی
به رز بو نه ته و هه، له پاشانا نه و گیا سهر و هه و و شک نه بی، له پاشا زهر د نه بی، له پاشان نه شکنی به
به کا و وورد نه بی، وه ک کای لی دئ و با نه بی به ناسماندا، نه و داری و منال و پله و پای به و
سامانی جیهانه هه رچه نده به که م جار گه شه بکات. به لام دوا جار نه نجامه که ی نه مانه، به وینه ی
نه و شته ی باران سهر و ی نه کات.

﴿ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ﴾ وه نه و که سه ی له جیهان دایه نه گهر
نه و داری و منالانه ی بو ربا و ردن و شانازی به کار بهیتی له روژی دو وایی دا له نا و سزایه کی
زور سه خت دایه و، نه گهر له خوا به رستی و کاری چا که دا به کاریان بهیتی له روژی دو وایی دا
له نا و له خو شبو و نی خودا و ره زامه ندی خودایه.

﴿ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴾ وه ژیان و زنده گانی نهم جیهانه هیچ شتی نی یه مه گهر خویشیکه ناده میزاد فریو نه دات له پاشه رۆژ. ههر چه نده پله و پایه و دارایی و منال فریوی ناده میزاد تووشی بن فهرمانی خودا نه کهن به لایم نه گهر به کار بهیتی بو خزمه تی خوئی و خیزانی بو فیروونی زانست و زانیاری و دهست گیری هه ژاران بنی نهو په پری په رست و په زامه ندی خودان.

﴿ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴾ ئیوهی ناده میزاد په له بکه بن بولای کردنی کاره چاکه کان به جوړی بن ئیوه رابکیشتی بولای لی خویشبون له لایه بن په روه ردگاری خو تانه وه و، بولای به هه شتی پانایی په که ی به ویتیه پانایی ناسمان و زهوی یه، پانای به هه دشت بهو نه نده زه یه بن، دریزی په که ی مه گهر ههر خودا بیرانی، زانست و زانیاری تازه بویان دهر که و توه دوری نهم گهر دوونه بنی سنووره و، توانای خودا بنی نه نده زه یه.

﴿ أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴾ نهو به هه شته ناماده کراوه بو که سانیکی نهو تو باوه ریان هیناوه به خودا و به پیغه مه ره کانی خودا و، نهو ناماده کردن و به لاین پیدانه گه وره یی و چاکه ی خودایه، نه یه خشی به ههر که سی تاره زوی بکا، شایسته ی نهو به خشینه بنی، خودا خاوه نی به خخش و چاکه ی زور گه وره یه، بو باوه رداران له هه ردو جیهاندا. بیگومان په رستی خودا هوئی ریژگرته.

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلُ أَنْ نَبْرَاهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ تووشی ئیو نابی له زهوی دا هیچ رووداوی له چاک و له خراب، له هه رزانی و له گرانی، له خوئی و ناخوئی، له که مپوونه وهی دانه ویتله و که م ناوی و، تووشی ئیوه یش نابی هیچ شتی له نه خوئی و هه ژاری و تهنرووستی و، له مردنی منالان و دۆستانان، مه گهر نه وانه هه موویان تو مار کراون له نامه ی خودا و له زانستی خودادا، بهر له وهی ئیمه نهو رووداوه و زهوی و ئیوه یش درووست بکه بن. به راستی نهو تو مار کردنه و دانانی نهو شتانه لهو نامه ناشکرا به دایه له سهر خودا ناسانه و گران نی یه، رووداو هه موویان: له بوومه له رزه و لافاو، جده نگ په یدابوون و هه ژاری، دهست دریزی هه موویان به دهست خودان.

﴿ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴾ به راستی من تو مارم کردوه له بهر نه وهی ئیوه خدفت نه خو ن له سهر شتی له کیسی ئیوه چووه و، که یف خو ش نه بن و له خو تان بابی بن به شتی خودا به خشیو یه تی به ئیوه و، خودا هه موو که سی خوئی به گه وره بگری، خو خه لکیشتی خوئی ناوی، خوئی له دانیشتوان به گه وره تر بزانی.

﴿ الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴾ نهو که سانه خو یان به گه وره دانه بن و خو یان هه لئه کیشتن و شانازی به سامانه وه نه کهن: که سانیکی نهو تو ن، رژدن و چاو چنوکن، سامانی خو یان به کار نایه رن له سوودی گشتی دا کوئی نه که یه وه و، خو یان نه کهن به پاسه وانی و، فدرمان نه دهن به ناده میزادی تر به چاو چنوکی و به رژدی و

به کار نه هینانی دارایی خو یان له سوودی دانیشتر و اندا و نه یان ترسین و نه لین: تووشی هه زاری نه بن و، هه ره کسه پشت بکاته فدرمانی خودا و رووی لی وهه گیرئی، دوا ی خودا پیو یستی به هه کسه نی یه، هه ره خودایه خو ی له خو یا سو پاس بکری، پیو یستی به باوه ره هینانی هه ج کسه نی یه، باوه ره هینان سوودی بو خو یانه.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
يَا غَافِيًا إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا التُّبَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم
بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً
أَبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمُ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَءَامِنُوا بِرُسُلِهِ ءَيُؤْتِكُمْ كُفْلًا مِّن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَلَ لَكُم
نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَّا يَعْزِمُ
أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ﴾ وه به راستی ئیمه پیغمه ره کانی خو مانمان ره وانه کرد بۆلای ئاده میزاد به جه ندين ده ستور و بد لگدی ئاشکرا و به که خه ره وانه مان کرد له گه ل ئه و پیغمه ره انده نامیه سوودی هه ردو و جیهانی تیدایه، ره وانه مان کرد بۆلایان ترازوویه داد پهروه ری بچ به راورد بکه له نیوان دانیشتر و اندا و، ره وشتی خو یان به گویره ی یاسای ئه و نامیه دیاری بکه، بو ئه وه ی ئاده میزاد هه لسن به

دادوه ری و، بانگی دانیشتوان بکدن بۆلای پدیره وی کردنی ئەو پیغمه رانه و جی به جی کردنی ده ستووری ئاین به بی ستم.

ووشه ی (المیزان) بریتی به له هه موو شتی راستی پی بناسری، ئیتر سروش و فه رمووده ی خودای، یا ئەقل و هه ست، یا هه ر شتی سنووری دادپه روهری بپاریزی، ئەوانه هه موویان پی ئه وتری (المیزان) یانی ترازوو.

ئاده میزاد ئە کرئ به دوو به شه وه: به شیکیان پیشه وایی ئاین و زانست و زانیاری و رۆشنیری ئاده میزادیان پی سپێدراوه، بۆ په ره پێدانی دادپه روهری و به رگری له ستم به نامۆزگاری کردنیان.

به شه که ی تریان به هیزی چه ک ئاده میزاد رابکیشن بۆلای دادپه روهری و چه سپاندنی یاسا، ئەم به شه یان پی ئه وتری (ده وڵه ت)، سوپا که ی پیوستی یان به چه ک هه یه که یاسا و دادپه روهری له ناو نیشتمان و ده ور و به ری دا بپاریزن. به شی یه که میان له ئایه تی پیشوودا باسی کرا و، به شی دووه میان خودای گه وره له م ئایه ته ی دوا یی دا باسی ئەفه رموی، هه تا ئاده میزاد چه کی لی درووست بکدن و ئەفه رموی:

﴿ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ ﴾ وه ئیمه له ئاسمانه وه ناردووه ته خوا ره وه ئاسن بۆ سوودی ئاده میزاد به ر له درووست کردنی هه موو گیانداران له سه ر زه وی، خودای مه زن یه که م جار زه وی درووست کرد زۆر گه رم بوو، دوا یی ده ستی کرد به سارد بوونه وه په یتا په یتا، ئاسن و کانگاکانی تری له زی و زی و شتی تری له زه وی دا درووست کرد، جار ی به شی وه ی شله مه نی و جار ی تر به شی وه ی هه لم له زه وی په وه به رز ئەبه نه وه، دوا یی ئەبن به باران و ئەرژ ی به سه ر ووشکایی دا، ئەچه ناو بۆشایی یه کانی زه وی سال له دوا ی سال، به هۆی سارد بوونه وه ی زه وی ئەو کانگایانه سارد ئەبه نه وه نه خته نه خته، دوا یی ئاسن و شتی تر په یدا ئەبی.

﴿ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ﴾ له ناو ئاسندا هه یه هیزی که ی زۆر سه خت هه یه هیزی که ی زۆر سه خت له بۆ ئەو شته ی له و دروست ئە کرئ بۆ جه نگ و بۆ سوودی ئاده میزاد، وه ک شمشیر و چه ق و ده رزی و تۆپ و رینگه ی چوونی قه تار و فرۆکه و که شتی و شتی تری زۆر، هه رو هه بۆ سوودی ئاده میزاد ماشین و ئامیری ده ره یانی نه وت و زی و زی و هینانی هیزی کاره با و چه ندین شتی لی درووست ئە کرئ و، له ناو ئاسندا هه یه چه ندین سوودی تر بۆ ئاده میزاد، پیغمه ر ﴿ ﷺ ﴾ ئەفه رموی: خوا ی گه وره چوار شتی پیرۆز و به پیتی له ئاسمانه وه ناردووه ته خوا ره وه: ئاسن و ناگر و ئاو و خوی.

﴿ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴾ بۆ ئەوه ی ئاده میزاد هه لسن به دادپه روهری و، بۆ ئەوه یه خودا بزانی چ که سی یارمه تی ئایینی خودا ئە دا و یارمه تی نیراوه کانی خودا ئە دا، به بی ئەوه ی خودا و رۆژی دوا یی یان بینیی، بزانی چ که سی ئاسن به کار دیتی بوو سوودی ئاده میزاد، هه رچه نده خودای مه زن زانی به هه موو شتی، به لام بۆ ئەوه ی هه موو که سی بزانی چ که سی یارمه تی خودا و پیغمه ره کانی خودا و ئاسن به کار ئە هیتی بۆ سوودی ئاده میزاد.

بۆ زانین: وهك باسمان كرد ناسن سوودی زۆری ههیه. به تاییهتی بۆ بهیهك گهیشتن له ناسمان و دهريا و زهوی دا. بهلام زانیشی زۆر بههیزه بۆ له ناوبردنی زیندهوهران، زۆر گهورهیه پێویستی به یارمهتی هیچ کەسی نییه.

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ﴾ وه به راستی ئیمه نوح و ئیبراهیممان رهوانه کرد بۆلای تاقمی خۆیان، ئازاری زۆریان توشبوو، نوح نۆسه و پهنجای سالی ئامۆزگاری تاقمه که ی خۆی نه کرد، دوا یی ئیبراهیم ئامۆزگاری نهوه کانی نوحی نه کرد و ئازاری زۆریاندا و ههولێ نهوه یاندا بیسووتیند امان نا له ناو مناله کانی نوح و ئیبراهیمدا پیغمه رایهتی و بۆمان رهوانه کردن نامدی تاییهتی بۆ نهوه کانیان که تهورات و ئینجیل و قورئانه.

﴿ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴾ دوا یی ههندی له مناله کانیان شارهزایی و رینگه ی راستی یان وهگرگرت، زۆر کهس لهوان لایاندا له سنووری دیاری کراوی خودا. به بی جیاوازی و یندی مناله کانی نهوان، مناله کانی زانایانی ئهم سهردهمهش شوینهوار و زانسته کانی باوکیان پیشیل کردوه، زۆریه یان بوون به ههلقه له گوئی بی دینه کان، مه گهر که میکیان په یوهندی ئاین بکه ن.

﴿ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا ﴾ له پاشانا ئیمه چه نلین پیغمه مری خۆمانمان نارد دوا ی نوح و ئیبراهیم له سه ر شوینهوار و بیر و بروای نهوان، پیغمه مر له دوا ی پیغمه مر، ههتا کۆتایی به ناردنیان هات. به هۆی رهوانه کردنی عیسا وه، دوا ی عیسا یش پیغمه مری ئیسلام رهوانه کرا و، کۆتایی به ناردنی پیغمه مران هات و، دوا ی نهو پیغمه مری تر نایتر درێ.

﴿ وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ ﴾ وه ئیمه عیسا ی کور ی مه ریه مان هیتا به دوا ی هه موو پیغمه مره کاندای جگه ی موحه مد، نامدی ئینجیلمان بێ به خشی که شارهزایی و پروناکی ههردوو جیهانی تیدابوو، به تاییهتی دوور بوو له وه ی که عیسا کور ی خوا بێ، یا سی هه می سی خودا بێ، یا خودا بێ به ته نها.

﴿ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً ﴾ وه ئیمه دامان نابوو له دلای که سانینکی نهو تۆدا په یه وه ی عیسا یان کردبوو، بهر له گۆرینی ئینجیل و خوشه ویستی و نه رمی، میه ره بان ی له گه ل براییانی خۆی. نهك وهك گاهه ره کانی ئیستای دوا ی گۆرانی ئینجیل که هه ژاران نه چه وسینه وه و به نارهوا نه یان کۆژن و، جیاوازی نه خه نه نیوان رهش و سبی.

﴿ وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ﴾ وه په یه وانی عیسا دوا ی عیسا وازه یان له خوشی جیهان و ژن نه هیتان و جگه ی نهوانیشیان بۆ خۆیان درووست کرد هه ر له خۆیا نه وه، له چۆله وانی دا نه شکه ویتان بۆ خۆیان ئاماده کردبوو، بهو کیوانه وه نه ژیان و تیکه لاوی ئاده میزادیان نه نه کرد، ئیمه نهو شتانه مان پێویست نه کردبوو له سه دریان و فه رمانمان بێ نه دابوون، بهلام خۆیان په یادیان کردبوو، له بهر رهزامه نندی و نزیک بوونه وه بۆلای خودا، دوا ی په یه وانی عیسا چاودێری نهو رهو شته یان نه کرد به جوړی

شایسته‌ی جاودتِ بی، هه‌رچه‌نده پیشووه‌کانیان پابه‌ندی بوون به نیازی پاکه‌وه، دوایی سه‌رۆکه‌کانیان به کاریان هیتا بۆ پیداکردنی پله‌ویابه و سامان، له‌و نیازه پاکه‌ی پیشوو لایاندا. ﴿ فَأَتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴾ دوایی ئیمه به‌خشیمان به که‌سانکی ئه‌وتۆ باوه‌ریان هیتابوو به درووستکردنی وازه‌یتان له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی خودا و، له‌ فهرمووده‌ی خودا ده‌ر نه‌چووبوون و پاداشتی کرده‌وی پاکی خۆیان و، زۆرت له‌وان لایاندا له‌ سنووری دیاری کراوی خودا، ئه‌وانه‌ش بریتین له‌و که‌سانه‌یان، ره‌گه‌ز په‌رستی و کینه و جه‌نگ به‌کار نه‌هین، ئه‌و یاسایانه له‌سه‌ریان پیوست کراوه، به‌جی‌یان نه‌هیتابوو.

له‌ ئایینی پیروزی ئیسلامدا (ره‌بانه‌ی) که بریتی‌یه له‌ وازه‌یتانی خۆشی جیهان به‌هه‌موو جوۆره‌کانی و چۆل په‌رستی و خه‌لوه‌تگرتن قه‌ده‌غیه، له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا زۆر فیل‌باز هه‌ن خۆیان خه‌ریک نه‌که‌ن به‌ خه‌لوه‌تگرتن، کار نه‌که‌نه‌ سه‌ر که‌سانی ساویلکه‌ پاره‌وپوول زۆر پیداکردنه‌که‌ن.

عه‌بددولای کوری عه‌باس ئه‌لّی: پیغمه‌ر فهرمووی: ره‌هه‌بانی‌یه‌تی ئه‌م ئۆمه‌ته‌ی من له‌ خۆمانده‌وو کردندایه له‌ رێی خودادا، به‌ کۆچ کردن و نوێژ کردن و، رۆژ و گرتن و حه‌ج و عه‌مره کردن.

پیوسته‌ بزانرێ هۆی په‌یدابوونی ره‌هه‌به‌نه‌ چ شتی بووه؟. عه‌بدوولای کوری مه‌سه‌عود ئه‌فه‌مووی: له‌ پشتی پیغمه‌ره‌وه بووم به‌ سواری گۆی درێژ، پیغمه‌ر ﴿ ﷺ ﴾ فهرمووی: ئه‌ی کوری ئومو عه‌بد: ئایا تۆ ئه‌زانی له‌ چ کاتیکه‌وه به‌نو ئیسرایلی ره‌هه‌بیان ده‌ست بێ کردووه؟ منیش وۆتم: خودا و پیغمه‌ر ئه‌یزان، پیغمه‌ر فهرمووی: چه‌ند پادشای تاوانبار دوا‌ی عیسا په‌یدابوون، ده‌ستیان کرد به‌ گونا‌ه و سته‌م کردنی زۆر له‌ باوه‌رداران تو‌ره‌بوون و، ده‌ستیان کرد به‌ جه‌نگ کردن له‌ گه‌ل‌یان و، سێ جار باوه‌رداران شکان، به‌و بۆنه‌وه باوه‌رداران که‌میان مانده‌وه، ووتیان: ئه‌گه‌ر ئیمه‌ ده‌ر که‌هین بۆ ئه‌و پادشا تاوانبارانه، هه‌موومان ئه‌کوژن، له‌ ناومان ئه‌ده‌ن و، هه‌ج که‌سێ نامیتته‌وه داوا له‌ دانیشتوان بکا بۆلای باوه‌ره‌یتان به‌ خودا. که‌واته‌ وه‌رن بلاوبه‌نه‌وه به‌ رووی زه‌وی‌دا، هه‌تا خودا ئه‌و پیغمه‌ره‌ ره‌وانه‌ ئه‌کا عیسا موژده‌ی پێ‌داوه که‌ بریتی‌یه له‌ موحه‌مه‌د ﴿ ﷺ ﴾، دوایی بلاوبونه‌وه به‌ کێواندا و، ره‌هه‌بیان په‌یدا کرد، بوون به‌ دوو به‌شه‌وه: تاقم‌یکیان په‌یوه‌ست بوون به‌ ئایینی پاکه‌وه، تاقم‌ی تریان بێ باوه‌ربوون، دوایی پیغمه‌ر ﴿ ﷺ ﴾ ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه ﴿ وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهُ عَلَيْهِمْ ﴾. به‌ کورتی ره‌هه‌به‌ به‌ فهرمانی خودا پیوست نه‌کراوه، گا‌وره‌کان فه‌راهه‌میان هیتاوه له‌ کاتی چه‌وسانه‌وه‌یاندا له‌ میسر، بۆ باش‌ترین له‌و فهرمووده‌ی خودایه‌ شاره‌زاین ته‌ماشای نامه‌ی (الجریده النفسیه فی تأریخ الكنیه) دانراوی یه‌کیکه له‌ ره‌هه‌به‌نه‌کانی بکه‌ن، که‌ له‌ سال‌ی (١٨٨٣) ی زاینیدا چاپ کراوه، چاپی یه‌که‌می له‌ چاپخانه‌ی ئه‌میریه‌یه، له‌ بۆلاقی میسر، که‌ پیشه‌وای به‌رپرسی ته‌نتاوی له‌ ته‌فسیری (الجواهر) دا له‌ جزمی (٢٣) لاپه‌ره‌ی (١٠٣-١٠٤) بلاوی کردووه‌ته‌وه له‌

بارى پيدا بوونى ره هباني يه ته وه كه به تازه ي پيدا بووه، له سهرتا و بنچينه ي ناييندا نه بووه. خاوهنى ته فسيري (الجواهر) نه فسر موى: زور سهره مده سيحي يه كان خويان نه يان زانيوه ره هباني يه ت درووست كراوى زاناكانيان بوه، هه تا نهو ساله و، كاتى بلاو كردنه وهى نهو نامه يه.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ ﴾ نهى كه سانيكي نهو تو باوه رتان هيناوه: نيوه له خودا برس و خوتان پياريزن له بى فهرمانى خودا، بهو جوړه ي به دهم وتووتانه كار بكهن و گفتوگوى خوتان به درو مده خنده وه و، نيوه باوه به موحهمده بهيئن و، به په يره و رانورمابى نهو برؤن به رپوه.

﴿ يُوْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ ﴾ خودا نه به خشي به نيوه دوو بدش له پاداشتى خوى: پاداشتى له سهر باوه ره ينانتان، پاداشتى له سهر نه وهى كارتان كردووه به گوپره ي نه وهى باوه ره ينانتان داواى كردووه.

﴿ وَ يَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا يَمْشُونَ بِهِ ﴾ وه خودا درووست نه كا بو نيوه له روژى دوايى دا رووناكي يه به هوى رووناكي يه وه برؤن به رپوه بولاي به ههشت و، هدر كه سى نهو رووناكي يه نه بى رزگارى نابى له تاريكي بى باوه رى و، نه كه ويته ناو نازاريكي گرانزه وه. ﴿ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ وه خودا خوش نه بى له گوناوه پيشووه كانتان و، خودا ليخوشبوونى زوره بو كه سى په شيمان بيته وه، ميه ره بان و خاوهن به زه ي يه بو كه سى بمرئ له سهر په شيمان بوونه وه.

﴿ لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ﴾ له بهر نه وهى خاوهن نامه بى باوه ره كان بزنان كه توانايان به سهر هيچ شتيكا نى يه كه بى بگن له پاداشتى خوا له روژى دوايى دا، لهو دوو پاداشته ي باسكرا، بزنان هدر كه سى باوه به موحهمده نه به رى هيچ به شتيكي بو نى يه له ليخوشبوونى خوداى مذن.

﴿ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴾ وه له بهر نه وهى بزنان به راستى هموو پاداشتى به ده ستى خودا يه نه به خشي به هدر كه سى ناره زوى بكا و، خودا خاوهنى پاداشتى زور گه و ره يه. نه به خشي بهو كه سانه باوه به موحهمده نه بهيئن. بو زانين (ووشه ي "لا") له رسته ي ﴿ لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ ﴾ زياده يه، تن هدر كه شراوه بو پته و كردنى ماناى نهو رسته يه. له هه ندئ رپوايه تا نوو سراوه ﴿ يَعْلَمُ ﴾.

به ياريده ي خودا كو تا يى پى هات (۲۷ اى جيمادى يه كه م سالى ۱۴۲۱ اى كوچى

به ران بهر به (۲۷/۸/۱۴۰۰) زايينى

﴿ پېښت ﴾

لاپېره	باسه کان و بابه ته کان
۱۱	نومېد ترېنې ناپه ته کانی قورنات. بې نومېدی له مېهره بانی خوا گوناهې گه
۱۱	نېنجام و پاشه رږږی گونا هېاران سې شته
۱۴	زور کس له زانایان ناموزگاری دانېشتوان نه کډن خرابه نه کډن که چې خویان خرابه ی زور تر نه کډن.
۱۵	سې جار فو نه کړې به سووردا. سور چ شتی که
۲۱	مده بست له هډلگرتی عده شری پدرو ودرگار له لایډن فرېشته کانه وه
۲۹	یوسف مانای چپه به زمانی عیبری
۴۲	نېو پېغمبراندی ناویانراوه له قورناتداو لدواندی ناویان نه پراوه
۴۷	(لا تفسروا القرآن الزمان بفسره)
۴۷	پیت و خوارده مدنی بږ هدموو کسینکه
۴۸	خوای مدزن هدموو کاتی به نندازه ی زماړه ی دانېشتوان هوی ژبانان له زه پدا بږ دروست نه کات.
۴۹	پاره ی دروستکردنی تاکه بږ بنیابستی دروستکردنی (۷۵) نه خوشخانه نه گا
۵۴	جنز که پېغمبریان هده بوه وه که ناده مزاد
۷۳	ووشدی (القرین) به چوار مانا هاتوه
۹۰	ووشدی (لا) به مانا (لا) به
۱۰۷	رونکردنوه ی نازناوی پاشاکانی پېش نیسلام
۱۳۱-۱۳۳	چونیه تی موسلمانوبنی جنز که کان و ناماده بویان بږ گوی گرتن له قورنالی پروژو ناوی نېو جنز کانه ناماده بویان
۳۹	نایا نه گونجی نېمړږ ده وله تیکی نیسلامی دروست بکړی پانا
۱۴۷	باسی خزمده تی کوردان بږ نایینی نیسلام
۱۴۸	باسی ناشته وایی حوده بییه به درېژی
۱۵۲-۱۵۷	باسی بدهعت (بیعة الرضوان) به درېژی
۱۵۵-۱۵۹	جدهنگی خدیبر له چ سالتیکا بوو
۱۶۱	چونیه تی نووسینی پدیمانامدی حوده بییه
۱۷۰	بدرارودئ له نیوان کاربه ده ستانی چوار جینگه داره کانی پېغمبرو و کاربه ده ستانی دوی نېوان
۱۷۲	باسی جزره کانی گومان بردن بږ هدر کاری
۱۷۹	باسی مانای (الأثیر) و دور خزو له نیمه وه
۱۹۴-۱۹۶	باسی مانای (والسماء بیننا ها سایدواثا لموسعون)
۱۹۸	باسی مده بست له مانای (والبحر المسجور)
۲۳۸	مده بست له (عده قری چ شتی که)

خویندیری هیژا له‌م جزمه‌دا نهرکی جاویاخشانی نهم هه‌لانه بگره نه‌ستوی خۆت

هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر	هه‌له	راست	لاپه‌ره	دێر
به‌ جوهری	به‌و جوهری	٤	١٣	لا‌بور‌دن	لی‌ بور‌دن	١٣٧	٦
نایا	نایا دوای	٦	٢	نیه	نیه	١٣٩	١
نیر	نیه	٦	٢٣	جگه	جیگه	١٥٨	٢
قهرئانه	فورئانه	١١	١٧	خۆشنور	خۆشنود	١٦٢	٢٣
له‌وه‌ی	به‌رله‌وه‌ی	١١	٢٢	هه‌ولیکێ	هه‌والیکێ	١٦٧	١٣
به‌	به‌و	١٩	١٨	باوه‌ردان	له‌ باوه‌رداران	١٦٨	٢٤
نه‌به‌ن	نه‌به‌رن	٢٩	٤	العربی	لعربی	١٦٩	٣٠
چاکه	چاکه‌ی	٢٩	٨	عربن	علی عربی	١٦٩	٣١
سزای یان	سزایان	٢٩	٩	ئۆمن سه‌ له	ئۆمو سقله	١٧٠	٢٤
که‌سه‌ی	ئه‌و که‌سه	٣٣	٢	سارمی	سامی	١٧٤	٢٣
به‌شتی	به‌شتی	٣٤	٨	خه‌نک تره	ته‌نک تره	١٧٥	٣٠
بۆ	به‌و	٣٧	٤	خوراپه‌یه	خراپه‌یه	١٨١	٢٤
جگه	جگه‌ی	٢٩	٢	هاتن	هاتنه	١٨٥	٢٤
نامه	نامه‌ی	٤٥	١٩	له‌باره	له‌باره‌ی	١٨٨	١٣
ئه‌تیرێ	ئه‌تیریری	٤٦	١٤	له‌ناوچه	له‌ناو	١٨٩	١١
نیر	نیه	٤٧	١١	له‌مانا که‌ ترمان	له‌ موسلمانان که‌سی ترمان	١٩٣	٤
جیگه	جیگه‌ی	٥٤	٥	هه‌رو	هه‌ورو	١٩٣	٢٨
خودا بکه	خودایه‌ که	٥٥	١٧	سه‌بریتی	سه‌برینی	١٩٤	٢
بامکیان	بانگیان	٦٠	١٠	فه‌رد	فه‌روا	١٩٥	
بارچه‌بین	پارچه‌ پارچه‌ بین	٦٠	١٠	وه‌مه‌ن جنۆ که‌م	وه‌من جنۆ که	١٦٩	١٠
نیر	نیه	٦٨	٣	سه‌شوری	سه‌رشوری	١٩٦	١٣
ناشه‌وایی	ناشته‌وایی	١٧	٢٤	یوهمم	من یوهمم	١٩٦	٣٠
لا‌بد	لا‌ی بدا	٧٩	٢	توسیان	توشیان	١٩٦	٣٢
مندالانی	مندالانی	٨٠	١٨	ناگاداری	ناگاداری	٢٠٣	٢٥
ناسمان و	ناسمانه‌وه	٨٤	١٧	نه‌شیوه	ئه‌و شیوه	٢٠٦	١٠
براء	براء	٨٨	٦	سوقین	سوقیف	٢٠٨	١٤
دوای	داوای	٩٦	١٢	ترازری	ترازوی	٢١٦	١٧
ئه‌ که‌وێ	ده‌رئه‌ که‌وێ	٩٩	١٩	هوی	اهوی	٢١٤	١٨
خودایکێ	خودایه‌ که	٩٩	٢٣	له‌مه‌مه‌ر	له‌مه‌وه‌ر	٢١٥	١٨
ئه‌و که‌سانه	ئه‌و که‌سانه‌ی	١٠٠	٤	له‌و نایه‌ته	ئه‌و نایه‌ته	٢١٩	٢١
زلمیم دور	ولیم دور	١٠٤	٢٣	هاتی	هاتنی	٢١٧	١٤
بر	له‌و	١٠٥	١٢	هه‌ره‌و	هه‌ر	٢٢٢	١٤
نه‌گه	نه‌گه‌ر	١٠٧	١	بین گۆزیه‌ی	به‌ گۆزیه‌ی	٢٢٩	٧
به‌	به‌و	١١٣	١٨	نه‌ که‌تایه	ئه‌و که‌سانه	٢٣٢	٢
ئاره‌زوی	ئاره‌زوی خۆی	١١٦	١٤	پینچه‌ کانیات	پینچه‌ که‌ کانیان	٢٤١	٢
به‌رسه‌ر کانی	به‌رسه‌ر کانی تر	١١٦	٢٢	مه‌یی‌یه‌نی	مه‌یه	٢٤١	٩
له‌	له‌و	١١٨	٥	وه‌باوه‌رانی	وه‌باوه‌ردارانی	٢٤٣	١٤
که‌مه‌ر	که‌مه‌ر نه‌بێ	١٢٥	٢٤	نه‌ که‌ین	نه‌ که‌ن	٢٤٦	١١
ئینحیلام	ئینحیلام	١٢٦	١٠	فظلم	فظلم	٢٤٦	١٤
فه‌ده‌م	فه‌هداهم	١٣٥	٨	نه‌	ئه‌و	٢٤٦	٢٥

خویندیری هیژا لهم جزمه دا نهر کی چاوییاخشانی نهم هه لانه بگره نه ستوی خوت

ههله	راست	لاپه ره	دێر	ههله	راست	لاپه ره	دێر
پێویسته	دروسته	٢٤٨	٢٧	نه سور یخته وه	نه سور یخته وه	٢٥٤	١٣
ههیه	نیه	٢٤٨	٢٨	بقرز	بقرز	٢٥٥	٢٧
کههریان	کههریان	٢٤٩	٢	بیه خشی و	بیه خشی و	٢٥٦	٩
ئێو	ئێوهی	٢٥١	٩	ناشکرا	ناشکرا	٢٥٨	٣
ئێو	ئێوی	٢٥١	١٠	نازاریان	نازاریان	٢٥٩	٧
ئێو	ئێوه	٢٥١	١٣	خوا زۆر	خوا زۆر	٢٥٩	٧
-----	-----	٢٦٤	٢				